

I EES-STOFNANIR

1. EES-ráðið

2. Sameiginlega EES-nefndin

2008/EES/78/01	Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar frá 24. október 2005 um breytingu á ákvörðun 2002/300/EB að því er varðar svæði sem falla ekki undir skrána yfir samþykkt svæði með tilliti til Bonamia ostreae og/eða Martellia refringens (2005/748/EB).	1
2008/EES/78/02	Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar frá 15. nóvember 2005 um breytingu á I. og II. viðauka við ákvörðun 2002/308/EB um skrá yfir viðurkennd svæði og viðurkenndar eldisstöðvar með tilliti til fisksjúkdómanna veirublæðingar og/eða iðradreps (2005/813/EB).	4
2008/EES/78/03	Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar frá 3. nóvember 2005 um breytingu á I. og II. viðauka við ákvörðun 2003/634/EB um samþykkt áætlana um að ná stöðu viðurkenndra svæða og viðurkenndra eldisstöðva á svæðum sem ekki eru viðurkennd með tilliti til veirublæðingar og iðradreps í fiski (2005/770/EB).	31
2008/EES/78/04	Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 773/2006 frá 22. maí 2006 um bráðabirgðaleyfi og varanlegt leyfi fyrir tilteknum aukefnum í fœðri og bráðabirgðaleyfi fyrir nýrri notkun aukefnis sem þegar er leyft að nota í fœður.	36
2008/EES/78/05	Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 2006/55/EB frá 12. júní 2006 um breytingu á III. viðauka við tilskipun ráðsins 66/402/EBE að því er varðar hámarksþyngd framleiðslueininga fræs.	42
2008/EES/78/06	Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 217/2006 frá 8. febrúar 2006 um reglur um beitingu tilskipana ráðsins 66/401/EBE, 66/402/EBE, 2002/54/EB, 2002/55/EB og 2002/57/EB um að heimila aðildarríkjunum að leyfa tímabundin viðskipti með fræ sem uppfyllir ekki kröfur að því er varðar lágmarksspírunarhæfni.	43
2008/EES/78/07	Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 2006/47/EB frá 23. maí 2006 um sérstök skilyrði að því er varðar flughafra, Avena fatua, í sáðkorni	45
2008/EES/78/08	Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 2006/2/EB frá 6. janúar 2006 um breytingu, að því er varðar aðlögun að tækniframförum, á II. viðauka við tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 96/73/EB um tilteknar aðferðir við magngreiningu textíltrefjablandna úr tveimur efnum.	48
2008/EES/78/09	Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 2006/3/EB frá 9. janúar 2006 um breytingu, að því er varðar aðlögun að tækniframförum, á I. og II. viðauka við tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 96/74/EB um textílleiti	52

2008/EES/78/10	Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 592/2006 frá 12. apríl 2006 um breytingu á II. viðauka við reglugerð ráðsins (EBE) nr. 2092/91 um lífræna framleiðslu landbúnaðarafurða og merkingar þar að lútandi á landbúnaðarafurðum og matvælum. . .	53
2008/EES/78/11	Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 699/2006 frá 5. maí 2006 um breytingu á I. viðauka við reglugerð ráðsins (EBE) nr. 2092/91 að því er varðar aðgang alifugla að útigerðum	55
2008/EES/78/12	Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 627/2006 frá 21. apríl 2006 um framkvæmd reglugerðar Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 2065/2003 að því er varðar gæðaviðmiðanir fyrir fullgiltar greiningaraðferðir við töku sýna og sanngreiningu og lýsingu á eiginleikum hráefna til reykbragðefna	57
2008/EES/78/13	Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 1055/2006 frá 12. júlí 2006 um breytingu á I. og III. viðauka við reglugerð ráðsins (EBE) nr. 2377/90 þar sem mælt er fyrir um sameiginlega aðferð til að ákvarða hámarks magn leifa dýralyfja í matvælum úr dýraríkinu að því er varðar flúbendasól og lasalósíð	61
2008/EES/78/14	Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar frá 3. janúar 2006 um innlend ákvæði, sem Konungsríkið Svíþjóð hefur tilkynnt um skv. 4. mgr. 95. gr. EB-sáttmálans, varðandi leyfilegt hámarksinnihald kadmíums í áburði (2006/347/EB)	64
2008/EES/78/15	Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar frá 3. janúar 2006 um innlend ákvæði, sem Lýðveldið Finnland hefur tilkynnt um skv. 4. mgr. 95. gr. EB-sáttmálans, varðandi leyfilegt hámarksinnihald kadmíums í áburði (2006/348/EB)	70
2008/EES/78/16	Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar frá 3. janúar 2006 um innlend ákvæði, sem Lýðveldið Austurríki hefur tilkynnt um skv. 4. mgr. 95. gr. EB-sáttmálans, varðandi leyfilegt hámarksinnihald kadmíums í áburði (2006/349/EB)	76
2008/EES/78/17	Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar frá 24. maí 2006 um innlend ákvæði, sem Lýðveldið Tékkland hefur tilkynnt um skv. 4. mgr. 95. gr. EB-sáttmálans, varðandi leyfilegt hámarksinnihald kadmíums í áburði (2006/390/EB)	82
2008/EES/78/18	Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2003/33/EB frá 26. maí 2003 um samræmingu laga og stjórnsýslufyrirmæla aðildarríkjanna varðandi auglýsingu tóbaksvara og kostun í tengslum við þær.	89
2008/EES/78/19	Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2004/8/EB frá 11. febrúar 2004 um að auka samvinnslu raf- og varmaorku sem byggist á eftirspurn eftir notvarma á innri orkumarkaðinum og um breytingu á tilskipun 92/42/EBE.	93
2008/EES/78/20	Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 2006/70/EB frá 1. ágúst 2006 þar sem mælt er fyrir um framkvæmdarráðstafanir vegna tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 2005/60/EB að því er varðar skilgreininguna á „einstaklingur í pólitískum áhættuhópi“ og tæknilegar kröfur varðandi einfaldaða skoðun með tilhlýðilegri kostgæfni á áreiðanleika viðskiptamanns og varðandi undanþágur á grundvelli fjármálastarfsemi sem stunduð er stöku sinnum eða að mjög takmörkuðu leyti	104
2008/EES/78/21	Reglugerð ráðsins (EB) nr. 1419/2006 frá 25. september 2006 um niðurfellingu reglugerðar (EBE) nr. 4056/86 sem setur nákvæmar reglur um beitingu 85. og 86. gr. sáttmálans gagnvart flutningum á sjó og um breytingu á reglugerð (EB) nr. 1/2003 að því er varðar rýmkun á gildissviði hennar svo að hún taki til gestaflutninga og alþjóðlegrar þjónustu með leiguskip.	110
2008/EES/78/22	Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 561/2006 frá 15. mars 2006 um samhæfingu tiltekinna ákvæða félagsmálalöggjafarinnar er varða flutninga á vegum og um breytingu á reglugerðum ráðsins (EBE) nr. 3821/85 og (EB) nr. 2135/98 og niðurfellingu á reglugerð ráðsins (EBE) nr. 3820/85	113

2008/EES/78/23	Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2006/22/EB frá 15. mars 2006 um lágmarks-skilyrði fyrir framkvæmd reglugerða ráðsins (EBE) nr. 3820/85 og (EBE) nr. 3821/85 varðandi félagsmálalöggjöf er varðar flutningastarfsemi á vegum og um niðurfellingu á tilskipun ráðsins 88/599/EBE	126
2008/EES/78/24	Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 1546/2006 frá 4. október 2006 breyting á reglugerð (EB) nr. 622/2003 um ráðstafanir til að framfylgja sameiginlegum grunn-reglum um flugvernd.	135
2008/EES/78/25	Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 1459/2006 frá 28. september 2006 um beitingu 3. mgr. 81. gr. sáttmálans gagnvart tilteknum flokkum samninga og samstilltra aðgerða varðandi samráð um fargjaldaskrár í áætlunarflugi og úthlutun afgreiðslutíma á flugvöllum.	137
2008/EES/78/26	Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 1628/2006 frá 24. október 2006 um beitingu 87. og 88. gr. sáttmálans gagnvart innlendri, svæðisbundinni fjárfestingaraðstoð.	143
2008/EES/78/27	Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 909/2006 frá 20. júní 2006 um breytingu á I. og II. viðauka við reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 138/2004 um hagreikninga landbúnaðarins í Bandalaginu.	155
2008/EES/78/28	Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 1031/2006 frá 4. júlí 2006 um framkvæmd reglugerðar Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 808/2004 um hagskýrslur Bandalagsins um upplýsingasamfélagið.	157
2008/EES/78/29	Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 1104/2006 frá 18. júlí 2006 um breytingu á reglugerð (EB) nr. 831/2002 um framkvæmd reglugerðar ráðsins (EB) nr. 322/97 um hagskýrslur Bandalagsins að því er varðar aðgang í þágu vísinda að gögnum, háðum trúnaðarkvöðum	173
2008/EES/78/30	Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2006/43/EB frá 17. maí 2006 um lögboðna endurskoðun ársreikninga og samstæðureikninga, um breytingu á tilskipunum ráðsins 78/660/EBE og 83/349/EBE og um niðurfellingu á tilskipun ráðsins 84/253/EBE.	175
2008/EES/78/31	Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 643/2006 frá 27. apríl 2006 um breytingu á reglugerð (EB) nr. 1622/2000 þar sem mælt er fyrir um tilteknar, ítarlegar reglur um framkvæmd reglugerðar (EB) nr. 1493/1999 um sameiginlega skipulagningu vínmarkaðarins og settar Bandalagsreglur um vínfræðilegar vinnsluaðferðir og vinnslu og reglugerð (EB) nr. 884/2001 þar sem mælt er fyrir um ítarleg framkvæmdarákvæði varðandi fylgiskjöl vegna flutnings á vínafurðum og skrár sem þarf að halda innan víngeirans	196

3. Sameiginlega EES-þingmannanefndin

4. Ráðgjafarnefnd EES

II EFTA-STOFNANIR

1. Fastanefnd EFTA-ríkjanna

2. Eftirlitsstofnun EFTA

3. EFTA-dómstóllinn

III EB-STOFNANIR

- 1. Ráðið**
- 2. Framkvæmdastjórnin**
- 3. Dómstóllinn**

EB-STOFNANIR

FRAMKVÆMDASTJÓRNIN

ÁKVÖRÐUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR

2008/EES/78/01

frá 24. október 2005

um breytingu á ákvörðun 2002/300/EB að því er varðar svæði sem falla ekki undir skrána yfir samþykkt svæði með tilliti til *Bonamia ostreae* og/eða *Marteilia refringens**

(tilkynnt með númeri C(2005) 4081)

(2005/748/EB)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA
HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 91/67/EBE frá 28. janúar 1991 um skilyrði á sviði heilbrigðis dýra sem hafa áhrif á markaðssetningu fiskeldistegunda og -afurða ⁽¹⁾, einkum 5. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Í ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2002/300/EB frá 18. apríl 2002 um skrá yfir svæði sem eru viðurkennd með tilliti til bónamíosis (*Bonamia ostreae*) og/eða marteilíosis (*Marteilia refringens*) ⁽²⁾ er mælt fyrir um svæði innan Bandalagsins sem teljast laus við lindýrasjúkdómana ostruveiki [c: bónamíosis] (*Bonamia ostreae*) og/eða marteilíuveiki [c: marteilíosis] (*Marteilia refringens*).
- 2) Írland og Breska konungsríkið tilkynntu framkvæmdastjórninni bréflaga í júní 2005 að ostruveiki hafi fundist í Lough Foyle, sameiginlegu strandsjávarsvæði á landamærum Írlands og Norður-Írlands. Svæðið taldist áður vera laust við ostruveiki en getur af þessum sökum ekki lengur talist laust við þennan sjúkdóm.
- 3) Að auki hefur Írland lagt fram beiðni um breytingu á skránni yfir svæði á Írlandi sem eru viðurkennd með tilliti til ostruveiki í ákvörðun 2002/300/EB, til að

gera landfræðilega lýsingu á einu svæðanna þar sem sjúkdómurinn hefur greinst nákvæmari. Því skal lýsingin

„Loughmore, Blacksod Bay“ koma í stað „Logmore, Belmullet“.

- 4) Breyta ber ákvörðun 2002/300/EB til samræmis við það.
- 5) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari ákvörðun, eru í samræmi við álit fastanefndarinnar um matvælaferli og heilbrigði dýra.

SAMÞYKKT ÁKVÖRÐUN ÞESSA:

1. gr.

Í stað viðaukans við ákvörðun 2002/300/EB komi viðaukinn við þessa ákvörðun.

2. gr.

Ákvörðun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 24. október 2005.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Markos KYPRIANOU
framkvæmdastjóri.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 280, 25.10.2005, bls. 20. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 141/2006 frá 8. desember 2006 um breytingu á I. viðauka (Heilbrigði dýra og plantna) við EES-samninginn, sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins nr. 15, 29.3.2007, p. 5.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 46, 19.2.1991, bls. 1. Tilskipuninni var síðast breytt með reglugerð (EB) nr. 806/2003 (Stjtið. ESB L 122, 16.5.2003, bls. 1).

⁽²⁾ Stjtið. EB L 103, 19.4.2002, bls. 24. Ákvörðuninni var síðast breytt með ákvörðun 2005/104/EB (Stjtið. ESB L 33, 2.2005, bls. 71).

VIÐAUKI

„VIÐAUKI

**SVÆÐI SEM ERU VIÐURKENND MEÐ TILLITI TIL ANNARS EÐA BEGGJA LINDÝRASJÚKDÓMANNA
OSTRUEIKI (*BONAMIA OSTREA*) OG MARTELÍUVEIKI (*MARTEILIA REFRINGENS*)**

1.A. Svæði á Írlandi sem eru viðurkennd með tilliti til ostruveiki (*B. Ostreae*)

— Öll strandlengja Írlands, að eftirtöldum sjö svæðum undanskildum:

- Cork Harbour
- Galway Bay
- Ballinakill Harbour
- Clew Bay
- Achill Sound
- Loughmore, Blacksod Bay
- Lough Foyle

1.B. Svæði á Írlandi sem eru viðurkennd með tilliti til martelíuveiki (*M. Refringens*)

— Öll strandlengja Írlands

2.A. Svæði í Breska konungsríkinu, á Ermarsundseyjum og Mön sem eru viðurkennd með tilliti til ostruveiki (*B. Ostreae*)

— Öll strandlengja Stóra-Bretlands, að eftirtöldum þremur svæðum undanskildum:

- suðurströnd Cornwall frá Lizard að Start Point
- svæðið umhverfis ármynni Solent frá Portland Bill að Selsey Bill
- svæðið meðfram strönd Essex frá Shoeburyness að Landguard point.

— Öll strandlengja Norður-Írlands, að eftirtöldu svæði undanskildu:

- Lough Foyle

— Öll strandlengja Guernsey og Herm

— Svæði á Jersey: Svæðið samanstendur af ströndinni þar sem sjávarfalla gætir og svæðinu næst ströndinni milli meðalflóðmarka á eyjunni Jersey og ímyndaðrar línu sem dregin er þrjár sjómílur frá meðalfjörumörkum á eyjunni Jersey. Svæðið liggur í flóanum milli Normandí og Bretagne, sunnan við Ermarsund

— Öll strandlengja Manar

2.B. Svæði í Breska konungsríkinu, á Ermarsundseyjum og Mön sem eru viðurkennd með tilliti til martelíuveiki (*M. Refringens*)

- Öll strandlengja Stóra-Bretlands.
- Öll strandlengja Norður-Írlands
- Öll strandlengja Guernsey og Herm
- Svæði á Jersey: Svæðið samanstendur af ströndinni þar sem sjávarfalla gætir og svæðinu næst ströndinni milli meðalflóðmarka á eyjunni Jersey og ímyndaðrar línu sem dregin er þrjár sjómílar frá meðalfjörumörkum á eyjunni Jersey. Svæðið liggur í flóanum milli Normandí og Bretagne, sunnan við Ermarsund
- Öll strandlengja Manar

3. Svæði í Danmörku sem eru viðurkennd með tilliti til ostruveiki (*B. Ostreae*) og martelíuveiki (*M. Refringens*)

- Limfjorden frá Thyborøn í vestri til Hals í austri.“
-

ÁKVÖRÐUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR

2008/EES/78/02

frá 15. nóvember 2005

um breytingu á I. og II. viðauka við ákvörðun 2002/308/EB um skrá yfir viðurkennd svæði og viðurkenndar eldisstöðvar með tilliti til fisksjúkdómanna veirublæðingar og/eða iðradreps*

(tilkynnt með númeri C(2005) 4394)

(2005/813/EB)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

Finnlands uppfylla því skilyrði fyrir því að öðlast stöðu viðurkennds svæðis með tilliti til veirublæðis og iðradreps og skal þeim bætt á skrána yfir viðurkennd svæði.

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 91/67/EBE frá 28. janúar 1991 um skilyrði á sviði heilbrigðis dýra sem hafa áhrif á markaðssetningu fiskeldistegunda og -afurða ⁽¹⁾, einkum 5. og 6. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Í ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2002/308/EB ⁽²⁾ er skrá yfir viðurkennd svæði og viðurkenndar eldisstöðvar á svæðum sem ekki eru viðurkennd með tilliti til tiltekinnna fisksjúkdóma.
- 2) Ítalía hefur lagt fram gögn til stuðnings því að tiltekin svæði á yfirráðasvæði landsins öðlist stöðu viðurkenndra svæða með tilliti til veirublæðis (VHS) og iðradreps (IHN). Af gögnunum, sem voru lögð fram, má ráða að þessi svæði uppfylli skilyrði 5. gr. tilskipunar 91/67/EBE. Þau eiga því rétt á stöðu viðurkenndra svæða og skal þeim bætt á skrána yfir viðurkennd svæði.
- 3) Finnland hefur lagt fram gögn til stuðnings því að þau svæði á yfirráðasvæði landsins, sem falla ekki undir sérstakar ráðstafanir til útrýmingar sem hrundið var í framkvæmd í kjölfar uppkomu veirublæðis á tilteknum svæðum, öðlist stöðu viðurkenndra svæða með tilliti til veirublæðis og iðradreps. Eftir fund þjónustudeilda framkvæmdastjórnarinnar og fulltrúa Finna 5. júlí 2005 dró Finnland umsóknina til baka varðandi strandsvæði sem eru laus við veirublæði. Af gögnunum, sem lögð voru fram, má ráða að allt yfirráðasvæði Finnlands uppfyllir hvað iðradrep varðar og svæði inn til landsins á yfirráðasvæði þess uppfylla hvað veirublæði varðar skilyrði 5. gr. tilskipunar 91/67/EBE. Þessi svæði

- 4) Þar sem upptök hluta af vatnasviðum Finnlands eru í Rússlandi skal Finnland viðhalda öflugu eftirliti með þessum vatnasviðum í samræmi við áætlun sem samþykkt var með ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2003/634/EB ⁽³⁾ eftir að vatnasviðin hafa öðlast stöðu viðurkenndra svæða.

- 5) Austurríki, Frakkland, Þýskaland og Ítalía hafa lagt fram gögn til stuðnings því að tilteknar eldisstöðvar á yfirráðasvæðum þeirra öðlist stöðu viðurkenndra eldisstöðva á svæðum sem ekki eru viðurkennd með tilliti til veirublæðis og iðradreps. Af gögnunum, sem voru lögð fram, má ráða að þessar eldisstöðvar uppfylli skilyrði 6. gr. tilskipunar 91/67/EBE. Þær eiga því rétt á stöðu viðurkenndra eldisstöðva á svæði sem ekki er viðurkennt og skal þeim bætt á skrána yfir viðurkenndar eldisstöðvar.

- 6) Ítalía hefur tilkynnt um iðradrep í tveimur eldisstöðvum sem áður var talið að væru lausar við þann sjúkdóm. Eldisstöðvarnar eru hins vegar lausar við veirublæði. Því skulu þessar eldisstöðvar ekki lengur skráðar í ákvörðun 2002/308/EB sem lausar við iðradrep.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 304, 23.11.2005, bls. 19. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegru EES-nefndarinnar nr. 141/2006 frá 8. desember 2006 um breytingu á I. viðauka (Heilbrigði dýra og plantna) við EES-samninginn, sjá EES-viðbætur við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins nr. 15, 29.3.2007, p. 5.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 46, 19.2.1991, bls. 1. Tilskipuninni var síðast breytt með reglugerð (EB) nr. 806/2003 (Stjtið. ESB L 122, 16.5.2003, bls. 1).

⁽²⁾ Stjtið. EB L 106, 23.4.2002, bls. 28. Ákvörðuninni var síðast breytt með ákvörðun 2005/475/EB (Stjtið. ESB L 176, 8.7.2005, bls. 30).

⁽³⁾ Stjtið. ESB L 220, 3.9.2003, bls. 8. Ákvörðuninni var síðast breytt með ákvörðun 2005/770/EB (Stjtið. ESB L 291, 5.11.2005, bls. 33).

- 7) Breyta ber ákvörðun 2002/308/EB til samræmis við þetta.
- 8) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari ákvörðun, eru í samræmi við álit fastanefndarinnar um matvælaferli og heilbrigði dýra.

SAMÞYKKT ÁKVÖRDUN ÞESSA:

I. gr.

Ákvörðun 2002/308/EB er breytt sem hér segir:

1. Í stað I. viðauka komi texti I. viðauka við þessa ákvörðun.

2. Í stað II. viðauka komi texti II. viðauka við þessa ákvörðun.
- 2. gr.*

Ákvörðun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 15. nóvember 2005.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Markos KYPRIANOU

framkvæmdastjóri.

I. VIÐAUKI

„I. VIÐAUKI

VIÐURKENND SVÆÐI MEÐ TILLITI TIL FISKJÚKDÓMANNA VEIRUBLÆÐIS OG IÐRADREPS

1.A. SVÆÐI ⁽¹⁾ Í DANMÖRKU SEM ERU VIÐURKENND MEÐ TILLITI TIL VEIRUBLÆÐIS

— Hansted Å	— Slette Å
— Hovmølle Å	— Bredkær Bæk
— Grenå	— Vandløb til Kilen
— Treå	— Resenkær Å
— Alling Å	— Klostermølle Å
— Kastbjerg	— Hvidbjerg Å
— Villestrup Å	— Knidals Å
— Korup Å	— Spang Å
— Sæby Å	— Simsted Å
— Elling Å	— Skals Å
— Uggerby Å	— Jordbro Å
— Lindenberg Å	— Fåremølle Å
— Øster Å	— Flynder Å
— Hasseris Å	— Damhus Å
— Binderup Å	— Karup Å
— Vidkær Å	— Gudenåen
— Dybvad Å	— Halkær Å
— Bjørnsholm Å	— Storåen
— Trend Å	— Århus Å
— Lerkenfeld Å	— Bygholm Å
— Vester Å	— Grejs Å
— Lønnerup med tilløb	— Ørum Å

1.B. SVÆÐI Í DANMÖRKU SEM ERU VIÐURKENND MEÐ TILLITI TIL IÐRADREPS

- Danmörk ⁽²⁾

2. SVÆÐI Í ÞÝSKALANDI SEM ERU VIÐURKENND MEÐ TILLITI TIL VEIRUBLÆÐIS OG IÐRADREPS

2.1. BADEN WÜRTTEMBERG ⁽³⁾

- Isenburger Tal frá upptökum að vatnsfrárás eldisstöðvarinnar Falkenstein,
- Eyach og þverár hennar frá upptökum að fyrsta stíflugarðinum forstreymis, nálægt bænum Haigerloch,
- Andelsbach og þverár hennar frá upptökum að hverflinum nálægt bænum Krauchenwies,
- Lauchert og þverár hennar frá upptökum að hindruninni við hverfilinn nálægt bænum Sigmaringendorf,
- Grosse Lauter og þverár hennar frá upptökum að hindruninni við fossinn nálægt Lauterach,

⁽¹⁾ Vatnasvið og tilheyrandi strandsvæði.

⁽²⁾ Að öllum svæðum inn til landsins og strandsvæðum á yfirráðasvæði hennar meðtöldum.

⁽³⁾ Hlutar af vatnasviðum.

- Wolfegger Aach og þverár hennar frá upptökum að hindruninni við fossinn nálægt Baienfurth,
- vatnasvið ENZ, sem samanstendur af Grosse Enz, Kleine Enz og Eyach frá upptökum þeirra að ófæru hindruninni í miðri Neuenbürg,
- Erms frá upptökum að ófæru hindruninni 200 m forstreymis við eldisstöðina Strobel, Anlage Seeburg,
- Obere Nagold frá upptökum að ófæru hindruninni í grennd við Neumühle.

3. **SVÆÐI Á SPÁNI SEM ERU VIÐURKENND MEÐ TILLITI TIL VEIRUBLÆÐIS OG IÐRADREPS**

3.1. **HÉRAÐ: SJÁLFSTJÓRNARHÉRAÐIÐ ASTÚRÍA**

Svæði inn til landsins

- Öll vatnasvið Astúríu.

Strandsvæði

- Allar strendur Astúríu.

3.2. **HÉRAÐ: SJÁLFSTJÓRNARHÉRAÐIÐ GALISÍA**

Svæði inn til landsins

- Vatnasvið Galísiu:
 - að meðtöldum vatnasviðum árinna Eo, árinna Sil frá upptökum í fylkinu Léon, árinna Miño frá upptökum að hindruninni við Frieira og árinna Limia frá upptökum að hindruninni við Das Conchas,
 - að undanskildu vatnasviði árinna Tamega.

Strandsvæði

- Strandsvæði Galísíu frá mynni árinna Eo (Isla Pancha) að Punta Picos (mynni árinna Miño).

3.3. **HÉRAÐ: SJÁLFSTJÓRNARHÉRAÐIÐ ARAGÓN**

Svæði inn til landsins

- vatnasvið fljótsins Ebro frá upptökum að Mequinenza-stíflunni í Aragón-héraði,
- áin Isuela frá upptökum að hindruninni við Arguis,
- áin Flúmen frá upptökum að hindruninni við Santa María de Belsue,
- áin Guatizalema frá upptökum að hindruninni við Vadiello,
- áin Cinca frá upptökum að hindruninni við Grado,
- áin Esera frá upptökum að hindruninni við Barasona,
- áin Noguera-Ribagorzana frá upptökum að hindruninni við Santa Ana,
- áin Matarraña frá upptökum að hindruninni við Aguas de Pena,
- áin Pena frá upptökum að hindruninni við Pena,
- áin Gadalaviar-Turia frá upptökum að hindruninni við Gernalísimo í fylkinu Valencia,
- áin Mijares frá upptökum að hindruninni við Arenós í fylkinu Castellón.

Önnur vatnsföll í héraðinu Aragón teljast vera sóttvarnabelti.

3.4. HÉRAÐ: SJÁLFSTJÓRNARHÉRAÐIÐ NAVARRA

Svæði inn til landsins

- vatnasvið fljótsins Ebro frá upptökum að Mequinenza-stíflunni í Aragón-héraði,
- áin Bidasoa frá upptökum að mynni hennar,
- áin Leizarán frá upptökum að hindruninni við Leizarán (Muga).

Önnur vatnsföll í héraðinu Navarra teljast vera sóttvarnabelti.

3.5. HÉRAÐ: SJÁLFSTJÓRNARHÉRAÐIÐ KASTILÍA-LEÓN

Svæði inn til landsins

- vatnasvið fljótsins Ebro frá upptökum að Mequinenza-stíflunni í Aragón-héraði,
- áin Duero frá upptökum að hindruninni við Aldeávila,
- áin Sil,
- áin Tiétar frá upptökum að hindruninni við Rosarito,
- áin Alberche frá upptökum að hindruninni við Burguillo.

Önnur vatnsföll í sjálfstjórnarhéraðinu Kastilía-León teljast vera sóttvarnabelti.

3.6. HÉRAÐ: SJÁLFSTJÓRNARHÉRAÐIÐ KANTABRÍA

Svæði inn til landsins

- vatnasvið fljótsins Ebro frá upptökum að Mequinenza-stíflunni í Aragón-héraði,
- vatnasvið eftirtalinna áa frá upptökum til sjávar:
- árinna Deva,
- árinna Nansa,
- árinna Saja-Besaya,
- árinna Pas-Pisueña,
- árinna Asón,
- árinna Agüera.

Vatnasvið ána Gandarillas, Escudo og Miera y Campiazo teljast vera sóttvarnabelti.

Strandsvæði

- Öll strandlengja Kantabríu frá mynni árinna Deva að Ontón-víkinni.

3.7. HÉRAÐ: SJÁLFSTJÓRNARHÉRAÐIÐ LA RIOJA.

Svæði inn til landsins

Vatnasvið fljótsins Ebro frá upptökum að Mequinenza-stíflunni í Aragón-héraði.

3.8. HÉRAÐ: Sjálfstjórnarhéraðið Castilla-La-Mancha

Svæði inn til landsins

- vatnasvið árinna Río Tajo frá upptökum að Estremera-stíflunni,
- vatnasvið árinna Río Tajuña frá upptökum að La Tajera-stíflunni,
- vatnasvið árinna Río Júcar frá upptökum að La Toba-stíflunni,
- vatnasvið árinna Río Cabriel frá upptökum að Bujoso-stíflunni.

4.A. **SVÆÐI Í FRAKKLANDI SEM ERU VIÐURKENND MEÐ TILLITI TIL VEIRUBLÆÐIS OG IÐRADREPS**

4.A.1. ADOUR-GARONNE

Vatnasvið

- Charente-lægðin,
- Seudre-lægðin,
- lægðir ána sem renna til sjávar í Gironde-ármynninu í Charente-Maritime-umdæmi,
- vatnasvið Nive og Nivelles (Pyrenées-Atlantiques),
- Forges-lægðin (Landes),
- vatnasvið Dronne (Dordogne) frá upptökum að Églisottes-stíflunni við Monfourat,
- vatnasvið Beauronne (Dordogne) frá upptökum að Faye-stíflunni,
- vatnasvið Valouse (Dordogne) frá upptökum að Étang des Roches Noires-stíflunni,
- vatnasvið Paillasse (Gironde) frá upptökum að Grand Forge-stíflunni,
- vatnasvið Ciron (Lot-et-Garonne, Gironde) frá upptökum að Moulin-de-Castaing-stíflunni,
- vatnasvið Petite Leyre (Landes), frá upptökum að Pont-de-l'Espine-stíflunni við Argelouse,
- vatnasvið Pave (Landes) frá upptökum að Pave-stíflunni,
- vatnasvið Escource (Landes) frá upptökum að Moulin-de-Barbe-stíflunni,
- vatnasvið Geloux (Landes) frá upptökum að D38-stíflunni við Saint-Martin-d'Oney,
- vatnasvið Estrigon (Landes) frá upptökum að Campet et Lamolère-stíflunni,
- vatnasvið Estampon (Landes) frá upptökum að Ancienne Minoterie-stíflunni við Roquefort,
- vatnasvið Gélise (Landes, Lot-et-Garonne) frá upptökum að stíflunni forstreymis við ármót Gélise og Osse,
- vatnasvið Magescq (Landes) frá upptökum að mynni,
- vatnasvið Luys (Pyrenées-Atlantiques) frá upptökum að Moulin-d'Oro-stíflunni,
- vatnasvið Neez (Pyrenées-Atlantiques) frá upptökum að Jurançon-stíflunni,
- vatnasvið Beez (Pyrenées-Atlantiques) frá upptökum að Nay-stíflunni,
- vatnasvið Gave-de-Cauterets (Hautes-Pyrénées) frá upptökum að Calypso-stíflunni við Soulom-virkjunina.

Strandsvæði

- Öll Atlantshafsströndin milli norðurmarka Vendée-umdæmis og suðurmarka Charente-Maritime-umdæmis.

4.A.2. LOIRE-BRETAGNE

Svæði inn til landsins

- Öll vatnasvið á Bretagne-skaga, að eftirtöldum vatnasviðum undanskildum:
 - Vilaine,
 - neðri hluta vatnasviðs árinna Élorn,
- Sèvre Niortaise-lægðin.
- Lay-lægðin.
- Eftirtalin vatnasvið Vienne-lægðarinnar:
 - vatnasvið árinna Vienne frá upptökum að Châtellerault-stíflunni í Vienne-umdæmi,
 - vatnasvið árinna Gartempe frá upptökum að Saint-Pierre-de-Maillé-stíflunni (með rimlagrind) í Vienne-umdæmi,
 - vatnasvið árinna Creuse frá upptökum að Bénavent-stíflunni í Indre-umdæmi,
 - vatnasvið árinna Suin frá upptökum að Douadic-stíflunni í Indre-umdæmi,
 - vatnasvið árinna Claise frá upptökum að Bossay-sur-Claise-stíflunni í Indre- og Loire-umdæmi,
 - vatnasvið lækjanna Velleches og Trois-Moulins frá upptökum að Trois-Moulins-stíflunum í Vienne-umdæmi,
 - lægðir ána sem renna í Atlantshaf í Vendée-umdæmi.

Strandsvæði

- Öll strönd Bretagne-skaga, að eftirtöldum svæðum undanskildum:
 - Rade de Brest,
 - Anse de Camaret,
 - strandsvæðinu milli Trévignon-odda og mynnis árinna Laïta,
 - strandsvæðinu milli mynnis árinna Tohon og ytri marka umdæmisins.

4.A.3. SEINE-NORMANDIE

Svæði inn til landsins

- Sélune-lægðin.

4.A.4. AQUITAINE-HÉRAÐ

Vatnasvið

- vatnasvið árinna Vignac frá upptökum að hindruninni „La Forge“,
- vatnasvið árinna Gouaneyre frá upptökum að hindruninni „Maillières-stíflan“,
- vatnasvið árinna Susselgue frá upptökum að hindruninni „Susselgue“,
- vatnasvið árinna Luzou frá upptökum að hindruninni við eldisstöðina „Laluque“,
- vatnasvið árinna Gouadas frá upptökum að hindruninni við „l'Étang de la Glacière à Saint-Vincent-de-Paul“,
- vatnasvið árinna Bayse frá upptökum að hindruninni við „Moulin de Lartia et de Manobre“,
- vatnasvið árinna Rancez frá upptökum að hindruninni við Rancez,

- vatnasvið árinna Eyre frá upptökum að ármynninu við Arcachon,
- vatnasvið árinna L'Onesse frá upptökum að ármynninu við Courant de Contis.

4.A.5. MIDI-PYRÉNÉES

Vatnasvið

- vatnasvið árinna Cernon frá upptökum að hindruninni við Saint-George-de-Luzençon,
- vatnasvið árinna Dourdou frá upptökum ána Dourdou og Grauzon að ófæru hindruninni við Vabres-l'Abbaye.

4.A.6. L'AIN

- Svæði inn til landsins Étangs de la Dombes.

4.B. SVÆÐI Í FRAKKLANDI SEM ERU VIÐURKENND MEÐ TILLITI TIL VEIRUBLÆÐIS

4.B.1. LOIRE-BRETAGNE

Svæði inn til landsins

- Sá hluti Loire-lægðarinnar sem er efri hluti Huisne-vatnasviðsins frá upptökum vatnsfallanna að Ferté-Bernard-stíflunni.

4.C. SVÆÐI Í FRAKKLANDI SEM ERU VIÐURKENND MEÐ TILLITI TIL IÐRADREPS

4.C.1. LOIRE-BRETAGNE

Svæði inn til landsins

- Eftirtalin vatnasvið Vienne-lægðarinnar:
 - vatnasvið Anglin frá upptökum að stíflunum við:
 - orkuverið í Châtellerault við ána Vienne í Vienne-umdæmi,
 - Saint-Pierre-de-Maillé við ána Gartempe, í Vienne-umdæmi,
 - Bénavent við ána Creuse í Indre-umdæmi,
 - Douadic við ána Suin í Indre-umdæmi,
 - Bossay-sur-Claise við ána Claise í Indre og Loire-umdæmi.

5.A. SVÆÐI Á ÍRLANDI SEM ERU VIÐURKENND MEÐ TILLITI TIL VEIRUBLÆÐIS

- Írland ⁽⁴⁾, að eyjunni Cape Clear Island undanskilinni.

5.B. SVÆÐI Á ÍRLANDI SEM ERU VIÐURKENND MEÐ TILLITI TIL IÐRADREPS

- Írland ⁽⁵⁾.

⁽⁴⁾ Að öllum svæðum inn til landsins og strandsvæðum á yfirráðasvæði þess meðtöldum.

⁽⁵⁾ Vatnasvið og tilheyrandi strandsvæði.

6.A. SVÆÐI Á ÍTALÍU SEM ERU VIÐURKENND MEÐ TILLITI TIL VEIRUBLÆÐIS OG IÐRADREPS**6.A.1. HÉRAÐIÐ TRENTINO ALTO ADIGE, SJÁLFSTJÓRNARSÝSLAN TRENTO****Svæði inn til landsins**

- Zona Val di Fiemme, Fassa e Cembra: vatnasvið árinna Avisio frá upptökum að tilbúnu hindruninni við Serra San Giorgio í sveitarfélaginu Giovò,
- Zona Val delle Sorne: vatnasvið árinna Sorna frá upptökum að tilbúnu hindruninni, sem vatnsaflsvirkjunin í Chizzola (Ala) myndar, ofan við ána Adige,
- Zona Torrente Adanà: vatnasvið árinna Adanà frá upptökum að tilbúnni röð hindrana forstreymis við eldisstöðina Armani Cornelio-Lardaro,
- Zona Rio Manes: svæði þar sem safnast vatn úr Manes-ánni og nær niður að fossi 200 metra forstreymis við eldisstöðina „Troticoltura Giovanelli“ í grennd við „La Zinquantina“,
- Zona Val di Ledro: vatnasvið ánnna Massangla og Ponale frá upptökum að vatnsaflsvirkjuninni við Centrale í sveitarfélaginu Molina di Ledro,
- Zona Valsugana: vatnasvið árinna Brenta frá upptökum að Marzotto-stíflunni við Mantincelli í sveitarfélaginu Grigno,
- Zona Val del Fersina: vatnasvið árinna Fersina frá upptökum að fossinum við Ponte Alto.

6.A.2. HÉRAÐIÐ LOMBARDIA, SÝSLAN BRESCIA**Svæði inn til landsins**

- Zona Ogliolo: vatnasvið frá upptökum lækjarins Ogliolo að fossinum, forstreymis við fiskeldisstöðina Adamello, þar sem lækurinn Ogliolo rennur í ána Oglio,
- Zona Fiume Caffaro: vatnasvið frá upptökum vatnsfallsins Cafarro að tilbúnu hindruninni sem er 1 km forstreymis frá eldisstöðinni,
- Zona Val Brembana: vatnasvið árinna Brembo, frá upptökum hennar að ófæru hindrununum í sveitarfélaginu Ponte S. Pietro.

6.A.3. HÉRAÐIÐ ÚMBRÍA**Svæði inn til landsins**

- Fosso di Terria: vatnasvið árinna Terria frá upptökum að hindruninni neðan við fiskeldisstöðina Ditta Mountain Fish, þar sem áin Terria rennur í ána Nera.

6.A.4. HÉRAÐIÐ VENETO**Svæði inn til landsins**

- Zona Belluno: vatnasvið í sýslunni Belluno frá upptökum fljótsins Ardo að hindruninni forstreymis (áður en Ardo rennur í ána Piave) við eldisstöðina Centro Sperimentale di Acquacoltura, Valli di Bolzano Bellunese, Belluno.

6.A.5. HÉRAÐIÐ TOSCANA**Svæði inn til landsins**

- Zona Valle del fiume Serchio: vatnasvið árinna Serchio frá upptökum að hindruninni við Piaggione-stífluna,
- Bacino del torrente Lucido: vatnasvið árinna Lucido frá upptökum að hindruninni við Ponte del Bertoli-stífluna,

- Bacino del torrente Osca: vatnasvið árinna Osca frá upptökum að hindruninni forstreymis við eldisstöðina „Il Giardino“.

6.A.6. HÉRAÐIÐ PIEMONTE

Svæði inn til landsins

- Sorgenti della Gerbola: hluti vatnasviðs árinna Grana, frá upptökum fljótanna „Cavo C“ og „Canale del Molino della Gerbola“ að hindruninni neðan við eldisstöðina „Azienda Agricola Canali Cavour SS“,
- Bacino del Besante: vatnasvið árinna Besante frá upptökum að hindruninni 500 m forstreymis við eldisstöðina „Pastorino Giovanni“,
- Valle di Duggia: áin Duggia frá upptökum að hindruninni 100 m ofan við þar sem vegbrúin milli Varallo og Locarno liggur yfir ána,
- Zona del Rio Vardigoia: lækurinn Vardigoia frá upptökum að staðnum þar sem hann rennur í ána Duggia ofan við hindrunina við viðurkennda svæðið „Valle di Duggia“,
- Zona Sorgente dei Paschi: vatnasvið árinna Pesio frá upptökum að tilbúnu hindruninni forstreymis við eldisstöðina „Azienda dei Paschi“,
- Zona Stura Valgrande: vatnasvið árinna Stura Valgrande frá upptökum að tilbúnu hindruninni forstreymis við eldisstöðina „Troticoltura delle Sorgenti“.

6.A.7. HÉRAÐIÐ EMILIA ROMAGNA

Svæði inn til landsins

- Bacino Fontanacce-Valdarno: vatnasvið ána Fontanacce og Valdarno frá upptökum að tilbúnu hindruninni 100 m forstreymis við eldisstöðina „S.V.A. s.r.l. fish farm“.

6.B. SVÆÐI Á ÍTALÍU SEM ERU VIÐURKENND MEÐ TILLITI TIL VEIRUBLÆÐIS

6.B.1. HÉRAÐIÐ TRENTINO ALTO ADIGE, SJÁLFTJÓRNARSÝSLAN TRENTO

Svæði inn til landsins

- Zona Valle dei Laghi: vatnasvið stöðuvatna San Massenza, Toblino og Cavedine að hindruninni forstreymis í suðurhluta Cavedine-vatns sem nær að vatnsaflsvirkjuninni í sveitarfélaginu Torbole.

6.C. SVÆÐI Á ÍTALÍU SEM ERU VIÐURKENND MEÐ TILLITI TIL IÐRADREPS

6.C.1. HÉRAÐIÐ ÚMBRÍA, SÝSLAN PERUGÍA

- Zona Lago Trasimeno: stöðuvatnið Trasimeno.

6.C.2. HÉRAÐIÐ TRENTINO ALTO ADIGE, SJÁLFTJÓRNARSÝSLAN TRENTO

- Zona Val Rendena: vatnasvið frá upptökum árinna Sarca að Oltresarca-stíflunni í sveitarfélaginu Villa Rendena.

7.A. SVÆÐI Í SVÍÐJÓÐ SEM ERU VIÐURKENND MEÐ TILLITI TIL VEIRUBLÆÐIS

- Svíþjóð⁽⁶⁾:

- að undanteknu svæði á vesturströndinni, sem er innan hálfhrings með 20 kílómetra geisla umhverfis fiskeldisstöðina á eyrni Björkö, ásamt ármynum og vatnasviðum ána Göta og Säve að fyrsta fiskigarðinum í hvorri á (við Trollhättan annars vegar og aðrásina í stöðuvatnið Aspen hins vegar).

⁽⁶⁾ Að öllum svæðum inn til landsins og strandsvæðum á yfirráðasvæði hennar meðtöldum.

- 7.B. **SVÆÐI Í SVÍÐJÓÐ SEM ERU VIÐURKENND MEÐ TILLITI TIL IÐRADREPS**
— Svíþjóð ⁽⁷⁾:
8. **SVÆÐI Í BRESKA KONUNGRÍKINU, Á ERMARSUNDSEYJUM OG MÖN SEM ERU VIÐURKENND MEÐ TILLITI TIL VEIRUBLÆÐIS OG IÐRADREPS**
— Stóra-Bretland ⁽⁷⁾,
— Norður-Írland ⁽⁷⁾,
— Guernsey ⁽⁷⁾,
— Mön ⁽⁷⁾.
- 9.A. **SVÆÐI Í FINNLANDI SEM ERU VIÐURKENND MEÐ TILLITI TIL VEIRUBLÆÐIS**
— Finnland ⁽⁸⁾
- 9.B. **SVÆÐI Í FINNLANDI SEM ERU VIÐURKENND MEÐ TILLITI TIL IÐRADREPS**
— Finnland ⁽⁹⁾
-

⁽⁷⁾ Sjá 6. nmgr.

⁽⁸⁾ Öll svæði inn til landsins á yfirráðasvæði þess.

⁽⁹⁾ Að öllum svæðum inn til landsins og strandsvæðum á yfirráðasvæði þess með töldum.

II. VIÐAUKI

„II. VIÐAUKI

VIÐURKENNDAR FISKELDISSTÖÐVAR MEÐ TILLITI TIL FISKSJÚKDÓMANNA VEIRUBLÆÐIS OG IÐRADREPS

1. FISKELDISSTÖÐVAR Í BELGÍU SEM ERU VIÐURKENNDAR MEÐ TILLITI TIL VEIRUBLÆÐIS OG IÐRADREPS

1.	La Fontaine aux truites	B-6769 Géroville
----	-------------------------	------------------

2. FISKELDISSTÖÐVAR Í DANMÖRKU SEM ERU VIÐURKENNDAR MEÐ TILLITI TIL VEIRUBLÆÐIS OG IÐRADREPS

1.	Vork Dambrug	DK-6040 Egtved
2.	Egebæk Dambrug	DK-6880 Tarm
3.	Bækkelund Dambrug	DK-6950 Ringkøbing
4.	Borups Geddeopdræt	DK-6950 Ringkøbing
5.	Bornholms Lakseklækkeri	DK-3730 Nexø
6.	Langes Dambrug	DK-6940 Lem St.
7.	Brænderigaardens Dambrug	DK-6971 Spjald
8.	Siglund Fiskeopdræt	DK-4780 Stege
9.	Ravning Fiskeri	DK-7182 Bredsten
10.	Ravnkær Dambrug	DK-7182 Bredsten
11.	Hulsig Dambrug	DK-7183 Randbøl
12.	Ligård Fiskeri	DK-7183 Randbøl
13.	Grønbjerglund Dambrug	DK-7183 Randbøl
14.	Danish Aquaculture	DK-6040 Egtved

3.A. FISKELDISSTÖÐVAR Í ÞÝSKALANDI SEM ERU VIÐURKENNDAR MEÐ TILLITI TIL VEIRUBLÆÐIS OG IÐRADREPS

3.A.1. NEDRA-SAXLAND

1.	Jochen Moeller	Fischzucht Harkenbleck D-30966 Hemmingen-Harkenbleck
2.	Versuchsgut Relliehausen der Universität Göttingen	(eingöngu klakstöð) D-37586 Dassel
3.	Dr. R. Rosengarten	Forellenzucht Sieben Quellen D-49124 Georgsmarienhütte
4.	Klaus Kröger	Fischzucht Klaus Kröger D-21256 Handeloh Wörme
5.	Ingeborg Riggert-Schlumbohm	Forellenzucht W. Riggert D-29465 Schnega
6.	Volker Buchtmann	Fischzucht Nordbach D-21441 Garstedt

7.	Sven Kramer	Forellenzucht Kaierde D-31073 Delligsen
8.	Hans-Peter Klusak	Fischzucht Grönegau D-49328 Melle
9.	F. Feuerhake	Forellenzucht Rheden D-31039 Rheden
10.	Horst Pöpke	Fischzucht Pöpke Hauptstraße 14 D-21745 Hemmoor

3.A.2. THÜRINGEN

1.	Firma Tautenhahn	D-98646 Trostadt
2.	Fischzucht Salza GmbH	D-99734 Nordhausen-Salza
3.	Fischzucht Kindelbrück GmbH	D-99638 Kindelbrück
4.	Reinhardt Strecker	Forellenzucht Orgelmühle D-37351 Dingelstadt

3.A.3. BADEN-WÜRTTEMBERG

1.	Heiner Feldmann	Riedlingen/Neufra D-88630 Pfullendorf
2.	Walter Dietmayer	Forellenzucht Walter Dietmayer Hettingen D-72501 Gammertingen
3.	Heiner Feldmann	Bad Waldsee D-88630 Pfullendorf
4.	Heiner Feldmann	Bergatreute D-88630 Pfullendorf
5.	Oliver Fricke	Anlage Wuchzenhofen Boschenmühle D-87764 Mariasteinbach-Legau 13 ¹ / ₂
6.	Peter Schmaus	Fischzucht Schmaus Steinental D-88410 Steinental/Hauerz
7.	Josef Schnetz	Fenkenmühle D-88263 Horgenzell
8.	FalkoSteinhart	Quellwasseranlage Steinhart Hettingen D-72513 Hettingen
9.	Hugo Strobel	Quellwasseranlage Otterswang Sägmühle D-72505 Hausen am Andelsbach
10.	Reinhard Lenz	Forsthaus Gaimühle D-64759 Sensbachtal
11.	Stephan Hofer	Sulzbach D-78727 Aisteig/Oberndorf
12.	Stephan Hofer	Oberer Lautenbach D-78727 Aisteig/Oberndorf

13.	Stephan Hofer	Unterer Lautenbach D-78727 Aisteig/Oberndorf
14.	Stephan Hofer	Schelklingen D-78727 Aistaig/Oberndorf
15.	Stephan Schuppert	Brutanlage: Obere Fischzucht Mastanlage: Untere Fischzucht D-88454 Unteressendorf
16.	Anton Jung	Brunnentobel D-88299 Leutkirch/Hebrachhofen
17.	Peter Störk	Wagenhausen D-88348 Saulgau
18.	Erwin Steinhart	Geislingen/St. D-73312 Geislingen/St.
19.	Joachim Schindler	Forellenzucht Lohmühle D-72275 Alpirsbach
20.	Georg Sohnus	Forellenzucht Sohnus D-72160 Horb-Diessen
21.	Claus Lehr	Forellenzucht Reinerzau D-72275 Alpirsbach-Reinerzau
22.	Hugo Hager	Bruthausanlage D-88639 Walbertsweiler
23.	Hugo Hager	Waldanlage D-88639 Walbertsweiler
24.	Gumpper und Stoll GmbH	Forellenhof Rössle Honau D-72805 Liechtenstein
25.	Hans Schmutz	Brutanlage 1, Brutanlage 2, Brut- und Setzlingsanlage 3 (Hausanlage) D-89155 Erbach
26.	Wilhelm Draefhn	Obersimonswald D-77960 Seelbach
27.	Wilhelm Draefhn	Brutanlage Seelbach D-77960 Seelbach
28.	Franz Schwarz	Oberharmersbach D-77784 Oberharmersbach
29.	Meinrad Nuber	Langenenslingen D-88515 Langenenslingen
30.	Walter Dietmayer	Höhmühle D-88353 Kisslegg
31.	Fischbrutanstalt des Landes Baden-Württemberg	Argenweg 50 D-88085 Langenargen Anlage Osterhofen
32.	Kreissportfischereiverein Biberach	Warthausen D-88400 Biberach
33.	Hans Schmutz	Gossenzugen D-89155 Erbach
34.	Reinhard Rösch	Haigerach D-77723 Gengenbach
35.	Rainer Tress	Unterlauchringen D-79787 Unterlauchringen

36.	Andreas Tröndle	Tiefenstein D-79774 Albbbruck
37.	Andreas Tröndle	Unteralpfen D-79774 Unteralpfen
38.	Stephan Hofer	Schenkenbach D-78727 Aisteig/Oberndorf
39.	Heiner Feldmann	Bainders D-88630 Pfullendorf
40.	Andreas Zordel	Fischzucht Im Gänsebrunnen D-75305 Neuenbürg
41.	Thomas Fischböck	Forellenzucht am Kocherursprung D-73447 Oberkochen
42.	Reinhold Bihler	Dorfstraße 22 D-88430 Rot a. d. Rot Haslach Anlage: Einöde
43.	Josef Dürr	Forellenzucht Igersheim D-97980 Bad Mergentheim
44.	Andreas Zordel	Anlage Berneck D-72297 Seewald
45.	Fischzucht Anton Jung	Anlage Rohrsee D-88353 Kisslegg
46.	Staatliches Forstamt Ravensburg	Anlage Karsee D-88239 Wangen i. A.
47.	Simon Phillipson	Anlage Weissenbronnen D-88364 Wolfegg
48.	Hans Klaiber	Anlage Bad Wildbad D-75337 Enzklosterle
49.	Josef Hönig	Forellenzucht Hönig D-76646 Bruchsal-Heidelsheim
50.	Werner Baur	Blitzenreute D-88273 Fronreute-Blitzenreute
51.	Gerhard Weihmann	Mägerkingen D-72574 Bad Urach-Seeburg
52.	Hubert Belser GBR	Dettingen D-72401 Haigerloch-Gruol
53.	Staatliche Forstämter Ravensburg and Wangen	Altdorfer Wald D-88214 Ravensburg
54.	Anton Jung	Bunkhoferweiher, Schanzwiesweiher and Häcklerweiher D-88353 Kisslegg
55.	Hildegart Litke	Holzweiher D-88480 Achstetten
56.	Werner Wägele	Ellerazhofer Weiher D-88319 Aitrach
57.	Ernst Graf	Hatzenweiler Osterbergstr. 8 D-88239 Wangen-Hatzenweiler
58.	Fischbrutanstalt des Landes Baden-Württemberg	Argenweg 50 D-88085 Langenargen Anlage Obereisenbach

59.	Forellenzucht Kunzmann	Heinz Kunzmann Unterer Steinweg 64 D-75438 Knittlingen
60.	Meinrad Nuber	Ochsenhausen Obere Wiesen 1 D-88416 Ochsenhausen
61.	Bezirksfischereiverein Nagoldtal e.V.	Kentheim Lange Steige 34 D-75365 Calw
62.	Bernd und Volker Fähnrich	Neumühle D-88260 Ratzenried-Argenbühl
63.	Klaiber «An der Tierwiese»	Hans Klaiber Rathausweg 7 D-75377 Enzklösterle
64.	Parey, Bittigkoffer — Unterreichenbach	Klaus Parey, Mörikeweg 17 D-75331 Engelsbrunn 2
65.	Farm Sauter Anlage Pfügelberg	Gerhard Sauter D-88239 Wangen-Pfügelberg 6
66.	Krattenmacher Anlage Osterhofen	Krattenmacher, Hittelhofen Gasthaus D-88339 Bad Waldsee
67.	Fähnrich Anlage Argenmühle D-88260 Ratzenried-Argenmühle	Bernd und Volker Fähnrich Von Rütistraße D-88339 Bad Waldsee
68.	Gumpper und Stoll Anlage Unterhausen	Gumpper und Stoll GmbH und Co. KG Heerstr. 20 D-72805 Lichtenstein-Honau
69.	Durach Anlage Altann	Antonie Durach Panoramastr. 23 D-88346 Wolfegg-Altann
70.	Städler Anlage Raunsmühle	Paul Städler Raunsmühle D-88499 Riedlingen-Pfummern
71.	König Anlage Erisdorf	Sigfried König Helfenstr. 2/1 D-88499 Riedlingen-Neufra
72.	Forellenzucht Drafehn Anlage Wittelbach	Wilhelm Drafehn Schuttertalsstraße 1 D-77960 Seelbach-Wittelbach
73.	Wirth Anlage Dengelshofen	Günther Wirth D-88316 Isny-Dengelshofen 219
74.	Krämer, Bad Teinach	Sascha Krämer Poststr. 11 D-75385 Bad Teinach-Zavelstein
75.	Muffler Anlage Eigeltingen	Emil Muffler Brielholzer Hof D-78253 Eigeltingen
76.	Karpfenteichwirtschaft Mönchsroth	Karl Uhl Fischzucht D-91614 Mönchsroth
77.	Krattenmacher Anlage Dietmans	Krattenmacher, Hittelhofen Gasthaus D-88339 Bad Waldsee

78.	Bruthaus Fischzucht Anselm-Schneider	Dagmar Anselm-Schneider Grabenköpfel 1 D-77743 Neuried
79.	Matthias Grassmann	Fischzucht Grassmann Königsbach-Stein

3.A.4. NORDRHEIN-WESTFALEN

1.	Wolfgang Lindhorst-Emme	Hirschquelle D-33758 Schloss Holte-Stukenbrock
2.	Wolfgang Lindhorst-Emme	Am Oelbach D-33758 Schloss Holte-Stukenbrock
3.	Hugo Rameil und Söhne	Sauerländer Forellenzucht D-57368 Lennestadt-Gleierbrück
4.	Peter Horres	Ovenhausen, Jätzer Mühle D-37671 Höxter
5.	Wolfgang Middendorf	Fischzuchtbetrieb Middendorf D-46348 Raesfeld
6.	Michael und Guido Kamp	Lambacher Forellenzucht und Räucherei Lambachtalstr. 58 D-51766 Engelskirchen-Oesinghausen
7.	Thomas Rameil	Broodhouse Am Gensenberg Saalhauser Str. 8 D-57368 Lennestadt

3.A.5. BÆJARLAND

1.	Gerstner Peter	(Forellenzuchtbetrieb Juraquell) Wellheim D-97332 Volkach
2.	Werner Ruf	Fischzucht Wildbad D-86925 Fuchstal-Leeder
3.	Rogg	Fisch Rogg D-87751 Heimertingen
4.	Fischzucht Graf Anlage D-87737 Reichau	Fischzucht Graf GbR Engishausen 64 D-87743 Egg an der Günz
5.	Fischzucht Graf Anlage D-87727 Klosterbeuren	Fischzucht Graf GbR Engishausen 64 D-87743 Egg an der Günz
6.	Fischzucht Graf Anlage D-87743 Egg an der Günz	Fischzucht Graf GbR Engishausen 64 D-87743 Egg an der Günz
7.	Anlage Am Großen Dürrmaul D-95671 Bärnau	Andreas Rösch Am großen Dürrmaul 2 D-95671 Bärnau
8.	Andreas Hofer Anlage D-84524 Mitterhausen	Andreas Hofer Vils 6 D-84149 Velden
9.	Fischzucht Graf Anlage D-87743 Engishausen I	Fischzucht Graf GbR Engishausen 64 D-87743 Egg an der Günz

10.	Fischzucht Graf Anlage D-87743 Engishausen II	Fischzucht Graf GbR Engishausen 64 D-87743 Egg an der Günz
-----	--	--

3.A.6. SAXLAND

1.	Anglerverband Südsachsen „Mulde/Elster“ e.V.	Forellenanlage Schlettau D-09487 Schlettau
2.	H. und G. Ermisch GbR	Forellen- und Lachszucht D-01844 Langburkersdorf
3.	Teichwirtschaft Weissig	Helga Bräuer Am Teichhaus 1 D-01920 Ossling OT Weissig
4.	Teichwirtschaft Zeisholz	Hagen Haedicke Grüner Weg 39 D-01936 Schwepnitz OT Grüngräbchen

3.A.7. HESSEN

1.	Hermann Rameil	Fischzuchtbetriebe Hermann Rameil D-34311 Naumburg OT Altendorf
----	----------------	--

3.A.8. SLÉSVÍK-HOLTSETALAND

1.	Hubert Mertin	Forellenzucht Mertin Mühlenweg 6 D-24247 Roderbek
----	---------------	---

3.B. FISKELDISSTÖÐVAR Í ÞÝSKALANDI SEM ERU VIÐURKENNDAR MEÐ TILLITI TIL IÐRADREPS

3.B.1. THÜRINGEN

1.	Thüringer Forstamt Leinefelde	Fischzucht Worbis D-37327 Leinefelde
----	-------------------------------	---

4. FISKELDISSTÖÐVAR Á SPÁNI SEM ERU VIÐURKENNDAR MEÐ TILLITI TIL VEIRUBLÆÐIS OG IÐRADREPS

4.1. HÉRAÐ: SJÁLFSTJÓRNARHÉRAÐIÐ ARAGÓN

1.	Truchas del Prado	í Alcalá de Ebro, sýslunni Zaragoza
----	-------------------	-------------------------------------

4.2. HÉRAÐ: SJÁLFSTJÓRNARHÉRAÐIÐ ANDALÚSÍA

1.	Piscifactoria de Riodulce	D. Julio Domezain Fran. „Piscifactoria de Sierra Nevada S.L.“ Camino de la Piscifactoria nº 2. Loja, Granada. E-18313
----	---------------------------	---

2.	Piscifactoria de Manzanil	D. Julio Domezain Fran. „Piscifactoria de Sierra Nevada S.L.“ Camino de la Piscifactoria nº 2. Loja, Granada. E-18313
----	---------------------------	---

4.3. HÉRAÐ: SJÁLFSSTJÓRNARHÉRAÐIÐ CASTILLIA-LA-MANCHA

1.	Piscifactoria Rincón de Uña	Junta de Comunidades de Castilla-La-Mancha S191100ID, Delegación de Medio Ambiente. C/ Colón nº 2. Cuenca E-16071 V-16-219-094
----	-----------------------------	---

5.A. FISKELDISSTÖÐVAR Í FRAKKLANDI SEM ERU VIÐURKENNDAR MÆÐ TILLITI TIL VEIRUBLÆÐIS OG IÐRADREPS

5.A.1. ADOUR-GARONNE

1.	Pisciculture de Sarrance	F-64490 Sarrance (Pyrénées-Atlantiques)
2.	Pisciculture des Sources	F-12540 Cornus (Aveyron)
3.	Pisciculture de Pissos	F-40410 Pissos (Landes)
4.	Pisciculture de Tambareau	F-40000 Mont-de-Marsan (Landes)
5.	Pisciculture „Les Fontaines d’Escot“	F-64490 Escot (Pyrénées Atlantiques)
6.	Pisciculture de la Forge	F-47700 Casteljaloux (Lot-et-Garonne)

5.A.2. ARTOIS-PICARDIE

1.	Pisciculture du Moulin du Roy	F-62156 Rémy (Pas-de-Calais)
2.	Pisciculture du Bléquin	F-62380 Séninghem (Pas-de-Calais)
3.	Pisciculture de Earls Feldmann F-76340 Hodeng-au-Bosc	F-80580 Bray-les-Mareuil
4.	Pisciculture Bonnelle à Ponthoile	Bonnelle 80133 Ponthoile M. Sohier 26 rue George Deray F-80100 Abeville
5.	Pisciculture Bretel à Gezaincourt	Bretel 80600 Gezaincourt-Doulens M. Sohier 26 rue George Deray F-80100 Abeville
6.	Pisciculture de Moulin-Est	Earl Pisciculture Gobert 18 rue Pierre à l’huile F-80150 Machiel

5.A.3. AQUITAINE

1.	SARL Salmoniculture de la Ponte — Station d’alevinage du Ruisseau Blanc	Le Meysout F-40120 Aure
----	---	----------------------------

2.	L'EPST-INRA Pisciculture à Lees-Athas	Saillet et Esquit F-64490 Lees-Athas INRA — BP-3 F-64310 Saint-Pee-sur-Nivelle
3.	Truites de haut Baretous Route de la Pierre-Saint-Martin F-64570 Arette reg 64040154	M ^{me} Françoise Estournes Maison Ménin F-64570 Aramits

5.A.4. DRÔME

1.	Pisciculture „Sources de la Fabrique“	40 chemin de Robinson F-26000 Valence
2.	Pisciculture Font Rome F-26400 Beaufort-sur-Gervanne	Pisciculture Font Rome Chemin des Îles — BP 25 F-07200 Aubenas

5.A.5. HAUTE-NORMANDIE

1.	Pisciculture des Godeliers	F-27210 Le Torpt
2.	Pisciculture fédérale de Sainte-Gertrude F-76490 Maulevrier	Fédération des associations pour la pêche et la protection du milieu aquatique de Seine- Maritime F-76490 Maulevrier

5.A.6. LOIRE-BRETAGNE

1.	SCEA „Truites du lac de Cartravers“	Bois-Boscher F-22460 Merleac (Côtes d'Armor)
2.	Pisciculture du Thélohier	F-35190 Cardroc (Ille-et-Vilaine)
3.	Pisciculture de Plainville	F-28400 Marolles-les-Buis (Eure-et-Loir)
4.	Pisciculture Rémon à Parné-sur-Roc	SARL Remon 21 rue de la Véquerie F-53260 Parné-sur-Roc (Mayenne)
5.	Esosiculture de Feins Étang aux Moines F-5440 Feins	AAPPMA 9 rue Kerautret Botmel F-35200 Rennes

5.A.7. RHIN-MEUSE

1.	Pisciculture du ruisseau de Dompierre	F-55300 Lacroix-sur-Meuse (Meuse)
2.	Pisciculture de la source de la Detüe	F-55500 Cousances-aux-Bois (Meuse)

5.A.8. RHÔNE-MEDITERRANÉE-CORSE

1.	Pisciculture Charles Murgat	Les Fontaines F-38270 Beaufort (Isère)
----	-----------------------------	---

5.A.9. SEINE-NORMANDIE

1.	Pisciculture du Vaucheron	F-55130 Gondrecourt-le-Château (Meuse)
----	---------------------------	--

5.A.10. LANGUEDOC ROUSSILLON

1.	Pisciculture de Pêcher F-48400 Florac	Fédération de la Lozère pour la pêche et la protection du milieu aquatique F-48400 Florac
----	--	---

5.A.11. MIDI-PYRÉNÉES

1.	Pisciculture de la source du Durzon	SCEA Pisciculture du mas de pommiers F-12230 Nant
----	-------------------------------------	--

5.A.12. ALPES-MARITIMES

1.	Centre Piscicole de Roquebilière F-06450 Roquebilière	Fédération des Alpes-Maritimes pour et la pêche et la protection du milieu aquatique F-06450 Roquebilière
----	--	---

5.A.13. HAUTES-ALPES

1.	Pisciculture fédérale de La-Roche-de-Rame	Pisciculture fédérale F-05310 La-Roche-de-Rame
----	---	---

5.A.14. RHÔNE-ALPES

1.	Pisciculture Petit Ronjon	M. Dannancier Pascal F-01270 Cormoz
2.	Gaec Piscicole de Teppe	Gaec Piscicole de Teppe 731 chemin de Jouffray F-01310 Polliat

5.A.15. LOZÈRE

1.	Ferme aquacole de la source de Frézal Site aquacole chemin de Fraissinet F-48500 La Canourgue	Lycée d'enseignement général et technologique agricole — Ministère de l'agriculture de la pêche et de l'alimentation
----	---	--

5.A.16. ARDÈCHE

1.	Pisciculture Font Rome Chemin des Îles — BP 25 F-07200 Aubenas	Pisciculture Font Rome Chemin des Îles — BP 25 F-07200 Aubenas
----	--	--

5.B. FISKELDISSTÖÐVAR Í FRAKKLANDI SEM ERU VIÐURKENNDAR MEÐ TILLITI TIL VEIRUBLÆÐIS

5.B.1. ARTOIS-PICARDIE

1.	Pisciculture de Sangheen	F-62102 Calais (Pas-de-Calais)
----	--------------------------	--------------------------------

6.A. FISKELDISSTÖÐVAR Á ÍTALÍU SEM ERU VIÐURKENNDAR MEÐ TILLITI TIL VEIRUBLÆÐIS OG IÐRADREPS

6.A.1. HÉRAÐ: FRIULI VENEZIA GIULIA

Lægð árinna Stella		
1.	Azienda ittica agricola Collavini Mario N. I096UD005	Via Tiepolo 12 I-33032 Bertolo (UD)
2.	Impianto ittigenico de Flambro de Talmassons	Ente tutela pesca del Friuli Venezia Giulia Via Colugna 3 I-33100 Udine
Lægð árinna Tagliamento		
3.	Impianto ittigenico di Forni di Sotto	Ente tutela pesca del Friuli Venezia Giulia Via Colugna 3 I-33100 Udine
4.	Impianto di Grauzaria di Moggio Udinese	Ente tutela pesca del Friuli Venezia Giulia Via Colugna 3 I-33100 Udine
5.	Impianto ittigenico di Amaro	Ente tutela pesca del Friuli Venezia Giulia Via Colugna 3 I-33100 Udine
6.	Impianto ittigenico di Somplago — Mena di Cavazzo Carnico	Ente tutela pesca del Friuli Venezia Giulia Via Colugna 3 I-33100 Udine
Lægð árinna Bianco		
7.	S.A.I.S. srl Loc. Blasis Codropio (UD) Cod. I027UD001	Mirella Fossaluzza Via Rot 6/2 I-33080 Zoppola (PN)
Lægð árinna Muje		
8.	S.A.I.S. srl Poffabro-Frisanco (PN)	Mirella Fossaluzza Via Rot 6/2 I-33080 Zoppola (PN)

6.A.2. SJÁLFSTJÓRNARSÝSLAN TRENTO

Noce-lægðin		
1.	Ass. Pescatori Solandri (Loc. Fucine)	Cavizzana

2.	Troticoltura di Grossi Roberto N. 121TN010	Grossi Roberto Via Molini 11 Monoclassico (TN)
Brenta-lægðin		
3.	Campestrin Giovanni	Telve Valsugana (Fontane)
4.	Ittica Resenzola Serafini	Grigno
5.	Ittica Resenzola Selva	Grigno
6.	Leonardi F.lli	Levico Terme (S. Giuliana)
7.	Dellai Giuseppe-Trot. Valsugana	Grigno (Fontana Secca, Maso Puele)
8.	Cappello Paolo	Via Zacconi 21 Loc. Maso Fontane, Roncegno
Adige-lægðin		
9.	Celva Remo	Pomarolo
10.	Margonar Domenico	Ala (Pilcante)
11.	Degiuli Pasquale	Mattarello (Regole)
12.	Tamanini Livio	Vigolo Vattaro)
13.	Troticoltura Istituto Agrario di S. Michele a/A.	S. Michele all'Adige
Sarca-lægðin		
14.	Ass. Pescatori Basso Sarca	Ragoli (Pez)
15.	Stab. Giudicariese La Mola	Tione (Delizia d'Ombra)
16.	Azienda Agricola La Sorgente s.s.	Tione (Saone)
17.	Fonti del Dal s.s.	Lomaso (Dasindo)
18.	Comfish srl (ex. Paletti)	Preore (Molina)
19.	Ass. Pescatori Basso Sarca	Tenno (Pranzo)
20.	Troticoltura «La Fiana»	Di Valenti Claudio (Bondo)

6.A.3. HÉRAÐ: ÚMBRÍA

Nera-árdalurinn		
1.	Impianto Ittogenico provinciale	Loc Ponte di Cerreto di Spoleto (PG)— ríkisrekið iðjuver (sýslunni Perugia)

6.A.4. HÉRAÐ: VENETO

Astico-lægðin		
1.	Centro Ittico Valdastico	Valdastico (Veneto, Province of Vicenza)
Lægð árinna Lietta		
2.	Azienda Agricola Lietta srl N. 052TV074	Via Rai 3 I-31010 Ormelle (TV)

Lægð árinnað Bacchiglione		
3.	Azienda Agricola Troticoltura Grosselle Massimo N. 091VI831	Massimo Grosselle Via Palmirona 18 Sandrigo (VI)
4.	Biasia Luigi N. 013VI831	Biasia Luigi Via Ca' D'Oro 25 Bolzano Vic (VI)
Lægð árinnað Brenta		
5.	Polo Guerrino Via S. Martino 51 Loc. Campese I-36061 Bassano del Grappa	Polo Guerrino Via Tre Case 4 I-36056 Tezze sul Brenta
Áin Tione í Fattolè		
6.	Piscicoltura Menozzi di Franco e Davide Menozzi S.S.	Davide Menozzi Via Mazzini 32 Bonferraro de Sorga
Lægð árinnað Tartaro/Tioner		
7.	Stanzial Eneide Loc. Casotto	Stanzial Eneide I-37063 Isola Della Scala VR
Áin Celarda		
8.	Vincheto di Celarda 021 BL 282	M.I.P.A. via Gregorio XVI, n. 8 I-32100 Belluno
Áin Molini		
9.	Azienda Agricoltura Troticoltura Rio Molini	Azienda Agricoltura Troticoltura Rio Molini Via Molini 6 I-37020 Brentino Belluno

6.A.5. HÉRAÐ: VALLE D'AOSTA

Lægð árinnað Dora Baltea		
1.	Stabilimento ittogenico regionale	Rue Mont Blanc 14, Morgex (AO)

6.A.6. HÉRAÐ: LOMBARDIA

1.	Azienda Troticoltura Foglio A.s.s.	Troticoltura Foglio Angelo S.S. Piazza Marconi 3 I-25072 Bagolino
2.	Azienda Agricola Pisani Dossi Cascina Oldani, Cisliano (MI)	Giorgio Peterlongo Via Veneto 20 — Milano
3.	Centro ittogenico Unione Pesca Sportiva della Provincia di Sondrio	Unione Pesca Sportiva della Provincia di Sondrio Via Fiume 85, Sondrio
4.	Ittica Acquisarga Allevamento Piscicoltura Valsassinese IT070LC087	Mirella Fossaluzza Via Rot 6/2 Zoppola (PN)

6.A.7. HÉRAÐ: TOSCANA

Lægð árinna Maresca		
1.	Allevamento trote di Petrolini Marcello	Petrolini Marcello Via Mulino Vecchio 229 Maresca — S. Marcello P.se (PT)
2.	Azienda agricola Fratelli Mascalchi Loc Carda, Castel Focognano (AR) Cod. IT008AR003	Fratelli Mascalchi Loc. Carda Castel Focognano (AR)

6.A.8. HÉRAÐ: LIGURIA

1.	Incubatoio Ittico provinciale — Masone Loc. Rio Freddo	Provincia di Genova Piazzale Mazzini 2 I-16100 Genova
----	--	---

6.A.9. HÉRAÐ: PIEMONTE

1.	Incubatoio Ittico de valle de Peleussieres Oulx (TO) Cod. 175 TO 802	Associazione Pescatori Valsusa Via Martiri della Libertà 1 I-10040 Caprie (TO)
2.	Azienda agricola Canali Cavour di Lucio Fariano	Lucio Fariano Via Marino 8 I-12044 Centallo (CN)
3.	Troticoltura Marco Borroni Loc. Gerb Veldieri (CN) Cod. 233 CN 800	Marco Borroni Via Piave 39 I-12044 Centallo (CN)
4.	Incubatoio ittico di valle Loc. Cascina Prella Traversella (TO) 278 TO 802	
5.	Azienda Agricola „San Biagio“ Fraz. S. Biagio I-12084 Mondovì Cod. 130 CN 801	Revelli delia Via Roma 36 I-12040 Margarita Cuneo

6.A.10. HÉRAÐ: ABRUZZO

1.	Impianti ittiogenici di POPOLI (PE) Loc. S. Callisto	Nouva Azzurro SpA Viale del Lavoro 45 S. Martino BA (VR)
----	--	--

6.A.11. HÉRAÐ: EMILIA-ROMAGNA

1.	Troticoltura Alta Val Secchia srl (RE) Via Porali 1/A — Collagna (RE) Cod. 019RE050	Nicoletta Bestini Via Porali 1/A Collagna (RE)
----	---	--

6.A.12. HÉRAÐ: BASILICATA

1.	Assunta Brancati Contrada Piano del Greco 1 I-85050 Tito (PZ) Cod. IT089PZ185/I	Assunta Brancati Via Tirreno 19 I-85100 Potenza
----	--	---

6.A.13. HÉRAÐ: CAMPANIA

1.	Ittica Fasanella Sant'Angelo a Fasanella Loc. Fiume (SA) Cod. 128SA077	Società cooperative Ittica Fasanella Sant'Angelo a Fasanella Loc. Fiume (SA)
----	---	---

6.B. FISKELDISSTÖÐVAR Á ÍTALÍU SEM ERU VIÐURKENNDAR MEÐ TILLITI TIL VEIRUBLÆÐIS

6.B.1. HÉRAÐ: FRIULI VENEZIA GIULIA

Lægð árinna Tagliamento		
1.	SGM srl	SGM srl Via Mulino del Cucco 38 Rivoli di Osoppo (UD)

6.B.2. HÉRAÐ: VENETO

Áin Sile		
1.	Azienda Troticoltura S. Cristina Via Chiesa Vecchia 14 Loc. S. Cristina di Quinto Cod. 064TV015	Azienda Troticoltura S. Cristina Via Chiesa Vecchia 14

7. FISKELDISSTÖÐVAR Í AUSTURRÍKI SEM ERU VIÐURKENNDAR MEÐ TILLITI TIL VEIRUBLÆÐIS OG IÐRADREPS

1.	Alois Köttl	Forellenzucht Alois Köttl A-4872 Neukirchen a. d. Vöckla
2.	Herbert Böck	Forellenhof Kaumberg A-2572 Kaumberg, Höfnergraben 1
3.	Forellenzucht Glück	Erick und Sylvia Glück Hammerweg 13 A-5270 Mauerkirchen

4.	Forellenzuchtbetrieb St Florian	Martin Ebner St. Florian 20 A-5261 Uttendorf
5.	Forellenzucht Jobst	Alois Jobst Bruggen 25 A-9761 Greifenburg
6.	Fischzuchtbetrieb Kölbl	Erwin Kölbl A-8812 Maria Hof Standort Gemeinde St Blasen

ÁKVÖRÐUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR

2008/EES/78/03

frá 3. nóvember 2005

um breytingu á I. og II. viðauka við ákvörðun 2003/634/EB um samþykkt áætlana um að ná stöðu viðurkenndra svæða og viðurkenndra eldisstöðva á svæðum sem ekki eru viðurkennd með tilliti til veirublæðingar og iðradreps í fiski(*)

(tilkynnt með númeri C(2005) 4185)

(2005/770/EB)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 91/67/EBE frá 28. janúar 1991 um skilyrði á sviði heilbrigðis dýra sem hafa áhrif á markaðssetningu fiskeldistegunda og -afurða⁽¹⁾, einkum 2. mgr. 10. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Með ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2003/634/EB⁽²⁾ eru áætlanir, sem hin ýmsu aðildarríki hafa gert, samþykktar og tilgreindar. Áætlunum er ætlað að gera aðildarríkjunum kleift að hefja málsmeðferð síðar meir til þess að svæði eða eldisstöð á svæði, sem ekki er viðurkennt, geti öðlast stöðu viðurkennds svæðis eða viðurkenndrar eldisstöðvar, á svæði sem er ekki viðurkennt, með tilliti til fisksjúkdómanna veirublæðis (VHS) og iðradreps (IHN).
- 2) Áætluninni, sem á við um Finnland með tilliti til iðradreps á öllu yfirráðasvæði þess og veirublæðis á svæðum inn til landsins á yfirráðasvæði þess, er lokið og ber að eyða henni úr I. viðauka við ákvörðun 2003/634/EB.
- 3) Áætluninni, sem á við um Incubatoio ittico di valle — Loc. Cascina Prella — Traversella (TO), er lokið og ber að eyða henni úr II. viðauka við ákvörðun 2003/634/EB.

4) Breyta ber ákvörðun 2003/634/EB til samræmis við þetta.

5) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari ákvörðun, eru í samræmi við álit fastanefndarinnar um matvælaferli og heilbrigði dýra.

SAMÞYKKT ÁKVÖRÐUN ÞESSA:

1. gr.

Ákvörðun 2003/634/EB er breytt sem hér segir:

1. Í stað I. viðauka komi I. viðauki við þessa ákvörðun.
2. Í stað II. viðauka komi II. viðauki við þessa ákvörðun.

2. gr.

Ákvörðun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 3. nóvember 2005.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Markos KYPRIANOU

framkvæmdastjóri.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 291, 5.11.2005, bls. 33. Hentar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 141/2006 frá 8. desember 2006 um breytingu á I. viðauka (Heilbrigði dýra og plantna) við EES-samninginn, sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins nr. 15, 29.3.2007, p. 5.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 46, 19.2.1991, bls. 1. Tilskipuninni var síðast breytt með reglugerð (EB) nr. 806/2003 (Stjtið. ESB L 122, 16.5.2003, bls. 1).

⁽²⁾ Stjtið. ESB L 220, 3.9.2003, bls. 8. Ákvörðuninni var síðast breytt með ákvörðun 2005/414/EB (Stjtið. ESB L 141, 4.6.2005, bls. 29).

I. VIÐAUKI

„I. VIÐAUKI

ÁÆTLANIR SEM ERU LAGÐAR FRAM TIL AÐ NÁ STÖÐU VIÐURKENNDS SVÆÐIS MEÐ TILLITI TIL FISKJÚKDÓMANNA VEIRUBLÆÐIS OG IÐRADREPS

1. DANMÖRK

ÁÆTLANIRNAR, SEM DANMÖRK LAGÐI FRAM 22. MAÍ 1995, NÁ YFIR:

- vatnasvið FISKEBÆK Å,
- ALLT JÓTLAND sunnan og vestan vatnasviða Storåen, Karup Å, Gudenåen og Grejs Å,
- allar DANSKAR EYJAR.

2. ÞÝSKALAND

ÁÆTLUNIN, SEM ÞÝSKALAND LAGÐI FRAM 25. FEBRÚAR 1999, NÆR YFIR:

- svæði á vatnasviðinu „OBERN NAGOLD“.

3. ÍTALÍA

3.1. ÁÆTLUNIN, SEM ÍTALÍA LAGÐI FRAM Í SJÁLFSTJÓRNARSÝSLUNNI BOLZANO 6. OKTÓBER 2001, EINS OG HENNI VAR BREYTT Í BRÉFI FRÁ 27. MARS 2003, NÆR YFIR:

Zona Provincia di Bolzano

- Svæðið nær yfir öll vatnasvið í sýslunni Bolzano.

Svæðið tekur til efri hluta svæðisins ZONA VAL D'ADIGE, þ.e. vatnasviðs árinna Adige, frá upptökum hennar í sýslunni Bolzano að landamærum sýslunnar Trento.

(Ath.: Neðri hluti svæðisins ZONA VAL D'ADIGE fellur undir samþykktu áætlunina um sjálfstjórnarsýsluna Trento. Litið er svo á að efri og neðri hluti þessa svæðis séu ein heild í faraldsfræðilegu tilliti.)

3.2. ÁÆTLANIRNAR, SEM ÍTALÍA LAGÐI FRAM FYRIR SJÁLFSTJÓRNARSÝSLUNA TRENTO 23. DESEMBER 1996 OG 14. JÚLÍ 1997, NÁ YFIR:

Zona Val di Sole e Val di Non

- Vatnasviðið frá upptökum vatnsfallsins Noce að S. Giustina-stíflunni.

Zona Val d'Adige — neðri hlutinn

- Vatnasvið árinna Adige ásamt upptökum hennar á yfirráðasvæði sjálfstjórnarsýslunnar Trento frá landamærum sýslunnar Bolzano að Ala-stíflunni (vatnsorkuver).

Ath.: Efri hluti svæðisins ZONA VAL D'ADIGE fellur undir samþykktu áætlunina um sýsluna Bolzano. Litið er svo á að efri og neðri hluti þessa svæðis séu ein heild í faraldsfræðilegu tilliti.)

Zona del torrente Arnò

- Vatnasviðið frá upptökum fljótsins Arnò að hindrununum forstreymis áður en Arnò rennur í ána Sarca.

Zona Val Banale

- Vatnasvið Ambies-lægðarinnar að stíflunni sem er við vatnsorkuver.

Zona Varone

- Vatnasviðið frá upptökum fljótsins Magnone að fossinum.

Zona Alto e Basso Chiese

- Vatnasvið árinna Chiese frá upptökum að Condino-stíflunni, að frátöldum Adanà- og Palvico-lægðunum.

Zona del torrente Palvico

- Vatnasvið Palvico-fljótsins að hindrun sem er gerð úr steinsteypu og grjóti.

3.3. ÁÆTLUNIN, SEM ÍTALÍA LAGÐI FRAM FYRIR HÉRAÐIÐ VENETO 21. FEBRÚAR 2001, NÆR YFIR:**Zona del torrente Astico**

- Vatnasvið árinna Astico frá upptökum hennar (í sjálfstjórnarsýslunni Trento og í sýslunni Vicenza í héraðinu Veneto) að stíflunni sem er í grennd við Pedescala-brúna í sýslunni Vicenza. Litið er svo á að áin Astico, forstreymis á milli stíflunnar, sem er í grennd við Pedescala-brúna, og Pria Maglio-stíflunnar, sé sóttvarnabelti.

3.4. ÁÆTLUNIN, SEM ÍTALÍA LAGÐI FRAM FYRIR HÉRAÐIÐ UMBRIA 20. FEBRÚAR 2002, NÆR YFIR:

Zona Fosso di Monterivoso: vatnasvið árinna Monterivoso frá upptökum hennar að ófæru hindrununum við Ferentillo.

3.5. ÁÆTLUNIN, SEM ÍTALÍA LAGÐI FRAM FYRIR HÉRAÐIÐ LOMBARDIA 23. DESEMBER 2003, NÆR YFIR:

Zona valle del torrente Venina: vatnasvið árinna Vienna frá upptökum og með eftirtöldum endimörkum:

- í vestri: dalurinn Livrio,
- í suðri: Orobie-alparnir frá Publino-skarðinu að tindinum Redorta,
- í austri: dalirnir Armisa og Armisola.

3.6. ÁÆTLUNIN, SEM ÍTALÍA LAGÐI FRAM FYRIR HÉRAÐIÐ TOSCANA 23. SEPTEMBER 2004, NÆR YFIR:

Zona valle di Tosi: vatnasvið árinna Vicano di S. Ellero frá upptökum að hindruninni við Il Greto nálægt þorpinu Raggioli.

4. FINNLAND

4.1. ÁÆTLUNIN UM AÐ VEIRUBLÆÐI KOMI EKKI UPP, SEM FINNLAND LAGÐI FRAM 29. MAÍ 1995 OG NÆR YFIR SÉRSTAKAR RÁÐSTAFANIR TIL ÚTRÝMINGAR, EINS OG HENNI VAR BREYTT Í BRÉFI FRÁ 27. MARS 2002, 4. JÚNÍ 2002, 12. MARS 2003, 12. JÚNÍ 2003, 20. OKTÓBER 2003 og 17. MAÍ 2005, NÆR YFIR:

- öll strandsvæði FINNLANDS með sérstökum ráðstöfunum til útrýmingar í:
- Ålandssýslu,
- svæði í Pyhtää, sem takmarkanir gilda um,
- svæði sem takmarkanir gilda um og nær yfir sveitarfélögin Uusikaupunki, Pyhäranta og Rauma.

5. KÝPUR

ÁÆTLANIRNAR, SEM KÝPUR LAGÐI FRAM 20. APRÍL 2004, NÁ YFIR:

- allt yfirráðasvæði Kýpur.⁽¹⁾

(¹) Áætluninni lýkur með þessari ákvörðun hvað varðar íðradrep þar sem viðurkenning hefur verið veitt vegna þess.

*II. VIÐAUKI**II. VIÐAUKI***ÁÆTLANIR SEM ERU LAGÐAR FRAM TIL AÐ NÁ STÖÐU VIÐURKENNDRAR ELDISSTÖÐVAR Á SVÆÐI SEM ER EKKI VIÐURKENNT MEÐ TILLITI TIL FISKSJÚKDÓMANNA VEIRUBLÆÐIS OG IÐRADREPS****1. ÍTALÍA**

- 1.1. ÁÆTLUNIN, SEM ÍTALÍA LAGÐI FRAM FYRIR SÝSLUNA UDINE Í HÉRAÐINU FRIULI VENEZIA GIULIA, 2. MAÍ 2000, NÆR YFIR:

Eldisstöðvar á vatnasviði árinna Tagliamento:

— Azienda Vidotti Giulio s.n.c., Sutrio.

- 1.2. ÁÆTLUNIN, SEM ÍTALÍA LAGÐI FRAM FYRIR HÉRAÐIÐ VENETO 21. DESEMBER 2003, NÆR YFIR:

Eldisstöðina:

— Azienda agricola Bassan Antonio.“

REGLUGERÐ FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR (EB) nr. 773/2006

2008/EES/78/04

frá 22. maí 2006

um bráðabirgðaleyfi og varanlegt leyfi fyrir tilteknum aukefnum í fódri og bráðabirgðaleyfi fyrir nýrri notkun aukefnis sem þegar er leyft að nota í fódur(*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 70/524/EBE frá 23. nóvember 1970 um aukefni í fódri ⁽¹⁾, einkum 3. gr., 9. gr. d (1. mgr.) og 9. gr. e (1. mgr.), með hliðsjón af reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1831/2003 frá 22. september 2003 um aukefni í fódri ⁽²⁾, einkum 25. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Með reglugerð (EB) nr. 1831/2003 er veitt leyfi fyrir aukefnum til nota í fódur.
- 2) Í 25. gr. reglugerðar (EB) nr. 1831/2003 er mælt fyrir um bráðabirgðaráðstafanir vegna umsókna um leyfi fyrir aukefni í fódri sem eru lagðar fram í samræmi við tilskipun 70/524/EBE fyrir gildistökudag reglugerðar (EB) nr. 1831/2003.
- 3) Umsóknir um leyfi fyrir aukefnum, sem eru skráð í viðaukunum við þessa reglugerð, voru lagðar fram fyrir gildistökudag reglugerðar (EB) nr. 1831/2003.

- 4) Fyrstu athugasemdirnar um þessar umsóknir, eins og kveðið er á um í 4. mgr. 4. gr. tilskipunar 70/524/EBE, voru sendar til framkvæmdastjórnarinnar fyrir gildistökudag reglugerðar (EB) nr. 1831/2003. Því skal meðhöndla þessar umsóknir áfram í samræmi við 4. gr. tilskipunar 70/524/EBE.

- 5) Lögð voru fram gögn til stuðnings umsókn um leyfi fyrir notkun á örverublöndunni *Kluyveromyces marxianus-fragilis* B0399 MUCL 41570 fyrir smágrísi. Matvælaöryggisstofnun Evrópu (EFSA) skilaði álitinu sínu 28. janúar 2004 varðandi notkun á blöndunni. Mat hefur leitt í ljós að skilyrði fyrir slíku leyfi, sem mælt er fyrir um í 1. mgr. 9. gr. e í tilskipun 70/524/EBE, eru uppfyllt. Til samræmis við það ber að leyfa notkun þessarar örverublöndu í fjögur ár eins og tilgreint er í I. viðauka við þessa reglugerð.

- 6) Notkun ensímlöndu úr endó-1,4-beta-xýlanasa og endó-1,4-beta-glúkanasa, sem er framleidd með *Aspergillus niger* (CBS 600.94), er leyfð án tímamarka fyrir eldiskjúklinga, eldiskalkúna og smágrísi sem ensím E1609 í hjúpuðu, fljótandi og föstu formi með reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 1453/2004 ⁽³⁾. 7) Ný gögn voru lögð fram til stuðnings umsókn um rýmkun leyfis fyrir notkun þessarar ensímlöndu fyrir endur og að kornuðu formi verði bætt við leyfið fyrir þessa dýrategund. Matvælaöryggisstofnun Evrópu (EFSA) skilaði álitinu 30. nóvember 2005 varðandi notkun þessarar blöndu og er niðurstaðan sú að hún sé ekki hættuleg þessum nýja dýraflokk. Mat hefur leitt í ljós að skilyrðin fyrir leyfi fyrir þessari blöndu, sem mælt er fyrir um í 1. mgr. 9. gr. e í tilskipun 70/524/EBE, eru uppfyllt. Til samræmis við það ber að leyfa notkun þessarar ensímlöndu í fjögur ár eins og tilgreint er í II. viðauka við þessa reglugerð.

- 7) Lögð voru fram gögn til stuðnings umsókn með umsókninni um leyfi fyrir ensím E1609 í kornuðu formi fyrir eldiskjúklinga, eldiskalkúna og smágrísi. Matvælaöryggisstofnun Evrópu skilaði álitinu 30. nóvember 2005 varðandi notkun á þessari blöndu. Mat hefur leitt í ljós að skilyrði fyrir slíku leyfi, sem mælt er fyrir um í 3. gr. a í tilskipun 70/524/EBE, eru uppfyllt. Til samræmis við það ber að leyfa án tímamarka notkun þessarar ensímlöndu eins og tilgreint er í III. viðauka við þessa reglugerð.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 135, 23.5.2006, bls. 3. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 142/2006 frá 8. desember 2006 um breytingu á I. viðauka (Heilbrigði dýra og plantna) við EES-samninginn, sjá EES-viðbætur við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins nr. 15, 29.3.2007, p. 6.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 270, 14.12.1970, bls. 1. Tilskipuninni var síðast breytt með reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 1800/2004 (Stjtið. ESB L 317, 16.10.2004, bls. 37).

⁽²⁾ Stjtið. ESB L 268, 18.10.2003, bls. 29. Reglugerðinni var breytt með reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 378/2005 (Stjtið. ESB L 59, 5.3.2005, bls. 8).

⁽³⁾ Stjtið. ESB L 269, 17.8.2004, bls. 3.

- 8) Athugun á umsóknunum sýnir að tilteknaðgerðir eru nauðsynlegar til að vernda starfsmenn gegn váhrifum af völdum aukefnanna sem eru tilgreind í viðaukunum. Slík vernd skal tryggð með beitingu tilskipunar ráðsins 89/391/EEB frá 12. júní 1989 um lögleiðingu ráðstafana er stuðla að bættu öryggi og heilsu starfsmanna á vinnustöðum⁽¹⁾.
- 9) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari reglugerð, eru í samræmi við álit fastanefndarinnar um matvælaferli og heilbrigði dýra.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

1. gr.

Efnablandan, sem tilheyrir flokknum „örverur“ og tilgreind er í I. viðauka, er leyfð í fjögur ár sem aukefni í fóðri með þeim skilyrðum sem mælt er fyrir um í þeim viðauka.

2. gr.

Efnablandan, sem tilheyrir flokknum „ensím“ og tilgreind er í II. viðauka, er leyfð í fjögur ár sem aukefni í fóðri með þeim skilyrðum sem mælt er fyrir um í þeim viðauka.

3. gr.

Efnablandan, sem tilheyrir flokknum „ensím“ og tilgreind er í III. viðauka, er leyfð án tímamarka sem aukefni í fóðri samkvæmt skilyrðunum sem mælt er fyrir um í þeim viðauka.

4. gr.

Reglugerð þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 22. maí 2006.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Markos KYPRIANOU

framkvæmdastjóri.

⁽¹⁾ Stjórnartíð. EEB L 183, 29.6.1989, bls. 1. Tilskipuninni var breytt með reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1882/2003 (Stjórnartíð. ESB L 284, 31.10.2003, bls. 1).

I. VIÐAUKI

Nr. (eða EB-nr.)	Aukefni	Efnaformúla, lýsing	Tegund eða flokkur dýra	Hámarks-aldur	Lágmarks-innihald	Hámarks-innihald	Önnur ákvæði	Leyfi rennur út
					Virknieiningar/kg heilfóðurs			
Örverur								
26	<i>Kluyveromyces marxianus-fragilis</i> B0399 MUCL 41579	Efnablanda með <i>Kluyveromyces marxianus-fragilis</i> B0399 sem inniheldur að lágmarki: Duft og kornað form: 5 × 10 ⁶ CFU/g aukefnis	Smágrísir (vandir undan)	—	6 × 10 ⁶	6 × 10 ⁶	Í notkunarleiðbeiningum með aukefninu og forblöndunni skal tilgreina geymsluhita, geymsluþol og þol við kögglun. Handa smágrísum, sem búið er að venja undan, þangað til þeir eru u.þ.b. 35 kg.	12. júní 2010

II. VIÐAUKI

Nr. (eða EB-nr.)	Aukefni	Efnaformúla, lýsing	Tegund eða flokkur dýra	Hámarks-aldur	Lágmarks-innihald	Hámarks-innihald	Önnur ákvæði	Leyfi rennur út
					Virknieiningar/kg heilföðurs			
Ensím								
7	Endó-1,4-beta-xýlanasi EC 3.2.1.8 Endó-1,4-beta-glúkanasi EC 3.2.1.4	Efnablanda endó-1,4-beta-xýlanasa og endó-1,4-beta-glúkanasa, framleiddir með <i>Aspergillus niger</i> (CBS 600.94), með virkni að lágmarki: Hjúpuð, föst og kornuð form: Endó-1,4-beta-xýlanasi: 36000 FXU ⁽¹⁾ /g Endó-1,4-beta-glúkanasi: 15000 BGU ⁽²⁾ /g Fljótandi form: Endó-1,4-beta-xýlanasi: 36000 FXU/ml Endó-1,4-beta-glúkanasi: 15000 BGU/ml	Endur	—	6 000 FXU 2 500 BGU	—	1. Í notkunarleiðbeiningum með aukefninu og forblöndunni skal tilgreina geymsluhita, geymsluþol og þol við kögglun. 2. Ráðlagður skammtur á kílógramm heilföðurs: — 6000 FXU — 2500 BGU 3. Til nota í fôðurlöndur, auðugar af fjölsykrum öðrum en sterkju (einkum beta-glúkónum og arabinoxýlönnum), t.d. þær sem innihalda yfir 60 % hveiti.	12. júní 2010

⁽¹⁾ 1 FXU er magn þess ensíms sem leysir 0,15 mikrómol xýlósa á mínútu úr asúrín-víxltengdu xýlani við pH 5,0 og 40 °C.⁽²⁾ 1 BGU er magn þess ensíms sem leysir 0,15 mikrómol glúkósa á mínútu úr asúrín-víxltengdu beta-glúkani við pH 5,0 og 40 °C.

III. VIÐAUKI

EB-nr.	Aukefni	Efnaformúla, lýsing	Tegund eða flokkur dýra	Hámarks-aldur	Lágmarks-innihald	Hámarks-innihald	Önnur ákvæði	Leyfi rennur út
					Virkniefningar/kg heilföðurs			
Ensím								
E 1609	Endó-1,4-beta-xýlanasi EC 3.2.1.8 Endó-1,4-beta-glúkanasi EC 3.2.1.4	Efnablanda endó-1,4-beta-xýlanasa og endó-1,4-beta-glúkanasa, framleiddir með <i>Aspergillus niger</i> (CBS 600.94), með virkni að lágmarki: Kornuð form: Endó-1,4-beta-xýlanasi: 36 000 FXU ⁽¹⁾ /g Endó-1,4-beta-glúkanasi: 15 000 BGU ⁽²⁾ /g	Eldis-kjúklingar	—	4 860 FXU 2 025 BGU	— —	1. Í notkunarleiðbeiningum með aukefninu og forblöndunni skal tilgreina geymsluhita, geymsluþol og þol við köggglun. 2. Ráðlagður skammtur á kílógramm heilföðurs: — 4 860-6 000 FXU — 2 025-2 500 BGU 3. Til nota í fôðurlöndur, auðugar af fjölsykrum öðrum en sterkju (einkum arabínoxýlönunum og beta-glúkönunum), t.d. þær sem innihalda yfir 35% bygg og 20% hveiti.	Án tímamarka
			Eldiskalkúnar	—	6 000 FXU 2 500 BGU	— —	1. Í notkunarleiðbeiningum með aukefninu og forblöndunni skal tilgreina geymsluhita, geymsluþol og þol við köggglun. 2. Ráðlagður skammtur á kílógramm heilföðurs: — 6 000 FXU — 2 500 BGU 3. Til nota í fôðurlöndur auðugar af fjölsykrum öðrum en sterkju (einkum arabínoxýlönunum og betaglúkönunum), t.d. þær sem innihalda yfir 40% hveiti.	Án tímamarka

EB-nr.	Aukefni	Efnaformúla, lýsing	Tegund eða flokkur dýra	Hámarksaldur	Lágmarksinnihald	Hámarksinnihald	Önnur ákvæði	Leyfi rennur út
					Þyrpingafjöldi CFU/kg heilföðurs			
			Smágrísir (vandir undan)	—	6 000 FXU 2 500 BGU	— —	1. Í notkunarleiðbeiningum með aukefninu og forblöndunni skal tilgreina geymsluhita, geymsluþol og þol við kögglnun. 2. Ráðlagður skammtur á kílógramm heilföðurs: — 6 000 FXU — 2 500 BGU 3. Til nota í fôðurböndur, auðugar af fjölsykrum öðrum en sterkju (einkum arabínoxýlönun og betaglúkönun), t.d. þær sem innihalda yfir 30% hveiti og 30% bygg. 4. Handa smágrísum, sem búið er að venja undan, þangað til þeir eru u.þ.b. 35 kg.	Án tímamarka

⁽¹⁾ 1 FXU er magn þess ensíms sem leysir 0,15 mikrómol xýlósa á mínútu úr asúrín-víxlengdu xýlani við pH 5,0 og 40 °C.

⁽²⁾ 1 BGU er magn þess ensíms sem leysir 0,15 mikrómol glúkósa á mínútu úr asúrín-víxlengdu beta-glúkani við pH 5,0 og 40 °C.

TILSKIPUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR 2006/55/EB

2008/EES/78/05

frá 12. júní 2006

um breytingu á III. viðauka við tilskipun ráðsins 66/402/EBE að því er varðar hámarksþyngd framleiðslueininga fræs*

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 66/402/EBE frá 14. júní 1966 um markaðssetningu sáðkorns⁽¹⁾, einkum 21. gr. a,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Alþjóðareglur að því er varðar hámarksþyngd á framleiðslueiningum af fræi tiltekinna korntegunda, einkum *Triticum aestivum*, *Triticum durum*, *Triticum spelta*, *Secale cereale*, *Triticosecale* og *Oryza sativa*, *Avena sativa* og *Hordeum vulgare*, hafa nýlega verið endurskoðaðar.
- 2) Því er rétt að aðlagða hámarksþyngd á framleiðslueiningum af fræi þeirra tegunda sem mælt er fyrir um í lögum Bandalagsins.
- 3) Því ber að breyta tilskipun 66/402/EBE til samræmis við þetta.
- 4) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari tilskipun, eru í samræmi við álit fastanefndarinnar um fræ og fjölgunarefni í landbúnaði, garðyrkju og skógrækt.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

I. gr.

Í 2. dálki töflunnar í III. viðauka við tilskipun 66/402/EBE komi „30“ í stað „25“.

2. gr.

1. Aðildarríkin skulu samþykkja nauðsynleg lög og stjórn-sýslufyrirmæli til að fara að tilskipun þessari eigi síðar en 31. desember 2006. Þau skulu þegar í stað senda framkvæmdastjórninni texta þessara ákvæða og samsvörunartöflu milli viðkomandi ákvæða og þessarar tilskipunar.

Þegar aðildarríkin samþykkja þessi ákvæði skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvísun þegar þau eru birt opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun.

2. Aðildarríkin skulu senda framkvæmdastjórninni helstu ákvæði úr landslögum sem þau samþykkja um málefni sem tilskipun þessi tekur til.

3. gr.

Tilskipun þessi öðlast gildi á sjöunda degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

4. gr.

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 12. júní 2006.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Markos KYPRIANOU

framkvæmdastjóri.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 159, 13.6.2006, bls. 13. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 143/2006 frá 8. desember 2006 um breytingu á I. viðauka (Heilbrigði dýra og plantna) við EES-samninginn, sjá *EES-viðbætur við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins* nr. 15, 29.3.2007, p. 7.

(¹) Stjtið. EB 125, 11.7.1966, bls. 2309/66. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun 2004/117/EB (Stjtið. ESB L 14, 18.1.2005, bls. 18).

REGLUGERÐ FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR (EB) nr. 217/2006

2008/EES/78/06

frá 8. febrúar 2006

um reglur um beitingu tilskipana ráðsins 66/401/EBE, 66/402/EBE, 2002/54/EB, 2002/55/EB og 2002/57/EB um að heimila aðildarríkjunum að leyfa tímabundin viðskipti með fræ sem uppfyllir ekki kröfur að því er varðar lágmarksspírunarhæfni*

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 66/401/EBE frá 14. júní 1966 um markaðssetningu fódurjurtafræja⁽¹⁾, einkum 3. mgr. 17. gr.,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 66/402/EBE frá 14. júní 1966 um markaðssetningu sáðkorns⁽²⁾, einkum 3. mgr. 17. gr.,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 2002/54/EB frá 13. júní 2002 um markaðssetningu sykurrófufræs⁽³⁾, einkum 3. mgr. 24. gr.,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 2002/55/EB frá 13. júní 2002 um markaðssetningu matjurtafræs⁽⁴⁾, einkum 3. mgr. 38. gr.,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 2002/57/EB frá 13. júní 2002 um markaðssetningu olíu- og trefjaturtafræs⁽⁵⁾, einkum 3. mgr. 21. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Samkvæmt tilskipunum 66/401/EBE, 66/402/EBE, 2002/54/EB, 2002/55/EB og 2002/57/EB má aðeins setja á markað fræ ef það uppfyllir kröfur um lágmarksspírunarhæfni eða ef framkvæmdastjórnin hefur, í tilvikum þegar ekki er til nægilegt magn fræja sem uppfylla kröfur um spírunarhæfni, heimilað tímabundið að tilskilið hámarks magn fræja, sem ekki uppfylla þær kröfur sem mælt er fyrir um í tilskipunum varðandi lágmarksspírunarhæfni, verði sett á markað.
- 2) Ferlið við að veita leyfin er of hægvirkt eins og sakir standa.
- 3) Til að einfalda og flýta fyrir málsmeðferð við leyfisveitingu, en jafnframt tryggja það að framkvæmdastjórnin og aðildarríkin hafi allar þær upplýsingar sem eru nauðsynlegar til að meta og bregðast við umsókninni, virðist samráð framkvæmdastjórnarinnar við aðildarríkin vera viðeigandi farvegur.

- 4) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari reglugerð, eru í samræmi við álit fastanefndarinnar um fræ og fjölgunarefni í landbúnaði, garðyrkju og skógrækt.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

1. gr.

1. Í þessari reglugerð er mælt fyrir um reglur varðandi leyfisútsóknir aðildarríkjanna um að heimila setningu fræs á markað tímabundið sem uppfyllir ekki kröfur að því er varðar lágmarksspírunarhæfni skv.:

- a) 1. mgr. 17. gr. tilskipunar 66/401/EBE,
- b) 1. mgr. 17. gr. tilskipunar 66/402/EBE,
- c) 1 mgr. 24. gr. tilskipunar 2002/54/EB,
- d) 1 mgr. 38. gr. tilskipunar 2002/55/EB og
- e) 1 mgr. 21. gr. tilskipunar 2002/57/EB.

2. Reglugerð þessi á ekki við um markaðssetningu „stofnfræja“ eins og þau eru skilgreind í tilskipunum sem um getur í 1. mgr.

2. gr.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 38, 9.2.2006, bls. 17. Hentar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 143/2006 frá 8. desember 2006 um breytingu á I. viðauka (Heilbrigði dýra og plantna) við EES-samninginn, sjá EES-viðbætur við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins nr. 15, 29.3.2007, p. 7.

(¹) Stjtið. EB 125, 11.7.1966, bls. 2298/66. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun 2004/117/EB (Stjtið. ESB L 14, 18.1.2005, bls. 18).

(²) Stjtið. EB 125, 11.7.1966, bls. 2309/66. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun 2004/117/EB.

(³) Stjtið. EB L 193, 20.7.2002, bls. 12. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun 2004/117/EB.

(⁴) Stjtið. EB L 193, 20.7.2002, bls. 33. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun 2004/117/EB.

(⁵) Stjtið. EB L 193, 20.7.2002, bls. 74. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun 2004/117/EB.

1. Aðildarríki, sem á í erfiðleikum með framboð og óskar eftir að leyfa setningu fræs á markað tímabundið sem uppfyllir ekki kröfur að því er varðar lágmarksspírunarhæfni (hér á eftir nefnt „aðildarríkið, sem leggur fram beiðni“), skal leggja fram beiðni til framkvæmdastjórnarinnar með upplýsingunum sem um getur í 3. gr. Jafnframt skal aðildarríkið, sem leggur fram beiðni, tilkynna hinum aðildarríkjunum um þetta. Hvert aðildarríki skal tilnefna tengiliði.

2. Innan 15 daga frá því að tilkynningin, sem kveðið er á um í 1. mgr., berst mega hin aðildarríkin tilkynna framkvæmdastjórninni og aðildarríkinu, sem leggur fram beiðnina, um eftirfarandi:

- a) annaðhvort tilboð um nægilegt magn fræja sem getur leyst hina tímabundnu erfiðleika varðandi framboð eða
- b) andmæli gegn setningu fræs á markað sem uppfyllir ekki kröfur tilskipananna sem um getur í 1. mgr. 1. gr.

3. Fræ, sem beiðnin tekur til, má, upp að því marki sem aðildarríkið, sem lagði fram beiðnina, bað um, setja á markað í öllu Bandalaginu án þess að uppfylla kröfurnar í tilskipununum, sem um getur í 1. mgr. 1. gr., berist engin tilkynning innan þeirra tímamarka sem um getur í 2. mgr. um tilboð eða andmæli til framkvæmdastjórnarinnar eða aðildarríkisins eða -ríkjanna, sem lögðu fram beiðnina, eða ef tilboð berast sem bæði aðildarríkið, sem lagði fram beiðnina, og aðildarríkið eða -ríkin, sem lögðu fram tilboðið, eru sammála um að séu óhentug, nema framkvæmdastjórnin hafi á þessu tímabili tilkynnt aðildarríkinu, sem lagði fram beiðnina, að hún telji beiðnina ekki nægilega vel rökstudda.

Framkvæmdastjórnin skal tilkynna tengiliðunum, sem hvert aðildarríki tilnefnir, um skilyrðin fyrir markaðsleyfinu og leyft heildarmagn, ásamt því að birta upplýsingarnar á heimasíðu sinni.

4. Sé ekki hægt að uppfylla skilyrðin sem um getur í 3. mgr. eða framkvæmdastjórnin telur beiðnina ekki nægilega vel rökstudda ber framkvæmdastjórninni að tilkynna tengiliðum aðildarríkjanna um það.

Leggja skal málið fyrir fastanefnd um fræ og fjölgunarefni í landbúnaði, garðyrkju og skógrækt og, þegar við á, skal ákvörðun varðandi hvort eigi að samþykkja eða hafna beiðni tekin þegar í stað í samræmi við málsmeðferðina sem um getur í 1. mgr. 1. gr.

3. gr.

Þær upplýsingar, sem krafist er í samræmi við 1. mgr. 2. gr., skulu innihalda eftirfarandi:

- a) tegund og yrki, einkum eiginleika er varða ræktun og notkun,
- b) væntanlega lágmarksspirunarahæfni,
- c) magn sem um ræðir,

- d) fylgiskjöl sem útskýra ástæðu beiðninnar,
- e) fyrirhugaðan stað fyrir markaðssetningu og skal tilgreina þau svæði í aðildarríkinu, sem leggur fram beiðnina, sem á erfiðleikum með framboð,
- f) gildistíma leyfis sem sótt er um.

4. gr.

Án þess að hafa áhrif á þær merkingar sem krafist er í tilskipununum, sem um getur í 1. mgr. 1. gr., skal vera yfirlýsing á opinbera merkimiðanum á fræinu þess efnis að fræið sem um ræðir sé í flokki sem uppfyllir vægari kröfur en þær sem mælt er fyrir um í fyrrgreindum tilskipunum, ásamt nánari upplýsingum er varða lágmarksspirunarahæfni fræsins.

5. gr.

1. Með fyrirvara um skilyrðin, sem mælt er fyrir um í þessari reglugerð, skulu aðildarríkin leyfa birgjum að setja fræ á markað sem er leyft í samræmi við 3. gr. Þau geta krafist þess að birgjar sæki um leyfi fyrir fram sem heimilt er að hafna ef:

- a) fyrir hendi eru nægar visbendingar til að efast um að birgirnir geti sett á markað það magn af fræi sem hann hefur sótt um leyfi fyrir eða
- b) heildarmagnið, sem birgirnir sækir um leyfi fyrir samkvæmt viðkomandi undanþágu, myndi fara yfir það hámarksmagn sem heimilt er í Bandalaginu skv. 2. gr.

2. Aðildarríkið, sem leggur fram beiðni, skal samræma starf hinna aðildarríkjanna til að tryggja að ekki verði farið yfir leyft heildarmagn.

3. Aðildarríkin skulu veita hvert öðru stjórnsýsluadstoð við beitingu þessarar reglugerðar. Þau skulu tilkynna framkvæmdastjórninni og hinum aðildarríkjunum um tengiliðina, sem um getur í 1. mgr. 2. gr., innan eins mánaðar frá gildistöku þessarar reglugerðar.

6. gr.

Reglugerð þessi öðlast gildi á sjöunda degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 8. febrúar 2006.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Markos KYPRIANOU

framkvæmdastjóri.

TILSKIPUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR 2006/47/EB

2008/EES/78/07

frá 23. maí 2006

um sérstök skilyrði að því er varðar flughafra, *Avena fatua*, í sáðkorni(*)
(kerfisbundin útgáfa)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA HEFUR,

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

1. gr.

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 66/402/EBE frá 14. júní 1966
um markaðssetningu sáðkorns⁽¹⁾, einkum 2. mgr. 11. gr.,

Aðildarríkin skulu, samkvæmt beiðni, gefa út opinbera
vottorðið sem kveðið er á um í 11. gr. tilskipunar 66/402/EBE:

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

1) Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 74/268/EBE frá 2. maí 1974 um sérstök skilyrði vegna „*Avena fatua*“ í föðurljósfræi og sáðkorni⁽²⁾ hefur verið breytt í veigamiklum atriðum⁽³⁾. Til glöggvunar og hagræðingar ber því að kerfisbinda tilskipunina.

a) ef ræktunin er laus við flughafra þegar opinber akurskoðun fer fram í samræmi við ákvæði I. viðauka við þá tilskipun og ef a.m.k. 1 kg sýni, sem er tekið í samræmi við ákvæði 7. gr. þeirrar tilskipunar, er laust við flughafra þegar opinbera skoðunin fer fram eða

2) Í tilskipun 66/402/EBE er mælt fyrir um vikmörk að því er varðar flughafra í sáðkorni.

b) ef a.m.k. 3 kg sýni, sem er tekið í samræmi við ákvæði 7. gr. þeirrar tilskipunar, er laust við flughafra þegar opinbera skoðunin fer fram.

2. gr.

3) Þessi vikmörk virðast vera of rúm að því er varðar tilteknar kröfur. Í tilskipun 66/402/EBE er því gert ráð fyrir viðbótarkerfingu þegar um er að ræða sáðkorn sem uppfyllir sérstök skilyrði vegna flughafra.

Aðildarríkjunum er heimilt að mæla fyrir um að opinbera vottorðið sé eingöngu gefið út í öðru tilvikanna sem kveðið er á um í 1. mgr.

4) Þau sérstöku skilyrði sem mælt er fyrir um í því sambandi eru þess eðlis að þau uppfylla þessar kröfur en taka jafnframt mið af þeim möguleikum að unnt sé að framleiða og hafa eftirlit með sáðkorni.

3. gr.

5) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari tilskipun, eru í samræmi við álit fastanefndarinnar um fræ og fjölgunarefni í landbúnaði, garðyrkju og skógrækt.

Tilskipun 74/268/EBE, eins og henni var breytt með tilskipuninni sem er tilgreind í A-hluta I. viðauka, er felld úr gildi með fyrirvara um skuldbindingar aðildarríkjanna að því er varðar fresti á lögleiðingu tilskipananna, eins og segir í B-hluta I. viðauka, í aðildarríkjunum. Líta ber á tilvísanir í niðurfelldu tilskipunina sem tilvísanir í þessa tilskipun og skulu þær lesnar með hliðsjón af samsvörunartöflunni í II. viðauka.

6) Þessi tilskipun hefur ekki áhrif á skuldbindingar aðildarríkjanna varðandi fresti til að lögleiða tilskipanirnar, sem eru tilgreindar í B-hluta I. viðauka, í aðildarríkjunum.

4. gr.

Tilskipun þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í Stjórnartíðindum Evrópusambandsins.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 136, 24.5.2006, bls. 18. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 143/2006 frá 8. desember 2006 um breytingu á I. viðauka (Heilbrigði dýra og plantna) við EES-samninginn, sjá EES-viðbætur við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins nr. 15, 29.3.2007, p. 7.

(¹) Stjtið. EB 125, 11.7.1966, bls. 2309. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun 2004/117/EB (Stjtið. ESB L 14, 18.1.2005, bls. 18).

(²) Stjtið. EB L 141, 24.5.1974, bls. 19. Tilskipuninni var breytt með tilskipun 78/511/EBE (Stjtið. ESB L 157, 15.6.1978, bls. 34).

(³) Sjá A-hluta I. viðauka.

5. gr.

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 23. maí 2006.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

José Manuel BARROSO

forseti.

I. VIÐAUKI

A-HLUTI

Niðurfelld tilskipun með breytingum

(sem um getur í 3. gr.)

Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 74/268/EBE (Stjtið EB L 141, 24.5.1974, bls. 19)

Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 78/511/EBE Stjtið. EB L 157, 15.6.1978, bls. 34)

B-HLUTI

Skrá yfir fresti til lögleiðingar í aðildarríkjunum

(sem um getur í 3. gr.)

Tilskipun	Frestur til lögleiðingar
Tilskipun 74/268/EBE	1. júlí 1974
Tilskipun 78/511/EBE	1. júlí 1980

II. VIÐAUKI

SAMSVÖRUNARTAFLA

Tilskipun 74/268/EBE	Þessi tilskipun
Inngangsorðin í 1. mgr. 2. gr.	Inngangsorðin í 1. gr.
Fyrsti undirliður 1. mgr. 2. gr.	Ákvæði a-liðar 1. gr.
Annar undirliður 1. mgr. 2. gr.,	Ákvæði b-liðar 1. gr.
3. gr.	2. gr.
4. gr.	—
—	3. gr.
—	4. gr.
5. gr.	5. gr.
—	I. og II. viðauki

TILSKIPUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR 2006/2/EB

2008/EES/78/08

frá 6. janúar 2006

um breytingu, að því er varðar aðlögun að tækniframförum, á II. viðauka við tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 96/73/EB um tilteknar aðferðir við magngreiningu textíltrefjablandna úr tveimur efnum(*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA HEFUR,

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

1. gr.

með hliðsjón af tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 96/73/EB frá 16. desember 1996 um tilteknar aðferðir við magngreiningu textíltrefjablandna úr tveimur efnum ⁽¹⁾, einkum 2. mgr. 5. gr.,

Ákvæðum II. viðauka við tilskipun 96/73/EB er breytt í samræmi við viðaukann við þessa tilskipun.

2. gr.

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Í tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 96/74/EB frá 16. desember 1996 um textílleiti ⁽²⁾ er þess krafist að í merkingum komi fram trefjasamsetning textílværa og kanna skal með greiningu hvort þær séu í samræmi við ábendingar á merkimiða.
- 2) Í tilskipun 96/73/EB er kveðið er á um samræmdar aðferðir við magngreiningu textíltrefjablandna úr tveimur efnum.
- 3) Á grundvelli nýlegra niðurstaðna frá tæknilegum vinnuhópi var tilskipun 96/74/EB aðlöguð tækniframförum með því að bæta við trefjunum pólýlaktíð og elastótfjölester við skrána yfir trefjar í I. og II. viðauka við þá tilskipun.
- 4) Því er nauðsynlegt að skilgreina samræmdar prófunaraðferðir fyrir pólýlaktíð og elastótfjölester.
- 5) Því ber að breyta tilskipun 96/73/EB til samræmis við það.
- 6) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari tilskipun, eru í samræmi við álit nefndarinnar um tilskipanir um textílleiti og merkingar textílværa.

1. Aðildarríkin skulu samþykkja nauðsynleg lög og stjórn-sýslufyrirmæli til að fara að tilskipun þessari eigi síðar en 6. janúar 2007. Þau skulu þegar í stað senda framkvæmdastjórninni texta þessara ákvæða og samsvörunartöflu milli viðkomandi ákvæða og þessarar tilskipunar.

Þegar aðildarríkin samþykkja þessi ákvæði skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvísun þegar þau eru birt opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun.

2. Aðildarríkin skulu senda framkvæmdastjórninni helstu ákvæði úr landslögum sem þau samþykkja um málefni sem tilskipun þessi tekur til.

3. gr.

Tilskipun þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í Stjórnartíðindum Evrópusambandsins.

4. gr.

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 6. janúar 2006.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Günter VERHEUGEN

varaforseti.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjóð. ESB L 5, 10.1.2006, bls. 10. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 145/2006 frá 8. desember 2006 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn, sjá EES-viðbæti við Stjóðartíðindi Evrópusambandsins nr. 15, 29.3.2007, p. 11.

⁽¹⁾ Stjóð. EB L 32, 3.2.1997, bls. 1. Tilskipuninni var breytt með reglugerð (EB) nr. 1882/2003 (Stjóð. ESB L 284, 31.10.2003, bls. 1).

⁽²⁾ Stjóð. EB L 32, 3.2.1997, bls. 38. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 2004/34/EB (Stjóð. ESB L 89, 26.3.2004, bls. 35).

VIÐAUKI

Ákvæðum 2. kafla II. viðauka við tilskipun 96/73/EB er breytt sem hér segir ⁽¹⁾:

1. Sérstakar aðferðir – Í stað yfirlitstöflunnar komi eftirfarandi:

„2. SÉRSTAKAR AÐFERÐIR – YFIRLITSTAFLA

Aðferðir	Notkunarsvið		Hvarfefni
Nr. 1	Asetat	Tilteknar aðrar trefjar	Aseton
Nr. 2	Tilteknar prótintrefjar	Tilteknar aðrar trefjar	Hýpóklórít
Nr. 3	Viskósa, kúpró eða tilteknar gerðir módals	Baðmull	Maurasýra og sinkklóríð
Nr. 4	Pólýamíð eða nælon	Tilteknar aðrar trefjar	80% maurasýra m/m
Nr. 5	Asetat	Tríasetat	Bensýlalkóhól
Nr. 6	Tríasetat eða pólýlaktíð	Tilteknar aðrar trefjar	Díklórmetan
Nr. 7	Tilteknar beðmistrefjar	Pólýester eða elastófjöléster	75% brennisteinssýra m/m
Nr. 8	Akrýltrefjar, tilteknar móðakrýltrefjar eða tilteknar klórtrefjar	Tilteknar aðrar trefjar	Dímetylformamíð
Nr. 9	Tilteknar klórtrefjar	Tilteknar aðrar trefjar	Kolefnisdisúlfíð/Aseton, 55,5/44,5 v/v
Nr. 10	Asetat	Tilteknar klórtrefjar	Ísedik
Nr. 11	Silki	Ull eða dýrahár	75% brennisteinssýra m/m
Nr. 12	Júta	Tilteknar dýratrefjar	Aðferð með ákvörðun köfnunarefnisinnihalds
Nr. 13	Pólýprópýlen	Tilteknar aðrar trefjar	Xýlen
Nr. 14	Tilteknar aðrar trefjar	Klórtrefjar (einsleitar fjölíður vínýlklóríðs)	Aðferð með óblandaðri brennisteinssýru
Nr. 15	Klórtrefjar, tilteknar gerðir móðakrýla, tilteknar gerðir elastans, asetöt, tríasetöt	Tilteknar aðrar trefjar	Sýklóhexanon“

2. Í stað liðar 1.2 í aðferð nr. 1 komi eftirfarandi:

„2. ull (1), dýrahári (2 og 3), silki (4), baðmull (5), hör (7), hampi (8), jútu (9), abaka (10), alfa (11), kókostrefjum (12), gífli (13), ramí (14), sísali (15), kúpró (21), módal (22), prótini (23), viskósu (25), akrýli (26), pólýamíði eða næloni (30), pólýester (34) og elastófjöléster (45)“.

3. Í stað liðar 1.2 í aðferð nr. 2 komi eftirfarandi:

„2. baðmull (5), kúpró (21), viskósu (25), akrýli (26), klórtrefjum (27), pólýamíði eða næloni (30), pólýester (34), pólýprópýleni (36), elastan (42), glertrefjum (43) og elastófjöléster (45)“.

4. Í stað liðar 1.2 í aðferð nr. 4 komi eftirfarandi:

„2. ull (1), dýrahári (2 og 3), baðmull (5), kúpró (21), módal (22), viskósu (25), akrýli (26), klórtrefjum (27), pólýester (34), pólýprópýleni (36), glertrefjum (43) og elastófjöléster (45)“.

⁽¹⁾ Númeraröð trefjanna: 1. Pólýester (34), áður (31), 2. pólýprópýlen (36), áður (33), 3. elastan (42), áður (39), 4. glertrefjar (43), áður (40), sjá tilskipun 96/74/EB, eins og henni var breytt með tilskipun 97/37/EB (Stjtið. EB L 169, 27.6.1997, bls. 74).

5. Aðferð nr. 6 er breytt sem hér segir:

a) Í stað liðar 1.2 í aðferð nr. 6 komi eftirfarandi:

„1. NOTKUNARSVIÐ

Þessi aðferð er notuð, eftir að önnur efni en trefjar hafa verið fjarlægð, fyrir blöndur úr tveimur efnum:

1. triasetati (24) eða pólýlaktíð (33a)

og

2. ull (1), dýrahári (2 og 3), silki (4), baðmull (5), kúpró (21), módal (22), viskósu (25), akrýli (26), pólýamíði eða næloni (30), pólýester(34), glertrefjum (43) og elastófjölester (45)“.

Athugasemd

Triasetattrefjar, sem hafa verið gljábarnar og það hefur leitt til vatnsrofs að hluta, eru ekki að öllu leyti leysanlegar í hvarfefninu. Í þeim tilvikum er aðferðin ónothæf.

2. MEGINREGLA

Triasetattrefjarnar eða pólýlaktíðtrefjarnar, í þekktum, þurrum efnismassa af blöndunni, eru leystar upp með díklórmetani. Óleysanlega hlutanum er safnað saman, hann þvegin, þurrkaður og veginn; efnismassi hans, leiðréttur ef nauðsyn krefur, er gefinn upp sem hundraðshluti þurrs efnismassa blöndunnar. Hundraðshluti þurrs triasetats eða pólýlaktíðs er mismunurinn“.

b) Í stað 5. liðar komi eftirfarandi:

„5. ÚTREIKNINGUR OG FRAMSETNING NIÐURSTAÐNA

Reikna skal niðurstöður út á þann hátt sem er lýst í almennu leiðbeiningunum. Gildi „d“ er 1,00 nema þegar pólýester og elastófjölester eru annars vegar en þá er það 1,01“.

6. Í stað liðar 1.2 í aðferð nr. 7 komi eftirfarandi:

„2. pólýester (34) og elastófjölester (45)“.

7. Aðferð nr. 8 er breytt sem hér segir:

a) Í stað liðar 1.2 komi eftirfarandi:

„2. ull (1), dýrahári (2 og 3), silki (4), baðmull (5), kúpró (21), módal (22), viskósu (25), pólýamíði eða næloni (30), pólýester (34) og elastófjölester (45)“.

b) Í stað 5. liðar komi eftirfarandi:

„5. ÚTREIKNINGUR OG FRAMSETNING NIÐURSTAÐNA

Reikna skal niðurstöður út á þann hátt sem er lýst í almennu leiðbeiningunum. Gildi „d“ er 1,00 nema í eftirfarandi tilvikum:

ull 1,01

baðmull 1,01

kúpró 1,01

módal 1,01

pólýester 1,01

elastófjölester 1,01“

8. Í stað liðar 1.2 í aðferð nr. 9 komi eftirfarandi:

„2. ull (1), dýrahári (2 og 3), silki (4), baðmull (5), kúpró (21), módal (22), viskósu (25), akrýli (26), pólýamíði eða næloni (30), pólýester (34), glertrefjum (43) og elastófjölester (45)“.

9. Í stað liða 1.1 og 1.2 í aðferð nr. 13 komi eftirfarandi:

„1. pólýprópýlentreffjum (36)

og

2. ull (1), dýrahári (2 og 3), silki (4), baðmull (5), asetati (19), kúpró (21), módal (22), tríasetati (24), viskósu (25), akrýli (26), pólýamíði eða næloni (30), pólýester (34), glertrefjum (43) og elastófjölester (45)“.

10. Í stað liðar 1.2 í aðferð nr. 14 komi eftirfarandi:

„2. baðmull (5), asetati (19), kúpró (21), módal (22), tríasetati (24), viskósu (25), tilteknum akrýlum (26), tilteknum módakrýlum (29), pólýamíði eða næloni (30), pólýester (34) og elastófjölester (45)“.

TILSKIPUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR 2006/3/EB

2008/EES/78/09

frá 9. janúar 2006

um breytingu, að því er varðar aðlögun að tækniframförum, á I. og II. viðauka við tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 96/74/EB um textílleiti(*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 96/74/EB frá 16. desember 1996 um textílleiti⁽¹⁾, einkum 1. mgr. 16. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Í tilskipun 96/74/EB eru settar reglur um merkingu á vörum, með tilliti til innihalds textíltrefja í þeim, sem eiga að tryggja að hagsmunir neytenda séu varðir. Óheimilt er að setja textílvörur á markað í Bandalaginu nema þær uppfylli ákvæði þeirrar tilskipunar.
- 2) Í ljósi nýlegra niðurstaðna frá tæknilegum vinnuhópi er nauðsynlegt að bæta trefjunni elastómultiester við skrána yfir trefjar í I. og II. viðauka við tilskipun 96/74/EB í því skyni að aðlagja hana að tækniframförum.
- 3) Því ber að breyta tilskipun 96/74/EB til samræmis við það.
- 4) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari tilskipun, eru í samræmi við álit nefndarinnar um tilskipanir um textílleiti og merkingar textílværa,

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

I. gr.

Eftirfarandi breytingar eru gerðar á tilskipun 96/74/EB:

1. Eftirfarandi 45. lína bætist við í I. viðauka:

„45	elastómultiester	trefjar sem eru myndaðar með gagnvirkni tveggja eða fleiri efnafræðilega ólíkra, línulegra stórsameinda í tveimur eða fleiri aðskildum þrepum (þar sem engin fer yfir 85% miðað við massa) sem innihalda esterahópa sem ráðandi starfræna einingu (a.m.k. 85%) og sem, eftir viðeigandi meðhöndlun, skreppa fljótt saman og að verulegu leyti í upphafslengd sína þegar þær eru teygðar í eina og hálfu upphaflega lengd sína og sleppt“
-----	------------------	--

2. Eftirfarandi 45. færsla bætist við í II. viðauka:

„45	Elastómultiester	1,50“
-----	------------------	-------

2. gr.

1. Aðildarríkin skulu samþykkja nauðsynleg lög og stjórn-sýslufyrirmæli til að fara að tilskipun þessari eigi síðar en 9. janúar 2007. Þau skulu þegar í stað senda framkvæmdastjórninni texta þessara ákvæða og samsvörunartöflu viðkomandi ákvæða og þessarar tilskipunar.

Þegar aðildarríkin samþykkja þessi ákvæði skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvísun þegar þau eru birt opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun.

2. Aðildarríkin skulu senda framkvæmdastjórninni helstu ákvæði úr landslögum sem þau samþykkja um málefni sem tilskipun þessi tekur til.

3. gr.

Tilskipun þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

4. gr.

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 9. janúar 2006.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Günter VERHEUGEN

varaforseti.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 5, 10.1.2006, bls. 14. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 145/2006 frá 8. desember 2006 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn, sjá *EES-viðbætur við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins* nr. 15, 29.3.2007, p. 11.

(¹) Stjtið. EB L 32, 3.2.1997, bls. 38. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 2004/34/EB (Stjtið. ESB L 89, 26.3.2004, bls. 35).

**REGLUGERÐ FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR (EB) nr. 592/2006
frá 12. apríl 2006****2008/EES/78/10****um breytingu á II. viðauka við reglugerð ráðsins (EBE) nr. 2092/91 um lífræna framleiðslu
landbúnaðarafurða og merkingar þar að lútandi á landbúnaðarafurðum og matvælum***

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af reglugerð ráðsins (EBE) nr. 2092/91 frá 24. júní 1991 um lífræna framleiðslu landbúnaðarafurða og merkingar þar að lútandi á landbúnaðarafurðum og matvælum ⁽¹⁾, einkum annarri undirgrein 13. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Með reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 473/2002 frá 15. mars 2002 um breytingu á I., II. og VI. viðauka við reglugerð ráðsins (EBE) nr. 2092/91 um lífræna framleiðslu landbúnaðarafurða og merkingar þar að lútandi á landbúnaðarafurðum og matvælum og um nákvæmar reglur varðandi sendingu upplýsinga um notkun koparefnasambanda ⁽²⁾ er leyfi til notkunar á moltnuðu eða gerjuðu húsasorpi í lífrænum búskap framlengt um fjögur ár, með ýmsum notkunaraskilyrðum, meðan beðið er hugsanlegrar endurskoðunar á þessum skilyrðum eftir að því tímabili lýkur með tilliti til hugsanlegrar nýrrar löggjafar Bandalagsins um húsasorp.

- 2) Fjögurra ára tímabilinu lýkur 31. mars 2006 og nýrri löggjöf Bandalagsins um notkun húsasorps hefur ekki enn verið komið á. Því er talið rétt að viðhalda leyfi til að nota moltnað eða gerjað húsasorp í lífrænum búskap með gildandi skilyrðum en án frekari tímatakmarkana.
- 3) Því ber að breyta II. viðauka við reglugerð (EBE) nr. 2092/91 til samræmis við það.
- 4) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari reglugerð, eru í samræmi við álit nefndarinnar sem komið var á fót með 14. gr. reglugerðar (EBE) nr. 2092/91.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

1. gr.

Ákvæðum II. viðauka við reglugerð (EBE) nr. 2092/91 er breytt í samræmi við viðaukann við þessa reglugerð.

2. gr.

Reglugerð þessi öðlast gildi á þeim degi sem hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

Hún gildir frá 1. apríl 2006.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 12. apríl 2006.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Mariann FISCHER BOEL

framkvæmdastjóri.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 104, 13.4.2006, bls. 13. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 146/2006 frá 8. desember 2006 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn, sjá *EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins* nr. 15, 29.3.2007, p. 12.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 198, 22.7.1991, bls.1. Reglugerðinni var síðast breytt með reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 1916/2005 (Stjtið. ESB L 307, 25.11.2005, bls. 10).

⁽²⁾ Stjtið. EB L 75, 16.3.2002, bls. 21. Reglugerðinni var síðast breytt með reglugerð (EB) nr. 746/2004 (Stjtið. ESB L 122, 26.4.2004, bls. 10).

VIÐAUKI

Í töflunni í A-hluta II. viðauka við reglugerð (EBE) nr. 2092/91 (Áburðarefni og jarðvegsnæring) að því er varðar færsluna „Moltnað eða gerjað húsasorp“ er eftirfarandi felld brott: „Aðeins á tímabili sem lýkur 31.mars 2006“.

REGLUGERÐ FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR (EB) nr. 699/2006

2008/EES/78/11

frá 5. maí 2006

um breytingu á I. viðauka við reglugerð ráðsins (EBE) nr. 2092/91 að því er varðar aðgang alifugla að útigerðum(*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA HEFUR,

hverjum fugli kleift að ná sér í gróffóður, krafsa og baða sig í sandi eða mold eftir þörfum.

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af reglugerð ráðsins (EBE) nr. 2092/91/EBE frá 24. júní 1991 um lífræna framleiðslu landbúnaðarafurða og merkingar þar að lútandi á landbúnaðarafurðum og matvælum ⁽¹⁾, einkum öðrum undirlið 13. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Samkvæmt meginreglunum í lífrænum búskap skal búfé hafa aðgang að útisvæði eða beitolandi hvenær sem veðráttu leyfir.
- 2) Í núgildandi reglum um lífræna framleiðslu er kveðið á um undanþágu frá þessari meginreglu að því er varðar spendýr þar sem kröfur Bandalagsins eða aðildarríkjanna, sem tengjast sértækum vanda á sviði dýraheilbrigðis, koma í veg fyrir aðgang dýranna að útisvæðum. Hins vegar gilda engar undanþágur fyrir lífræna alifugla
- 3) Í ljósi núverandi áhyggna varðandi útbreiðslu fuglainflúensu er nauðsynlegt að taka tillit til varúðarráðstafana þar sem þess kann að vera krafist að alifuglum sé haldið innandyra. Til samræmingar og glöggvunar og til þess að tryggja samfellu í lífrænni framleiðslu alifugla er einnig nauðsynlegt að heimila framleiðendum að halda alifuglum sínum innandyra án þess að þeir tapi stöðu lífræns framleiðanda þar sem takmarkanir, þ.m.t. takmarkanir sem varða heilbrigði dýra og dýraafurða, sem settar eru á grundvelli laga Bandalagsins til að vernda lýðheilsu eða heilbrigði dýra, koma í veg fyrir að alifuglar hafi aðgang að útisvæði eða beitolandi.
- 4) Takmörkun á aðgangi alifugla að útigerðum, sem eru vanir stöðugum aðgangi að þeim, getur stofnað velferð þeirra í hættu. Til þess að draga úr neikvæðum áhrifum slíkra ráðstafana skulu dýrin hafa stöðugan aðgang að nægilegu magni gróffóðurs og viðeigandi efni sem gerir

- 5) Því ber að breyta reglugerð (EBE) nr. 2092/91 til samræmis við það.
- 6) Brýn þörf er á þeim ráðstöfunum, sem kveðið er á um í þessari reglugerð, þar eð takmörkunum er nú þegar beitt í tilteknum aðildarríkjum. Reglugerð þessi öðlast því gildi á þeim degi sem hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.
- 7) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari reglugerð, eru í samræmi við álit nefndarinnar sem komið var á fót með 14. gr. reglugerðar (EBE) nr. 2092/91.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

I. gr.

Eftirfarandi lið 8.4.7 er bætt við í B-hluta I. viðauka við reglugerð (EBE) nr. 2092/91:

„8.4.7. Þrátt fyrir ákvæðin sem er mælt fyrir um í liðum 8.4.2 og 8.4.5 er heimilt að halda alifuglum innandyra þar sem takmarkanir, þ.m.t. takmarkanir sem varða heilbrigði dýra og dýraafurða, sem settar eru á grundvelli laga Bandalagsins til að vernda lýðheilsu eða heilbrigði dýra, koma í veg fyrir eða takmarka aðgang alifugla að útigerðum.

Ef alifuglum er haldið innandyra skulu dýrin hafa stöðugan aðgang að nægilegu magni gróffóðurs og viðeigandi efni til þess að mæta atferlisfræðilegum þörfum þeirra.

Framkvæmdastjórnin skal, eigi síðar en 15. október 2006, kanna hvernig ákvæðum þessarar málgreinar er beitt, einkum hvað varðar kröfur sem varða velferð dýra.“

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 121, 6.5.2006, bls. 36. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 146/2006 frá 8. desember 2006 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn, sjá *EES-viðbætur við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins* nr. 15, 29.3.2007, p. 12.

(¹) Stjtið. EB L 198, 22.7.1991, bls. 1. Reglugerðinni var síðast breytt með reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 592/2006 (Stjtið. ESB L 104, 13.4.2006, bls. 13).

2. gr.

Reglugerð þessi öðlast gildi á þeim degi sem hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 5. maí 2006.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Mariann FISCHER BOEL

framkvæmdastjóri.

REGLUGERÐ FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR (EB) nr. 627/2006

2008/EES/78/12

frá 21. apríl 2006

um framkvæmd reglugerðar Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 2065/2003 að því er varðar gæðaviðmiðanir fyrir fullgiltar greiningaraðferðir við töku sýna og sanngreiningu og lýsingu á eiginleikum hráefna til reykbragðefna(*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA HEFUR,

sanngreiningu og lýsingu á eiginleikum frumframleiðsluvörðunna.

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 2065/2003 frá 10. nóvember 2003 um reykbragðefni sem eru notuð eða eru ætluð til notkunar í eða á matvælum ⁽¹⁾, einkum 3. mgr. 17. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Í reglugerð (EB) nr. 2065/2003 er kveðið á um að komið skuli á skrá yfir frumframleiðsluvörur sem leyfðar eru til notkunar sem slíkar í eða á matvælum og til framleiðslu reykbragðefna til notkunar í eða á matvælum innan Bandalagsins. Í skránni skal m.a. vera greinargóð lýsing á eiginleikum hvernar frumframleiðsluvöru.
- 2) Nákvæmar upplýsingar um eiginleika og magn í efna-samsetningu frumframleiðsluvörðunna eru nauðsynlegar vegna vísindalega mats. Hlutar sem ekki hafa verið sanngreindir, þ.e. magn efna með óþekkta efna-byggingu, skulu vera eins smáir og unnt er.
- 3) Nauðsynlegt er því að ákvarða lágmarksnothæfis-viðmiðanir, sem nefndar eru gæðaviðmiðanir í þessu samhengi, og skal greiningaraðferðin uppfylla þær til að tryggja að rannsóknarstofur noti nægilega áreiðanlegar aðferðir.
- 4) Reykt matvæli gefa almennt tilefni til áhyggna af heilbrigði, einkum með tilliti til þess hvort fjölhringa, arómatísk vetniskolefni (PAH) fyrirfinnist í þeim.
- 5) Sá einstaklingur sem hyggst setja frumframleiðsluvörur á markað skal leggja fram allar þær upplýsingar sem nauðsynlegar eru fyrir öryggismatið. Þessar upplýsingar skulu innihalda tillögu um fullgiltu aðferð við sýnatöku,

- 6) Í reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 882/2004 frá 29. apríl 2004 um opinbert eftirlit til að tryggja sannprófun þess að lög um föður og matvæli, reglugerð um dýraheilbrigði og velferð dýra séu virtar⁽²⁾, er mælt fyrir um almennar kröfur um aðferðir við sýnatöku og greiningu.
- 7) Í álitinu sínu um það hvort heilbrigði manna stafi hættu af fjölhringa, arómatískum vetniskolefnum í matvælum, sem gefið var út 4. desember 2002, tilgreindi vísindanefndin um matvæli (SCF) 15 fjölhringa, arómatísk vetniskolefni sem hugsanlega hafa erfðaeiturfræðileg og krabbameinsvaldandi áhrif á menn ⁽³⁾. Þau eru í forgangshópi að því er varðar mat á hættu á skaðlegum langtímaáhrifum fjölhringa, arómatískra vetniskolefna sem berast með fæðu á heilsu manna. Af þeim sökum skal greina hvort þær fyrirfinnst í frumframleiðsluvörum.
- 8) Viðmiðunarefna- og mælingastofnun (IRMM) sameiginlegar rannsóknarmiðstöðvar aðalskrifstofu framkvæmdastjórnarinnar annaðist samstarfsrannsóknir til að greina efnasamsetningu frumframleiðsluvara og til að ákvarða styrk hinna 15 fjölhringa, arómatísku vetniskolefna í þeim. Niðurstöður þessara tilrauna eru að hluta til birtar í skýrslu um samstarfstílaun um fullgildingu tveggja aðferða til að mæla fjölhringa, arómatísk vetniskolefni í frumreykþéttum (Report on the Collaborative Trial for Validation of two Methods for the Quantification of Polycyclic Aromatic Hydrocarbons in Primary Smoke Condensates) ⁽⁴⁾.
- 9) Til að lýsa nákvæmni aðferðarinnar er nauðsynlegt að þekkja staðalfrávikið fyrir endurtekningarnákvæmnina, eins og skilgreint er í ISO 5725-1 ⁽⁵⁾. Það skal metið með því að nota gögn úr fullgildingu einnar rannsóknarstofu þar sem S_i er eins og lýst er í samhæfðum viðmiðunarreglum um fullgildingu greiningaraðferða á einni rannsóknarstofu (Harmonized Guidelines for Single Laboratory Validation of Methods of Analysis) ⁽⁶⁾, eða úr samstarfsprófun þar sem S_i og S_R eru eins og lýst er í Aðferðarlýsingu við hönnun, framkvæmd og túlkun aðferðarannsóknna (Protocol for the design, conduct and interpretation of method-performance studies) ⁽⁷⁾.

⁽²⁾ Stjótið. ESB L 191, 28.5.2004, bls. 1.

⁽³⁾ SCF/CS/CNTM/PAH/29 lokaútgáfa, 4. desember 2002.

⁽⁴⁾ EU-Report LA-NA-21679-EN-C, ISBN 92-894-9629-0.

⁽⁵⁾ ISO5725-1: *Accuracy (trueness and precision) of measurement methods and results — Part 1: General principles and definitions*. 1994: Genf.

⁽⁶⁾ Thompson, M., S.L.R. Ellison, og R. Wood, *Harmonized Guidelines for Single-Laboratory Validation of Methods of Analysis*. Pure and Applied Chemistry, 2002. 74(5): bls. 835-855.

⁽⁷⁾ Horwitz, W., *Protocol for the design, conduct and interpretation of method-performance studies*. Pure and Applied Chemistry, 1995. 67(2): bls. 331-343.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjótið. ESB L 109, 22.4.2006, bls. 3. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 147/2006 frá 8. desember 2006 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn, sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins nr. 15, 29.3.2007, p. 13.

⁽¹⁾ Stjótið. ESB L 309, 26.11.2003, bls. 1.

- 10) Endanleg fullgilding aðferða við að greina samsetningu frumframleiðsluvara, þar sem hámarksfjöldi efnasambanda er sanngreindur, er ógerleg. Mikill fjöldi greiniefna hefur í för með sér ómælda vinnu, sem er óhagkvæm. Ef massagreining er hins vegar notuð til að greina efnasambönd er mögulegt að bera massarófin, sem þá koma fram, saman við birt gögn⁽¹⁾ eða massarófsgrunna og þannig má sanngreina efnasamböndin til bráðabirgða.
- 11) Á grundvelli niðurstaðna, sem fengnar voru úr samræðarrannsókn mismunandi rannsóknarstofa vegna fullgildingar á fjölhringa, arómatískum vetniskolefnum, og í kjölfar ákvörðunar framkvæmdastjórnarinnar 2002/657/EB⁽²⁾ hafa verið lagðar til lágmarksgæðaviðmiðanir fyrir allar viðeigandi greiningaraðferðir til að ákvarða fjölhringa, arómatísk vetniskolefni í öllum frumframleiðsluvörum.
- 12) Í samræmi við tilmæli í alþjóðlegum, samræmdum viðmiðunarreglum um notkun upplýsinga um endurheimt í efnamælingum (Harmonized Guidelines for the Use of Recovery Information in Analytical Measurement) á vegum Alþjóðlegrar staðlasamtakanna (ISO), Alþjóðasamtaka um hreina og hagnýta efnafræði (IUPAC) og Samtaka aðila í efnagreiningu (AOAC) skulu niðurstöður greininga leiðréttar fyrir endurheimt.
- 13) Matvælaöryggisstofnun Evrópu hefur veitt vísindalega og tæknilega aðstoð við mótun gæðaviðmiðana fyrir fullgiltar aðferðir við sanngreiningu og lýsingu á eiginleikum hráefna til reykbragðefna sem settar eru fram í þessari reglugerð.
- 14) Gæðaviðmiðanirnar er hægt að laga að framförum á sviði vísinda- og tækniþekkingar.
- 15) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari reglugerð, eru í samræmi við álit fastanefndarinnar um matvælaferli og heilbrigði dýra.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

1. gr.

Gæðaviðmiðanir fyrir fullgiltar greiningaraðferðir við sýnatöku, sanngreiningu og lýsingu á eiginleikum hráefna til reykbragðefna, sem um getur í 4. lið II. viðauka við reglugerð (EB) nr. 2065/2003, skulu vera eins og fram kemur í viðaukanum við þessa reglugerð.

2. gr.

Reglugerð þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel, 21. apríl 2006.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Markos KYPRIANOU

framkvæmdastjóri.

⁽¹⁾ http://www.irmm.jrc.be/html/activities/intense_sweeteners_and_smoke_flavourings/liquid_smoke_components.xls Faix, O., et al., Holz als Roh- & Werkstoff, 1991. 49: bls. 213-219. Faix, O., et al., Holz als Roh- & Werkstoff, 1991. 49: bls. 299-304. Faix, O., D. Meier, and I. Fortmann, Holz als Roh- & Werkstoff, 1990. 48: bls. 281-285. Faix, O., D. Meier, and I. Fortmann, Holz als Roh- & Werkstoff, 1990. 48: bls. 351-354.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 221, 17.8.2002, bls. 8. Ákvörðun eins og henni var síðast breytt með ákvörðun 2004/25/EB (Stjtið. ESB L 6, 10.1.2004, bls. 38).

VIDAUKI

Gæðaviðmiðanir fyrir fullgiltar greiningaraðferðir við töku sýna og sanngreiningu og lýsingu á eiginleikum hráefna til reykbragðefna**1. Sýnataka**

Grunnkraftan er að afla dæmigerðs og einsleits rannsóknarsýnis.

Greinandinn skal tryggja að sýni mengist ekki við undirbúning sýnatökunnar. Skola verður ílát fyrir notkun með mjög hreinu asetoni eða hexani (með efnagreiningarhreikleika, HPLC-gæðum eða samsvarandi hreinleika) til að draga úr mengunarhættu. Hvar sem því verður við komið skulu tæki, sem komast í snertingu við sýni, vera úr hvarftregu efni á borð við gler eða slípað, ryðfritt stál. Ekki skal nota plast, s.s. pólyprópýlen, þar eð þessi efni geta sögið í sig greiniefnið.

Nota ber allt efni sýnisins, sem rannsóknarstofan tekur á móti, við undirbúning prófunarefnis. Einungis sýni sem eru gerð einsleit af mikilli nákvæmni gefa samanburðarnákvæmar niðurstöður.

Til eru margar sérstakar aðferðir við undirbúning sýna, sem gefa fullnægjandi niðurstöður og hægt er að nota.

2. Sanngreining og lýsing á eiginleikum**2.1. Skilgreiningar**

Í þessum viðauka er merking eftirfarandi hugtaka sem hér segir:

Massi án leysis: Massi efnisins eftir að leysir, sem að öllu jöfnu er vatn, hefur verið fjarlægður.

Rokgjarn hluti: Sá hluti massa án leysis sem er rokgjarn og hægt er að greina með gasgreiningu.

Sanngreining

frumframleiðsluvörð: Niðurstöður lýsandi greiningar sem notuð er til að sanngreina efni í frumframleiðsluvörðunni.

Lýsing á eiginleikum

frumframleiðsluvörð: Sanngreining á helstu eðlisefnafræðilegu þáttum og mæling og sanngreining efnisþátta.

LOQ: Magngreiningarmörk

LOD: Greiningarmörk

S_i: Staðalfrávik einnar rannsóknarstofu, reiknað út frá niðurstöðum sem eru fengnar við endurtekningarnákvæm skilyrði eins og skilgreint er í ISO-staðli 5725-1 ⁽¹⁾ (=staðalfrávik fyrir endurtekningarnákvæmni metið í einni rannsóknarstofu samkvæmt samhæfðum viðmiðunarreglum um fullgildingu greiningaraðferða á einni rannsóknarstofu ⁽²⁾).

S_r: Meðalstaðalfrávik innan rannsóknarstofu, reiknað út frá niðurstöðum sem eru fengnar við endurtekningarnákvæm skilyrði, eins og skilgreint er í ISO-staðli 5725-1 ⁽¹⁾ í samstarfsprófun a.m.k. átta rannsóknarstofa, sem gerð er í samræmi við Aðferðarlýsingu við hönnun, framkvæmd og túlkun aðferðarannsóknar ⁽³⁾.

S_R: Staðalfrávik mismunandi rannsóknarstofa, reiknað út frá niðurstöðum sem eru fengnar við samanburðarnákvæm skilyrði, eins og skilgreint er í ISO-staðli 5725-1 ⁽¹⁾ og í samræmi við Aðferðarlýsingu við hönnun, framkvæmd og túlkun aðferðarannsóknar ⁽³⁾.

RSD_i: Staðalfrávik fyrir hlutfallslega endurtekningarnákvæmni einnar rannsóknarstofu (S_i gefið upp sem hundraðshluti af mældu gildi),

RSD_r: Staðalfrávik fyrir hlutfallslega meðalendurtekningarnákvæmni (S_r gefið upp sem hundraðshluti af mældu gildi),

RSD_R: Staðalfrávik fyrir hlutfallslega samanburðarnákvæmni (S_R gefið upp sem hundraðshluti af mældu gildi).

⁽¹⁾ ISO 5725-1: Accuracy (trueness and precision) of measurement methods and results — Part 1: General principles and definitions. Genf, 1994.

⁽²⁾ Thompson, M., S.L.R. Ellison, and R. Wood, *Harmonized Guidelines for Single-Laboratory Validation of Methods of Analysis*. Pure and Applied Chemistry, 2002. 74(5): bls. 835-855.

⁽³⁾ Horwitz, W., *Protocol for the design, conduct and interpretation of method-performance studies*. Pure and Applied Chemistry, 1995. 67(2): bls. 331-343.

2.2. Kröfur

Með fyrirvara um 11. gr. reglugerðar (EB) nr. 882/2004 skal sú fullgilta aðferð við sanngreiningu og lýsingu á eiginleikum, sem rannsóknarstofan velur, vera í samræmi við gæðaviðmiðanirnar sem tilgreindar eru í töflu 1 og 2.

Tafla 1

Gæðaviðmiðanir fyrir aðferðir við sanngreiningu og mælingu efnisþátta í massa án leysis og rokgjörnum hluta frumframleiðsluvara

Kennistærð	Gildi/athugasemd
Massi án leysis	A.m.k. 50% miðað við massa skulu sanngreind og mæld
Rokgjarn hluti	A.m.k. 80% miðað við massa skulu sanngreind og mæld

Tafla 2

Lágmarksgæðaviðmiðanir aðferða við greiningu fjölhringa, arómatískra vetniskolefna

Greiniefni fjölhringa, arómatískra vetniskolefna	RSD _i (*)	RSD _t (*)	RSD _R (*)	LOD (***)	LOQ (***)	Greiningarsvið (***)	Endurheimt (*)
	%	%	%	µg/kg	µg/kg	µg/kg	%
bensó[<i>a</i>]pýren	20	20	40	1,5	5,0	5,0-15	75-110
bensó[<i>a</i>]antrasen	20	20	40	3,0	10	10-30	75-110
sýklópenta[<i>cd</i>]pýren (**) díbensó[<i>a,e</i>]pýren (**) díbensó[<i>a,i</i>]pýren (**) díbensó[<i>a,h</i>]pýren (**)	35	35	70	5,0	15	15-45	50-110
Krýsen 5-metýlkrýsen bensó[<i>b</i>]flúoranten bensó[<i>j</i>]flúoranten bensó[<i>k</i>]flúoranten indenó[123- <i>cd</i>]pýren díbensó[<i>a,h</i>]antrasen bensó[<i>ghi</i>]perýlen díbensó[<i>a,l</i>]pýren	25	25	50	5,0	15	10-30	60-110

(*) Yfir allt greiningarsviðið.

(**) Gildi RSD_i, RSD_t og RSD_R eru tiltölulega há vegna lítils stöðugleika greiniefna í frumreykþétti.

(***) Leiðrétt fyrir endurheimt.

REGLUGERÐ FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR (EB) nr. 1055/2006

2008/EES/78/13

frá 12. júlí 2006

um breytingu á I. og III. viðauka við reglugerð ráðsins (EBE) nr. 2377/90 þar sem mælt er fyrir um sameiginlega aðferð til að ákvarða hámarksmagn leifa dýrallyfja í matvælum úr dýraríkinu að því er varðar flúbendasól og lasalósíð(*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af reglugerð ráðsins (EBE) nr. 2377/90 frá 26. júní 1990 þar sem mælt er fyrir um sameiginlega aðferð til að ákvarða hámarksmagn leifa dýrallyfja í matvælum úr dýraríkinu ⁽¹⁾, einkum 2. gr. og þriðju málsgrein 4. gr.,

með hliðsjón af álit Lyfjastofnunar Evrópu sem nefndin um dýrallyf setur fram,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

1) Öll lyfjafræðilega virk efni, sem notuð eru innan Bandalagsins í lyf fyrir dýr sem gefa af sér afurðir til manneldis, skulu metin í samræmi við reglugerð (EBE) nr. 2377/90.

2) Efnið flúbendasól er skráð í I. viðauka við reglugerð (EBE) nr. 2377/90 fyrir vöðva, húð og fitu, lifur og nýru kjúklinga, kalkúna, veiðifugla og svína og einnig fyrir kjúklinga sem gefa af sér egg til manneldis. Færslan fyrir flúbendasól í viðaukanum skal rýmkuð þannig að hún gildi um vöðva, húð og fitu, lifur, nýru og egg allra alifugla.

3) Efnið lasalósíð er skráð í I. viðauka við reglugerð (EBE) nr. 2377/90 fyrir vöðva, húð og fitu, lifur og nýru alifugla, að undanskildum þeim dýrum sem gefa af sér egg til manneldis. Efnið lasalósíð skal skráð í III. viðauka við þá reglugerð fyrir alifugla sem gefa af sér egg til manneldis meðan beðið er eftir fullgildingu greiningaraðferða. Þar af leiðandi skal fella gildandi ákvæði, sem undanskilur þau dýr sem gefa af sér egg til manneldis, brott úr færslunni um lasalósíð í I. viðauka við reglugerð (EBE) nr. 2377/90.

4) Því ber að breyta reglugerð (EBE) nr. 2377/90 til samræmis við það.

5) Veita skal nægilegan frest áður en reglugerð þessari er beitt svo að aðildarríkin fái svigrúm til að gera þær breytingar, sem kunna að vera nauðsynlegar í ljósi þessarar reglugerðar, á markaðsleyfum sem hafa verið veitt fyrir viðkomandi dýrallyf í samræmi við tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2001/82/EB frá 6. nóvember 2001 um Bandalagsreglur um dýrallyf ⁽²⁾, með hliðsjón af ákvæðum þessarar reglugerðar.

6) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari reglugerð, eru í samræmi við álit fastanefndarinnar um dýrallyf.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

I. gr.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 192, 13.7.2006, bls. 3. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 148/2006 frá 8. desember 2006 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn, sjá *EES-viðbætur við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins* nr. 15, 29.3.2007, p. 14.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 224, 18.8.1990, bls. 1. Reglugerðinni var síðast breytt með reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 205/2006 (Stjtið. ESB L 34, 7.2.2006, bls. 21).

Ákvæðum I. og III. viðauka við reglugerð (EBE) nr. 2377/90 er breytt í samræmi við viðaukann við þessa reglugerð.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 311, 28.11.2001, bls. 1. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun 2004/28/EB (Stjtið. ESB L 136, 30.4.2004, bls. 58).

2. gr.

Reglugerð þessi öðlast gildi á þriðja degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

Hún kemur til framkvæmda frá 11. september 2006.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 12. júlí 2006.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Günter VERHEUGEN

varaforseti.

VIÐAUKI

A. Eftirfarandi efnum er bætt við í I. viðauka við reglugerð (EBE) nr. 2377/90 (skrá yfir lyfjafræðilega virk efni sem hámarksgildi leifa hafa verið ákveðin fyrir).

2. Sníklalyf.

2.1. Innsníklalyf

2.1.3. Bensímíðasól og pró-bensímíðasól

Lyfjafræðilega virk(t) efni	Leifamerki	Dýrategund	Hámarksgildi leifa	Markvefir
„ Flúbendasól	Summan af flúbendasóli og (2-aminó-1H-bensímíðasól-5-yl) (4-flúorfenýl) metanóni	Alifuglar, svín	50 µg/kg	Vöðvi
			50 µg/kg	Húð og fita
			400 µg/kg	Lifur
			300 µg/kg	Nýru
Flúbendasól	Flúbendasól	Alifuglar	400 µg/kg	Egg ⁴

2.4. Frumdýrallyf

2.4.4. Jónóför

Lyfjafræðilega virk(t) efni	Leifamerki	Dýrategund	Hámarksgildi leifa	Markvefir
„ Lasalósíð	Lasalósíð A	Alifuglar	20 µg/kg	Vöðvi
			100 µg/kg	Húð og fita
			100 µg/kg	Lifur
			50 µg/kg	Nýra ⁴

B. Eftirfarandi efni er bætt við í III. viðauka við reglugerð (EBE) nr. 2377/90 (skrá yfir lyfjafræðilega virk efni sem notuð eru í dýrallyf og sem bráðabirgðahámarksgildi leifa hafa verið ákveðin fyrir)

2. Sníklalyf.

2.4. Frumdýrallyf

2.4.5. Jónóför

Lyfjafræðilega virk(t) efni	Leifamerki	Dýrategund	Hámarksgildi leifa	Markvefir
„ Lasalósíð	Lasalósíð A	Alifuglar	150 µg/kg	Egg ⁽¹⁾

⁽¹⁾ Bráðabirgðahámarksgildi leifa falla úr gildi 1.janúar 2008.“

ÁKVÖRÐUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR

2008/EES/78/14

frá 3. janúar 2006

um innlend ákvæði, sem Konungsríkið Svíþjóð hefur tilkynnt um skv. 4. mgr. 95. gr. EB-sáttmálans, varðandi leyfilegt hámarksinnihald kadmíums í áburði*

*(tilkynnt með númeri C(2005) 5532)***(Einungis sænski textinn hefur lagagildi)**

(2006/347/EB)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins, einkum 6. mgr. 95. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 4) Með ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2002/399/EB frá 24. maí 2002 um innlend ákvæði, sem Konungsríkið Svíþjóð hefur tilkynnt um skv. 4. mgr. 95. gr. EB-sáttmálans, varðandi leyfilegt hámarksinnihald kadmíums í áburði⁽²⁾, var veitt undanþága frá tilskipun 76/116/EBE með því að samþykkja sænsk ákvæði sem banna að áburður sé settur á markað í Svíþjóð ef hann inniheldur meira en 100 grömm af kadmíumi fyrir hvert tonn af fosfór. Þessi undanþága gildi til 31. desember 2005.

I. MÁLSATVIK

1. Löggjöf Bandalagsins

- 1) Í tilskipun ráðsins 76/116/EBE frá 18. desember 1975 um samræmingu á lögum aðildarríkjanna um tilbúinn áburð⁽¹⁾ er mælt fyrir um þær kröfur sem áburður verður að uppfylla til að unnt sé að setja hann á markað með skilgreiningunni „EB-áburður“.
- 2) Í I. viðauka við tilskipun 76/116/EBE kemur fram tegundarheiti og samsvarandi kröfur, m.a. að því er varðar samsetningu, sem allur skilgreindur EB-áburður verður að uppfylla. EB-áburður, sem tilgreindur er í þessari skrá, er flokkaður eftir innihaldi aðalnæringarefnanna, þ.e. frumefnanna köfnunarefnis, fosförs og kalíums.
- 3) Samkvæmt 7. gr. tilskipunar 76/116/EBE var aðildarríkjunum óheimilt að banna, takmarka eða hindra markaðssetningu áburðar, sem er merktur „EB-áburður“ og er í samræmi við ákvæði tilskipunarinnar, með skírskotun í samsetningu, auðkenni, merkingu eða umbúðir.
- 5) Í stað tilskipunar 76/116/EBE, með áorðnum breytingum, er komin reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 2003/2003 frá 13. október 2003 um áburð⁽³⁾.
- 6) Í 2. mgr. 35. gr. reglugerðar (EB) nr. 2003/2003 er kveðið á um að líta skuli á undanþágur frá ákvæðum 7. gr. tilskipunar 76/116/EBE, sem framkvæmdastjórnin veitti skv. 6. mgr. 95. gr. sáttmálans, sem undanþágur frá ákvæðum 5. gr. í fyrrgreindri reglugerð og þær gilda áfram án tillits til gildistöku reglugerðarinnar.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 129, 17.5.2006, bls. 19. Hentar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 149/2006 frá 8. desember 2006 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn, sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins nr. 15, 29.3.2007, p. 15.

(¹) Stjtið. EB L 24, 30.1.1976, bls. 21. Tilskipuninni var síðast breytt með aðildarlögum frá 2003.

(²) Stjtið. EB L 138, 28.5.2002, bls. 24.

(³) Stjtið. ESB L 304, 21.11.2003, bls. 1. Reglugerðinni var breytt með reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 2076/2004 (Stjtið. ESB L 359, 4.12.2004, bls. 25).

- 7) Samkvæmt 15. forsendu reglugerðar (EB) nr. 2003/2003 mun framkvæmdastjórnin fjalla um jarðefnaáburð, sem af slysninniheldur kadmíum, og semja tillögu, eftir því sem við á, sem hún mun leggja fyrir Evrópuþingið og ráðið.
- 8) Unnið er að því að undirbúa tillögu framkvæmdastjórnarinnar um kadmíum í áburði.
- innanlands á aðildardeginum, og að þessi undanþága gildi fyrir tímabilið frá 1. janúar 1999 til 31. desember 2001.
- 12) Hinn 7. desember 2001 tilkynnti Konungsríkið Svíþjóð um þau landslög sem voru í gildi og viku frá ákvæðum tilskipunar 76/116/EBE um samræmingu á lögum aðildarríkjanna um áburð. Að lokinni vandlegri athugun var undanþágan frá tilskipun 76/116/EBE framlengd til 31. desember 2005 með ákvörðun 2002/399/EB.

2. Aðild Svíþjóðar

- 9) Svíþjóð gerðist aðili að Evrópusambandinu 1. janúar 1995. Í aðildarlögunum ⁽¹⁾ er mælt fyrir um bráðabirgðaákvæði varðandi notkun og markaðssetningu kadmíums í því aðildarríki. Samkvæmt 1. mgr. 112. gr. gilda ákvæðin, sem um getur í XII. viðauka við aðildarlögin, ekki fyrir Svíþjóð fyrstu fjögur árin frá aðildardeginum, í samræmi við þann viðauka og með þeim skilyrðum sem þar eru sett fram. Samkvæmt 112. gr. og 4. lið í XII. viðauka við aðildarlögin gildir 7. gr. tilskipunar 76/116/EBE ekki fyrir Svíþjóð fyrir 1. janúar 1999 að því er varðar kadmíuminnihald áburðar og skulu ákvæði tilskipunar 76/116/EBE endurskoðuð í samræmi við málsmeðferð Bandalagsins eigi síðar en 31. desember 1998.
- 10) Í 2. gr. aðildarlaganna segir: frá aðildardegi eru ákvæði upprunalegu sáttmálanna og gerðanna, sem stofnanirnar samþykktu fyrir aðild, bindandi fyrir nýju aðildarríkin og gilda í þeim ríkjum samkvæmt skilyrðunum sem mælt er fyrir um í þeim sáttmálum og í þessum lögum. Í 168. gr. aðildarlaganna segir: nýju aðildarríkin skulu gera þær ráðstafanir sem þarf til að geta farið að ákvæðum tilskipana og ákvarðana í skilningi 189. gr. (nú 249. gr.) EB-sáttmálans frá og með aðildardegi (...), nema kveðið sé á um tímamörk í skránni í XIX. viðauka, eða í öðrum ákvæðum þessara laga.
- 11) Tilskipun 76/116/EBE var síðar breytt með tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 98/97/EB ⁽²⁾ að því er varðar markaðssetningu áburðar, sem inniheldur kadmíum, í Austurríki, Finnlandi og Svíþjóð. Í 1. gr. er m.a. kveðið á um að Svíþjóð sé heimilt að banna markaðssetningu á yfirráðasvæði sínu á áburði, sem inniheldur kadmíum í styrk sem er yfir þeim mörkum sem voru í gildi

3. Innlend ákvæði

- 13) Í „reglugerðinni um iðefnavörur“ (bann við meðhöndlun, innflutningi og útflutningi) (1998:944) ⁽³⁾ eru ákvæði sem varða m.a. leyfilegt hámarksinnihald kadmíums í áburði, þ.m.t. skilgreindur EB-áburður. Samkvæmt 3. lið 3. þáttar þeirrar reglugerðar er ekki heimilt að selja eða flytja áburð sem fellur undir tollskrárnúmerin 25.10, 28.09, 28.35, 31.03 og 31.05 og inniheldur meira en 100 grömm af kadmíumi fyrir hvert tonn af fosfór.
- 14) Þau ákvæði, sem varða leyfilegt hámarksinnihald kadmíums í áburði, hafa verið í gildi frá því að „kadmíumreglugerðin“ (1985:839) var samþykkt árið 1985. „Reglugerðin um iðefnavörur“ (1998:944) kerfisbinder mismunandi ákvæði sem tengjast umhverfisvernd, þ.m.t. þau sem koma fram í „kadmíumreglugerðinni“ (1985:839).

II. MÁLSMEÐFERÐ

- 15) Konungsríkið Svíþjóð tilkynnti framkvæmdastjórninni með bréfi frá 29. júní 2005 að Svíþjóð hygðist, í samræmi við 4. mgr. 95. gr. EB-sáttmálans, halda áfram að beita innlendum ákvæðum varðandi kadmíuminnihald áburðar frá 1. janúar 2006. Sænsk yfirvöld fara fram á framlengingu á nügildandi undanþágu sem veitt var með ákvörðun 2002/399/EB.
- 16) Framkvæmdastjórnin tilkynnti sænskum yfirvöldum með bréfi frá 29. júlí 2005 að henni hefði borist tilkynningin skv. 4. mgr. 95. gr. og að sá sex mánaða frestur, sem settur væri til nánari athugunar skv. 6. mgr. 95. gr., hæfist 30. júní 2005, daginn eftir viðtöku tilkynningarinnar.

⁽¹⁾ Stjótið. EB C 241, 29.8.1994, bls. 41 og bls. 316.

⁽²⁾ Stjótið. EB L 18, 23.1.1999, bls. 60.

⁽³⁾ Sænska lagasafnið (SFS Svensk Författningssamling) frá 14. júlí 1998.

- 17) Framkvæmdastjórnin tilkynnti hinum aðildarríkjunum um beiðni Svíþjóðar með bréfi frá 10. ágúst 2005. Framkvæmdastjórnin birti einnig auglýsingu varðandi beiðnina í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins* ⁽¹⁾ til þess að upplýsa aðra hagsmunaaðila um innlendu ákvæðin sem Svíþjóð hyggst viðhalda.

framan er mælt fyrir um bráðabirgðaákvæði í aðildarlögunum sem heimila Svíþjóð að halda áfram í fjögur ár að beita innlendum ákvæðum varðandi kadmíuminnihald áburðar þegar um er að ræða vörur sem falla undir tilskipun 76/116/EBE. Með tilskipun 98/97/EB var Svíþjóð heimilað að halda áfram að beita framangreindum innlendum ákvæðum til 31. desember 2001. Með ákvörðun 2002/399/EB var undanþágan framlengd til desember 2005.

III. MAT

1. Mat á lögmæti

- 18) Í 4. mgr. 95. gr. sáttmálans segir að áliti aðildarríki, er ráðið eða framkvæmdastjórnin hefur samþykkt ráðstöfun til samræmingar, að óhjákvæmilegt sé að viðhalda innlendum ákvæðum sem helgast af grundvallarþörfum þeim sem um getur í 30. gr. eða af sjónarmiðum um umhverfis- eða vinnuumhverfisvernd skuli viðkomandi aðildarríki tilkynna framkvæmdastjórninni um ákvæði þau sem um ræðir ásamt ástæðunum fyrir því að viðhalda þeim.

- 19) Samkvæmt tilkynningu sænskra yfirvalda frá 29. júní 2005 hyggjast þau fá leyfi til að framlengja gildandi undanþágu, sem veitt var með ákvörðun 2002/399/EB, fram yfir 31. desember 2005. Samkvæmt þessari ákvörðun er Svíþjóð heimilt að halda áfram að beita innlendum ákvæðum sem eru ósamrýmanleg þeim ákvæðum í reglugerð (EB) nr. 2003/2003 er varða samsetningu skilgreinds EB-áburðar.

- 20) Eins og þegar hefur komið fram kemur 5. gr. reglugerðar (EB) nr. 2003/2003 í veg fyrir að aðildarríkin setji takmarkanir á markaðssetningu skilgreinds EB-áburðar vegna samsetningar hans en í reglum um samsetningu eru ekki sett nein viðmiðunarmörk fyrir kadmíuminnihald. Þetta merkir að skv. 5. gr. reglugerðar (EB) nr. 2003/2003 er hægt að setja skilgreindan EB-áburð, sem uppfyllir kröfurnar í þeirri reglugerð, á markað án tillits til kadmíuminnihalds hans.

- 21) Í ljósi þess sem að framan greinir er ljóst að innlendu ákvæðin, sem Svíþjóð tilkynnti um, eru strangari en ákvæði reglugerðar (EB) nr. 2003/2003 að því leyti að þau banna að skilgreindur EB-áburður sé settur á markað ef hann inniheldur meira en 100 grömm af kadmíumi fyrir hvert tonn af fosfór.

- 22) Innlendu ákvæðin, sem sænsk yfirvöld tilkynntu um, voru samþykkt árið 1985, áður en Svíþjóð gerðist aðili að Evrópusambandinu. Eins og fram kemur hér að

- 23) Samkvæmt kröfum í 4. mgr. 95. gr., eins og þær eru túlkaðar í ljósi 2. og 168. gr. aðildarlaganna, tilkynnti Svíþjóð framkvæmdastjórninni um nákvæmt orðalag innlendu ákvæðanna, sem Svíþjóð hyggst viðhalda og voru samþykkt fyrir aðild landsins að Evrópusambandinu, og með beiðninni fylgdi skýring á þeim ástæðum sem það telur að réttlæti áframhaldandi beitingu þessara ákvæða.

- 24) Ástæður þær, sem sænsk yfirvöld lögðu fram, eru þær sömu og höfðu áður verið lagðar fram og leiddu til þess að framkvæmdastjórnin veitti undanþágu, með ákvörðun 2002/399/EB, til 31. desember 2005. Þessi frestur var veittur á þeirri forsendu að við árslok 2005 yrði fyrir hendi samhæfð löggjöf. Þrátt fyrir að unnið sé að nýrri löggjöf verður hún ekki samþykkt á vettvangi Bandalagsins fyrir árslok.

- 25) Tilkynningin, sem Svíþjóð lagði fram 29. júní 2005 til að fá samþykki fyrir því að viðhalda innlendum ákvæðum, sem víkja frá ákvæðum reglugerðar (EB) nr. 2003/2003, skal því teljast tæk skv. 4. mgr. 95. gr. eins og hún er túlkuð í ljósi 2. og 168. gr. aðildarlaganna.

2. Mat á málsatvikum

- 26) Í samræmi við 95. gr. sáttmálans skal framkvæmdastjórnin sjá til þess að öll skilyrði, sem gera aðildarríki kleift að nýta möguleika á undanþágu sem kveðið er á um í þessari grein, séu uppfyllt.

- 27) Framkvæmdastjórnin verður einkum að meta hvort unnt sé að rökstyðja þau ákvæði, sem aðildarríki tilkynnr um, með skírskotun til grundvallarþarfa, sem um getur í 30. gr. sáttmálans, eða til sjónarmiða um umhverfis- eða vinnuumhverfisvernd.

⁽¹⁾ Stjótt. ESB C 197, 12.8.2005, bls. 6.

28) Samkvæmt 6. mgr. 95. gr. sáttmálans skal framkvæmdastjórnin einnig kanna, ef hún telur að færð hafi verið rök fyrir innlendu ákvæðunum, hvort þessi innlendu ákvæði feli í sér leið til gerræðislegrar mismununar eða duldar hömlur á viðskiptum milli aðildarríkjanna og hvort þau séu hindrun í vegi fyrir starfsemi innri markaðarins.

29) Svíþjóð hefur byggt beiðni sína á nauðsyn þess að vernda heilbrigði manna og umhverfið. Talið er að kadmíum í áburði sé ógnun við umhverfið og heilbrigði manna. Beiðni sinni til stuðnings vísar Svíþjóð til niðurstaðna sænskrar rannsóknar, sem birt var í október 2000 ⁽¹⁾, þar sem fram kemur mat á þeirri áhættu sem tengist áburði sem inniheldur kadmíum.

2.1. Rökstuðningur með skírskotun til grundvallarþarfa

30) Draga má þá ályktun af almennum upplýsingum og fyrirliggjandi vísindalegum gögnum um kadmíum að kadmíummálmur og kadmíumoxíð geti almennt talist skapa alvarlega heilbrigðisáhættu. Einkum hefur kadmíumoxíð verið flokkað sem krabbameinsvaldur, stökkbreytivaldur eða æxlunarskaðvaldur í 2. flokki. Þá er einnig viðurkennt að kadmíum, sem berst í jarðveg og fæðukeðjuna, kemur að langmestu leyti frá áburði.

31) Að því er varðar kadmíum í áburði er hægt að taka saman á eftirfarandi hátt þær upplýsingar úr áhættumatinu, sem Svíþjóð framkvæmdi, sem skipta mestu máli:

— Að því er varðar yfirborðsvatn kemur fram í sænsku áhættumatsskýrslunni að „með því gildi styrks, þar sem engin áhrif eru fyrirjáanleg (PNEC-gildi)⁽²⁾, sem var valið myndi tiltekið lífríki í flestum ám í suður Svíþjóð nú þegar hafa orðið fyrir áhrifum af kadmíum, þ.e. áhættulýsingarhlutföllin ⁽³⁾ eru hærri en einn ⁽⁴⁾. Ef hærri kadmíumminnihald í áburði yrði leyft má búast við enn frekari váhrifum á vatnaumhverfið og áhyggjum af afleiðingum þess.

— Að því er varðar jarðveg kemur fram í sænsku áhættumatsskýrslunni að ekki sé búist við að notkun sænska áburðarins í 100 ár á venjulegan sænskan jarðveg (PNEC-gildi 0,25 mg/kg) við ræktun kartaflna eða hveitis muni verða áhyggjuefni vegna

áhrifa á vistkerfið. Búist er við að ræktun gulróta geti valdið áhyggjum en þetta áhyggjuefni er einnig til staðar á tímapunktinum núll. Hins vegar er búist við að notkun EB-áburðar verði áhyggjuefni í öllum tilvikum. Í súrum, sendum jarðvegi, sem er snauður af leir og lífrænu efni (PNEC-gildi 0,06 mg/kg), er búist við áhættu jafnvel þótt kadmíumminnihald áburðarins sé núll⁴.

32) Ljóst er að þessar niðurstöður eiga við um sérstakt ástand sænska jarðvegsins og þau veðurfarsskilyrði sem ríkja í Svíþjóð.

33) Niðurstaða áhættumatsins, sem Svíar framkvæmdu, sýnir að ef leyft yrði að nota áburð með meira kadmíumminnihaldi en nú er leyfilegt myndi það leiða til:

— verulegrar aukningar kadmíumstyrks í jarðvegi sem myndi síðan leiða til eiturhrifa á jarðvegslífverur; einnig gæti styrkur í vatnsföllum á landbúnaðarsvæðum orðið óviðunandi,

— verulegrar aukningar á innteknu magni kadmíums með fæðu. Öryggismörkin milli núverandi váhrifa og bráðabirgðagilda Alþjóðaheilbrigðismálastofnunarinnar fyrir þolanlegan vikuskammt eru mjög lítil. Fyrir suma hópa, sem eru í mikilli áhættu, s.s. konur með lítinn járnforða, eru engin öryggismörk til. Hátt hlutfall inntekins kadmíummagns með fæðu getur því leitt til skertrar nýrnastarfsemi og beinþynningar hjá miklum fjölda fólks.

34) Áhættumatið, sem sænsk yfirvöld lögðu fram, var unnið í samræmi við verklagsreglur og aðferðafræði sem voru ákvarðaðar á vettvangi Bandalagsins og talið er að tryggi að upplýsingarnar, sem fást, séu mjög áreiðanlegar.

35) Framkvæmdastjórnin hefur þegar rannsakað upplýsingarnar í áhættumatinu með tilliti til ákvörðunar 2002/399/EB sem heimilaði Svíþjóð að viðhalda innlendum ákvæðum sínum til 31. desember 2005.

36) Svíþjóð lagði ekki fram önnur vísindaleg og tæknileg gögn árið 2005. Söfnunarferlið er hægvirkt og breytist lítið á þriggja ára tímabili. Því má telja að ástandið sé svipað og það var árið 2002.

⁽¹⁾ Sænska lyfjaeftirlitið, „Mat á áhættu fyrir heilbrigði og umhverfi í Svíþjóð vegna kadmíums í áburði“, 4. október 2000.

⁽²⁾ PNEC: styrkur þar sem engin áhrif eru fyrirjáanleg (predicted no-effect concentration).

⁽³⁾ Þessi hlutföll eru PEC/PNEC þar sem PEC er áætlaður styrkur í umhverfinu (predicted environmental concentration).

⁽⁴⁾ Sé hlutfall PEC/PNEC hærri en einn bendir það til þess að um skaðleg áhrif verði að ræða.

- 37) Réttmæti gagnanna, sem Svíþjóð lagði fram, er staðfest með eftirfarandi vísindalegum gögnum sem notuð eru til að styðja undirbúning tillögu framkvæmdastjórnarinnar varðandi kadmíum í áburði:

— áliti vísindanefndarinnar um eiturhrif, eiturhrif í umhverfinu og umhverfið (SCTEE) ⁽¹⁾ (sem heitir nú vísindanefndin um heilbrigðis- og umhverfisáhrætti ⁽²⁾) frá 24. september 2002 varðandi uppsöfnun kadmíums í nytjajarðvegi sökum áburðarnotkunar. Þetta álit var byggt á áhættumatsskýrslum frá níu aðildarríkjum sem fjalla einungis um uppsöfnunina en ekki um hugsanlega áhrætti fyrir heilbrigði og umhverfi. Niðurstaða vísindanefndarinnar um eiturhrif, eiturhrif í umhverfinu og umhverfið var sú að nauðsynlegt væri að takmarka kadmíuminnihald í áburði til að koma í veg fyrir uppsöfnun kadmíums í jarðveginum;

— lokadrögum að almennu áhættumati varðandi kadmíum og kadmíumoxíð frá september 2004 sem samin voru í samræmi við reglugerð ráðsins (EBE) nr. 793/93 ⁽³⁾ og taka tillit til allra upptaka kadmíums. Drögin styðja álit vísindanefndarinnar um eiturhrif, eiturhrif í umhverfinu og umhverfið að því er varðar uppsöfnun í jarðvegi. Enda þótt fram komi í drögunum að framlag það, sem kemur frá kadmíumi í áburði, nægi e.t.v. ekki í sjálfu sér til að áhættan fyrir heilbrigði manna eða umhverfið verði alvarleg og bráð er þörf á að sýna varkárni þar eð ekki er hægt að útiloka áhrætti fyrir heilbrigði manna við allar staðbundnar og svæðisbundnar aðstæður vegna þess hve styrkur kadmíums er breytilegur í matvælum og vegna mismunandi mataræðis og næringarástands.

Tillögu framkvæmdastjórnarinnar varðandi kadmíum í áburði hefur seinkað nokkuð þar eð beðið er eftir því að lokið verði almennu áhættumati varðandi kadmíum og kadmíumoxíð og e.t.v. gerðar ráðstafanir til að draga úr áhrætti í kjölfar þess mats.

- 38) Framkvæmdastjórnin telur því, eftir endurskoðun vísindalegra gagna með hliðsjón af beiðni Svía, að sænsk yfirvöld hafi sýnt fram á að áburður, sem inniheldur kadmíum, skapi áhrætti fyrir heilbrigði manna og umhverfið og að færð hafi verið rök fyrir þeim innlendu ákvæðum, sem sænsk yfirvöld tilkynntu um og miða að því að lágmarka váhrif áburðar, sem inniheldur kadmíum, á sænskt umhverfi.

2.2. Ekki er um að ræða gerræðislega mismunun

- 39) Samkvæmt 6. mgr. 95. gr. skal framkvæmdastjórnin ganga úr skugga um að fyrirhugaðar ráðstafanir feli ekki í sér leið til gerræðislegrar mismununar. Samkvæmt

úrskurði Dómstóls Evrópubandalaganna er það merki þess að ekki sé um mismunun að ræða ef ekki er unnt að nota innlendar takmarkanir á viðskiptum til þess að skapa mismunun að því er varðar vörur sem eru upprunnar í öðrum aðildarríkjum.

- 40) Fyrirhuguð innlend ákvæði eru almenn og eiga jafnt við um innlendan og innfluttan, skilgreindan EB-áburð sem inniheldur fosfór. Niðurstaðan er því sú að engar sannanir liggja fyrir um að hægt sé að nota þau til að mismuna rekstraraðilum í Bandalaginu á gerræðislegan hátt.

2.3. Ekki er um að ræða duldar hömlur á viðskiptum

- 41) Strangari innlend ákvæði um samsetningu skilgreinds EB-áburðar, sem víkja frá ákvæðum tilskipunar Bandalagsins, skapa alla jafna viðskiptahindranir. Vörur, sem hægt er að setja löglega á markað annars staðar í Bandalaginu, er ekki hægt að setja á markað í viðkomandi aðildarríki. Markmiðið með 6. mgr. 95. gr. er að koma í veg fyrir að innlendum ákvæðum, sem byggjast á þeim viðmiðunum sem settar eru fram í 4. og 5. mgr., sé beitt af óréttmætum ástæðum og séu í reynd efnahagslegar ráðstafanir til þess að hindra innflutning á vörum frá öðrum aðildarríkjum með það fyrir augum að vernda innlenda framleiðslu með óbeinum hætti.

- 42) Eins og þegar hefur komið fram gefur notkun áburðar, sem inniheldur kadmíum, á jarðveg tilefni til áhyggna að því er varðar verndun umhverfis og heilbrigðis manna. Af þessum sökum virðist markmiðið með því að viðhalda innlendum ákvæðum vera að vernda umhverfi og heilbrigði manna en ekki að skapa duldar viðskiptahindranir.

2.4. Ekki er um að ræða hindranir í vegi fyrir starfsemi innri markaðarins

- 43) Þetta skilyrði er ekki hægt að túlka á þann hátt að það banni samþykki fyrir öllum innlendum ráðstöfunum sem eru líklegar til að hafa áhrif á myndun innri markaðarins. Allar innlendar ráðstafanir, sem víkja frá samhæfingarráðstöfun sem miðar að myndun og starfsemi innri markaðarins, eru í raun líklegar til að hafa áhrif á innri markaðinn. Framkvæmdastjórnin telur því að til þess að viðhalda gagnsemi málsmeðferðarinnar um undanþágur sem kveðið er á um í 95. gr. Evrópusáttmálans beri að túlka hugtakið hindrun í vegi fyrir starfsemi innri markaðarins, með skírskotun til 6. mgr. 95. gr., sem óhófleg áhrif með tilliti til markmiðsins sem stefnt er að.

⁽¹⁾ Vísindanefndin um eiturhrif, eiturhrif í umhverfinu og umhverfið.

⁽²⁾ Vísindanefndin um heilsufars- og umhverfisáhrætti.

⁽³⁾ Stjóð. EB L 84, 5.4.1993, bls. 1. Reglugerðinni var breytt með reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1882/2003 (Stjóð. ESB L 284, 31.10.2003, bls. 1).

44) Í ljósi þeirrar áhættu fyrir bæði umhverfið og heilbrigði manna, sem rekja má til notkunar áburðar, sem inniheldur kadmíum, á sænskan jarðveg, og með tilliti til þess:

- að Svíþjóð er heimilt, eins og fram kemur hér að framan, samkvæmt aðildarlögunum og tilskipun 98/97/EB að halda áfram að beita innlendum ákvæðum að því er varðar kadmíuminnihald áburðar þar til tilskipun 76/116/EBE hefur verið endurskoðuð að því er varðar kadmíuminnihald áburðar, og
- að Svíþjóð er heimilt samkvæmt ákvörðun 2002/399/EB að viðhalda innlendum ákvæðum sínum til 31. desember 2005, á grundvelli áhættumatsins, sem sænsk yfirvöld lögðu fram, og
- að sú vinna, sem nú fer fram hjá framkvæmdastjórninni í því skyni að samræma viðmiðunarmörk Bandalagsins fyrir kadmíuminnihald áburðar, gefur ekki ástæðu til að ætla að ráðstöfun, sem ekki er jafn takmarkandi, veiti heilbrigði og umhverfi í Svíþjóð fullnægjandi vernd. Áhættumatið sýnir að vegna sérstakra jarðvegs- og veðurfarsskilyrða í Svíþjóð er þörf á innlendum ákvæðum til að vernda umhverfið vegna þess að sum svæði eru viðkvæmari fyrir áhrifum kadmíums en önnur, einkum vegna þess að jarðvegurinn er súr. Við súr skilyrði eykst leysni kadmíums og því er upptaka þess í uppskeruna e.t.v. greiðari en ella.

Framkvæmdastjórnin telur á þessu stigi endurskoðunarinnar að engar vísbendingar séu um að innlend ákvæði skapi óhóflega hindrun á starfsemi innri markaðarins með tilliti til markmiðanna sem stefnt er að.

2.5. Tímatakmarkanir

45) Tímabilið, sem undanþágan er veitt fyrir, skal vera nægilega langt til að framkvæmdastjórnin geti gert tillögu um lög varðandi kadmíum í áburði á vettvangi Bandalagsins og til að ráðið og Evrópuþingið geti samþykkt þau. Til að komast hjá vandkvæðum vegna hugsanlegra tafa meðan umræða meðal stofnana stendur yfir skulu ákvæði þessarar ákvörðunar gilda þar til hægt er að beita samræmdum ráðstöfunum á vettvangi Evrópusambandsins.

IV. NIÐURSTAÐA

- 46) Í ljósi þess sem að framan greinir má líta svo á að beiðni Konungsríkisins Svíþjóðar frá 29. júní 2005 um að viðhalda innlendum ákvæðum, sem eru strangari en ákvæði tilskipunar 76/116/EBE varðandi kadmíuminnihald í áburði, sé tæk.
- 47) Framkvæmdastjórnin telur einnig að innlendu ákvæðin
- uppfylli þarfir er varða vernd heilbrigðis manna og vernd umhverfisins,
 - séu í réttu hlutfalli við markmiðin sem stefnt er að,
 - feli ekki í sér leið til gerræðislegrar mismununar og
 - séu ekki duldar hömlur á viðskiptum milli aðildarríkjanna.

Framkvæmdastjórnin telur því að unnt sé að samþykkja þau.

SAMÞYKKT ÁKVÖRDUN ÞESSA:

1. gr.

Þrátt fyrir reglugerð (EB) nr. 2003/2003 eru samþykkt þau sænsku ákvæði sem banna að áburður sé settur á markað í Svíþjóð ef hann inniheldur meira en 100 grömm af kadmíumi fyrir hvert tonn af fosfór.

Þessi undanþága gildir þar til samhæfðar ráðstafanir varðandi kadmíum í áburði taka gildi á vettvangi Bandalagsins.

2. gr.

Ákvörðun þessari er beint til Konungsríkisins Svíþjóðar.

Gjört í Brussel 3. janúar 2006.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Günter VERHEUGEN

varaforseti.

ÁKVÖRDUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR

2008/EES/78/15

frá 3. janúar 2006

um innlend ákvæði, sem Lýðveldið Finnland hefur tilkynnt um skv. 4. mgr. 95. gr. EB-sáttmálans, varðandi leyfilegt hámarksinnihald kadmíums í áburði(*)

(tilkynnt með númeri C(2005) 5542)

(Einungis finnsku og sænsku textarnir hafa lagagildi)

(2006/348/EB)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA HEFUR,
með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins, einkum 6. mgr. 95. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

I. MÁLSATVIK

1. Löggjöf Bandalagsins

- 1) Í tilskipun ráðsins 76/116/EBE frá 18. desember 1975 um samræmingu á lögum aðildarríkjanna um tilbúinn áburð⁽¹⁾ er mælt fyrir um þær kröfur sem áburður verður að uppfylla til þess að unnt sé að setja hann á markað með skilgreiningunni „EB-áburður“.
- 2) Í I. viðauka við tilskipun 76/116/EBE kemur fram tegundarheiti og samsvarandi kröfur, m.a. að því er varðar samsetningu, sem allur skilgreindur EB-áburður verður að uppfylla. EB-áburður, sem tilgreindur er í þessari skrá, er flokkaður eftir innihaldi aðalnæringarefnanna, þ.e. frumefnanna köfnunarefnis, fosförs og kalíums.
- 3) Samkvæmt 7. gr. tilskipunar 76/116/EBE var aðildarríkjunum óheimilt að banna, takmarka eða hindra markaðssetningu áburðar, sem er merktur „EB-áburður“ og er í samræmi við ákvæði tilskipunarinnar, með skírskotun í samsetningu, auðkenni, merkingu eða umbúðir.
- 4) Með ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2002/398/EB frá 24. maí 2002 um innlend ákvæði, sem Lýðveldið Finnland hefur tilkynnt um skv. 4. mgr. 95. gr. EB-sáttmálans, varðandi leyfilegt hámarksinnihald kadmíums í áburði⁽²⁾, var veitt undanþága frá tilskipun 76/116/EBE með því að samþykkja finnsk ákvæði sem banna að áburður sé settur á markað í Finnlandi ef hann inniheldur meira en 50 mg af kadmíumi fyrir hvert kíló af fosfór. Þessi undanþága gildi til 31. desember 2005.

- 5) Í stað tilskipunar 76/116/EBE, með áorðnum breytingum, er komin reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 2003/2003 frá 13. október 2003 um áburð⁽³⁾.
- 6) Í 2. mgr. 35. gr. reglugerðar (EB) nr. 2003/2003 er kveðið á um að líta skuli á undanþágur frá ákvæðum 7. gr. tilskipunar 76/116/EBE, sem framkvæmdastjórnin veitti skv. 6. mgr. 95. gr. sáttmálans, sem undanþágur frá ákvæðum 5. gr. í fyrrgreindri reglugerð og þær gilda áfram án tillits til gildistöku reglugerðarinnar.
- 7) Samkvæmt 15. forsendu reglugerðar (EB) nr. 2003/2003 mun framkvæmdastjórnin fjalla um jarðefnaáburð, sem af slysi inniheldur kadmíum, og semja tillögu, eftir því sem við á, sem hún mun leggja fyrir Evrópuþingið og ráðið.
- 8) Unnið er að því að undirbúa tillögu framkvæmdastjórnarinnar um kadmíum í áburði.

2. Aðild Finnlands

- 9) Finnland gerðist aðili að Evrópusambandinu 1. janúar 1995. Í aðildarlögum⁽⁴⁾ er mælt fyrir um bráðabirgðaákvæði varðandi notkun og markaðssetningu kadmíums í því aðildarríki. Samkvæmt 1. mgr. 84. gr. gilda ákvæðin, sem um getur í X. viðauka við aðildarlögin, ekki fyrir Finnland fyrstu fjögur árin frá aðildardeginum, í samræmi við þann viðauka og með þeim skilyrðum sem þar eru sett fram. Samkvæmt 84 gr. og 2. lið í X. viðauka við aðildarlögin gildir 7. gr. tilskipunar 76/116/EBE ekki fyrir Finnland fyrir 1. janúar 1999 að því er varðar kadmíuminnihald áburðar, og skulu ákvæði tilskipunar 76/116/EBE endurskoðuð í samræmi við málsmeðferð Bandalagsins eigi síðar en 31. desember 1998.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 129, 17.5.2006, bls. 25. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 149/2006 frá 8. desember 2006 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn, sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins nr. 15, 29.3.2007, p. 15.

(¹) Stjtið. EB L 24, 30.1.1976, bls. 21. Tilskipuninni var síðast breytt með aðildarlögum frá 2003.

(²) Stjtið. EB L 138, 28.5.2002, bls. 15.

(³) Stjtið. ESB L 304, 21.11.2003, bls. 1. Reglugerðinni var síðast breytt með reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 2076/2004 (Stjtið. ESB L 359, 4.12.2004, bls. 25).

(⁴) Stjtið. EB C 241, 29.8.1994, bls. 37 og bls. 308.

- 10) Í 2. gr. aðildarlaganna segir: frá aðildardegi eru ákvæði upprunalegu sáttmálanna og gerðanna, sem stofnanirnar samþykktu fyrir aðild, bindandi fyrir nýju aðildarríkin og gilda í þeim ríkjum samkvæmt skilyrðunum sem mælt er fyrir um í þeim sáttmálum og í þessum lögum. Í 168. gr. aðildarlaganna segir: nýju aðildarríkin skulu gera þær ráðstafanir sem þarf til að geta farið að ákvæðum tilskipana og ákvarðana í skilningi 189. gr. (nú 249. gr.) EB-sáttmálans frá og með aðildardegi (...), nema kveðið sé á um tímamörk í skránni í XIX. viðauka, eða í öðrum ákvæðum þessara laga.
- 11) Tilskipun 76/116/EBE var síðar breytt með tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 98/97/EB ⁽¹⁾ að því er varðar markaðssetningu áburðar, sem inniheldur kadmíum, í Austurríki, Finnlandi og Svíþjóð. Í 1. gr. er m.a. kveðið á um að Finnlandi sé heimilt að banna markaðssetningu á yfirráðasvæði sínu á áburði, sem inniheldur kadmíum í styrk sem er yfir þeim mörkum sem voru í gildi innanlands á aðildardeginum, og að þessi undanþága gildi fyrir tímabilið frá 1. janúar 1999 til 31. desember 2001.
- 12) Hinn 7. desember 2001 tilkynnti Lýðveldið Finnland um þau landslög sem voru í gildi og viku frá ákvæðum tilskipunar 76/116/EBE um samræmingu á lögum aðildarríkjanna um áburð. Að lokinni vandlegri athugun var undanþágan frá tilskipun 76/116/EBE framlengd til 31. desember 2005 með ákvörðun 2002/398/EB.

3. Innlend ákvæði

- 13) Í ákvörðun ráðuneytis landbúnaðar og skógarnytja í Finnlandi um áburð ⁽²⁾ nr. 45/1994 frá 21. janúar 1994 er m.a. mælt fyrir um viðmiðunarmörk fyrir kadmíuminnihald áburðar, þ.m.t. skilgreindur EB-áburður. Samkvæmt 3. lið er bannað að setja jarðefnaáburð, sem inniheldur fosfór, á markað í Finnlandi ef hann inniheldur meira en 50 mg af kadmíumi fyrir hvert kíló af fosfór.

II. MÁLSMEÐFERÐ

- 14) Lýðveldið Finnland tilkynnti framkvæmdastjórninni með bréfi frá 7.júní 2005 að Finnland hygðist, í samræmi við 4. mgr. 95. gr. EB-sáttmálans, halda áfram að beita innlendum ákvæðum varðandi kadmíuminnihald áburðar frá 1. janúar 2006. Finnsk yfirvöld fara fram á framlengingu á núgildandi undanþágu sem veitt var með ákvörðun 2002/398/EB.

- 15) Framkvæmdastjórnin tilkynnti finnskum yfirvöldum með bréfi frá 30. júní 2005 að henni hefði borist tilkynningin samkvæmt 4. mgr. 95. gr. og að sá sex mánaða frestur, sem settur væri til nánari athugunar skv. 6. mgr. 95. gr., hæfist 8. júní 2005, daginn eftir viðtöku tilkynningarinnar.
- 16) Framkvæmdastjórnin tilkynnti hinum aðildarríkjunum um beiðni Finnlands með bréfi frá 10. ágúst 2005. Framkvæmdastjórnin birti einnig auglýsingu varðandi beiðnina í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins* ⁽³⁾ til þess að upplýsa aðra hagsmunaaðila um innlendu ákvæðin sem Finnland hyggst viðhalda.

III. MAT

1. Mat á lögmæti

- 17) Í 4. mgr. 95. gr. sáttmálans segir að áliti aðildarríki, er ráðið eða framkvæmdastjórnin hefur samþykkt ráðstöfun til samræmingar, að óhjákvæmilegt sé að viðhalda innlendum ákvæðum sem helgast af grundvallarþörfum þeim sem um getur í 30. gr. eða af sjónarmiðum um umhverfis- eða vinnuumhverfisvernd skuli viðkomandi aðildarríki tilkynna framkvæmdastjórninni um ákvæði þau sem um ræðir ásamt ástæðunum fyrir því að viðhalda þeim.
- 18) Samkvæmt tilkynningu finnskra yfirvalda frá 7.júní 2005 hyggjast þau fá leyfi til að framlengja gildandi undanþágu, sem veitt var með ákvörðun 2002/398/EB, fram yfir 31. desember 2005. Samkvæmt þessari ákvörðun er Finnlandi heimilt að halda áfram að beita innlendum ákvæðum sem eru ósamrýmanleg þeim ákvæðum í reglugerð (EB) nr. 2003/2003 er varða samsetningu skilgreinds EB-áburðar.
- 19) Eins og þegar hefur komið fram kemur 5. gr. reglugerðar (EB) nr. 2003/2003 í veg fyrir að aðildarríkin setji takmarkanir á markaðssetningu skilgreinds EB-áburðar vegna samsetningar hans en í reglum um samsetningu eru ekki sett nein viðmiðunarmörk fyrir kadmíuminnihald. Þetta merkir að skv. 5. gr. reglugerðar (EB) nr. 2003/2003 er hægt að setja skilgreindan EB-áburð, sem uppfyllir kröfurnar í þeirri reglugerð, á markað án tillits til kadmíuminnihalds hans.
- 20) Í ljósi þess sem að framan greinir er ljóst að innlendu ákvæðin, sem Finnland tilkynnti um, eru strangari en ákvæði reglugerðar (EB) nr. 2003/2003 að því leyti að þau banna að skilgreindur EB-jarðefnaáburður, sem inniheldur fosfór, sé settur á markað ef hann inniheldur meira en 50 mg af kadmíumi fyrir hvert kíló af fosfór.

⁽¹⁾ Stjótið. EB L 18, 23.1.1999, bls. 60.

⁽²⁾ Finniska lagasafnið nr. 45/1994 frá 26 janúar 1994, bls. 117.

⁽³⁾ Stjótið. ESB C 197, 12.8.2005, bls. 4.

21) Innlendu ákvæðin, sem finnsk yfirvöld tilkynntu um, voru samþykkt áður en Finnland gerðist aðili að Evrópusambandinu. Eins og fram kemur hér að framan er mælt fyrir um bráðabirgðaákvæði í aðildarlögnum sem heimila Finnlandi að halda áfram í fjögur ár að beita innlendum ákvæðum varðandi kadmíuminnihald áburðar þegar um er að ræða vörur sem falla undir tilskipun 76/116/EBE. Með tilskipun 98/97/EB var Finnlandi heimilað að halda áfram að beita framangreindum innlendum ákvæðum til 31. desember 2001. Með ákvörðun 2002/398/EB var undanþágan framlengd til desember 2005.

22) Samkvæmt kröfum 4. mgr. 95. gr., eins og þær eru túlkaðar í ljósi 2. og 168. gr. aðildarlaganna, tilkynnti Finnland framkvæmdastjórninni um nákvæmt orðalag innlendu ákvæðanna, sem Finnland hyggst viðhalda og voru samþykkt fyrir aðild landsins að Evrópusambandinu, og með beiðninni fylgdi skýring á þeim ástæðum sem það telur að réttlæti áframhaldandi beitingu þessara ákvæða.

23) Ástæður þær, sem finnsk yfirvöld lögðu fram, eru þær sömu og höfðu áður verið lagðar fram og leiddu til þess að framkvæmdastjórnin veitti undanþágu, með ákvörðun 2002/398/EB, til 31. desember 2005. Þessi frestur var veittur á þeirri forsendu að við árslok 2005 yrði fyrir hendi samhæfð löggjöf. Þrátt fyrir að unnið sé að nýrri löggjöf verður hún ekki samþykkt á vettvangi Bandalagsins fyrir árslok.

24) Tilkynningin, sem Finnland lagði fram frá 7. júní 2005 til þess að fá samþykki fyrir því að viðhalda innlendum ákvæðum, sem víkja frá ákvæðum reglugerðar (EB) nr. 2003/2003, skal því teljast tæk skv. 4. mgr. 95. gr. eins og hún er túlkuð í ljósi 2. og 168. gr. aðildarlaganna.

2. Mat á málsvikum

25) Í samræmi við 95. gr. sáttmálans skal framkvæmdastjórnin sjá til þess að öll skilyrði, sem gera aðildarríki kleift að nýta möguleika á undanþágu sem kveðið er á um í þessari grein, séu uppfyllt.

26) Framkvæmdastjórnin verður einkum að meta hvort unnt sé að rökstyðja þau ákvæði, sem aðildarríki tilkynnir um, með skírskotun til grundvallarþarfa, sem um getur í 30. gr. sáttmálans, eða til sjónarmiða um umhverfis- eða vinnuumhverfisvernd.

27) Samkvæmt 6. mgr. 95. gr. sáttmálans skal framkvæmdastjórnin einnig kanna, ef hún telur að færð hafi verið rök fyrir innlendu ákvæðunum, hvort þessi innlendu ákvæði feli í sér leið til gerræðislegrar mismununar eða duldar hömlur á viðskiptum milli

aðildarríkjanna og hvort þau séu hindrun í vegi fyrir starfsemi innri markaðarins.

28) Finnland hefur byggt beiðni sína á nauðsyn þess að vernda heilbrigði manna og umhverfið. Talið er að kadmíum í áburði sé ógnun við umhverfið og heilbrigði manna. Beiðni sinni til stuðnings vísar Finnland til niðurstaðna finnskrar rannsóknar, sem birt var í apríl 2000⁽¹⁾, þar sem fram kemur mat á þeirri áhættu sem tengist áburði sem inniheldur kadmíum.

2.1. Rökstuðningur með skírskotun til grundvallarþarfa

29) Draga má þá ályktun af almennum upplýsingum og fyrirbyggjandi vísindalegum gögnum um kadmíum að kadmíummálmur og kadmíumoxíð geti almennt talist skapa alvarlega heilbrigðisáhættu. Einkum hefur kadmíumoxíð verið flokkað sem krabbameinsvaldur, stökkbreytivaldur eða æxlunarskaðvaldur í 2. flokki. Þá er einnig viðurkennt að kadmíum, sem berst í jarðveg og fæðukeðjuna, kemur að langmestu leyti frá áburði.

30) Að því er varðar kadmíum í áburði er hægt að taka saman á eftirfarandi hátt þær upplýsingar úr áhættumatinu, sem Finnland framkvæmdi, sem skipta mestu máli:

— Að því er varðar vatn kemur fram í finnsku áhættumatsskýrslunni að „áhættulýsing sýnir áhættu fyrir lífríki í vatni í öllum reiknuðum sviðsmyndum, bæði eins og er og í framtíðinni. Þetta þýðir í raun að ekki er hægt að ákvarða nein öryggismörk og að öll aukning á náttúrlegum bakgrunnsstyrk muni að líkindum fela í sér áhættu fyrir lífríki í vatni.“

— Að því er varðar jarðveginn segir í finnsku áhættumatsskýrslunni að „samkvæmt fyrirbyggjandi gögnum skapi núverandi styrkur kadmíums í finnskum landbúnaðarjarðvegi áhættu fyrir jarðveginn. Þessi niðurstaða fæst bæði með notkun meðalstyrks útdraganlegs kadmíums⁽²⁾ og 90 hundraðshlutamarksins á fimm finnskum ræktunarsvæðum árið 1987. Það er einungis á nyrsta svæðinu sem hlutfall áætlaðs styrks í umhverfinu og styrks þar sem engin áhrif eru fyrir sjáanleg (PEC/PNEC)⁽³⁾ er lægra en 1, reiknað út frá meðalstyrk. Áhættuhlutföll fyrir mismunandi ræktunarsvæði eru á bilinu 1,2 til 2,8.“

⁽¹⁾ Finnska landbúnaðar- og skógarvitaráðuneytið, Kadmíum í áburði, áhættu fyrir heilsu manna og umhverfið, apríl 2000.

⁽²⁾ Sá styrkur kadmíums sem er fyrir hendi fyrir plöntur til upptöku kadmíums.

⁽³⁾ PEC = gildi áætlaðs styrks í umhverfinu, PNEC = styrkur þar sem engin áhrif eru fyrir sjáanleg. Sé hlutfall PEC/PNEC herra en einn bendir það til þess að um skaðleg áhrif verði að ræða.

- Að því er varðar heilsufar manna segir í finnsku áhættumatsskýrslunni að „í Finnlandi eru engin öryggismörk fyrir áhættuhópinn (verstu tilvikin) milli áætlaðs styrks í þvagi og þeirra hættumarka sem hafa verið sett í samband við heilsutjón af völdum kadmíums“. Í finnsku áhættumatsskýrslunni kemur einnig fram að „ef fosfóraburður, sem inniheldur meðalstyrk kadmíums í Bandalaginu, væri notaður í Finnlandi myndi inntekið magn kadmíums með fæðu aukast samkvæmt líkanreikningi um meira en 40% á hundrað árum“.
- 31) Ljóst er að þessar niðurstöður eiga við um sérstakt ástand finnska jarðvegsins og þau veðurfarsskilyrði sem ríkja í Finnlandi.
- 32) Niðurstaða áhættumatsins, sem Finnar framkvæmdu, leiðir í ljós að núverandi styrkur kadmíums í finnskum nytjajarðvegi skapar áhættu fyrir jarðvegslífverur og einnig að kadmíum, sem skolast úr nytjajarðveginum, skapar áhættu fyrir lífríki í vatni. Finnland heldur því fram að niðurstaða áhættumatsins sýni einnig að sú áhætta sé fyrir hendi að núverandi samanlögð váhrif á finnsku þjóðina af völdum kadmíums hafi í för með sér skaðleg áhrif á heilbrigði hennar. Þó að meðalinntaka kadmíums með fæðu hafi ein og sér ekki í för með sér áhættu í Finnlandi er áhætta fyrir hendi fyrir ákveðna hópa fólks vegna inntöku mikils magns með fæðu, aukinnar upptöku og/eða reykinga.
- 33) Áhættumatið, sem finnsk yfirvöld lögðu fram, var unnið í samræmi við verklagsreglur og aðferðafræði sem voru ákvarðaðar á vettvangi Bandalagsins og talið er að tryggi að upplýsingarnar, sem fást, séu mjög áreiðanlegar.
- 34) Framkvæmdastjórnin hefur þegar rannsakað upplýsingarnar í áhættumatinu með tilliti til ákvörðunar 2002/398/EB sem heimilaði Finnlandi að viðhalda innlendum ákvæðum sínum til 31. desember 2005.
- 35) Finnland lagði ekki fram önnur vísindaleg og tæknileg gögn árið 2005. Söfnunarferlið er hægvirkt og breytist lítið á þriggja ára tímabili. Því má telja að ástandið sé svipað og það var árið 2002.
- 36) Réttmæti gagnanna, sem Finnland lagði fram, er staðfest með eftirfarandi vísindalegum gögnum sem eru notuð eru til að styðja undirbúning tillögu framkvæmdastjórnarinnar varðandi kadmíum í áburði:
- áliti vísindanefndarinnar um eiturrhif, eiturrhif í umhverfinu og umhverfið (SCTEE) ⁽¹⁾ (sem heitir nú vísindanefndin um heilbrigðis- og umhverfisáhættu (SCHER) ⁽²⁾) frá 24. september 2002 varðandi uppsöfnun kadmíums í nytjajarðvegi sökum áburðarnotkunar. Þetta álit var byggt á áhættumatsskýrslum frá níu aðildarríkjum sem fjalla einungis um uppsöfnunina en ekki um hugsanlega áhættu fyrir heilbrigði og umhverfi. Niðurstaða vísindanefndarinnar um eiturrhif, eiturrhif í umhverfinu og umhverfið var sú að nauðsynlegt væri að takmarka kadmíuminnihald í áburði til að koma í veg fyrir uppsöfnun kadmíums í jarðveginum;
- lokadrögum að almennu áhættumati varðandi kadmíum og kadmíumoxíð frá september 2004 sem samin voru í samræmi við reglugerð ráðsins (EBE) nr. 793/93 ⁽³⁾ og taka tillit til allra upptaka kadmíums. Drögin styðja álit vísindanefndarinnar um eiturrhif, eiturrhif í umhverfinu og umhverfið að því er varðar uppsöfnun í jarðvegi. Enda þótt fram komi í drögunum að framlag það, sem kemur frá kadmíumi í áburði, nægi e.t.v. ekki í sjálfu sér til að áhættan fyrir heilbrigði manna eða umhverfið verði alvarleg og bráð er þörf á að sýna varkárni þar eð ekki er hægt að útiloka áhættu fyrir heilbrigði manna við allar staðbundnar og svæðisbundnar aðstæður vegna þess hve styrkur kadmíums er breytilegur í matvælum og vegna mismunandi mataræðis og næringarástands.
- Tillögu framkvæmdastjórnarinnar varðandi kadmíum í áburði hefur seinkað nokkuð þar eð beðið er eftir því að lokið verði almennu áhættumati varðandi kadmíum og kadmíumoxíð og e.t.v. gerðar ráðstafanir til að draga úr áhættu í kjölfar þess mats.
- 37) Framkvæmdastjórnin telur því, eftir endurskoðun vísindalegra gagna með hliðsjón af beiðni Finna, að finnsk yfirvöld hafi sýnt fram á að áburður, sem inniheldur kadmíum, skapi áhættu fyrir heilbrigði manna og umhverfið og að færð hafi verið rök fyrir þeim innlendu ákvæðum, sem finnsk yfirvöld tilkynntu um og miða að því að lágmarka váhrif áburðar, sem inniheldur kadmíum, á finnskt umhverfi.

2.2. Ekki er um að ræða gerræðislega mismunun

- 38) Samkvæmt 6. mgr. 95. gr. skal framkvæmdastjórnin ganga úr skugga um að fyrirhugaðar ráðstafanir feli ekki í sér leið til gerræðislegrar mismununar. Samkvæmt úrskurði Dómstóls Evrópubandalaganna er það merki þess að ekki sé um mismunun að ræða ef ekki er unnt að nota innlendar takmarkanir á viðskiptum til þess að skapa mismunun að því er varðar vörur sem eru upprunnar í öðrum aðildarríkjum.

⁽¹⁾ Vísindanefndin um eiturrhif, eiturrhif í umhverfinu og umhverfið.

⁽²⁾ Vísindanefndin um heilsufars- og umhverfisáhættu.

⁽³⁾ Stjótið. ESB L 84, 5.4.1993, bls. 1. Reglugerðinni var breytt með reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1882/2003 (Stjótið. ESB L 284, 31.10.2003, bls. 1).

- 39) Fyrirhuguð innlend ákvæði eru almenn og eiga jafnt við um innlendan og innfluttan, skilgreindan EB-áburð sem inniheldur fosfór. Niðurstaðan er því sú að engar sannanir liggja fyrir um að hægt sé að nota þau til að mismuna rekstraraðilum í Bandalaginu á gerræðislegan hátt.

2.3. *Ekki er um að ræða dular hömlur á viðskiptum*

- 40) Strangari innlend ákvæði um samsetningu skilgreinds EB-áburðar, sem víkja frá ákvæðum tilskipunar Bandalagsins, skapa alla jafna viðskiptahindranir. Vörur, sem hægt er að setja löglega á markað annars staðar í Bandalaginu, er ekki hægt að setja á markað í viðkomandi aðildarríki. Markmiðið með 6. mgr. 95. gr. er að koma í veg fyrir að innlendum ákvæðum, sem byggjast á þeim viðmiðunum sem settar eru fram í 4. og 5. mgr. sé beitt af óréttmætum ástæðum og séu í reynd efnahagslegar ráðstafanir til þess að hindra innflutning á vörum frá öðrum aðildarríkjum með það fyrir augum að vernda innlenda framleiðslu með óbeinum hætti.

- 41) Eins og þegar hefur komið fram gefur notkun áburðar, sem inniheldur kadmíum, á jarðveg tilefni til áhyggna að því er varðar verndun umhverfis og heilbrigðis manna. Af þessum sökum virðist markmiðið með því að viðhalda innlendum ákvæðum vera að vernda umhverfi og heilbrigði manna en ekki að skapa dular viðskiptahindranir.

2.4. *Ekki er um að ræða hindranir í vegi fyrir starfsemi innri markaðarins*

- 42) Þetta skilyrði er ekki hægt að túlka á þann hátt að það banni samþykki fyrir öllum innlendum ráðstöfunum sem eru líklegar til að hafa áhrif á myndun innri markaðarins. Allar innlendar ráðstafanir, sem víkja frá samhæfingarráðstöfun sem miðar að myndun og starfsemi innri markaðarins, eru í raun líklegar til að hafa áhrif á innri markaðinn. Framkvæmdastjórnin telur því að til þess að viðhalda gagnsemi málsmeðferðarinnar um undanþágur sem kveðið er á um í 95. gr. Evrópusáttmálans beri að túlka hugtakið hindrun í vegi fyrir starfsemi innri markaðarins, með skírskotun til 6. mgr. 95. gr., sem óhófleg áhrif með tilliti til markmiðsins sem stefnt er að.

- 43) Í ljósi þeirrar áhættu fyrir bæði umhverfið og heilbrigði manna, sem rekja má til notkunar áburðar, sem inniheldur kadmíum, á finnskan jarðveg, og með tilliti til þess:

— að Finnlandi er heimilt, eins og fram kemur hér að framan, samkvæmt aðildarlögunum og tilskipun 98/97/EB að halda áfram að beita innlendum ákvæðum að því er varðar kadmíuminnihald áburðar þar til tilskipun 76/116/EBE hefur verið endurskoðuð að því er varðar kadmíuminnihald áburðar, og

— að Finnlandi er heimilt samkvæmt ákvörðun 2002/398/EB að viðhalda innlendum ákvæðum sínum til 31. desember 2005, á grundvelli áhættumatsins, sem finnsk yfirvöld lögðu fram, og

— að sú vinna, sem nú fer fram hjá framkvæmdastjórninni í því skyni að samræma viðmiðunarmörk Bandalagsins fyrir kadmíuminnihald áburðar, gefur ekki ástæðu til að ætla að ráðstöfun, sem er ekki jafn takmarkandi, veiti heilbrigði og umhverfi í Finnlandi fullnægjandi vernd. Áhættumatið sýnir að vegna sérstakra jarðvegs- og veðurfarsskilyrða í Finnlandi er þörf á innlendum ákvæðum til að vernda umhverfið vegna þess að sum svæði eru viðkvæmari fyrir áhrifum kadmíums en önnur, einkum vegna þess að jarðvegurinn er súr. Við súr skilyrði eykst leysni kadmíums og því er upptaka þess í uppskeruna e.t.v. greiðari en ella.

Framkvæmdastjórnin telur á þessu stigi endurskoðunarinnar að engar vísbendingar séu um að innlend ákvæði skapi óhóflega hindrun á starfsemi innri markaðarins með tilliti til markmiðanna sem stefnt er að.

2.5. *Tímatakmörkanir*

- 44) Tímabilið, sem undanþágan er veitt fyrir, skal vera nægilega langt til að framkvæmdastjórnin geti gert tillögu um lög varðandi kadmíum í áburði á vettvangi Bandalagsins og til að ráðið og Evrópuþingið geti samþykkt þau. Til að komast hjá vandkvæðum vegna hugsanlegra tafa meðan umræða meðal stofnana stendur yfir skulu ákvæði þessarar ákvörðunar gilda þar til hægt er að beita samræmdum ráðstöfunum á vettvangi Evrópusambandsins.

IV. NIÐURSTAÐA

- 45) Í ljósi þess sem að framan greinir má líta svo á að beiðni Lýðveldisins Finnlands frá 7. júní 2005 um að viðhalda innlendum ákvæðum, sem eru strangari en ákvæði tilskipunar 76/116/EBE varðandi kadmíuminnihald í áburði, sé tæk.

- 46) Framkvæmdastjórnin telur einnig að innlendu ákvæðin

— uppfylli þarfir er varða vernd heilbrigðis manna og vernd umhverfisins,

— séu í réttu hlutfalli við markmiðin sem stefnt er að,

- feli ekki í sér leið til gerræðislegrar mismununar og
- séu ekki duldar hömlur á viðskiptum milli aðildarríkjanna.

Framkvæmdastjórnin telur því að unnt sé að samþykkja þau,

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

I. gr.

Þrátt fyrir reglugerð (EB) nr. 2003/2003 eru samþykkt þau finnsku ákvæði sem banna að jarðefnaáburður, sem inniheldur fosfór, sé settur á markað í Finnlandi ef hann inniheldur meira en 50 mg af kadmíumi fyrir hvert kíló af fosfór.

Þessi undanþága gildir þar til samhæfðar ráðstafanir varðandi kadmíum í áburði taka gildi á vettvangi Bandalagsins.

2. gr.

Ákvörðun þessari er beint til Lýðveldisins Finnlands.

Gjört í Brussel 3. janúar 2006.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Günter VERHEUGEN

varaforseti.

ÁKVÖRDUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR

2008/EES/78/16

frá 3. janúar 2006

um innlend ákvæði, sem Lýðveldið Austurríki hefur tilkynnt um skv. 4. mgr. 95. gr. EB-sáttmálans, varðandi leyfilegt hámarksinnihald kadmíums í áburði(*)

(tilkynnt með númeri C(2005) 5549)

(Einungis þýski textinn hefur lagagildi)

(2006/349/EB)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins, einkum 6. mgr. 95. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

I. MÁLSATVIK

1. Löggjöf Bandalagsins

- 1) Í tilskipun ráðsins 76/116/EBE frá 18. desember 1975 um samræmingu á lögum aðildarríkjanna um tilbúinn áburð ⁽¹⁾ er mælt fyrir um þær kröfur sem áburður verður að uppfylla til að unnt sé að setja hann á markað með skilgreiningunni „EB-áburður“.
- 2) Í I. viðauka við tilskipun 76/116/EBE kemur fram tegundarheiti og samsvarandi kröfur, m.a. að því er varðar samsetningu, sem allur skilgreindur EB-áburður verður að uppfylla. EB-áburður, sem tilgreindur er í þessari skrá, er flokkaður eftir innihaldi aðalnæringarefnanna, þ.e. frumefnanna köfnunarefnis, fosförs og kalíums.
- 3) Samkvæmt 7. gr. tilskipunar 76/116/EBE var aðildarríkjunum óheimilt að banna, takmarka eða hindra markaðssetningu áburðar, sem er merktur „EB-áburður“ og er í samræmi við ákvæði tilskipunarinnar, með skírskotun í samsetningu, auðkenni, merkingu eða umbúðir.
- 4) Með ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2002/366/EB frá 15. maí 2002 um innlend ákvæði, sem Lýðveldið Austurríki hefur tilkynnt um skv. 4. mgr. 95. gr. EB-sáttmálans, varðandi leyfilegt hámarksinnihald kadmíums í áburði ⁽²⁾, var veitt undanþága frá tilskipun 76/116/EBE með því að samþykkja austurrísk ákvæði sem banna að jarðefnaáburður, sem inniheldur fosfór (inniheldur 5% eða meira af P₂O₅), sé settur á markað í Austurríki ef kadmíuminnihald hans er meira en 75 mg/kg P₂O₅. Þessi undanþága gildi til 31. desember 2005.

- 5) Í stað tilskipunar 76/116/EBE, með áorðnum breytingum, er komin tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 2003/2003 frá 13. október 2003 um áburð ⁽³⁾.
- 6) Í 2. mgr. 35. gr. reglugerðar (EB) nr. 2003/2003 er kveðið á um að líta skuli á undanþágur frá ákvæðum 7. gr. tilskipunar 76/116/EBE, sem framkvæmdastjórnin veitti skv. 6. mgr. 95. gr. sáttmálans, sem undanþágur frá ákvæðum 5. gr. í fyrrgreindri reglugerð og þær gilda áfram án tillits til gildistöku reglugerðarinnar.
- 7) Samkvæmt 15. forsendu reglugerðar (EB) nr. 2003/2003 mun framkvæmdastjórnin fjalla um jarðefnaáburð, sem af slysi inniheldur kadmíum, og semja tillögu, eftir því sem við á, sem hún mun leggja fyrir Evrópuþingið og ráðið.
- 8) Unnið er að því að undirbúa tillögu framkvæmdastjórnarinnar um kadmíum í áburði.

2. Aðild Austurríkis

- 9) Austurríki gerðist aðili að Evrópusambandinu 1. janúar 1995. Í aðildarlögunum ⁽⁴⁾ er mælt fyrir um bráðabirgðaákvæði varðandi notkun og sölu kadmíums í því aðildarríki. Samkvæmt 1. mgr. 69. gr. gilda ákvæðin, sem um getur í VIII. viðauka við aðildarlögin, ekki fyrir Austurríki fyrstu fjögur árin frá aðildardeginum, í samræmi við þann viðauka og með þeim skilyrðum sem þar eru sett fram. Samkvæmt 69. gr og 4. lið í VIII. viðauka við aðildarlögin gildir 7. gr. tilskipunar 76/116/EBE ekki fyrir Austurríki fyrir 1. janúar 1999 að því er varðar kadmíuminnihald áburðar og skulu ákvæði tilskipunar 76/116/EBE endurskoðuð í samræmi við málsmæðferð Bandalagsins eigi síðar en 31. desember 1998.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 129, 17.5.2006, bls. 31. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 149/2006 frá 8. desember 2006 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn, sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins nr. 15, 29.3.2007, p. 15.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 24, 30.1.1976, bls. 21. Tilskipuninni var síðast breytt með aðildarlögunum frá 2003.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 132, 17.5.2002, bls. 65.

⁽³⁾ Stjtið. ESB L 304, 21.11.2003, bls. 1. Reglugerðinni var síðast breytt með reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 2076/2004 (Stjtið. ESB L 359, 4.12.2004, bls. 25).

⁽⁴⁾ Stjtið. EB C 241, 29.8.1994, bls. 35 og bls. 305.

10) Í 2. gr. aðildarlaganna segir: frá aðildardegi eru ákvæði upprunalegu sáttmálanna og gerðanna, sem stofnanirnar samþykktu fyrir aðild, bindandi fyrir nýju aðildarríkin og gilda í þeim ríkjum samkvæmt skilyrðunum sem mælt er fyrir um í þeim sáttmálum og í þessum lögum. Í 168. gr. aðildarlaganna segir: nýju aðildarríkin skulu gera þær ráðstafanir sem þarf til að geta farið að ákvæðum tilskipana og ákvarðana í skilningi 189. gr. (nú 249. gr.) EB-sáttmálans frá og með aðildardegi (...), nema kveðið sé á um tímamörk í skránni í XIX. viðauka, eða í öðrum ákvæðum þessara laga.

11) Tilskipun 76/116/EBE var síðar breytt með tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 98/97/EB⁽¹⁾ að því er varðar markaðssetningu áburðar, sem inniheldur kadmíum, í Austurríki, Finnlandi og Svíþjóð. Í 1. gr. er m.a. kveðið á um að Austurríki sé heimilt að banna markaðssetningu á yfirráðasvæði sínu á áburði, sem inniheldur kadmíum í styrk sem er yfir þeim mörkum sem voru í gildi innanlands á aðildardeginum, og að þessi undanþága gildi fyrir tímabilið frá 1. janúar 1999 til 31. desember 2001.

12) Hinn 16. nóvember 2001 tilkynnti Lýðveldið Austurríki um þau landslög sem voru í gildi og viku frá ákvæðum tilskipunar 76/116/EBE um samræmingu á lögum aðildarríkjanna um áburð. Að lokinni vandlegri athugun var undanþágan frá tilskipun 76/116/EBE framlengd til 31. desember 2005 með ákvörðun 2002/366/EB.

3. Innlend ákvæði

13) Í áburðarreglugerð Austurríkis frá 2004⁽²⁾ er m.a. mælt fyrir um viðmiðunarmörk fyrir kadmíuminnihald áburðar, þ.m.t. skilgreindur EB-áburður. Samkvæmt 4. mgr. 2. gr., í tengslum við 2. lið í 2. viðauka, er bannað að setja jarðefnaáburð, sem inniheldur fosfór (inniheldur 5% eða meira af P_2O_5), á markað í Austurríki ef kadmíuminnihald hans er meira en 75 mg/kg P_2O_5 .

14) Þau ákvæði, sem varða leyfilegt hámarksinnihald kadmíums í áburði, hafa verið í gildi frá 1985 þegar viðmiðunarmörkin 120 mg/kg P_2O_5 voru sett. Austurríki tók upp núgildandi mörk um 75 mg/kg P_2O_5 með áburðarreglugerðinni frá 1994⁽³⁾, sem síðar var felld úr gildi með áburðarreglugerðinni frá 2004 til þess að aðlaga löggjöfina að reglugerð (EB) nr. 2003/2003. Ákvæðum varðandi kadmíum í áburði hefur ekki verið breytt.

II. MÁLSMEÐFERÐ

15) Lýðveldið Austurríki tilkynnti framkvæmdastjórninni með bréfi frá 14. júní 2005 að Austurríki hygðist, í samræmi við 4. mgr. 95. gr. EB-sáttmálans, halda áfram að beita innlendum ákvæðum varðandi kadmíuminnihald áburðar frá 1. janúar 2006. Austurrísk yfirvöld fara fram á framlengingu á núgildandi undanþágu sem veitt var með ákvörðun 2002/366/EB.

16) Framkvæmdastjórnin tilkynnti austurrískum yfirvöldum með bréfi frá 30. júní 2005 að henni hefði borist tilkynningin skv. 4. mgr. 95. gr. og að sá sex mánaða frestur, sem settur væri til nánari athugunar skv. 6. mgr. 95. gr., hæfist 15. júní 2005, daginn eftir viðtöku tilkynningarinnar.

17) Framkvæmdastjórnin tilkynnti hinum aðildarríkjunum um beiðni Austurríkis með bréfi frá 10. ágúst 2005. Framkvæmdastjórnin birti einnig auglýsingu varðandi beiðnina í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*⁽⁴⁾ til þess að upplýsa aðra hagsmunaaðila um innlendu ákvæðin sem Austurríki hyggst viðhalda.

III. MAT

1. Mat á lögmæti

18) Í 4. mgr. 95. gr. sáttmálans segir að áliti aðildarríki, er ráðið eða framkvæmdastjórnin hefur samþykkt ráðstöfun til samræmingar, að óhjákvæmilegt sé að viðhalda innlendum ákvæðum sem helgast af grundvallarþörfum þeim sem um getur í 30. gr. eða af sjónarmiðum um umhverfis- eða vinnuumhverfisvernd skuli viðkomandi aðildarríki tilkynna framkvæmdastjórninni um ákvæði þau sem um ræðir ásamt ástæðunum fyrir því að viðhalda þeim.

19) Samkvæmt tilkynningu austurrískra yfirvalda frá 7. júní 2005 hyggjast þau fá leyfi til að framlengja gildandi undanþágu, sem veitt var með ákvörðun 2002/366/EB, fram yfir 31. desember 2005. Samkvæmt þessari ákvörðun er Austurríki heimilt að halda áfram að beita innlendum ákvæðum sem eru ósamrýmanleg þeim ákvæðum í reglugerð (EB) nr. 2003/2003 er varða samsetningu skilgreinds EB-áburðar.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 18, 23.1.1999, bls. 60.

⁽²⁾ Bundesgesetzblatt der Republik Österreich nr. 100/2004, II deild, frá 27. febrúar 2004.

⁽³⁾ Bundesgesetzblatt der Republik Österreich nr. 1007/1994, nr. 309 frá 21. desember 1994, bls. 7235.

⁽⁴⁾ Stjtið. ESB C 197, 12.8.2005, bls. 2.

20) Eins og þegar hefur komið fram kemur 5. gr. reglugerðar (EB) nr. 2003/2003 í veg fyrir að aðildarríkin setji takmarkanir á markaðssetningu skilgreinds EB-áburðar vegna samsetningar hans en í reglum um samsetningu eru ekki sett nein viðmiðunarmörk fyrir kadmíuminnihald. Þetta merkir að skv. 5. gr. reglugerðar (EB) nr. 2003/2003 er hægt að setja skilgreindan EB-áburð, sem uppfyllir kröfurnar í þeirri reglugerð, á markað án tillits til kadmíuminnihalds hans.

21) Í ljósi þess sem að framan greinir er ljóst að innlendu ákvæðin, sem Austurríki tilkynnti um, eru strangari en ákvæði reglugerðar (EB) nr. 2003/2003 að því leyti að þau banna að skilgreindur EB-jarðefnaáburður, sem inniheldur fosfór, sé settur á markað ef kadmíuminnihald hans er meira en 75 mg/kg P₂O₅.

22) Innlendu ákvæðin, sem austurrísk yfirvöld tilkynntu um, voru samþykkt áður en Austurríki gerðist aðili að Evrópusambandinu. Eins og fram kemur hér að framan er mælt fyrir um bráðabirgðaákvæði í aðildarlögunum sem heimila Austurríki að halda áfram í fjögur ár að beita innlendum ákvæðum varðandi kadmíuminnihald áburðar þegar um er að ræða vörur sem falla undir tilskipun 76/116/EBE. Með tilskipun 98/97/EB var Austurríki heimilað að halda áfram að beita framangreindum innlendum ákvæðum til 31. desember 2001. Með ákvörðun 2002/366/EB var undanþágan framlengd til desember 2005.

23) Samkvæmt kröfum í 4. mgr. 95. gr., eins og þær eru túlkaðar í ljósi 2. og 168. gr. aðildarlaganna, tilkynnti Austurríki framkvæmdastjórninni um nákvæmt orðalag innlendu ákvæðanna, sem Austurríki hyggst viðhalda og voru samþykkt fyrir aðild landsins að Evrópusambandinu, og með beiðninni fylgdi skýring á þeim ástæðum sem það telur að réttlæti áframhaldandi beitingu þessara ákvæða.

24) Ástæður þær, sem austurrísk yfirvöld lögðu fram, eru þær sömu og höfðu áður verið lagðar fram og leiddu til þess að framkvæmdastjórnin veitti undanþágu, með ákvörðun 2002/366/EB, til 31. desember 2005. Þessi frestur var veittur á þeirri forsendu að við árslok 2005 yrði fyrir hendi samhæfð löggjöf. Þrátt fyrir að unnið sé að nýrri löggjöf verður hún ekki samþykkt á vettvangi Bandalagsins fyrir árslok.

25) Tilkynningin, sem Austurríki lagði fram 14. júní 2005 til að fá samþykki fyrir því að viðhalda innlendum ákvæðum, sem víkja frá ákvæðum reglugerðar (EB) nr. 2003/2003, skal því teljast tæk skv. 4. mgr. 95. gr. eins og hún er túlkuð í ljósi 2. og 168. gr. aðildarlaganna.

2. Mat á málsatvikum

26) Í samræmi við 95. gr. sáttmálans skal framkvæmdastjórnin sjá til þess að öll skilyrði, sem gera aðildarríki kleift að nýta möguleika á undanþágu sem kveðið er á um í þessari grein, séu uppfyllt.

27) Framkvæmdastjórnin verður einkum að meta hvort unnt sé að rökstyðja þau ákvæði, sem aðildarríki tilkynnti um, með skírskotun til grundvallarþarfa, sem um getur í 30. gr. sáttmálans, eða til sjónarmiðarmiða um umhverfis- eða vinnuumhverfisvernd.

28) Samkvæmt 6. mgr. 95. gr. sáttmálans skal framkvæmdastjórnin einnig kanna, ef hún telur að færð hafi verið rök fyrir innlendu ákvæðunum, hvort þessi innlendu ákvæði feli í sér leið til gerræðislegrar mismununar eða dular hömlur á viðskiptum milli aðildarríkjanna og hvort þau séu hindrun í vegi fyrir starfsemi innri markaðarins.

29) Austurríki hefur byggt beiðni sína á nauðsyn þess að vernda heilbrigði manna og umhverfið. Talið er að kadmíum í áburði sé ógnun við umhverfið og heilbrigði manna. Beiðni sinni til stuðnings vísar Austurríki til niðurstaðna austurrískrar rannsóknar, sem birt var í október 2000 ⁽¹⁾, þar sem fram kemur mat á þeirri áhættu sem tengist áburði sem inniheldur kadmíum.

2.1. Röktuðningur með skírskotun til grundvallarþarfa

30) Draga má þá ályktun af almennum upplýsingum og fyrirbyggjandi vísindalegum gögnum um kadmíum að kadmíummálmur og kadmíumoxíð geti almennt talist skapa alvarlega heilbrigðisáhættu. Einkum hefur kadmíumoxíð verið flokkað sem krabbameinsvaldur, stökkbreytivaldur eða æxlunarskaðvaldur í 2. flokki. Þá er einnig viðurkennt að kadmíum, sem berst í jarðveg og fæðukeðjuna, kemur að langmestu leyti frá áburði.

⁽¹⁾ Umhverfisstofnun Austurríkis (Österreichisches Umweltbundesamt), „Áhættumat fyrir kadmíum í Austurríki byggt á leiðbeiningum ERM“, 10. október 2000 (ERM - Environmental Resources Management (Umhverfissauðlindastjórnun) er ráðgjafafyrirtækið sem þróaði aðferða-fræðina varðandi áhættumatið).

- 31) Að því er varðar kadmíum í áburði er hægt að taka saman á eftirfarandi hátt þær upplýsingar úr áhættumatinu, sem Austurríki framkvæmdi, sem skipta mestu máli:
- Að því er vatn varðar kemur fram í skýrslunni að „þegar áburður með meðalstyrkleikanum 25 mg Cd/kg P_2O_5 er borinn á er farið yfir styrkleikagildi þar sem engin áhrif eru fyrirsjáanleg (PNEC)⁽¹⁾, bæði núna og eftir 100 ár“.
 - að því er varðar jarðveg kemur fram í skýrslunni að „þegar áburður með meðalstyrkleikanum 25 mg Cd/kg P_2O_5 eða 90 mg Cd/kg P_2O_5 er borinn á er farið yfir styrkleikagildi þar sem engin áhrif eru fyrirsjáanleg (PNEC), bæði núna og eftir 100 ár“.
- 32) Ljóst er að þessar niðurstöður eiga við um sérstakt ástand austurríska jarðvegsins og þau veðurfarsskilyrði sem ríkja í Austurríki.
- 33) Niðurstaða áhættumatsins, sem Austurríkismenn framkvæmdu, sýnir að gildi fyrir áætlaðan styrk í umhverfinu (PEC) fyrir kadmíum í jarðefnaáburði í Austurríki er hærri en gildi fyrir styrk þar sem engin áhrif eru fyrirsjáanleg (PNEC)⁽²⁾ að því er varðar vatn á flestum svæðum sem voru rannsökuð. Þetta gildir einnig um jarðveg í 5% af 52 ræktanlegum svæðum í Austurríki ef notuð eru gildi fyrir lífaðgengi. Austurrísk yfirvöld telja því að efnið gefi tilefni til áhyggna samkvæmt aðferðafræði Evrópubandalagsins varðandi áhættumat og að nauðsynlegt sé að grípa til frekari aðgerða.
- 34) Áhættumatið, sem austurrísk yfirvöld lögðu fram, var unnið í samræmi við verklagsreglur og aðferðafræði sem voru ákvarðaðar á vettvangi Bandalagsins og talið er að tryggi að upplýsingarnar, sem fást, séu mjög áreiðanlegar.
- 35) Framkvæmdastjórnin hefur þegar rannsakað upplýsingarnar í áhættumatinu með tilliti til ákvörðunar 2002/366/EB sem heimilaði Austurríki að viðhalda innlendum ákvæðum sínum til 31. desember 2005.
- 36) Austurríki lagði ekki fram önnur vísindaleg og tæknileg gögn árið 2005. Söfnunarferlið er hægvirkt og breytist lítið á þriggja ára tímabili. Því má telja að ástandið sé svipað og það var árið 2002.
- 37) Réttmæti gagnanna, sem Austurríki lagði fram, er staðfest með eftirfarandi vísindalegum gögnum sem notuð eru til að styðja undirbúning tillögu framkvæmdastjórnarinnar varðandi kadmíum í áburði:
- álit vísindanefndarinnar um eiturrhif, eiturrhif í umhverfinu og umhverfið (SCTEE)⁽³⁾ (sem heitir nú vísindanefndin um heilsufars- og umhverfisáhættu (SCHER)⁽⁴⁾) frá 24. september 2002 varðandi uppsöfnun kadmíums í nytjajarðvegi sökum áburðarnotkunar. Þetta álit var byggt á áhættumatsskýrslum frá níu aðildarríkjum sem fjalla einungis um uppsöfnunina en ekki um hugsanlega áhættu fyrir heilbrigði og umhverfi. Niðurstaða vísindanefndarinnar um eiturrhif, eiturrhif í umhverfinu og umhverfið var sú að nauðsynlegt væri að takmarka kadmíuminnihald í áburði til að koma í veg fyrir uppsöfnun kadmíums í jarðveginum;
 - lokadrögum að almennu áhættumati varðandi kadmíum og kadmíumoxíð frá september 2004 sem samin voru í samræmi við reglugerð ráðsins (EBE) nr. 793/93⁽⁵⁾ og taka tillit til allra upptaka kadmíums. Drögin styðja álit vísindanefndarinnar um eiturrhif, eiturrhif í umhverfinu og umhverfið að því er varðar uppsöfnun í jarðvegi. Enda þótt fram komi í drögunum að framlag það, sem kemur frá kadmíumi í áburði, nægi e.t.v. ekki í sjálfu sér til að áhættan fyrir heilbrigði manna eða umhverfið verði alvarleg og bráð er þörf á að sýna varkárni þar eð ekki er hægt að útiloka áhættu fyrir heilbrigði manna við allar staðbundnar og svæðisbundnar aðstæður vegna þess hve styrkur kadmíums er breytilegur í matvælum og vegna mismunandi mataræðis og næringarástands.
- Tillögu framkvæmdastjórnarinnar varðandi kadmíum í áburði hefur seinkað nokkuð þar eð beðið er eftir því að lokið verði almennu áhættumati varðandi kadmíum og kadmíumoxíð og e.t.v. gerðar ráðstafanir til að draga úr áhættu í kjölfar þess mats.
- 38) Framkvæmdastjórnin telur því, eftir endurskoðun vísindalegra gagna með hliðsjón af beiðni Austurríkismanna, að austurrísk yfirvöld hafi sýnt fram á að áburður, sem inniheldur kadmíum, skapi áhættu fyrir heilbrigði manna og umhverfið og að færð hafi verið rök fyrir þeim innlendu ákvæðum, sem austurrísk yfirvöld tilkynntu um og miða að því að lágmarka váhrif áburðar, sem inniheldur kadmíum, á austurrískt umhverfi.

⁽¹⁾ PNEC: Styrkur þar sem engin áhrif eru fyrirsjáanleg (Predicted No-Effect Concentration).

⁽²⁾ Þetta bendir til að um skaðleg áhrif verði að ræða.

⁽³⁾ Vísindanefndin um eiturrhif, eiturrhif í umhverfinu og umhverfið.

⁽⁴⁾ Vísindanefndin um heilsufars- og umhverfisáhættu.

⁽⁵⁾ Stjótið. EB L 84, 5.4.1993, bls. 1. Reglugerðinni var breytt með reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1882/2003 (Stjótið. ESB L 284, 31.10.2003, bls. 1).

2.2. Ekki er um að ræða gerræðislega mismunun

- 39) Samkvæmt 6. mgr. 95. gr. skal framkvæmdastjórnin ganga úr skugga um að fyrirhugaðar ráðstafanir feli ekki í sér leið til gerræðislegrar mismununar. Samkvæmt úrskurði Dómsstóls Evrópubandalaganna er það merki þess að ekki sé um mismunun að ræða ef ekki er unnt að nota innlendar takmarkanir á viðskiptum til þess að skapa mismunun að því er varðar vörur sem eru upprunnar í öðrum aðildarríkjum.

- 40) Fyrirhuguð innlend ákvæði eru almenn og eiga jafnt við um innlendan og innfluttan, skilgreindan EB-áburð sem inniheldur fosfór. Niðurstaðan er því sú að engar sannanir liggja fyrir um að hægt sé að nota þau til að mismuna rekstraraðilum í Bandalaginu á gerræðislegan hátt.

2.3. Ekki er um að ræða duldar hömlur á viðskiptum

- 41) Strangari innlend ákvæði um samsetningu skilgreinds EB-áburðar, sem víkja frá ákvæðum tilskipunar Bandalagsins, skapa alla jafna viðskiptahindranir. Vörur, sem hægt er að setja löglega á markað annars staðar í Bandalaginu, er ekki hægt að setja á markað í viðkomandi aðildarríki. Markmiðið með 6. mgr. 95. gr. er að koma í veg fyrir að innlendum ákvæðum, sem byggjast á þeim viðmiðunum sem settar eru fram í 4. og 5. mgr., sé beitt af óréttmætum ástæðum og séu í reynd efnahagslegar ráðstafanir til þess að hindra innflutning á vörum frá öðrum aðildarríkjum með það fyrir augum að vernda innlenda framleiðslu með óbeinum hætti.

- 42) Eins og þegar hefur komið fram gefur notkun áburðar, sem inniheldur kadmíum, á jarðveg tilefni til áhyggna að því er varðar verndun umhverfis og heilbrigðis manna. Af þessum sökum virðist markmiðið með því að viðhalda innlendum ákvæðum vera að vernda umhverfi og heilbrigði manna en ekki að skapa duldar viðskiptahindranir.

2.4. Ekki er um að ræða hindranir í vegi fyrir starfsemi innri markaðarins

- 43) Þetta skilyrði er ekki hægt að túlka á þann hátt að það banni samþykki fyrir öllum innlendum ráðstöfunum sem eru líklegar til að hafa áhrif á myndun innri markaðarins. Allar innlendar ráðstafanir, sem víkja frá samhæfingarráðstöfun sem miðar að myndun og starfsemi innri markaðarins, eru í raun líklegar til að hafa áhrif á innri markaðinn. Framkvæmdastjórnin telur því að til þess að viðhalda gagnsemi málsmeðferðarinnar um undanþágur sem kveðið er á um í 95. gr. Evrópusáttmálans beri að túlka hugtakið hindrun í vegi fyrir starfsemi innri markaðarins, með skírskotun til 6. mgr. 95. gr., sem óhófleg áhrif með tilliti til markmiðsins sem stefnt er að.

- 44) Í ljósi þeirrar áhættu fyrir bæði umhverfið og heilbrigði manna, sem rekja má til notkunar áburðar, sem inniheldur kadmíum, á austurrískan jarðveg, og með tilliti til þess að:

— að Austurríki er heimilt, eins og fram kemur hér að framan, samkvæmt aðildarlögunum og tilskipun 98/97/EB að halda áfram að beita innlendum ákvæðum að því er varðar kadmíuminnihald áburðar þar til tilskipun 76/116/EBE hefur verið endurskoðuð að því er varðar kadmíuminnihald áburðar, og

— að Austurríki er heimilt samkvæmt ákvörðun 2002/366/EB að viðhalda innlendum ákvæðum sínum til 31. desember 2005, á grundvelli áhættumatsins, sem austurrísk yfirvöld lögðu fram, og

— að sú vinna, sem nú fer fram hjá framkvæmdastjórninni í því skyni að samræma viðmiðunarmörk Bandalagsins fyrir kadmíuminnihald áburðar, gefur ekki ástæðu til að ætla að ráðstöfun, sem ekki er jafn takmarkandi, veiti heilbrigði og umhverfi í Austurríki fullnægjandi vernd. Áhættumatið sýnir að vegna sérstakra jarðvegs- og veðurfarsskilyrða í Austurríki er þörf á innlendum ákvæðum til að vernda umhverfið vegna þess að sum svæði eru viðkvæmari fyrir áhrifum kadmíums en önnur, einkum vegna þess að jarðvegurinn er súr. Við súr skilyrði eykst leysni kadmíums og því er upptaka þess í uppskeruna e.t.v. greiðari en ella.

Framkvæmdastjórnin telur á þessu stigi endurskoðunarinnar að engar vísbendingar séu um að innlend ákvæði skapi óhóflega hindrun á starfsemi innri markaðarins með tilliti til markmiðanna sem stefnt er að.

2.5. Tímatakmarkanir

- 45) Tímabilið, sem undanþágan er veitt fyrir, skal vera nægilega langt til að framkvæmdastjórnin geti gert tillögu um lög varðandi kadmíum í áburði á vettvangi Bandalagsins og til að ráðið og Evrópuþingið geti samþykkt þau. Til að komast hjá vandkvæðum vegna hugsanlegra tafa meðan umræða meðal stofnana stendur yfir skulu ákvæði þessarar ákvörðunar gilda þar til hægt er að beita samræmdum ráðstöfunum á vettvangi Evrópusambandsins.

IV. NIÐURSTAÐA

- 46) Í ljósi þess sem að framan greinir má líta svo á að beiðni Lýðveldisins Austurríkis frá 14. júní 2005 um að viðhalda innlendum ákvæðum, sem eru strangari en ákvæði tilskipunar 76/116/EEB varðandi kadmíum-innihald í áburði, sé tæk.
- 47) Framkvæmdastjórnin telur einnig að innlendu ákvæðin:
- uppfylli þarfir er varða vernd heilbrigðis manna og vernd umhverfisins,
 - séu í réttu hlutfalli við markmiðin sem stefnt er að,
 - feli ekki í sér leið til gerræðislegrar mismununar og
 - séu ekki duldar hömlur á viðskiptum milli aðildarríkjanna.

Framkvæmdastjórnin telur því að unnt sé að samþykkja þau.

SAMÞYKKT ÁKVÖRÐUN ÞESSA:

1. gr.

Þrátt fyrir reglugerð (EB) nr. 2003/2003 eru samþykkt þau austurrísku ákvæði sem banna að jarðefnaáburður, sem inniheldur fosfór (inniheldur 5% eða meira af P_2O_5), sé settur á markað í Austurríki ef kadmíuminnihald hans er meira en 75 mg/kg P_2O_5 .

Þessi undanþága gildir þar til samhæfðar ráðstafanir varðandi kadmíum í áburði taka gildi á vettvangi Bandalagsins.

2. gr.

Ákvörðun þessari er beint til Lýðveldisins Austurríkis.

Gjört í Brussel 3. janúar 2006.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Günter VERHEUGEN

varaforseti.

ÁKVÖRDUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR

2008/EES/78/17

frá 24. maí 2006

um innlend ákvæði, sem Lýðveldið Tékkland hefur tilkynnt um skv. 4. mgr. 95. gr. EB-sáttmálans, varðandi leyfilegt hámarksinnihald kadmíums í áburði*

(tilkynnt með númeri C(2006) 2036)

(Einungis tékkneski textinn hefur lagagildi)

(2006/390/EB)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins, einkum 6. mgr. 95. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

I. MÁLSATVIK

- 1) Með bréfi frá Skrifstofu fastafulltrúa Lýðveldisins Tékklands til Evrópusambandsins frá 1. desember 2005 tilkynnti tékkneska ríkisstjórnin framkvæmdastjórninni, með skírskotun til 4. mgr. 95. gr. sáttmálans, um innlend ákvæði varðandi kadmíuminnihald í áburði sem ríkisstjórnin telur nauðsynlegt að viðhalda eftir samþykkt reglugerðar Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 2003/2003 um áburð ⁽¹⁾ 13. október 2003.

1. ÁKVÆÐI 4. OG 6. MGR. 95. GR. SÁTTMÁLANS

- 2) Í 4. og 6. mgr. 95. gr. sáttmálans segir:

„4. Áliti aðildarríki, er ráðið eða framkvæmdastjórnin hefur samþykkt ráðstöfun til samræmingar, að óhjákvæmilegt sé að viðhalda innlendum ákvæðum sem helgast af grundvallarþörfum þeim sem um getur í 30. gr. eða af sjónarmiðum um umhverfis- eða vinnuumhverfisvernd skal viðkomandi aðildarríki þá tilkynna framkvæmdastjórninni um ákvæði þau sem um ræðir ásamt ástæðunum fyrir því að viðhalda þeim.

(…)

6. Framkvæmdastjórnin samþykkir eða hafnar þessum innlendu ákvæðum innan sex mánaða frá tilkynningunni er hún hefur gengið úr skugga um hvort þau feli í sér leið til gerræðislegrar mismununar eða til þess að dulin höft séu lögð á viðskipti milli aðildarríkjanna og hvort þau séu hindrun í vegi fyrir starfsemi innri markaðarins.

Liggi ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar ekki fyrir innan þessa frests skal litið svo á að innlendu ákvæðin, sem um getur í 4. mgr. (...), hafi verið samþykkt.

Framkvæmdastjórnin getur tilkynnt viðkomandi aðildarríki að heimilt sé að framlengja frestinn, sem vísað er til í þessari málsgrein, um sex mánuði þegar slíkt er réttlætanlegt vegna þess hversu flókið málið er og ef heilbrigði manna er engin hætta búin.“

2. LÖGGJÖF BANDALAGSINS

- 3) Í tilskipun ráðsins 76/116/EBE frá 18. desember 1975 um samræmingu á lögum aðildarríkjanna um tilbúinn áburð ⁽²⁾, eins og henni var síðast breytt með tilskipun 98/97/EB ⁽³⁾, er mælt fyrir um þær kröfur sem áburður verður að uppfylla til að unnt sé að setja hann á markað með skilgreiningunni „EB-áburður“. Í stað tilskipunar 76/116/EBE er komin reglugerð (EB) nr. 2003/2003.
- 4) Í I. viðauka við reglugerð (EB) nr. 2003/2003 kemur fram tegundarheiti og samsvarandi kröfur, m.a. að því er varðar samsetningu, sem allur skilgreindur EB-áburður verður að uppfylla. EB-áburður, sem tilgreindur er í þessari skrá, er flokkaður eftir innihaldi aðalnæringarefnanna, þ.e. frumefnanna köfnunarefnis, fosförs og kalíums.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 150, 3.6.2006, bls. 17. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 149/2006 frá 8. desember 2006 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn, sjá EES-viðbætur við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins nr. 15, 29.3.2007, p. 15.

(¹) Stjtið. ESB L 304, 21.11.2003, bls. 1.

(²) Stjtið. EB L 24, 30.1.1976, bls. 21.

(³) Stjtið. EB L 18, 23.1.1999, bls. 60.

- 5) Í reglunum um samsetningu áburðar, sem reglugerð (EB) nr. 2003/2003 tekur til, er ekki mælt fyrir um viðmiðunarmörk fyrir kadmíuminnihald skilgreinds EB-áburðar.
- 6) Samkvæmt 5. gr. reglugerðarinnar er aðildarríkjunum óheimilt að banna, takmarka eða hindra markaðssetningu áburðar, sem er merktur „EB-áburður“ og er í samræmi við ákvæði fyrrgreindrar reglugerðar, með skírskotun í samsetningu, auðkenni, merkingu eða umbúðir.
- 7) Samkvæmt 15. forsendu reglugerðarinnar mun framkvæmdastjórnin fjalla um jarðefnaáburð, sem af slysi inniheldur kadmíum, og semja tillögu, eftir því sem við á, sem hún mun leggja fyrir Evrópuþingið og ráðið.
- 8) Unnið er að því að undirbúa tillögu framkvæmdastjórnarinnar um kadmíum í áburði.

3. INNLENDAR UNÐANÞÁÐUR TIL HANDA AUSTURRÍKI, FINNLANDI OG SVÍÐJÓÐ

- 9) Í samningaviðræðunum um aðild Austurríkis, Finnlands og Svíþjóðar að Evrópusambandinu var vakið máls á vettvangi Bandalagsins á áhyggjum af umhverfinu vegna kadmíums í áburði. Með aðildarlögunum fengu þessi þrjú ríki tímabundnar undanþágur frá löggjöf Bandalagsins um áburð til þess að unnt yrði að rannsaka nákvæmlega, á vettvangi Bandalagsins, áhættu af völdum kadmíums í áburði.
- 10) Á grundvelli niðurstaðna úr innlendum áhættumatsgerðum framlengdi framkvæmdastjórnin árið 2002 undanþágur til handa Austurríki⁽¹⁾, Finnlandi⁽²⁾ og Svíþjóð⁽³⁾ til 31. desember 2005. Sökum tafa á samþykkt laga Bandalagsins varðandi kadmíuminnihald í áburði sem inniheldur fosfór voru undanþágurnar framlengdar á ný í janúar 2006.

⁽¹⁾ Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2002/366/EB frá 15 maí 2002 um innlend ákvæði, sem Lýðveldið Austurríki hefur tilkynnt um skv. 4. mgr. 95. gr. EB-sáttmálans, varðandi leyfilegt hámarksinnihald kadmíums í áburði (Stjtið. EB L 132, 17.5.2002, bls. 65).

⁽²⁾ Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2002/398/EB frá 24 maí 2002 um innlend ákvæði, sem Lýðveldið Finnland hefur tilkynnt um skv. 4. mgr. 95. gr. EB-sáttmálans, varðandi leyfilegt hámarksinnihald kadmíums í áburði (Stjtið. EB L 138, 28.5.2002, bls. 15).

⁽³⁾ Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2002/399/EB frá 24 maí 2002 um innlend ákvæði, sem Konungsríkið Svíþjóð hefur tilkynnt um skv. 4. mgr. 95. gr. EB-sáttmálans, varðandi leyfilegt hámarksinnihald kadmíums í áburði (Stjtið. EB L 138, 28.5.2002, bls. 24).

- 11) Eftirfarandi ákvæði eru nú í gildi:

— samkvæmt 1. gr. ákvörðunar framkvæmdastjórnarinnar 2006/349/EB⁽⁴⁾ er Austurríki heimilt að banna að jarðefnaáburður, sem inniheldur fosfór, sé settur á innlendan markað ef kadmíuminnihald hans er meira en 75 mg/kg P₂O₅,

— samkvæmt 1. gr. ákvörðunar framkvæmdastjórnarinnar 2006/348/EB⁽⁵⁾ er Finnlandi heimilt að banna að jarðefnaáburður, sem inniheldur fosfór, sé settur á innlendan markað ef hann inniheldur meira en 50 mg af kadmíumi fyrir hvert kíló af fosfór,

— að lokum er Svíþjóð heimilt skv. 1. gr. ákvörðunar framkvæmdastjórnarinnar 2006/347/EB⁽⁶⁾ að banna að jarðefnaáburður, sem inniheldur fosfór, sé settur á innlendan markað ef hann inniheldur meira en 100 gr af kadmíumi fyrir hvert tonn af fosfór.

- 12) Þessar undanþágur gilda þar til samhæfðar ráðstafanir varðandi kadmíum í áburði hafa verið samþykktar á vettvangi Bandalagsins.

4. LANDSLÖG TÉKKLANDS

- 13) Innlendu ákvæðin, sem Tékkland tilkynnti um, voru innleidd með áburðarlögunum⁽⁷⁾. Í c-lið 2. mgr. 3. gr. er mælt fyrir um bann við því að setja áburð á innlendan markað ef hann inniheldur meira af hættulegum efnum en tilgreint er í lögunum.

- 14) Í tilskipun 474/2000 frá 13. desember 2000 þar sem mælt er fyrir um kröfur varðandi áburð⁽⁸⁾ eru m.a. fastsett viðmiðunarmörk fyrir kadmíuminnihald jarðefnaáburðar. Samkvæmt I. viðauka má jarðefnaáburður, sem inniheldur fosfór (með 5% P₂O₅ eða meira), ekki innihalda meira en 50 mg/kg af P₂O₅.

- 15) Tékkland gerðist aðili að Evrópusambandinu 1. maí 2004. Í aðildarlögunum eru engin bráðabirgðaákvæði varðandi notkun og setningu kadmíums á markað í Tékklandi.

⁽⁴⁾ Stjtið. ESB L 129, 17.5.2006, bls. 31.

⁽⁵⁾ Stjtið. ESB L 129, 17.5.2006, bls. 25.

⁽⁶⁾ Stjtið. ESB L 129, 17.5.2006, bls. 19.

⁽⁷⁾ Lög 156/1998 frá 12. júní 1998 um áburð, jarðvegsbætandi efni og ræktunarefni ásamt jarðvegsefnagreiningu á ræktunarlendi (Act 156/1998 of 12 June 1998 on fertilisers, supplementary soil substances, supplementary plant preparations and substrates and on agrochemical testing of agricultural land) (Sbírka zákonů České Republiky nr. 54, 13.7.1998, bls. 6709).

⁽⁸⁾ Sbírka zákonů České Republiky nr. 137, 20.12.2000, bls. 7404.

16) Með tilskipun 209/2005 frá 20. maí 2005 um breytingu á tilskipun 474/2000 um kröfur varðandi áburð⁽¹⁾ eru innlendu ákvæðin færð til samræmis við reglugerð (EB) nr. 2003/2003. Í 1. mgr. 1. gr. tilskipunarinnar er mælt fyrir um að takmarkanir á markaðssetningu, að því er varðar kadmíum í áburði, gildi eingöngu um innlenda áburð. Þær gilda ekki um „EB-áburðartegundir“.

II MÁLSMEÐFERÐ

17) Tékknesk yfirvöld tilkynntu framkvæmdastjórninni með bréfi frá 1. desember 2005 um þau innlendu ákvæði varðandi kadmíuminnihald í áburði sem þau hyggjast viðhalda eftir samþykkt reglugerðar (EB) nr. 2003/2003.

18) Framkvæmdastjórnin tilkynnti tékkneskum yfirvöldum með bréfi frá 13. desember 2005 að henni hefði borist tilkynningin skv. 4. mgr. 95. gr. og að sá sex mánaða frestur, sem settur væri til nánari athugunar skv. 6. mgr. 95. gr., hæfist 6. desember 2005, daginn eftir viðtöku tilkynningarinnar.

19) Framkvæmdastjórnin tilkynnti hinum aðildarríkjunum um tilkynningu Tékklands með bréfi 2. febrúar 2006. Framkvæmdastjórnin birti einnig auglýsingu varðandi tilkynninguna í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*⁽²⁾ til þess að upplýsa aðra hagsmunaaðila um innlendu ákvæðin sem Tékkland hyggst viðhalda ásamt rökstuðningi þar að lútandi.

III. MAT

1. MAT Á LÖGMÆTI

20) Í 4. mgr. 95. gr. sáttmálans segir að áliti aðildarríki, er ráðið eða framkvæmdastjórnin hefur samþykkt ráðstöfun til samræmingar, að óhjákvæmilegt sé að viðhalda innlendum ákvæðum sem helgast af grundvallarþörfum þeim sem um getur í 30. gr. eða af sjónarmiðum um umhverfis- eða vinnuumhverfisvernd skuli viðkomandi aðildarríki tilkynna framkvæmdastjórninni um ákvæði þau sem um ræðir ásamt ástæðunum fyrir því að viðhalda þeim.

21) Samkvæmt tilkynningu tékkneskra yfirvalda frá 1. desember 2005 hyggjast þau fá leyfi til að halda áfram að beita innlendum ákvæðum sem eru ósamrýmanleg þeim ákvæðum í reglugerð (EB) nr. 2003/2003 er varða samsetningu skilgreinds EB-áburðar.

22) Eins og þegar hefur komið fram kemur 5. gr. reglugerðar (EB) nr. 2003/2003 í veg fyrir að aðildarríkin setji takmarkanir á markaðssetningu skilgreinds EB-áburðar vegna samsetningar hans en í reglum um samsetningu eru ekki sett nein viðmiðunarmörk fyrir kadmíuminnihald. Þetta merkir að skv. 5. gr. er hægt að setja skilgreindan EB-áburð, sem uppfyllir kröfurnar í fyrrgreindri reglugerð, á markað án tillits til kadmíuminnihalds hans.

23) Í ljósi þess sem að framan greinir er ljóst að innlendu ákvæðin, sem Tékkland tilkynnti um, eru strangari en ákvæði reglugerðar (EB) nr. 2003/2003 að því leyti að þau banna að skilgreindur EB-jarðefnaáburður, sem inniheldur fosfór, sé settur á markað ef kadmíuminnihald hans er meira en 50 mg/kg P₂O₅.

24) Eins og tilgreint er hér að framan hefur framkvæmdastjórnin þegar veitt undanþágur þannig að Austurríki, Finnland og Svíþjóð geti viðhaldið innlendum ákvæðum. Þótt bráðabirgðaákvæði væru þegar fyrir hendi í aðildarlögunum voru undanþágurnar framlengdar á grundvelli niðurstaðna úr áhættumatsgerðum sem innlend yfirvöld unnu í samræmi við sameiginlega aðferðafræði sem framkvæmdastjórn Evrópubandalaganna hefur samþykkt.

25) Samkvæmt 4. mgr. 95. gr. skal í tilkynningu um innlend ákvæði gera grein fyrir þeim ástæðum sem varða þær grundvallarþarfir, sem um getur í 30. gr., eða sjónarmið um umhverfis- eða vinnuumhverfisvernd. Í umsókn Tékklands kemur fram orðalag innlendu ákvæðanna ásamt niðurstöðum rannsóknar⁽³⁾ til að meta áhættu af völdum notkunar fosfatáburðar, sem inniheldur kadmíum, sem að mati tékkneskra yfirvalda er rökstuðningur fyrir áframhaldandi beitingu innlendra ákvæða. Innlenda áhættumatið byggist á þeirri aðferðafræði sem framkvæmdastjórn Evrópubandalaganna hefur samþykkt.

26) Í ljósi þess sem að framar greinir telur framkvæmdastjórnin að tilkynningin, sem Tékkland lagði fram til að fá samþykki fyrir því að viðhalda innlendum ákvæðum, sem víkja frá ákvæðum reglugerðar (EB) nr. 2003/2003, skuli því teljast tæk skv. 4. mgr. 95. gr. EB-sáttmálans.

⁽¹⁾ Sbirka zákonů České Republiky nr. 75, 20.5.2005, bls. 3928.

⁽²⁾ Stjtið. ESB C 29, 4.2.2006, bls. 8.

⁽³⁾ Čupr, P., Sánka, M., Holoubek, I.: Rannsókn til að meta áhættu fyrir umhverfi og heilbrigði af völdum notkunar fosfatáburðar sem inniheldur kadmíum (Study to assess risks to the environment and health resulting from the use of phosphate fertilisers containing cadmium), nóvember 2005. RECETOX Research Centre for Environmental Chemistry and Ecotoxicology, Masaryk University; TOCOEN REPORT nr. 285. <http://europa.eu.int/comm/enterprise/chemicals/legislation/fertilizers/cadmiu/m/scetee.pdf>

2. MAT Á MÁLSATVIKUM

- 27) Í samræmi við 95. gr. sáttmálans skal framkvæmdastjórnin sjá til þess að öll skilyrði, sem gera aðildarríki kleift að nýta möguleika á undanþágu sem kveðið er á um í þessari grein, séu uppfyllt.
- 28) Framkvæmdastjórnin verður einkum að meta hvort unnt sé að rökstyðja þau ákvæði, sem aðildarríki tilkynnir um, með skírskotun til grundvallarþarfa, sem um getur í 30. gr. sáttmálans, eða til sjónarmiða um umhverfis- eða vinnuumhverfisvernd.
- 29) Samkvæmt 6. mgr. 95. gr. sáttmálans skal framkvæmdastjórnin einnig kanna, ef hún telur að færð hafi verið rök fyrir innlendu ákvæðunum, hvort þessi innlendu ákvæði feli í sér leið til gerræðislegrar mismununar eða duldar hömlur á viðskiptum milli aðildarríkjanna og hvort þau séu hindrun í vegi fyrir starfsemi innri markaðarins.
- 30) Tékkland hefur byggt beiðni sína á nauðsyn þess að vernda heilbrigði manna og umhverfið. Talið er að kadmíum í áburði sé ógnun við umhverfið og heilbrigði manna. Beiðni sinni til stuðnings vísar Tékkland til niðurstaðna innlendar rannsóknar þar sem fram kemur mat á þeirri áhættu sem tengist áburði sem inniheldur kadmíum.

2.1. RÖKSTUÐNINGUR MEÐ SKÍRSKOTUN TIL GRUNDVALLARÞARFA, SEM UM GETUR Í 30. GR., EÐA TIL SJÓNARMIÐA UM UMHVERFIS-EÐA VINNUMHVERFISVERND

2.1.1. Almennar upplýsingar um kadmíum

- 31) Kadmíum er þungmálmur sem finnst í umhverfinu frá náttúrunnar hendi en losun málmsins kemur aðallega til vegna margvíslegrar starfsemi manna (framleiðslu málma sem ekki innihalda járn, bruna jarðefnaeldsneytis, notkun áburðar o.s.frv.).
- 32) Almennt áhættumat á kadmíummálmi og kadmíumoxíði er nú í vinnslu samkvæmt reglugerð ráðsins (EBE) nr. 793/93 frá 23. mars 1993 um mat og eftirlit með áhættu skráðra efna⁽¹⁾ þar sem Belgía gegnir hlutverki skýrslugjafarríkis. Þetta áhættumat mun taka til allra mikilvægrar notkunar og losunar kadmíums. Eins og sakir standa liggja einungis fyrir drög að skýrslu til umfjöllunar í tæknilegu tilliti.
- 33) Draga má þá ályktun af fyrirliggjandi vísindalegum gögnum að kadmíummálmur og kadmíumoxíð geti almennt talist skapa alvarlega áhættu fyrir heilbrigði manna, einkum að því er varðar nýru og bein. Kadmíumoxíð hefur einnig verið flokkað sem krabbameinsvaldur í 2. flokki. Þá er einnig almennt viðurkennt að kadmíum, sem berst í jarðveg og

fæðukeðjuna, kemur að langmestu leyti frá áburði. Í drögum að almenna áhættumatinu er hvatt til varkárni þar eð ekki er hægt að útiloka áhættu fyrir heilbrigði manna við allar staðbundnar og svæðisbundnar aðstæður og þar eð jafnvel áhættuþættir, sem eru undir 1.0, veita e.t.v. ekki öllum hópum fólks nægilega vernd sökum mjög breytilegs styrks kadmíums í fæði og mismunandi mataræðis og næringarástands.

2.1.2. Kadmíum í áburði

- 34) Kadmíum finnst í náttúrunni sem berg með fosfatsteindum sem er unnið með námuvinnslu og notað sem hráefni til að framleiða jarðefnaáburð sem inniheldur fosfat. Þegar áburður þessi er fullunninn inniheldur hann alltaf nokkurt magn kadmíums en magnið fer eftir upprunalegu innihaldi kadmíums í berginu.
- 35) Kadmíum er talið skaðlegt umhverfinu og heilbrigði manna. Fosfatáburður hefur verið tilgreindur sem helsta uppspretta kadmíums á ræktanlegu landi þar sem því hættir til að safnast upp með tímanum. Uppskeran hefur tilhneigingu til að draga í sig kadmíum úr jarðveginum og kadmíuminnihald fæðu, sem er helsta uppspretta inntöku manna á kadmíumi, er orðið áhyggjuefni að því er varðar heilbrigði manna. Þegar kadmíum er innbyrt með fæðu hefur það tilhneigingu til að safnast fyrir í nýrunum og getur með tíð og tíma valdið nýrnatrufunum hjá viðkvæmum hópum.
- 36) Í samningaviðræðunum um aðild Austurríkis, Finnlands og Svíþjóðar að Evrópusambandinu var í fyrsta sinn vakið máls á vettvangi Bandalagsins á áhyggjum manna af umhverfinu vegna kadmíums í áburði. Eins og tilgreint er hér að framan fengu þessi þrjú aðildarríki bráðabirgðaundandþágu frá löggjöf Bandalagsins um áburð til þess að unnt yrði að meta vandlega, á vettvangi Bandalagsins, þá áhættu sem stafar af kadmíum í áburði.
- 37) Í þessu samhengi safnaði framkvæmdastjórnin fyrst saman öllum tiltækum gögnum og upplýsingum um hver staðan væri í Evrópubandalaginu með tilliti til vahrifa frá kadmíumi í áburði. Þar sem nægileg gögn lágu ekki fyrir í öllum aðildarríkjunum lét framkvæmdastjórnin framkvæma tvær rannsóknir til að móta aðferðafræði og verklagsreglur með það fyrir augum að meta þá áhættu sem heilbrigði manna og umhverfinu stafar af kadmíumi í áburði⁽²⁾. Aðildarríkin voru í kjölfarið hvött til að vinna áhættumat á landsvísi með því að styðjast við téða aðferðafræði og verklagsreglur.

⁽¹⁾ Stjótið. EB L 84, 5.4.1993, bls. 1.

⁽²⁾ Umhverfisaðildastjórnun (ERM), rannsókn á kröfum varðandi gögn og áætlun fyrir gagnaframleiðslu og gagnasöfnun til að styðja frekara mat á áhættu fyrir heilsu og umhverfi vegna kadmíums í áburði (ERM, study on data requirements and programme for data production and gathering to support a future evaluation of the risks to health and the environment for cadmium in fertilisers), mars 1999. Sjá einnig ERM, rannsókn til að koma á áætlun varðandi ítarlegar verklagsreglur til að meta áhættu fyrir heilbrigði og umhverfi vegna kadmíums í áburði. (ERM, study to establish a programme of detailed procedures for the assessment of risks to health and the environment from cadmium in fertilisers), febrúar 2000.

38) Níu aðildarríki hafa lokið við áhættumat að því er varðar kadmíum í áburði. Þessar áhættumatsgerðir hafa verið aðgengilegar almenningi á vefsíðu framkvæmdastjórnarinnar frá því í september 2001⁽¹⁾. Sérstök rannsókn, þar sem þessar áhættumatsgerðir eru greindar, hefur einnig verið birt og ýmsar leiðir hafa verið þróaðar til áhættustjórnunar varðandi kadmíum í áburði í öllu Bandalaginu⁽²⁾.

39) Vísindanefnd um eiturrhif, eiturrhif í umhverfinu og umhverfið (CSTEE)⁽³⁾ fékk framangreindar áhættumatsgerðir til rannsóknar. Vísindanefndin var einkum beðin að tilgreina mesta styrk kadmíums í áburði sem telst vera viðunandi ef komast á hjá verulegri aukningu kadmíuminnihalds í ræktunarjarðvegi. Vísindanefndin komst að þeirri niðurstöðu að ekki sé þörf á að takmarka innihald kadmíums í áburði til þess að koma í veg fyrir uppsöfnun kadmíums í jarðveginum. Jafnvel þótt áburður innihaldi kadmíum í mjög litlum styrk getur uppsöfnun átt sér stað í sumum jarðvegstegundum en mælist ekki í öðrum jarðvegstegundum jafnvel þótt notaður sé áburður sem inniheldur kadmíum í miklum styrk. Áburður, sem inniheldur minna en 20 mg Cd/kg P₂O₅, er hins vegar ekki talinn líklegur til að valda langtíma uppsöfnun í flestum jarðvegstegundum, ef ekki er tekið tillit til annars kadmíumilags, en áburður, sem inniheldur meira en 60 mg Cd/kg P₂O₅, er talinn líklegur til að valda langtíma uppsöfnun í flestum jarðvegstegundum. Af þessum sökum skal ákvarða viðmiðunarmörk fyrir kadmíum í fosfatáburði á grundvelli áhættumats og með því að taka tillit til allra upptaka kadmíums⁽⁴⁾.

40) Tekið hefur alllangan tíma að ljúka við almennt áhættumat á kadmíumi og kadmíumoxíði og nú sem stendur er ekki til endanlegt mat á áhættu af völdum kadmíums sem nær til alls Evrópusambandsins. Lokadrög að almennu áhættumati frá mars 2005 styðja álit vísindanefndarinnar um eiturrhif, eiturrhif í umhverfinu og umhverfið varðandi uppsöfnun kadmíums í jarðvegi. Enda þótt fram komi í drögnum að framlag það, sem kemur frá kadmíumi í áburði, nægi e.t.v. ekki í sjálfu sér til að áhættan fyrir heilbrigði manna eða umhverfið verði alvarleg og bráð er þörf á að sýna varkárni þar eð ekki er hægt að útiloka áhættu fyrir heilbrigði manna við allar staðbundnar og svæðisbundnar aðstæður vegna þess hve styrkur kadmíums er breytilegur í matvælum og vegna mismunandi mataræðis og næringarástands.

41) Tillögu framkvæmdastjórnarinnar varðandi kadmíum í áburði hefur seinkað nokkuð þar eð beðið er eftir því að lokið verði almennu áhættumati varðandi kadmíum og kadmíumoxíð og e.t.v. gerðar ráðstafanir til að draga úr áhættu í kjölfar þess.

2.1.3. Áhættumat Tékklands

42) Tékknesk yfirvöld lögðu fram innlent áhættumat til stuðnings beiðni sinni varðandi viðmiðunarmörk fyrir kadmíum í fosfatáburði. Ramminn, sem notaður er við vinnslu áhættumatsins, er byggður úr þrenns konar matseiningum:

2.1.3.1. Matseining fyrir uppsöfnun

43) Samkvæmt þessari matseiningu er hrein uppsöfnun kadmíums í jarðvegi og jarðvegslaun (eða gropuvatni)⁽⁵⁾, sem stafar af áburðarnotkun, reiknuð yfir ákveðið tímabil við stöðugt ástand. Í matseiningunni fyrir uppsöfnun er gert ráð fyrir mismikilli áburðargjöf, t.d. meðalskömmun og háskömmun. Tékkneska áhættumatið sýnir að í þessari matseiningu eru eftirfarandi áhrifaþættir teknir til greina:

- núverandi styrkleiki kadmíums í jarðvegi,
- ílagshraði kadmíums (af völdum jarðefnaáburðar en einnig vegna ákomu úr andrúmsloftinu, efnablandna með jarðvegsnæringarefnum, skólpeðju og veðrun móðurbergs),
- hraði upptöku kadmíums hjá plöntum,
- útskolunarhraði kadmíums, eftir árlegu umframmagni úrkomu og styrk kadmíums í gropusigvatni (pore water leachate),
- styrkur kadmíums í jarðveginum og útskolunarhraði eins og er og eftir eitt hundrað ár í þremur sviðsmyndum: við núverandi skilyrði, skilyrði þar sem áburðarnotkun eykst og skilyrði þar sem styrkur kadmíums í áburði eykst.

2.1.3.2. Matseining fyrir váhrif

44) Samkvæmt þessari matseiningu er upptaka matjurta á kadmíumi úr jarðvegi og síðan inntaka manna á kadmíumi reiknuð með því að nota váhrifaþætti sem eru lýsandi fyrir bæði sviðsmyndir af núverandi váhrifum og sviðsmyndir þar sem váhrif eru mjög mikil.

⁽¹⁾ http://europa.eu.int/comm/enterprise/chemicals/legislation/fertilizers/cadmium/reports_en.htm

⁽²⁾ ERM, greining og niðurstöður áhættumats aðildarríkjanna á áhættu fyrir heilbrigði manna og umhverfið vegna kadmíums í áburði (ERM, analysis and conclusions from Member States' assessment of the risk to health and the environment from Cadmium in fertilisers), október 2001.

⁽³⁾ Heitir nú vísindanefndin um heilsufars- og umhverfisáhættu (SCHER).

⁽⁴⁾ Álit vísindanefndar um eiturrhif, eiturrhif í umhverfinu og umhverfið (CSTEE) um mat aðildarríkjanna á áhættu fyrir heilbrigði manna og umhverfið vegna kadmíums í áburði. Álitið var gefið á 33. allsherjarfundi vísindanefndarinnar um eiturrhif, eiturrhif í umhverfinu og umhverfið (CSTEE) í Brussel 24. september 2002. <http://europa.eu.int/comm/enterprise/chemicals/legislation/fertilizers/cadmium/m/sctee.pdf>

⁽⁵⁾ Gropuvatn (pore water) er sá hluti vatns í jarðveginum sem helst með hárpúkrafti milli fastra agna í jarðveginum.

2.1.3.3. Matseining fyrir áhættulýsingu

- 45) Þessi matseining gerir Tékklandi kleift að meta tíðni og alvarleika skaðlegra áhrifa sem líklegt er að komi fram vegna raunverulegra eða reiknaðra váhrifa af völdum kadmíums. Gerðir eru útreikningar fyrir þrjár sviðsmyndir og fjögur PNEC-gildi ⁽¹⁾.

2.1.4. Niðurstöður áhættumatsins

- 46) Notkun matseininganna hefur leitt af sér áhættustuðla (hlutföll milli áætlaðs styrks í umhverfinu og styrks þar sem engin áhrif eru fyrirsjáanleg (PEC/PNEC-hlutföll)) ⁽²⁾ á bilinu 0,1–1,19, með áherslu á raunsætt gildi 0,93 fyrir verstu hugsanlegur aðstæður sem rök fyrir innlendum takmörkunum, að því tilskildu að kadmíuminnihald í jarðefnaáburði, sem inniheldur fosfór, fari ekki yfir 50 mg/kg P₂O₅.

2.1.5. Mat á stöðu Tékklands

- 47) Áhættumatið, sem tékknesk yfirvöld lögðu fram, var unnið í samræmi við verklagsreglur og aðferðafræði sem voru ákvarðaðar á vettvangi Bandalagsins og talið er að tryggi að upplýsingarnar, sem fást, séu mjög áreiðanlegar.

- 48) Þar sem Tékkland hefur lagt til PEC/PNEC-gildi, sem er nálægt 1, sem rökstuðningur fyrir því að viðhalda innlendum ákvæðum þótti heppilegt að leggja áhættumatið fyrir vísindanefnd framkvæmdastjórnarinnar um heilsufars- og umhverfisáættu (SCHER) til ítarlegrar athugunar.

- 49) Vísindanefndin um heilsufars- og umhverfisáættu hefur einkum verið beðin um:

— að meta almenn vísindaleg gæði tékknesku skýrslunnar og greina alla meiri háttar annmarka,

— að gefa umsögn um það hvort þær sviðsmyndir, sem voru rannsakaðar, hafi verið viðeigandi og um niðurstöður varðandi uppsöfnun kadmíums í jarðveginum,

— að koma með athugasemdir um það hvort tilgreint PEC/PNEC-gildi upp á 0,93 sé það gildi sem á best við til að lýsa áhættu fyrir heilbrigði manna og umhverfið.

- 50) Mat á stöðu Lýðveldisins Tékklands er því frestað þar til framkvæmdastjórninni hefur borist álit vísindanefndarinnar.

2.2. BEITING ÞRÍÐJU UNDIRGREINAR 6. MGR. 95. GR. SÁTTMÁLANS

- 51) Framkvæmdastjórnin telur, eftir nákvæma rannsókn á þessum gögnum, að þau skilyrði, sem mælt er fyrir um í þriðju undirgrein 6. mgr. 95. gr., séu uppfyllt þannig að unnt sé að nýta möguleikann á að framlengja sex mánaða frestinn sem framkvæmdastjórnin hefur til þess að samþykkja eða hafna innlendum ákvæðum sem kveðið er á um í þeirri grein.

2.2.1. Rökstuðningur sem er byggður á því hversu flókið málið er

- 52) Með tilliti til rannsóknarinnar, sem tékknesk yfirvöld lögðu fram, þar sem komist er að þeirri niðurstöðu að PEC/PNEC-gildið sé mjög nálægt 1, er nauðsynlegt að vísindanefndin um heilsufars- og umhverfisáættu (SCHER) framkvæmi rannsókn til þess að skýra hvort í reynd sé um áhættu að ræða fyrir umhverfið og heilbrigði manna. Haft var samráð við vísindanefnd framkvæmdastjórnarinnar á sínum tíma þegar Austurríki, Finnland og Svíþjóð lögðu fram svipaðar rannsóknir til stuðnings beiðni sinni um innlendar undanþágur. Framkvæmdastjórnin skal því biðja niðurstaðna úr þessari endurskoðun áður en hún tekur ákvörðun samkvæmt fyrstu undirgrein 6. mgr. 95. gr. Framkvæmdastjórnin telur að við þessar kringumstæður sé réttlætanlegt að framlengja sex mánaða frestinn, sem hún hefur til þess að samþykkja eða hafna innlendum ákvæðum, til þess að vísindanefndinni sé unnt að vinna vandað mat og álit og til þess að hægt sé að draga samsvarandi ályktanir varðandi innlend ákvæði. Í þessu skyni er nauðsynlegt að framlengja frestinn til 6. desember 2006.

2.2.2. Heilbrigði manna engin hætta búin

- 53) Á grundvelli þeirra forsendna og sviðsmynda sem eru notaðar er niðurstaða tékknesku skýrslunnar sú að eins og sakir standa hafi notkun kadmíums í áburði ekki í för með sér áhættu fyrir heilbrigði manna.

- 54) Leyfilegur þolanlegur vikuskammtur (PTWI) kadmíums, sem Alþjóðaheilbrigðismálastofnunin fastsetti, er 7 µg/kg á viku. Þessi viðmiðunarmörk jafngilda 60 µg á dag fyrir einstakling sem vegur um 60 kg.. Í Lýðveldinu Tékklandi er áætlað að meðaldagskammtur kadmíums hjá fullorðnum einstaklingi sé 12–27 µg á dag árið 2000, eftir því hvaða sviðsmynd er notuð, sem jafngildir u.þ.b. 19%–45% af viðmiðunarmörkum Alþjóðaheilbrigðismálastofnunarinnar.

⁽¹⁾ PNEC: styrkur þar sem engin áhrif eru fyrirsjáanleg (Predictable No-Effect Concentration).

⁽²⁾ Sú áhættumatsaðferð, sem tilgreind er í reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 1488/94 og lýst er nánar í tæknilegum leiðbeiningum um mat á áhættu af völdum nýrra og skráðra efna, felst í að reikna út hlutföll milli áætlaðs styrks tiltekins efnis í umhverfinu (PEC) og styrk þess efnis í tilteknu umhverfshólfi þar sem engin áhrif eru fyrirsjáanleg (PNEC). Áætla er mæld með hlutfalli PEC/PNEC, magni sem vísað er til í tékknesku skýrslunni sem hættustuðul. PEC/PNEC-hlutfall sem er lægra en 1 bendir til þess að ekki sé fyrir hendi nein áætlaða fyrir umhverfið en sé hlutfallið 1 eða hærra bendir það til ástands þar sem áhættan er raunveruleg eða hugsanleg; því stærra sem hlutfallið er, þeim mun meira er umfang áhrifanna. Hlutfallslegar aðgerðir til áhættustjórnunar eru tilgreindar í þeim tilvikum þar sem PEC/PNEC-hlutfallið er hærra en 1.

- 55) Í þeirri matseiningu fyrir áhættulýsingu hjá mönnum, sem tékknesk yfirvöld lögðu fram, var inntekið magn af kadmíumi, sem greint var í mismunandi sviðsmyndum, borið saman við þau viðmiðunarmörk sem Alþjóðaheilbrigðismálastofnunin mælir með. Niðurstaðan er svokölluð öryggismörk. Ef öryggismörk fara yfir 1 má líta svo á að viðkomandi aðstæður geti haft áhættu í för með sér fyrir heilbrigði einstaklings, sem verður fyrir váhrifum. Á grundvelli þeirra forsendna og þeirrar aðferðafræði, sem notaðar eru í tékknesku skýrslunni, sem er í athugun hjá vísindanefndinni, var ekki farið yfir öryggismörkin 1 í neinum sviðsmyndum, þ.m.t. efri marka sviðsmyndin sem var rannsökuð, þ.e.a.s. ef gert er ráð fyrir að 100% innbyrtra matvæla séu upprunnin á svæðum þar sem áburður er borinn á og að kadmíuminnihaldið sé um 90 mg/kg P_2O_5 .

IV. NIÐURSTAÐA

- 56) Í ljósi þess sem að framan greinir kemst framkvæmdastjórnin að þeirri niðurstöðu að umsókn Tékklands, sem henni var tilkynnt um 1. desember 2005 í því skyni að fá samþykki fyrir áframhaldandi beitingu innlendra ákvæða varðandi kadmíuminnihald í áburði, sé tæk.
- 57) Vegna þess hversu flókið málið er og þar sem engar vísbendingar eru um að heilbrigði manna sé hættu búin telur framkvæmdastjórnin réttlætanlegt að framlengja

frestinn, sem um getur í fyrstu undirgrein 6. mgr. 95., gr., til 6. desember 2006.

SAMÞYKKT ÁKVÖRDUN ÞESSA:

1. gr.

Samkvæmt þriðju undirgrein, 6. mgr. 95. gr. sáttmálans er fresturinn, sem um getur í fyrstu undirgrein fyrrnefndrar greinar, til þess að samþykkja eða hafna innlendu ákvæðunum, sem Tékkland tilkynnti um 1. desember 2005 skv. 4. mgr. 95. gr. og varða kadmíum í áburði, framlengdur til 6. desember 2006.

2. gr.

Ákvörðun þessari er beint til Tékklands.

Gjört í Brussel 24. maí 2006.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Günter VERHEUGEN

varaforseti.

TILSKIPUN EVRÓPUÞINGSINS OG RÁÐSINS 2003/33/EB

2008/EES/78/18

frá 26. maí 2003

um samræmingu laga og stjórnsýslufyrirmæla aðildarríkjanna varðandi auglýsingu tóbaksvara og kostun í tengslum við þær(*)

EVRÓPUÞINGIÐ OG RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS HAFU,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins, einkum 2. mgr. 47. gr., 55. og 95. gr.,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnarinnar ⁽¹⁾,með hliðsjón af álitum efnahags- og félagsmálanefndar Evrópubandalaganna ⁽²⁾,

að höfðu samráði við svæðanefndina,

í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 251. gr. sáttmálans ⁽³⁾,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Mismunur er á ákvæðum í lögum og stjórnsýslufyrirmælum aðildarríkjanna um auglýsingu tóbaksvara og kostun í tengslum við þær. Þessi auglýsing og kostun fer í vissum tilvikum yfir landamæri aðildarríkja eða varðar alþjóðlega viðburði og telst til starfsemi sem heyrir undir 49. gr. sáttmálans. Mismunur á innlendra lögjöf gæti í vaxandi mæli leitt til hindrana á frjálsum flutningum milli aðildarríkjanna á vörum eða þjónustu sem liggja til grundvallar slíkri auglýsingu og kostun. Þegar hefur orðið vart við tilteknar hindranir í tengslum við auglýsingar í fréttamiðlum. Með kostun eykst röskun samkeppnisskilyrða að öllum líkindum og nú þegar hefur borið á slíku í tengslum við skipulagningu tiltekinna íþróttar- og menningarviðburða.
- 2) Ryðja skal þessum hindrunum úr vegi og í því skyni skal í ákvæðum tilvikum samræma reglur um auglýsingu tóbaksvara og kostun í tengslum við þær. Umfram allt verður að tilgreina í hvaða mæli tóbaksauglýsingar eru leyfðar í ákvæðum flokkum útgefins efnis.
- 3) Samkvæmt 3. mgr. 95. gr. sáttmálans skal framkvæmdastjórnin, í tillögum sínum um myndun og starfsemi innri markaðarins á sviði heilbrigðis, gera ráð fyrir viðtækri vernd. Einnig skulu Evrópuþingið og ráðið, hvort á sínu valdsviði, leitast við að ná þessu markmiði. Lögjörf aðildarríkjanna, sem á að samræma, er ætlað að vernda lýðheilsu með því að setja reglur um auglýsingu tóbaks, sem er ávanabindandi vara og veldur hálfri milljón dauðsfalla í Bandalaginu ár hvert, og komast þannig hjá

því að ungmenni byrji á unga aldri að reykja vegna áhrifa frá auglýsingum og verði háð reykingum.

- 4) Umtalsverð hættu er á að frjáls dreifing útgefins efnis á borð við tímarit, dagblöð og önnur blöð á innri markaðnum mæti hindrunum í formi laga og stjórnsýslufyrirmæla aðildarríkjanna sem banna eða setja reglur um auglýsingu tóbaks í þessum miðlum. Til þess að tryggja frjálsa dreifingu slíkra miðla á öllum innri markaðnum er nauðsynlegt að takmarka tóbaksauglýsingar í þeim við blöð og tímarit sem ekki eru ætluð almenningi, s.s. útgefið efni, sem eingöngu er ætlað fagfólki í tóbaksíðnaði, og útgefið efni sem er prentað og gefið út í þriðju löndum en ekki aðallega ætlað fyrir markað Bandalagsins.
- 5) Lög og stjórnsýslufyrirmæli aðildarríkjanna um tilteknar tegundir kostunar tóbaksvara, sem hafa áhrif yfir landamæri, fela í sér umtalsverða hættu á því að samkeppnisskilyrði þessarar starfsemi raskist á innri markaðnum. Til að komast hjá slíkri röskun er nauðsynlegt að banna slíka kostun starfsemi eða viðburða sem eingöngu hafa áhrif yfir landamæri, sem annars gæti verið leið til að sniðganga takmarkanir á beinum auglýsingum, án þess að setja reglur um kostun innanlands.
- 6) Þjónusta upplýsingasamfélagsins er í vaxandi mæli notuð til að auglýsa tóbaksvörur eftir því sem neysla og aðgangur almennings að slíkri þjónustu eykst. Slík þjónusta, auk hljóðvarpsútsendinga, sem einnig er hægt að útvarpa með því að nota þjónustu upplýsingasamfélagsins, höfðar sérstaklega til ungra neytenda og er þeim nærtæk. Eðli sínu samkvæmt ná tóbaksauglýsingar í báðum þessum miðlum yfir landamæri og skulu settar um þær reglur á vettvangi Bandalagsins.
- 7) Ókeypis dreifing tóbaksvara er takmörkuð í nokkrum aðildarríkjum þar eð miklar líkur eru á að þær leiði til ávanabindingar. Ókeypis dreifing hefur átt sér stað í tengslum við kostun viðburða, sem hefur áhrif yfir landamæri, og skal hún þar af leiðandi bönnuð.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 152, 20.6.2003, bls. 16. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 150/2006 frá 8. desember 2006 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn, sjá EES-viðbætur við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins nr. 15, 29.3.2007, p. 17.

⁽¹⁾ Stjtið. EB C 270 E, 25.9.2001, bls. 97.

⁽²⁾ Stjtið. EB C 36, 8.2.2002, bls. 104.

⁽³⁾ Álit Evrópuþingsins frá 20. nóvember 2002 (hefur enn ekki verið birt í Stjórnartíðindum ESB) og ákvörðun ráðsins frá 27. mars 2003.

- 8) Alþjóðlegir staðlar, sem gilda um auglýsingu tóbaksvara og kostun í tengslum við þær, eru viðfangsefni samningaviðræðna um drög að rammasamningi Alþjóðheilbrigðismálastofnunarinnar um tóbaksvarnir. Með þessum samningaviðræðum er ætlunin að semja bindandi alþjóðareglur til fyllingar reglunum í þessari tilskipun.
- 9) Framkvæmdastjórnin skal semja skýrslu um framkvæmd þessarar tilskipunar. Gera skal ráð fyrir því í viðeigandi áætlunum Bandalagsins að fylgst verði með áhrifum þessarar tilskipunar á lýðheilsu.
- 10) Aðildarríkin skulu gera viðunandi og skilvirkar ráðstafanir til að tryggja eftirlit með framkvæmd ráðstafana sem þau samþykkja samkvæmt þessari tilskipun í samræmi við innlenda löggjöf sína, eins og kveðið er á um í orðsendingu framkvæmdastjórnarinnar til Evrópuþingsins og ráðsins um þýðingu viðurlaga í tengslum við framkvæmd á löggjöf Bandalagsins um innri markaðinn og í ályktun ráðsins frá 29. júní 1995 um skilvirka, samræmda beitingu laga Bandalagsins og um viðurlög við brotum á lögum Bandalagsins á innri markaðinum ⁽¹⁾. Slíkar ráðstafanir skulu ná yfir ákvæði sem gefa einstaklingum eða stofnunum með lögmæta hagsmuni af stöðvun starfsemi, sem stríðir gegn þessari tilskipun, möguleika á íhlutun.
- 11) Þau viðurlög, sem kveðið er á um í þessari tilskipun, skulu vera með fyrirvara um önnur viðurlög eða réttarúr-ræði að landslögum.
- 12) Í þessari tilskipun eru settar reglur um auglýsingu tóbaksvara í öðrum miðlum en sjónvarpi, þ.e. fréttamiðlum og öðru útgefnu, prentuðu efni, hljóðvarpsútsendingum og í tengslum við þjónustu upplýsingasamfélagsins. Einnig eru settar reglur um kostun tóbaksfyrirtækja á hljóðvarpsútsendingum, viðburðum eða starfsemi sem varða eða eiga sér stað í nokkrum aðildarríkjum eða hafa áhrif yfir landamæri á annan hátt, þ.m.t. dreifing á tóbaksvörum sem eru ókeypis eða með afslætti. Aðrar tegundir auglýsinga, s.s. óbeinar auglýsingar, auk kostunar á viðburðum eða starfsemi án áhrifa yfir landamæri, falla utan gildissviðs þessarar tilskipunar. Með fyrirvara um sáttmálann geta aðildarríkin haldið áfram að setja reglur um þessi mál eftir því sem þau telja nauðsynlegt til þess að tryggja heilbrigði manna.
- 13) Auglýsingar á lyfjum, sem ætluð eru mönnum, falla undir tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2001/83/EB frá 6. nóvember 2001 um Bandalagsreglur um lyf sem ætluð eru mönnum ⁽²⁾. Auglýsingar á vörum, sem ætlað er að venja fólk af tóbaksfíkn, falla ekki undir gildissvið þessarar tilskipunar.
- 14) Tilskipun þessi skal vera með fyrirvara um tilskipun ráðsins 89/552/EBE frá 3. október 1989 um samræmingu tiltekinna ákvæða í lögum og stjórnsýslufyrirmælum í aðildarríkjunum um sjónvarpsrekstur, sem bannar allar tegundir sjónvarpsauglýsinga á vindlingum og öðrum tóbaksvörum. Í tilskipun 89/552/EBE er kveðið á um að sjónvarpsdagskrár megi ekki vera kostaðar af fyrir-tækjum ef meginumsvif þeirra felast í því að framleiða og selja vindlinga og aðrar tóbaksvörur eða veita þjónustu sem bannað er að auglýsa samkvæmt þeirri tilskipun. Fjarkaup á tóbaksvörum eru einnig bönnuð með tilskipun 89/552/EBE.
- 15) Fjölbjóðlegir eiginleikar auglýsinga eru viðurkenndir með tilskipun ráðsins 84/450/EBE frá 10. september 1984 um samræmingu á lögum og stjórnsýslufyrirmælum aðildarríkjanna um villandi auglýsingar ⁽³⁾. Í tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2001/37/EB frá 5. júní 2001 um samræmingu ákvæða í lögum og stjórnsýslufyrirmælum aðildarríkjanna varðandi framleiðslu, kynningu og sölu á tóbaksvörum ⁽⁴⁾ eru ákvæði um notkun villandi vörulýsinga við merkingu tóbaksvara, sem einnig er viðurkennt að hafi áhrif yfir landamæri.
- 16) Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 98/43/EB frá 6. júlí 1998 um samræmingu ákvæða í lögum og stjórnsýslufyrirmælum aðildarríkjanna varðandi framleiðslu, kynningu og sölu á tóbaksvörum ⁽⁵⁾ var ógilt hjá Dómstólnum í máli C-376/98, *Sambandslýðveldið Þýskaland gegn Evrópuþinginu og ráði Evrópusambandsins* ⁽⁶⁾. Því ber að líta á tilvísun í tilskipun 98/43/EB sem tilvísun í þessa tilskipun.

⁽¹⁾ Stjtið. EB C 188, 22.7.1995, bls. 1.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 311, 28.11.2001, bls. 67.

⁽³⁾ Stjtið. EB L 298, 17.10.1989, bls. 23. Tilskipuninni var breytt með tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 97/36/EB (Stjtið. EB L 202, 30.7.1997, bls. 60).

⁽⁴⁾ Stjtið. EB L 250, 19.9.1984, bls. 17. Tilskipuninni var breytt með tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 97/55/EB (Stjtið. EB L 290, 23.10.1997, bls. 18).

⁽⁵⁾ Stjtið. EB L 194, 18.7.2001, bls. 26.

⁽⁶⁾ Stjtið. EB L 213, 30.7.1998, bls. 9.

⁽⁷⁾ Dómasafn EB (ECR) 2000, I-8419.

17) Í samræmi við meðalhófsregluna er nauðsynlegt og við hæfi að mæla fyrir um ákvæði, að því er varðar auglýsingu tóbaksvara og kostun í tengslum við þær, til að ná því grundvallarmarkmiði að innri markaðurinn starfi eðlilega. Með þessari tilskipun er ekki gengið lengra en nauðsyn krefur til þess að settum markmiðum verði náð í samræmi við þriðju málsgrein 5. gr. sáttmálans.

18) Í þessari tilskipun eru grundvallarréttindi virt og þeim meginreglum einkum fylgt sem eru viðurkenndar í sáttmála Evrópusambandsins um grundvallarréttindi. Með þessari tilskipun er einkum leitast við að tryggja að grundvallarréttindi tjáningarfrelsisins séu haldin í heiðri.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

1. gr.

Efni og gildissvið

1. Markmið tilskipunar þessarar er að samræma lög og stjórn-sýslufyrirmæli aðildarríkjanna um auglýsingu tóbaksvara og kostun í tengslum við þær:

- a) í fréttamiðlum og öðru útgefnu, prentuðu efni,
- b) í hljóðvarpsútsendingum,
- c) í þjónustu upplýsingasamfélagsins og
- d) með kostun í tengslum við tóbak, þ.m.t. ókeypis dreifing tóbaksvara.

2. Tilskipun þessari er ætlað að tryggja frjálsa dreifingu viðkomandi miðla og tengdrar þjónustu og ryðja úr vegi hindrunum á starfsemi innri markaðarins.

2. gr.

Skilgreiningar

Í þessari tilskipun er merking eftirfarandi hugtaka sem hér segir:

- a) „tóbaksvörur“: vörur sem á að reykja, söga að sér, sjúga eða tyggja svo framarlega sem þær eru úr tóbaki, jafnvel að hluta til,
- b) „auglýsing“: hvers konar viðskiptaorðsending sem hefur það markmið eða þau beinu eða óbeinu áhrif að kynna tóbaksvöru,
- c) „kostun“: hvers konar opinbert framlag eða einkaframlag til viðburðar, starfsemi eða einstaklings sem hefur það markmið eða þau beinu eða óbeinu áhrif að kynna tóbaksvöru,
- d) „þjónusta upplýsingasamfélagsins“: þjónusta í skilningi 2. mgr. 1. gr. tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 98/34/EB frá 22. júní 1998 sem setur reglur um tilhögun upplýsinga-

skipta vegna tæknilegra staðla og reglugerða sem og reglna um þjónustu upplýsingasamfélagsins ⁽¹⁾.

3. gr.

Auglýsingar í prentmiðlum og í þjónustu upplýsingasamfélagsins

1. Takmarka skal auglýsingar í fréttamiðlum og öðru útgefnu, prentuðu efni við útgefið efni sem eingöngu er ætlað fagfólki í tóbaksíðnaði og útgefið efni sem er prentað og gefið út í þriðju löndum en ekki aðallega fyrir markað Bandalagsins.

Banna skal aðrar auglýsingar í fréttamiðlum og öðru útgefnu, prentuðu efni.

2. Auglýsingar, sem ekki eru leyfðar í fréttamiðlum og öðru útgefnu, prentuðu efni, skulu ekki leyfðar í þjónustu upplýsingasamfélagsins.

4. gr.

Útvarpsauglýsingar og kostun

- 1. Banna skal hvers kyns útvarpsauglýsingar tóbaksvara.
- 2. Útvarpsdagskrár mega ekki vera kostaðar af fyrirtækjum ef meginumsvif þeirra felast í því að framleiða og selja tóbaksvörur.

5. gr.

Kostun viðburða

1. Banna skal kostun viðburða eða starfsemi sem varða eða eiga sér stað í nokkrum aðildarríkjum eða hafa áhrif yfir landamæri á annan hátt.

2. Banna skal ókeypis dreifingu tóbaksvara í tengslum við kostun viðburða, sem um getur í 1. mgr., sem hefur það markmið eða beinu eða óbeinu áhrif að kynna tóbaksvöru.

6. gr.

Skýrsla

Eigi síðar en 20. júní 2008 skal framkvæmdastjórnin leggja fyrir Evrópuþingið, ráðið og efnahags- og félagsmálanefnd Evrópubandalaganna skýrslu um framkvæmd þessarar tilskipunar. Skýrslunni skulu fylgja allar tillögur um breytingar á þessari tilskipun sem framkvæmdastjórnin telur nauðsynlegar.

⁽¹⁾ Stjótið. EB L 204, 21.7.1998, bls. 37. Tilskipuninni var breytt með tilskipun 98/48/EB (Stjótið. EB L 217, 5.8.1998, bls. 18).

7. gr.

Viðurlög og framfylgd

Aðildarríkin skulu setja reglur um viðurlög við brotum gegn innlendum ákvæðum, sem eru samþykkt samkvæmt þessari tilskipun, og gera allar nauðsynlegar ráðstafanir til að tryggja að þeim sé beitt. Viðurlögin skulu vera skilvirk, í réttu hlutfalli við brotið og letjandi. Aðildarríkin skulu tilkynna framkvæmdastjórninni um þessar reglur í síðasta lagi á þeim degi sem er tiltekinn í 10. gr. og skulu tilkynna án tafar um síðari breytingar sem hafa áhrif á þær.

Í þessum reglum skulu vera ákvæði sem tryggja að einstaklingar eða stofnanir, sem samkvæmt innlendra löggjöf geta réttlætt lögmæta hagsmunir af að koma í veg fyrir auglýsingu, kostun eða annað sem er ósamrýmanlegt þessari tilskipun, geti hafið málsókn gegn slíkri auglýsingu eða kostun eða vakið athygli stjórnarsýslustofnunar, sem annaðhvort er til þess bær að kveða upp úrskurð um kærur eða hefja viðeigandi málarekstur, á slíkri auglýsingu eða kostun.

8. gr.

Frjálsir flutningar á vörum og þjónustu

Aðildarríkin skulu ekki banna eða takmarka frjálsa flutninga á vörum og þjónustu sem samrýmast þessari tilskipun.

9. gr.

Tilvísanir í tilskipun 98/43/EB

Líta ber á tilvísun í ógiltu tilskipunina 98/43/EB sem tilvísun í þessa tilskipun.

10. gr.

Framkvæmd

1. Aðildarríkin skulu samþykkja nauðsynleg lög og stjórn-sýslufyrirmæli til að fara að tilskipun þessari eigi síðar en 31. júlí 2005. Þau skulu tilkynna það framkvæmdastjórninni þegar í stað. Þegar aðildarríkin samþykkja þessar ráðstafanir skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvísun þegar þær eru birtar opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun.

11. gr.

Gildistaka

Tilskipun þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

12. gr.

Viðtakendur

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 26. maí 2003.

Fyrir hönd Evrópuþingsins,

P. COX

forseti.

Fyrir hönd ráðsins,

G. DRYG

forseti.

TILSKIPUN EVRÓPUÞINGSINS OG RÁÐSINS 2004/8/EB

2008/EES/78/19

frá 11. febrúar 2004

um að auka samvinnslu raf- og varmaorku sem byggist á eftirspurn eftir notvarma á innri orkumarkaðinum og um breytingu á tilskipun 92/42/EBE*

EVROPUÞINGIÐ OG RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS HAFAR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins, einkum l. mgr. 175. gr.,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnarinnar ⁽¹⁾,með hliðsjón af álitum efnahags- og félagsmálanefndar Evrópubandalaganna ⁽²⁾,með hliðsjón af álitum svæðanefndarinnar ⁽³⁾, í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 251. gr. sáttmálans ⁽⁴⁾,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Nú sem stendur er möguleikinn til þess að nota samvinnslu raf- og varmaorku sem orkusparnaðar-ráðstöfun vannýttur í Bandalaginu. Aukin samvinnsla með góða orkunýtni, sem byggist á eftirspurn eftir notvarma, hefur forgang í Bandalaginu í ljósi mögulegs ávinnings af því að nota samvinnslu raf- og varmaorku til þess að spara frumorku, komast hjá tapi í flutningskerfi og draga úr losun, umfram allt gróðurhúsalofttegunda. Þar að auki getur hagkvæm notkun orku með samvinnslu raf- og varmaorku einnig stuðlað með jákvæðum hætti að afhendingaröryggi og eflt samkeppnisstöðu Evrópusambandsins og aðildarríkja þess. Því er nauðsynlegt að gera ráðstafanir til að tryggja að þessi möguleiki nýtist betur innan ramma innri orkumarkaðarins.
- 2) Með tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2003/54/EB frá 26. júní 2003 ⁽⁵⁾ eru settar sameiginlegar reglur um framleiðslu, flutning, dreifingu og afhendingu rafmagns á innri raforkumarkaðnum. Í þessu samhengi stuðlar þróun samvinnslu raf- og varmaorku að aukinni samkeppni, einnig með tilliti til nýrra markaðsaðila.
- 3) Í grænbókinni „Fram til evrópsks skipulags sem tryggir öruggar orkubirgðir“ er bent á að Evrópusambandið reiði sig of mikið á ytri orkugjafa, sem í dag sjá fyrir 50% af þörfum þess, og er því spáð að sú tala verði komin upp í 70% árið 2030 ef fram heldur sem horfir. Þegar treyst er á innflutning og hlutfall innflutnings fer vaxandi eykst hættan á því að rof eða erfiðleikar verði við afhendingu. Þó ber ekki einungis að líta á afhendingaröryggi sem lið í því að treysta minna á innflutning og auka innlenda framleiðslu. Afhendingaröryggi kallar á margskonar stefnumótandi frumkvæði sem miðar m.a. að fjölbreyti-

leika orkugjafa og tækni og betri alþjóðasamskiptum. Í grænbókinni er enn fremur lögð áhersla á að afhendingaröryggi skipti miklu fyrir sjálfbæra þróun í framtíðinni. Í grænbókinni er sett fram sú niðurstaða að samþykkt nýrra ráðstafana, sem miða að því að minnka eftirspurn eftir orku, skipti miklu bæði með tilliti til þess að treysta minna á innflutning og takmarka losun gróðurhúsalofttegunda. Í ályktun sinni frá 15. nóvember 2001 um grænbókina ⁽⁶⁾ kallar Evrópuþingið eftir aðgerðum sem hvetja til að breytt verði yfir í skilvirk orkuver, þ.m.t. fyrir samvinnslu varma- og raforku.

- 4) Í orðsendingu framkvæmdastjórnarinnar „Sjálfbær þróun í Evrópu fyrir betri heim — framkvæmdaáætlun Evrópusambandsins um sjálfbæra þróun“, sem var lögð fram á fundi leiðtoga ráðsins í Gautaborg 15. og 16. júní 2001, er bent á loftslagsbreytingar sem eina helstu hindrunina í vegi fyrir sjálfbærri þróun og lögð áhersla á þörfina fyrir aukna notkun umhverfisvænnar orku og afgerandi aðgerðir til að draga úr eftirspurn eftir orku.
- 5) Aukin notkun samvinnslu raf- og varmaorku, sem miðar að því að spara frumorku, er mikilvægur hluti þeirra ráðstafana sem eru nauðsynlegar til að fara að Kýótóbókuninni við rammasamning Sameinuðu þjóðanna um loftslagsbreytingar og öðrum stefnumiðuðum ráðstöfunum til að standa við frekari skuldbindingar. Í orðsendingu sinni um fyrsta áfanga Evrópuáætlunar um loftslagsbreytingar bendir framkvæmdastjórnin á aukna samvinnslu raf- og varmaorku sem eina af þeim ráðstöfunum sem væru nauðsynlegar til að draga úr losun gróðurhúsalofttegunda frá orkugeiranum og kunngerir þá fyrirætlun að leggja fram tillögu að tilskipun um að auka samvinnslu raf- og varmaorku á árinu 2002.
- 6) Í ályktun sinni frá 25. september 2002 um orðsendingu framkvæmdastjórnarinnar um fyrsta áfanga Evrópuáætlunar um loftslagsbreytingar ⁽⁷⁾ fagnar Evrópuþingið þeirri hugmynd að leggja fram tillögu um eflingu ráðstafana Bandalagsins til að stuðla að samvinnslu raf- og varmaorku (CHP) og hvetur til þess að tilskipun um að auka samvinnslu raf- og varmaorku verði samþykkt sem fyrst.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 52, 21.2.2004, bls. 50. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 151/2006 frá 8. desember 2006 um breytingu á IV. viðauka (Orka) við EES-samninginn, sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins nr. 15, 29.3.2007, p. 18.

⁽¹⁾ Stjtið. EB C 291 E, 26.11.2002, bls. 182.

⁽²⁾ Stjtið. ESB C 95, 23.4.2003, bls. 12.

⁽³⁾ Stjtið. ESB C 244, 10.10.2003, bls. 1.

⁽⁴⁾ Álit Evrópuþingsins frá 13. maí 2003 (hefur enn ekki verið birt í Stjórnartíðindum), sameiginleg afstaða ráðsins frá 8. september 2003 (hefur enn ekki verið birt í Stjórnartíðindum) og afstaða Evrópuþingsins frá 18. desember 2003 (hefur enn ekki verið birt í Stjórnartíðindum).

⁽⁵⁾ Stjtið. ESB L 176, 15.7.2003, bls. 37.

⁽⁶⁾ Stjtið. EB C 140 E, 13.6.2002, bls. 543.

⁽⁷⁾ Stjtið. ESB C 273 E, 14.11.2003, bls. 172.

- 7) Mikilvægi samvinnslu raf- og varmaorku er enn fremur viðurkennt með ályktun ráðsins frá 18. desember 1997 ⁽¹⁾ og ályktun Evrópuþingsins frá 15. maí 1998 ⁽²⁾ um áætlun Bandalagsins um að stuðla að samvinnslu raf- og varmaorku.
- 8) Í niðurstöðum sínum frá 30. maí 2000 og frá 5. desember 2000 fellst ráðið á aðgerðaáætlun Bandalagsins um orkunýtni og bendir á aukna samvinnslu raf- og varmaorku sem forgangssvið til skamms tíma litið. Í ályktun sinni frá 14. mars 2001 um aðgerðaáætlun um orkunýtni ⁽³⁾ hvetur Evrópuþingið framkvæmdastjórnina til að leggja fram tillögu að sameiginlegum reglum um að auka samvinnslu raf- og varmaorku þar sem það er hagkvæmt út frá umhverfissjónarmiðum.
- 9) Í tilskipun ráðsins 96/61/EB frá 24. september 1996 um samþættar mengunarvarnir og eftirlit með mengun ⁽⁴⁾, tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2001/80/EB frá 23. október 2001 um takmörkun á losun tiltekinnna mengunarefna frá stórum brennsluverum út í andrúmsloftið ⁽⁵⁾ og tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2000/76/EB frá 4. desember 2000 um brennslu úrgangs ⁽⁶⁾ er lögð áhersla á að þróa möguleikana á samvinnslu raf- og varmaorku í nýjum mannvirkjum.
- 10) Samkvæmt tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2002/91/EB frá 16. desember 2002 um orkunýtingu bygginga ⁽⁷⁾ er aðildarríkjunum skylt í tengslum við nýjar byggingar, þar sem samanlagt nýtingarhlutfall er yfir 1 000 m², að sjá til þess að möguleikarnir, frá tæknilegu, umhverfislegu og fjárhagslegu sjónarmiði, á að setja upp önnur kerfi, t.d. fyrir samvinnslu raf- og varmaorku, séu kannaðir og teknir til greina áður hafist er handa við byggingu.
- 11) Í þessari tilskipun er samvinnsla með góða orkunýtni á orkusparnaður sem næst með fjölnotaframleiðslu í stað aðskildrar framleiðslu varma og raforku. Orkusparnaður þarf að vera yfir 10% til að réttlæta hugtakið „samvinnsla með góða orkunýtni“. Með tilliti til þess að orkusparnaður sé eins mikill og kostur er og komast hjá því að hann fari forgörðum verður að gefa mikinn gaum að rekstrarskilyrðum eininga fyrir samvinnslu raf- og varmaorku.
- 12) Við mat á sparnaði frumorku skiptir miklu að tekið sé tillit til ástandsins í þeim aðildarríkjum þar sem stærsti hluti raforkunotkunarinnar byggist á innflutningi.
- 13) Með tilliti til gagnsæis er mikilvægt að samþykkja samræmda grunnskilgreiningu á samvinnslu raf- og varmaorku. Ef mannvirki til samvinnslu raf- og varmaorku eru útbúin til að framkalla aðgreinda raforku- eða varmaframleiðslu skal ekki skilgreina þá framleiðslu sem samvinnslu raf- og varmaorku að því er varðar útgáfu upprunaábyrgðar og vegna hagskýrslugerðar.
- 14) Til þess að tryggja að stuðningur við heildarsamvinnslu raf- og varmaorku innan ramma þessarar tilskipunar byggist á eftirspurn eftir notvarma og á sparnaði frumorku er nauðsynlegt að setja fram viðmiðanir í því skyni að ákvarða og meta heildarsamvinnslu raf- og varmaorku sem fellur undir grunnskilgreininguna.
- 15) Almennt markmið þessarar tilskipunar skal vera að ákveða samræmda aðferð við útreikning á rafmagni frá samvinnslu raf- og varmaorku og nauðsynlegar viðmiðunarreglur um framkvæmd hans, að teknu tilliti til aðferða á borð við þær sem verið er að þróa hjá evrópskum staðlastofnunum. Þá aðferð ber að laga að tækniframförum. Notkun útreikninga í II. og III. viðauka að því er varðar öreiningar fyrir samvinnslu raf- og varmaorku getur, í samræmi við meðalhöfsregluna, byggist á gildum úr gerðarprófunarferli sem lögbær, óháður aðili hefur vottað.
- 16) Sú skilgreining á samvinnslu raf- og varmaorku og samvinnslu með góða orkunýtni, sem er notuð í þessari tilskipun, útilokar ekki aðrar skilgreiningar í innlendri löggjöf í öðrum tilgangi en fram kemur í þessari tilskipun. Þar að auki má nota viðkomandi skilgreiningar í tilskipun 2003/54/EB og tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2001/77/EB frá 27. september 2001 um að auka hlutdeild rafmagns, sem er framleitt með endurnýjanlegum orkugjöfum, á innri raforkumarkaði ⁽⁸⁾.
- 17) Mæling á framleiðslu notvarma við framleiðslustað, í raf- og varmasamvinnsluveri, undirstrikar þörfina fyrir að tryggja að hagræðið af notvarma, sem verður til við samvinnslu raf- og varmaorku, fari ekki forgörðum í háhitatapi í dreifingarkerfum.
- 18) Hlutfallið milli orku og varma er tæknileg stærð sem þarfnast skilgreiningar svo að hægt sé að reikna út magn raforku frá samvinnslu raf- og varmaorku.
- 19) Í þessari tilskipun getur skilgreiningin á „einingum fyrir samvinnslu raf- og varmaorku“ einnig tekið til búnaðar þar sem eingöngu er unnt að framleiða annaðhvort raforku eða varmaorku, s.s. varabrennslubúnaðar og eftirbrennslueininga. Ekki skal líta á framleiðslu slíks búnaðar sem samvinnslu raf- og varmaorku að því er varðar útgáfu upprunaábyrgðar eða vegna hagskýrslugerðar.

⁽¹⁾ Stjtið. EB C 4, 8.1.1998, bls. 1.

⁽²⁾ Stjtið. EB C 167, 1.6.1998, bls. 308.

⁽³⁾ Stjtið. EB C 343, 5.12.2001, bls. 190.

⁽⁴⁾ Stjtið. EB C 257, 10.10.1996, bls. 26.

⁽⁵⁾ Stjtið. EB L 309, 27.11.2001, bls. 1.

⁽⁶⁾ Stjtið. EB L 332, 28.12.2000, bls. 91.

⁽⁷⁾ Stjtið. EB L 1, 4.1.2003, bls. 65.

⁽⁸⁾ Stjtið. EB L 283, 27.10.2001, bls. 33.

- 20) Skilgreiningin á „lítilli einingu fyrir samvinnslu raf- og varmaorku“ felur m.a. í sér öreiningar og dreifðar einingar fyrir samvinnslu raf- og varmaorku, t.d. einingar sem þjóna einangruðum svæðum eða mæta takmarkaðri þörf í íbúðabyggingum, fyrirtækjum eða iðnaði.
- 21) Til þess að auka gagnsæi þegar val neytenda stendur á milli raforku frá samvinnslu raf- og varmaorku og raforku, sem er framleidd með annarri tækni, er nauðsynlegt að tryggja að, á grundvelli samræmdrar viðmiðunar fyrir orkunýtni, sé unnt að ábyrgjast uppruna samvinnslu með góða orkunýtni. Kerfi fyrir upprunaábyrgð fela ekki í sér sjálfkrafa rétt til þess að hafa hag af innlendu stuðningskerfi.
- 22) Miklu skiptir að öll raforka frá samvinnslu með góða orkunýtni geti fallið undir slíka upprunaábyrgð. Gera skal skýran greinarmun á upprunaábyrgðum og skiptanlegum vottorðum.
- 23) Til þess að tryggja aukna markaðssókn samvinnslu raf- og varmaorku til meðallangs tíma er rétt að fara fram á að öll aðildarríkin samþykki og birti skýrslu með greiningu á innlendum möguleikum á samvinnslu með góða orkunýtni og að skýrslunni fylgi enn fremur sérstök greining á hindrunum í vegi fyrir samvinnslu raf- og varmaorku og á ráðstöfunum sem gerðar eru til að tryggja áreiðanleika ábyrgðarkerfisins.
- 24) Opinber stuðningur skal vera í samræmi við ákvæði í viðmiðunarreglum Bandalagsins um ríkisaðstoð til umhverfisverndar ⁽¹⁾, einnig varðandi það að ekki sé um uppsöfnun aðstoðar að ræða. Samkvæmt þessum viðmiðunarreglum má nú sem stendur leyfa tiltekna tegund opinbers stuðnings ef hægt er að sýna fram á að stuðningsráðstafanirnar séu umhverfinu til hagsbóta vegna þess að breytingaáhrifin séu sérlega mikil, ráðstafanirnar hafi í för með sér minnkandi orkunotkun eða vegna þess að framleiðsluferlið verði ekki eins skaðlegt umhverfinu. Slíkur stuðningur mun nauðsynlegur í vissum tilvikum til þess að hægt sé að nýta enn frekar möguleikann á samvinnslu raf- og varmaorku, einkum til að taka til greina þörfina á að fella ytri kostnað inn í hann.
- 25) Opinber stuðningskerfi til að auka samvinnslu raf- og varmaorku skulu einkum beinast að samvinnslu raf- og varmaorku á grundvelli efnahagstengdrar eftirspurnar eftir varma og kælingu.
- 26) Aðildarríkin reka mismunandi stuðningskerfi fyrir samvinnslu raf- og varmaorku á innlendum vettvangi, þ.m.t. fjárfestingaraðstoð, undanþága frá skatti eða skattalækkanir, græn vottorð og beinar niðurgreiðslur. Mikilvæg aðferð til að ná markmiði þessarar tilskipunar er að tryggja að allt þetta fyrirkomulag rekist eðlilega uns samræmdum rammaákvæðum Bandalagsins hefur verið hrundið í framkvæmd, þannig að ekki sé dregið úr tiltrú fjárfesta. Framkvæmdastjórnin mun fylgjast með stöðu mála og gefa skýrslu um reynslu af beitingu innlendra stuðningskerfa.
- 27) Við flutning og dreifingu rafmagns frá samvinnslu með góða orkunýtni gilda ákvæði 1., 2. og 5. mgr. 7. gr. tilskipunar 2001/77/EB auk viðkomandi ákvæða tilskipunar 2003/54/EB. Uns framleiðandi samvinnslu raf- og varmaorku kemur til greina sem viðskiptavinur samkvæmt innlendra löggjöf, sbr. 1. mgr. 21. gr. tilskipunar 2003/54/EB, skal ákveða gjaldskrár í tengslum við kaup á viðbótarraforku, sem framleiðendur samvinnslu raf- og varmaorku þurfa stundum á að halda, í samræmi við viðmiðanir sem eru hlutlægar, gagnsæjar og án mismununar. Aðgang að raforkudreifikerfinu, þegar rafmagnið kemur frá samvinnslu með góða orkunýtni, er einkum hægt að auðvelda þegar um er að ræða litlar einingar og öreiningar fyrir samvinnslu raf- og varmaorku, svo fremi framkvæmdastjórnin fái tilkynningu þar um.
- 28) Einingar fyrir samvinnslu raf- og varmaorku, sem eru allt að því 400 kW og falla undir skilgreiningar í tilskipun ráðsins 92/42/EEB frá 21. maí 1992 um kröfur varðandi orkunýtni nýrra heitavatnsskatla sem brenna fljótandi eða loftkenndu eldsneyti ⁽²⁾ geta almennt séð tæpast fullnægt lágmarkskröfum hennar um nýtni og skulu því útilokaðar frá þeirri tilskipun.
- 29) Skipulag á sviði samvinnslu raf- og varmaorku, með mörgum litlum og meðalstórum framleiðendum, er af sérstökum toga sem taka ber tillit til, einkum við endurskoðun á stjórnsýslureglum um leyfi til byggingar iðjuvera fyrir samvinnslu raf- og varmaorku.
- 30) Að því er varðar tilganginn með þessari tilskipun, sem er mótun ramma fyrir aukna samvinnslu raf- og varmaorku, er mikilvægt að leggja áherslu á þörfina fyrir stöðugt efnahags- og stjórnsýslumhverfi fyrir fjárfestingar í nýjum búnaði fyrir samvinnslu raf- og varmaorku. Hvetja skal aðildarríkin til að mæta þessari þörf með því að móta stuðningskerfi, sem varir í a.m.k. fjögur ár, og með því að breyta ekki stjórnsýslureglum of oft o.s.frv. Enn fremur skal hvetja aðildarríkin til þess að tryggja að opinber stuðningskerfi falli undir meginregluna um úreldingu í áföngum.
- 31) Heildarnýtni og sjálfbærni í samvinnslu raf- og varmaorku er háð mörgum þáttum, s.s. hvaða tækni er notuð, tegund eldsneytis, álagslínur, stærð einingar og einnig eiginleikum varmans. Til hagræðingar og sökum þess að mismunandi notkun varmaframleiðslu kallar á mismunandi hitastig og að þessi og annar mismunur hefur áhrif á nýtni í samvinnslu raf- og varmaorku má skipta samvinnslunni í flokka á borð við: „samvinnslu raf- og varmaorku í iðnaði“, „samvinnslu raf- og varmaorku til upphitunar“ og „samvinnslu raf- og varmaorku í landbúnaði“.

⁽¹⁾ Stjtið. EB C 37, 3.2.2001, bls. 3.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 167, 22.6.1992, bls. 17. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun 93/68/EEB (Stjtið. EB L 220, 30.8.1993, bls. 1).

- 32) Í samræmi við dreifðisregluna og meðalhófsregluna, eins og þær eru settar fram í 5. gr. sáttmálans, ber að setja meginreglur um ramma í Bandalaginu fyrir aukna samvinnslu raf- og varmaorku á innri orkumarkaðnum en aðildarríkjunum skal eftirlátið að útfæra þær þannig að hvert ríki geti valið það fyrirkomulag sem best hentar þeirra sérstöku aðstæðum. Þessi tilskipun takmarkast við það lágmark sem nauðsynlegt er til að þessi markmið náist og gengur ekki lengra en nauðsynlegt er í því skyni.
- 33) Nauðsynlegar ráðstafanir til að hrinda þessari tilskipun í framkvæmd skulu samþykktar í samræmi við ákvörðun ráðsins 1999/468/EB frá 28. júní 1999 um reglur um meðferð framkvæmdavalds sem framkvæmdastjórninni er falið ⁽¹⁾.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

1. gr.

Markmið

Markmiðið með þessari tilskipun er að auka orkunýtni og bæta afhendingaröryggi með því að skapa ramma um aukningu og þróun samvinnslu með góða orkunýtni sem byggist á eftirspurn eftir notvarma og sparnaði frumorku á innri orkumarkaðnum, að teknu tilliti til sérstakra innlendra aðstæðna, einkum veðurfars- og efnahagsskilyrða.

2. gr.

Gildissvið

Tilskipun þessi gildir um samvinnslu raf- og varmaorku, eins og hún er skilgreind í 3. gr., og samvinnslutækni raf- og varmaorku sem er tilgreind í I. viðauka.

3. gr.

Skilgreiningar

Í þessari tilskipun er merking eftirfarandi hugtaka sem hér segir:

- a) „samvinnsla raf- og varmaorku“: samhliða framleiðsla varmaorku, raforku og/eða vélrænnar orku í einu og sama vinnsluferlinu,
- b) „notvarmi“: varmi, sem verður til í samvinnsluferli raf- og varmaorku, til þess að mæta efnahagstengdri eftirspurn eftir varma og kælingu,
- c) „efnahagstengd eftirspurn“: eftirspurn sem fer ekki fram úr þörfinni fyrir varma eða kælingu og sem annars væri hægt, samkvæmt markaðsskilyrðum, að koma til móts við með öðrum orkuvinnsluferlum en samvinnslu raf- og varmaorku,
- d) „raforka frá samvinnslu raf- og varmaorku“: raforka sem verður til í vinnsluferli sem tengist framleiðslu notvarma og er reiknuð út í samræmi við aðferðina sem mælt er fyrir um í II. viðauka,

- e) „varaorka“: raforka, sem er afhent um raforkudreifikerfið, þegar samvinnsluferli raf- og varmaorku rofnar, þ.m.t. tími sem fer í viðhald eða bilun,
- f) „viðbótarorka“: raforka sem kemur frá raforkudreifikerfi þegar eftirspurn eftir raforku er meiri en sú raforka sem verður til í samvinnsluferli raf- og varmaorku,
- g) „heildarnýtni“: árleg summa af framleiðslu raforku og vélrænnar orku og notvarma, deilt með eldsneytisneyslu til varmaframleiðslu í samvinnsluferli raf- og varmaorku og til heildarframleiðslu raforku og vélrænnar orku,
- h) „orkunýtni“: orkunýtni reiknuð út á grundvelli „nettóvarmagildis“ eldsneytis (einnig kallað „lægra varmagildi“),
- i) „samvinnsla með góða orkunýtni“: samvinnsla raf- og varmaorku sem uppfyllir viðmiðanirnar í III. viðauka,
- j) „nýtniviðmiðun við aðskilda framleiðslu“: nýtni annarrar aðskildrar framleiðslu varma og raforku sem samvinnsluferli raf- og varmaorku er ætlað að leysa af hólmi,
- k) „hlutfallið milli orku og varma“: hlutfallið milli raforku frá samvinnslu raf- og varmaorku og notvarma þegar full samvinnsla raf- og varmaorku á sér stað á grundvelli rekstrarlegra upplýsinga um hina tilteknu einingu,
- l) „eining fyrir samvinnslu raf- og varmaorku“: eining sem hægt er að starfrækja með samvinnslu raf- og varmaorku,
- m) „öreining fyrir samvinnslu raf- og varmaorku“: eining fyrir samvinnslu raf- og varmaorku með hámarksgetu sem er undir 50 kW_e,
- n) „lítil eining fyrir samvinnslu raf- og varmaorku“: eining fyrir samvinnslu raf- og varmaorku með innbyggða getu sem er undir 1 MW_e,
- o) „heildarsamvinnsla raf- og varmaorku“: summan af raforku, vélrænni orku og notvarma frá samvinnslu raf- og varmaorku.

Auk þess gilda viðkomandi skilgreiningar sem settar eru fram í tilskipun 2003/54/EB og tilskipun 2001/77/EB.

4. gr.

Nýtniviðmiðanir við samvinnslu raf- og varmaorku

1. Í þeim tilgangi að ákvarða nýtni við samvinnslu raf- og varmaorku í samræmi við III. viðauka skal framkvæmdastjórnin í samræmi við málsmæðferðina, sem um getur í 2. mgr. 14. gr., eigi síðar en 21. febrúar 2006, ákveða samræmdar nýtniviðmiðanir við aðskilda framleiðslu raforku og varma. Þessar samræmdu nýtniviðmiðanir skulu samanstanda af uppistöðugildum, sem eru aðgreind af viðkomandi þáttum, þ.m.t. byggingarár og tegund eldsneytis, og grundvallast á vel skjalfestri greiningu þar sem m.a. er tekið tillit til upplýsinga um rekstur við raunhæfar aðstæður, raforkuviðskipta yfir landamæri, eldsneytissamsetningar og veðurfarsþátta auk hagnýtrar samvinnslutækni raf- og varmaorku í samræmi við meginreglurnar í III. viðauka.

⁽¹⁾ Stjótd. EB L 184, 17.7.1999, bls. 23.

2. Í samræmi við málsmeðferðina, sem um getur í 2. mgr. 14. gr., skal framkvæmdastjórnin endurskoða samræmdu nýtni-viðmiðanirnar við aðskilda framleiðslu raforku og varma, sem um getur í 1. mgr., í fyrsta sinn 21. febrúar 2011 og síðan fjórða hvert ár með tilliti til tækniþróunar og breytinga á dreifingu orkugjafa.

3. Aðildarríki, sem koma þessari tilskipun í framkvæmd áður en framkvæmdastjórnin ákveður samræmdu nýtniviðmiðanirnar við aðskilda framleiðslu raforku og varma, sem um getur í 1. mgr., skulu til þess dags, sem um getur í 1. mgr., samþykkja innlendar nýtniviðmiðanir fyrir aðskilda framleiðslu varma og raforku sem nota skal til útreiknings á sparnaði frumorku frá samvinnslu raf- og varmaorku í samræmi við aðferðina sem mælt er fyrir um í III. viðauka.

5. gr.

Upprunaábyrgð á raforku frá samvinnslu með góða orkunýtni

1. Á grundvelli samræmdu viðmiðunargildanna fyrir nýtni, sem um getur í 1. mgr. 4. gr., skulu aðildarríkin, eigi síðar en sex mánuðum eftir samþykkt þessara gilda, sjá til þess að hægt sé að ábyggjast uppruna raforku frá samvinnslu með góða orkunýtni, samkvæmt viðmiðunum, sem hvert aðildarríki mælir fyrir um, og sem eru hlutlægar, gagnsæjar og án mismununar. Þau skulu sjá til þess að þessi ábyrgð á uppruna raforku geri framleiðendum kleift að sýna fram á að raforkan, sem þeir selja, sé framleidd með samvinnslu með góða orkunýtni og að hún sé gefin út í því skyni að beiðni framleiðanda.

2. Aðildarríkjunum er heimilt að tilnefna eina eða fleiri þar til bærar stofnanir, sem eru óháðar raforkuframleiðendum og dreifingarstarfsemi, til að hafa eftirlit með útgáfu upprunaábyrgðar sem um getur í 1. mgr.

3. Aðildarríkin eða þar til bærar stofnanir skulu taka upp viðeigandi fyrirkomulag til að tryggja að upprunaábyrgðin sé bæði nákvæm og áreiðanleg og í skýrslunni, sem um getur í 1. mgr. 10. gr., skulu þau lýsa ráðstöfunum sem gerðar eru til að tryggja áreiðanleika ábyrgðarkerfisins.

4. Kerfi fyrir upprunaábyrgð fela ekki í sér sjálfkrafa rétt til þess að hafa hag af innlendu stuðningskerfi.

5. Í upprunaábyrgð skal:

- tilgreina lægra brennslugildi eldsneytis þess orkugjafa, sem raforkan er framleidd með, og hvernig varmi, sem verður til um leið og raforkan, er notaður og tilgreina loks framleiðsludaga og -staði,
- tilgreina magn raforku frá samvinnslu með góða orkunýtni í samræmi við II. viðauka sem ábyrgðin tekur til,
- tilgreina sparnað frumorku, sem er reiknaður út í samræmi við III. viðauka á grundvelli samræmdrar nýtniviðmiðunar, sem framkvæmdastjórnin ákveður og um getur í 1. mgr. 4. gr.

Aðildarríkin geta bætt við upplýsingum um upprunaábyrgðina.

6. Í aðildarríkjunum skulu slíkar upprunaábyrgðir, sem eru gefnar út skv. 1. mgr., viðurkenndar gagnkvæmt sem sönnun á þeim þáttum eingöngu sem um getur í 5. mgr. Synjun þess að viðurkenna upprunaábyrgð sem slíka sönnun, einkum af ástæðum er tengjast því að koma í veg fyrir svik, verður að byggjast á viðmiðunum, sem eru hlutlægar, gagnsæjar og án mismununar.

Ef viðurkenningar á upprunaábyrgð er synjað er framkvæmdastjórninni heimilt að skylda viðkomandi aðila til að viðurkenna ábyrgðina, einkum að því er varðar viðmiðanir sem eru hlutlægar, gagnsæjar og án mismununar og sem viðurkenningin byggist á.

6. gr.

Innlendir möguleikar á samvinnslu með góða orkunýtni

1. Aðildarríkin skulu greina innlenda möguleika á notkun samvinnslu með góða orkunýtni, þ.m.t. samvinnslu með góða orkunýtni í öreiningum.

2. Greiningin skal:

- byggjast á vel skjalfestum vísindagögnum og vera í samræmi við viðmiðanirnar sem eru tilgreindar í IV. viðauka,
- sýna fram á alla möguleika á eftirspurn eftir notvarma og kælingu, þar sem hentugt er að beita samvinnslu með góða orkunýtni, og á framboði eldsneytis og annarra orkugjafa sem eru nýttir til samvinnslu raf- og varmaorku,
- fella í sér sérstaka greiningu á mögulegum hindrunum á því að unnt sé að nýta innlenda möguleika á samvinnslu með góða orkunýtni. Greiningin skal umfram allt fjalla um hindranir er varða eldsneytisverð og –kostnað, aðgang að eldsneyti, raforkudreifikerfi, stjórnsýslumeðferð og nauðsyn þess að fella ytri kostnað inn í orkuverð.

3. Aðildarríkin skulu fjórða hvert ár, að beiðni framkvæmdastjórnarinnar a.m.k. sex mánuðum fyrir viðkomandi dag, meta hve mikið hefur áunnist í því að auka hluta samvinnslu með góða orkunýtni, í fyrsta sinn eigi síðar en 21. febrúar 2007.

7. gr.

Stuðningskerfi

1. Aðildarríkin skulu sjá til þess að stuðningur við samvinnslu raf- og varmaorku, bæði í fyrirliggjandi einingum og síðari einingum, byggist á eftirspurn eftir notvarma og sparnaði frumorku, í ljósi möguleika, sem fyrir hendi eru, á að draga úr eftirspurn eftir orku með öðrum ráðstöfunum, sem eru fjárhagslega gerlegar og umhverfisvænar, svo og öðrum orkunýtniráðstöfunum.

2. Með fyrirvara um 87. og 88. gr. sáttmálans skal framkvæmdastjórnin meta notkun þeirra stuðningskerfa í aðildarríkjunum sem framleiðandi á sviði samvinnslu raf- og varmaorku hefur beinan eða óbeinan stuðning af á grundvelli reglugerða, sem opinber yfirvöld gefa út, og sem kunna að hafa þau áhrif að takmarka viðskipti.

Framkvæmdastjórnin skal meta hvort þessi kerfi stuðla að því að markmiðunum, sem eru sett fram í 6. gr. og 1. mgr. 174. gr. sáttmálans, verði náð.

3. Í skýrslunni, sem um getur í 11. gr., skal framkvæmdastjórnin setja fram vel skjalfesta greiningu á reynslunni af notkun og samhliða rekstri mismunandi stuðningskerfa sem um getur í 2. mgr. þessarar greinar. Í skýrslunni skal lagt mat á hvernig hefur tekist með stuðningskerfunum, þ.m.t. er mat á kostnaðarhagkvæmni, að auka samvinnslu með góða orkunýtni í samræmi við þá innlendu möguleika sem um getur í 6. gr. Í skýrslunni skal enn fremur gerð úttekt á því í hve miklum mæli stuðningskerfin hafa átt þátt í að skapa stöðug skilyrði fyrir fjárfestingu í samvinnslu raf- og varmaorku.

8. gr.

Raforkudreifikerfi og gjaldskrármál

1. Í því skyni að tryggja flutning og dreifingu raforku, sem er framleidd í samvinnslu með góða orkunýtni, gilda ákvæði 1., 2. og 5. mgr. 7. gr. tilskipunar 2001/77/EB auk viðkomandi ákvæða tilskipunar 2003/54/EB.

2. Uns framleiðandi á sviði samvinnslu raf- og varmaorku kemur til greina sem viðskiptavinur samkvæmt innlendra löggjöf, sbr. 1. mgr. 21. gr. tilskipunar 2003/54/EB, skulu aðildarríkin gera nauðsynlegar ráðstafanir til að tryggja að gjaldskrár yfir kaup á vara- eða viðbótarorku séu ákveðnar á grundvelli útgefinna gjaldskráa, skilmála og skilyrða.

3. Með fyrirvara um tilkynningu til framkvæmdastjórnarinnar mega aðildarríkin einkum auðvelda aðgang að raforkudreifikerfinu þegar um er að ræða raforku frá samvinnslu með góða orkunýtni í litlum einingum eða öreiningum.

9. gr.

Stjórnsýslumeðferð

1. Aðildarríkin eða þar til bærar stofnanir, sem aðildarríkin tilnefna, skulu meta gildandi laga- og regluramma með tilliti til málsmeðferðar við leyfivæitingar eða annarrar málsmeðferðar, sem mælt er fyrir um í 6. gr. tilskipunar 2003/54/EB, sem gildir um einingar fyrir samvinnslu með góða orkunýtni. Tilgangurinn með slíku mati er:

- að stuðla að mótun eininga fyrir samvinnslu raf- og varmaorku til að mæta efnahagstengdri eftirspurn eftir framleiðslu notvarma og komast hjá því að framleiða meiri varma en notvarma,
- að fækka hindrunum samkvæmt lögum og öðrum hindrunum sem eru í vegi fyrir aukinni samvinnslu raf- og varmaorku,
- að einfalda og hraða málsmeðferð á viðeigandi stjórnsýslustigi og
- að sjá til þess að reglur séu hlutlægar, gagnsæjar og án mismununar og að öllu leyti í samræmi við sérstaka eiginleika hinnar mismunandi samvinnslutækni raf- og varmaorku.

2. Aðildarríkin skulu, ef við á með skírskotun til innlendra löggjafar, veita upplýsingar um þær framfarir sem hafa orðið, einkum að því er varðar:

- samræmingu hinna ýmsu stjórnsýslustofnana á fresti, viðtöku og meðhöndlun leyfisumsókna,
- möguleikann á samningu viðmiðunarreglna um þá starfsemi, sem um getur í 1. mgr., og möguleikann á flýti-meðferð fyrir framleiðendur á sviði samvinnslu raf- og varmaorku og
- tilnefningu yfirvalda í hlutverk sáttasemjara í deilum milli leyfisveitingayfirvalda og leyfisumsækjenda.

10. gr.

Skýrslur aðildarríkjanna

1. Aðildarríkin skulu, eigi síðar en 21. febrúar 2006, birta skýrslu með niðurstöðum úr greiningu og mati sem unnið er í samræmi við 3. mgr. 5. gr., 1. mgr. 6. gr., 1. mgr. 9. gr. og 2. mgr. 9. gr.

2. Aðildarríkin skulu, eigi síðar en 21. febrúar 2007 og síðan fjórða hvert ár, að beiðni framkvæmdastjórnarinnar a.m.k. sex mánuðum fyrir viðkomandi dag, birta skýrslu með niðurstöðum úr matinu sem um getur í 3. mgr. 6. gr.

3. Aðildarríkin skulu leggja fyrir framkvæmdastjórnina, í fyrsta sinn fyrir lok desember 2004 yfir gögn ársins 2003 og síðan ár hvert, tölfærðilegar upplýsingar um innlenda raforku- og varmaframleiðslu frá samvinnslu raf- og varmaorku, í samræmi við aðferðirnar sem lýst er í II. viðauka.

Þau skulu einnig leggja fram árlegar, tölfærðilegar upplýsingar um afköst í samvinnslu raf- og varmaorku og um eldsneyti til samvinnslu raf- og varmaorku. Aðildarríkin geta einnig lagt fram tölfærðilegar upplýsingar um sparnað frumorku sem næst með samvinnslu raf- og varmaorku, í samræmi við aðferðirnar í III. viðauka.

11. gr.

Skýrsla framkvæmdastjórnarinnar

1. Á grundvelli þeirra skýrslna, sem lagðar eru fram samkvæmt 10. gr., skal framkvæmdastjórnin endurskoða beitingu þessarar tilskipunar og leggja skýrslu um árangurinn af framkvæmd hennar fyrir Evrópuþingið og ráðið eigi síðar en 21. febrúar 2008 og síðan fjórða hvert ár. Í skýrslunni skal einkum:

- gera grein fyrir framförum í nýtingu á möguleikunum á samvinnslu með góða orkunýtni innanlands, sem um getur í 6. gr.,
- meta að hve miklu leyti reglur og aðferðir, sem eru ramma-skilyrði fyrir samvinnslu raf- og varmaorku á innri orku-markaðnum, eru ákveðnar á grundvelli viðmiðana, sem eru hlutlægar, gagnsæjar og án mismununar, að teknu tilhlýðilegu tilliti til ávinnings af samvinnslu raf- og varmaorku,

- c) gera grein fyrir reynslunni af notkun og samhliða rekstri mismunandi stuðningskerfa fyrir samvinnslu raf- og varmaorku,
- d) endurskoða nýtniviðmiðanir við aðskilda framleiðslu á grundvelli fyrirbyggjandi tækni. Ef við á skal framkvæmdastjórnin leggja skýrslu með frekari tillögum fyrir Evrópuþingið og ráðið.

2. Við mat á þeim framförum, sem um getur í a-lið 1. mgr., skal framkvæmdastjórnin kanna í hve miklum mæli innlendir möguleikar á samvinnslu með góða orkunýtni, sem um getur í 6. gr., eru eða verða nýttir, að teknu tilliti til ráðstafana aðildarríkjanna, skilyrða, þ.m.t. veðurfarsþættir, áhrifa af innri orkumarkaðnum og afleiðinga af öðru frumkvæði Bandalagsins á borð við tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2003/87/EB frá 13. október 2003 um að koma á fót kerfi til að eiga viðskipti með heimildir til losunar gróðurhúsalofttegunda innan Bandalagsins og um breytingu á tilskipun ráðsins 96/61/EB ⁽¹⁾.

Ef við á leggur framkvæmdastjórnin frekari tillögur fyrir Evrópuþingið og ráðið, einkum í því augnamiði að semja aðgerðaáætlun fyrir þróun samvinnslu með góða orkunýtni í Bandalaginu.

3. Við mat á möguleikum á frekari samræmingu útreikningsaðferða, sem um getur í 1. mgr. 4. gr., skal framkvæmdastjórnin kanna áhrif af samhliða útreikningum, sem um getur í 12. gr., II. og III. viðauka, á innri orkumarkaðinn og taka einnig tillit til reynslunnar af innlendum stuðningskerfum. Ef við á leggur framkvæmdastjórnin frekari tillögur fyrir Evrópuþingið og ráðið í því skyni að samræma útreikningsaðferðirnar enn frekar.

12. gr.

Annars konar útreikningur

1. Fram til ársloka 2010 og með fyrirvara um fyrirframsamþykki framkvæmdastjórnarinnar er aðildarríkjunum heimilt að nota aðrar aðferðir en kveðið er á um í b-lið II. viðauka, til þess að draga mögulega raforkuframleiðslu, sem ekki verður til í samvinnsluferli raf- og varmaorku, frá þeim tölum sem tilkynnt hefur verið um. Í þeim tilgangi, sem um getur í 1. mgr. 5. gr. og 3. mgr. 10. gr., skal þó magn raforku frá samvinnslu raf- og varmaorku ákvarðað í samræmi við II. viðauka.

2. Aðildarríkin geta reiknað út sparnað frumorku við framleiðslu varma og raforku og vélrænnar orku samkvæmt c-lið III. viðauka, án þess að nota II. viðauka til að útiloka aðskilda framleiðslu varma og raforku innan sama vinnsluferlis. Slíka framleiðslu er hægt að líta á sem samvinnslu með góða orkunýtni, að því tilskildu að hún uppfylli nýtniviðmiðanir, sbr. a-lið III. viðauka, og að heildarnýtni sé yfir 70% þegar um er að ræða einingar fyrir samvinnslu raf- og varmaorku með meiri getu en 25 MW. Vegna útgáfu upprunaábyrgðar og hagskýrslugerðar skal þó magn raforku frá slíkri samvinnslu raf- og varmaorku ákvarðað í samræmi við II. viðauka.

3. Fram til ársloka 2010 geta aðildarríkin notað aðrar aðferðir til að skilgreina heildarsamvinnslu raf- og varmaorku sem samvinnslu með góða orkunýtni, án þess að sannreyna að heildarsamvinnslan uppfylli viðmiðanir a-liðar III. viðauka, ef sannað er á innlendum vettvangi að heildarsamvinnsla raf- og varmaorku, skilgreind með annarri slíkri aðferð, uppfylli að meðaltali viðmiðanir a-liðar III. viðauka. Ef gefin er út upprunaábyrgð fyrir slíka framleiðslu skal nýtni þeirrar heildarsamvinnslu raf- og varmaorku, sem er tilgreind í ábyrgðinni,

ekki fara yfir markgildi viðmiðananna í a-lið III. viðauka nema útreikningur í samræmi við III. viðauka sýni annað. Vegna útgáfu upprunaábyrgðar og hagskýrslugerðar skal þó magn raforku frá slíkri samvinnslu raf- og varmaorku ákvarðað í samræmi við II. viðauka.

13. gr.

Endurskoðun

1. Viðmiðunargildin, sem eru notuð til útreiknings á raforku frá samvinnslu raf- og varmaorku, skulu löguð að tækniframförum í samræmi við málsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 14. gr.

2. Viðmiðunargildin, sem eru notuð til útreiknings á nýtni heildarsamvinnslu raf- og varmaorku og frumorkusparnaði, sem um getur í a-lið III. viðauka, skulu löguð að tækniframförum í samræmi við málsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 14. gr.

3. Viðmiðunarreglurnar um það að ákvarða hlutfallið milli orku og varma, sem um getur í d-lið II. viðauka, skulu lagaðar að tækniframförum í samræmi við málsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 14. gr.

14. gr.

Nefndarmeðferð

1. Framkvæmdastjórnin skal njóta aðstoðar nefndar.

2. Þegar vísað er til þessarar málsgreinar gilda ákvæði 5. og 7. gr. ákvörðunar 1999/468/EB með hliðsjón af ákvæðum 8. gr. hennar.

Fresturinn, sem mælt er fyrir um í 6. mgr. 5. gr. ákvörðunar 1999/468/EB, skal vera þrír mánuðir.

3. Nefndin setur sér starfsreglur.

15. gr.

Lögleiðing

Aðildarríkin skulu samþykkja nauðsynleg lög og stjórnsýslufyrirmæli til að fara að tilskipun þessari eigi síðar en 21. febrúar 2006. Þau skulu tilkynna það framkvæmdastjórninni þegar á stað.

⁽¹⁾ Stjtið. ESB L 275, 25.10.2003, bls. 32

Þegar aðildarríkin samþykkja þessar ráðstafanir skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvísun þegar þær eru birtar opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun.

16. gr.

Breyting á tilskipun 92/42/EBE

Eftirfarandi undirliður bætist við 1. mgr. 3. gr. tilskipunar 92/42/EBE:

„—eininga fyrir samvinnslu raf- og varmaorku, sem eru skilgreindar í tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2004/8/EB frá 11. febrúar 2004 um að auka samvinnslu raf- og varmaorku, sem byggist á eftirspurn eftir not-varma á innri orkumarkaðinum (*).

(*) Stjtið. ESB L 52, 21.2.2004, bls. 50.“

17. gr.

Gildistaka

Tilskipun þessi öðlast gildi á þeim degi sem hún birtist í Stjórnartíðindum Evrópusambandsins.

18. gr.

Viðtakendur

Þessari tilskipun er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Strassborg 11. febrúar 2004.

Fyrir hönd Evrópuþingsins,

P. COX

forseti.

Fyrir hönd ráðsins,

M. McDOWELL

forseti.

I. VIÐAUKI

Samvinnslutækni sem þessi tilskipun tekur til

- a) Samvinnsla með gashverfli og varmaendurheimt
- b) Mótþrýstigufuhverfill
- c) Eimsvalagufuhverfill með gufuúttaki
- d) Gashverfill með varmaendurheimt
- e) Sprengihreyfill
- f) Örhverflar
- g) Stirling-vélar
- h) Efnarafalar (eldsneytishlöd)
- i) Gufuvélar
- j) Rankine-hringrás (fyrir lífrænan drifmiðil)
- k) Aðrar tæknilausnir, stakar eða samtvinnnaðar öðrum, sem falla undir skilgreininguna í a-lið 3. gr.

II. VIÐAUKI

Útreikningur á raforku frá samvinnslu raf- og varmaorku

Gildi, sem eru notuð til útreiknings á raforku frá samvinnslu raf- og varmaorku, skulu ákvörðuð á grundvelli væntanlegs eða raunverulegs rekstrar á einingunni við eðlileg notkunarskilyrði. Að því er varðar öreiningar fyrir samvinnslu raf- og varmaorku getur útreikningur byggst á staðfestum gildum.

- a) Líta skal svo á að raforkuframleiðsla frá samvinnslu raf- og varmaorku sé jöfn árlegri heildarraforkuframleiðslu einingarinnar sem mæld er við úttak aðalrafala,
- i) í einingum fyrir samvinnslu raf- og varmaorku af gerð b), d), e), f), g) og h), sem um getur í I. viðauka, með árlega heildarnýtni sem aðildarríkin hafa fastsett við a.m.k. 75% og
- ii) í einingum fyrir samvinnslu raf- og varmaorku af gerð a) og c), sem um getur í I. viðauka, með árlega heildarnýtni sem aðildarríkin hafa fastsett við a.m.k. 80%.
- b) Í einingum fyrir samvinnslu raf- og varmaorku með árlega heildarnýtni undir gildunum sem um getur í i-lið a-liðar (einingum fyrir samvinnslu raf- og varmaorku af gerð b), d), e), f), g) og h) sem um getur í I. viðauka) eða með árlega heildarnýtni undir gildunum sem um getur í ii-lið a-liðar (einingum fyrir samvinnslu raf- og varmaorku af gerð a) og c) sem um getur í I. viðauka) er samvinnsla raf- og varmaorku reiknuð út samkvæmt eftirfarandi formúlu:

$$E_{\text{CHP}} = H_{\text{CHP}} \cdot C$$

þar sem:

E_{CHP} er magn raforku frá samvinnslu raf- og varmaorku

C er hlutfallið milli orku og varma

H_{CHP} er magn notvarma frá samvinnslu raf- og varmaorku (reiknað út í þessu skyni sem samanlögð varmaframleiðsla, að frádregnum varma, sem er framleiddur í aðskildum kötlum, eða nýting gufu beint frá gufukatli).

Útreikningur á raforku frá samvinnslu raf- og varmaorku skal byggjast á raunverulegu hlutfalli milli orku og varma. Ef raunverulegt hlutfall milli orku og varma í einingu fyrir samvinnslu raf- og varmaorku er ekki þekkt má nota eftirfarandi sjálfgildi, einkum vegna hagskýrslugerðar, fyrir einingar af gerð a), b), c), d) og e), sem um getur í I. viðauka, að því tilskildu að reiknuð raforka frá samvinnslu sé minni eða jöfn og samanlögð raforkuframleiðsla einingarinnar:

Gerð einingar	Sjálfgefið hlutfall milli orku og varma, C
Samvinnsla með gashverfli og varmaendurheimt	0,95
Mótþrýstigufuhverfill	0,45
Eimsvaagufuhverfill með gufuúttaki	0,45
Gashverfill með varmaendurheimt	0,55
Sprengihreyfill	0,75

Ef aðildarríkin taka upp sjálfgildi fyrir hlutfall milli orku og varma í einingum af gerð f), g), h), i), j) og k), sem um getur í I. viðauka, skulu þau sjálfgildi gerð opinber og tilkynnt framkvæmdastjórninni.

- c) Ef hluti orkuinnihalds eldsneytismagnsins, sem er notað í samvinnsluferli raf- og varmaorku, er endurheimt í iðefnum og endurunnið má draga þann hluta frá eldsneytismagninu áður en heildarnýtnin í a- og b-lið er reiknuð út.
- d) Aðildarríkin geta ákvarðað hlutfall milli orku og varma sem hlutfall milli raforku og notvarma, þegar fram fer samvinnsla raf- og varmaorku með minni getu, á grundvelli rekstrarlegra upplýsinga um hina tilteknu einingu,
- e) Í samræmi við málsmeðferðina, sem um getur í 2. mgr. 14. gr., skal framkvæmdastjórnin setja ítarlegar viðmiðunarreglur um framkvæmd og beitingu ákvæða II. viðauka, þ.m.t. um ákvörðun hlutfallsins milli orku og varma.
- f) Aðildarríkin geta miðað við önnur reikningsskilatímabil en eitt ár að því er varðar útreikninga samkvæmt a- og b-lið.

III. VIÐAUKI

Aðferðir við að ákvarða nýtni í samvinnsluferli raf- og varmaorku

Gildi, sem eru notuð til útreiknings á nýtni í samvinnslu raf- og varmaorku og orkusparnaði, skulu ákvörðuð á grundvelli væntanlegs eða raunverulegs rekstrar á einingunni við eðlileg notkunarskilyrði.

a) Samvinnsla með góða orkunýtni

Í þessari tilskipun skal samvinnsla með góða orkunýtni uppfylla eftirfarandi viðmiðanir:

- heildarsamvinnsla raf- og varmaorku frá einingum fyrir samvinnslu skal fela í sér sparnað frumorku, reiknuðum samkvæmt b-lið, sem er minnst 10% í samanburði við viðmiðanirnar fyrir aðskilda framleiðslu raforku og varma,
- framleiðsla í litlum einingum og öreiningum fyrir samvinnslu raf- og varmaorku, sem leiðir til sparnaðar frumorku, getur talist samvinnsla með góða orkunýtni.

b) Útreikningur á sparnaði frumorku

Þann sparnað frumorku, sem leiðir af heildarsamvinnslu raf- og varmaorku í samræmi við skilgreiningu II. viðauka, skal reikna út samkvæmt eftirfarandi formúlu:

$$PES = \left(1 - \frac{\frac{1}{\frac{CHP H\eta}{Ref H\eta} + \frac{CHP E\eta}{Ref E\eta}}}{1} \right) \times 100 \%$$

Þar sem:

PES er sparnaður frumorku.

CHP H η er varmanýtni í heildarsamvinnslu raf- og varmaorku, skilgreind sem árleg framleiðsla notvarma, deilt með árlegri eldsneytisneyslu sem fer til framleiðslu summunnar af notvarmaframleiðslu og raforku frá samvinnslu raf- og varmaorku.

Ref H η er nýtniviðmiðun við aðskilda varmaframleiðslu.

CHP E η er rafmagnsnýtni í heildarsamvinnslu raf- og varmaorku, skilgreind sem árlegt raforkumagn frá samvinnslu raf- og varmaorku, deilt með árlegri eldsneytisneyslu sem fer til framleiðslu summunnar af notvarmaframleiðslu og raforku frá samvinnslu. Ef eining fyrir samvinnslu raf- og varmaorku framkallar vélræna orku má auka árlega raforku frá samvinnslunni með viðbótarþætti sem stendur fyrir það magn raforku sem svarar til magns vélrænnar orku. Slíkur viðbótarþáttur veitir ekki rétt til að gefa út viðbótarábyrgðir í samræmi við 5. gr.

Ref E η er nýtniviðmiðun við aðskilda raforkuframleiðslu.

c) Útreikningar á orkusparnaði með öðrum útreikningi samkvæmt 2. mgr. 12. gr.

Ef sparnaður frumorku í tilteknu vinnsluferli er reiknaður út í samræmi við 2. mgr. 12. gr. skal reikna sparnaðinn með því að nota formúluna í b-lið þessa viðauka þar sem:

„CHP H η “ verður „H η “ og

„CHP E η “ verður „E η “

þar sem:

H η er varmanýtni vinnsluferlis, skilgreind sem árleg varmaframleiðsla, deilt með þeirri eldsneytisneyslu sem þarf til að framleiða summuna af varmaframleiðslu og raforkuframleiðslu.

H η er raforkunýtni vinnsluferlis, skilgreind sem árleg raforkuframleiðsla, deilt með þeirri eldsneytisneyslu sem þarf til að framleiða summuna af varmaframleiðslu og raforkuframleiðslu. Ef eining fyrir samvinnslu raf- og varmaorku framkallar vélræna orku má auka árlega raforku frá samvinnslunni með viðbótarþætti sem stendur fyrir það magn raforku sem svarar til magns vélrænnar orku. Slíkur viðbótarþáttur veitir ekki rétt til að gefa út viðbótarábyrgðir í samræmi við 5. gr.

d) Aðildarríkin geta miðað við önnur reikningsskilatímabil en eitt ár að því er varðar útreikninga samkvæmt b- og c-lið þessa viðauka.

- e) Að því er varðar öreiningar fyrir samvinnslu raf- og varmaorku getur útreikningur á sparnaði frumorku byggst á staðfestum gögnum.
- f) Í meginreglunum að baki skilgreiningu á viðmiðunargildum fyrir nýtni, að því er varðar aðskilda framleiðslu varma og raforku sem um getur í 1. mgr. 4. gr. og í formúlu b-liðar þessa viðauka, skal fastsetja rekstrarhagkvæmni aðskilinnar varma- og raforkuframleiðslu sem samvinnslu raf- og varmaorku er ætlað að leysa af hólmi.

Reikna skal nýtniviðmiðanir samkvæmt eftirfarandi meginreglum:

1. Að því er varðar einingar fyrir samvinnslu raf- og varmaorku, eins og þær eru skilgreindar í 3. gr., skal samanburður við aðskilda raforkuframleiðslu byggjast á þeirri meginreglu að sömu flokkar eldsneytis séu bornir saman.
2. Hver eining fyrir samvinnslu raf- og varmaorku skal borin saman við bestu tiltæku og fjárhagslega hagkvæmu tækni við aðskilda framleiðslu varma og raforku á markaðnum á byggingarári einingarinnar fyrir samvinnsluna.
3. Nýtniviðmiðanir fyrir einingar fyrir samvinnslu sem eru eldri en tíu ára skulu tiltekna sem viðmiðanir fyrir einingar sem eru tíu ára gamlar.
4. Nýtniviðmiðanir fyrir aðskilda raforku- og varmaframleiðslu skulu endurspegla mismunandi loftslag í aðildarríkjunum.

IV. VIÐAUKI

Viðmiðanir við greiningu á innlendum möguleikum á samvinnslu með góða orkunýtni

- a) Við greiningu á innlendum möguleikum, sem um getur í 6. gr., skal taka tillit til eftirfarandi:
 - tegundar eldsneytis sem líklega verður notað til að nýta möguleika samvinnslunnar, þ.m.t. sérstakt tillit til möguleika á að auka, með samvinnslu raf- og varmaorku, notkun endurnýjanlegra orkulinda á innlendum mörkuðum fyrir varma,
 - tegundar samvinnslutækni raf- og varmaorku, sem er tilgreind í I. viðauka, sem líklega verður notuð til að nýta innlendu möguleikana,
 - tegundar aðskildrar framleiðslu varma og raforku eða, sé það gerlegt, vélrænnar orku sem samvinnsla með góða orkunýtni gæti leyst af hólmi,
 - hvernig möguleikarnir skiptast á milli nútímavæðingar fyrirbyggjandi aðstöðu og byggingar nýrrar aðstöðu.
- b) Greiningin skal ná yfir viðeigandi aðferðir við mat á kostnaðarhagkvæmni, með tilliti til sparnaðar frumorku, við að auka hlutdeild samvinnslu með góða orkunýtni í innlendri samsetningu orkugjafa. Við greiningu á kostnaðarhagkvæmni skal einnig tekið tillit til innlendra skuldbindinga í tengslum við skuldbindingar um loftslagsbreytingar, sem Bandalagið samþykkti með skírskotun til Kýmótóbókunarinnar við rammisamning Sameinuðu þjóðanna um loftslagsbreytingar.
- c) Í greiningu á innlendum möguleikum á samvinnslu raf- og varmaorku skal tilgreina möguleikana í tengslum við tímamörkin 2010, 2015 og 2020 og, sé það gerlegt, með viðeigandi kostnaðarmati fyrir hver tímamörk.

TILSKIPUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR 2006/70/EB

2008/EES/78/20

frá 1. ágúst 2006

þar sem mælt er fyrir um framkvæmdarráðstafanir vegna tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 2005/60/EB að því er varðar skilgreininguna á „einstaklingur í pólitískum áhættuhópi“ og tæknilegar kröfur varðandi einfaldaða skoðun með tilhlýðilegri kostgæfni á áreiðanleika viðskiptamanns og varðandi undanþágur á grundvelli fjármálastarfsemi sem stunduð er stöku sinnum eða að mjög takmörkuðu leyti(*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2005/60/EB frá 26. október 2005 um ráðstafanir gegn því að fjármálakerfið sé notað til peningabættis og til fjármögnunar hryðjuverkastarfsemi⁽¹⁾, einkum a-, b- og d-liðar 1. mgr. 40 gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Í tilskipun 2005/60/EB er þess krafist að stofnanir og einstaklingar, sem tilskipunin tekur til, beiti, samkvæmt áhættumati, ítarlegri ráðstöfunum um könnun á áreiðanleika viðskiptamanna (customer due diligence) [Ö: tilhlýðilegri kostgæfni við skoðun viðskiptamanna], að því er varðar viðskipti eða viðskiptatengsl við einstaklinga sem eru í pólitískum áhættuhópi og búsettir eru í öðru aðildarríki eða í þriðja landi. Í tengslum við þessa áhættugreiningu er rétt að stofnanir og aðilar, sem tilskipunin tekur til, beini kröftum sínum einkum að afurðum og viðskiptum sem einkennast af mikilli hættu á peningabætti. Lítið er svo á að einstaklingar í pólitískum áhættuhópi séu einstaklingar sem gegna áberandi opinberum stöðum]Ö: eru falin mikilvæg opinber störf], nánustu fjölskyldumeðlimir þeirra og einstaklingar sem vitað er að eru nánir samstarfsmenn slíkra einstaklinga. Til að koma á samræmdri beitingu á hugtakinu einstaklingur í pólitískum áhættuhópi er nauðsynlegt að taka tillit til félagslegs, pólitísku og efnahagslegs munar milli hlutaðeigandi landa við ákvörðun á því til hvaða hópa einstaklinga hugtakið skuli ná.
- 2) Svo gæti farið að stofnunum og einstaklingum, sem falla undir tilskipun 2005/60/EB, takist ekki að skilgreina viðskiptamann sem einstakling sem fellur undir einn af flokkum pólitískra einstaklinga í áhættuhópi, jafnvel þótt þær hafi gripið til sanngjarnra og viðeigandi ráðstafana til þess. Við slíkar aðstæður skulu aðildarríkin, þegar þau beita heimildum sínum við framkvæmd þeirrar tilskipunar, taka eðlilegt tillit til þess að nauðsynlegt er að tryggja að þessir einstaklingar séu ekki sjálfkrafa dregnir til ábyrgðar vegna slíkra mistaka. Aðildarríkin skulu einnig íhuga að auðvelda stofnunum og einstaklingum að fylgja þeirri tilskipun með því að veita þeim nauðsynlegar leiðbeiningar í þessu sambandi.

- 3) Opinberar stöður á lægra stigi en á landsvísu skulu að jafnaði ekki teljast áberandi. Þar sem pólitísk áhætta þeirra er þó sambærileg svipuðum stöðum á landsvísu, skulu stofnanir og einstaklingar, sem þessi tilskipun tekur til, taka til athugunar, samkvæmt áhættumati, hvort einstaklingar sem gegna þessum opinberu stöðum skuli teljast til einstaklinga í pólitískum áhættuhópi.
- 4) Þar sem þess er krafist í tilskipun 2005/60/EB að stofnanir og einstaklingar, sem tilskipunin tekur til, staðfesti deili á nánum samstarfsmönnum einstaklinga sem gegna áberandi opinberum stöðum, gildir þessi krafa að því marki að tengslin við samstarfsmanninn séu opinber eða að stofnunin eða einstaklingurinn hafi ástæðu til að ætla að slík tengsl séu til staðar. Þess vegna er ekki gert ráð fyrir virkri rannsókn af hálfu stofnana og einstaklinga sem tilskipunin tekur til.
- 5) Einstaklingar sem falla undir hugtakið einstaklingur í pólitískum áhættuhópi skulu ekki teljast til slíkra að liðnu lágmarkstímabili frá því að þeir hætta að gegna áberandi opinberum stöðum.
- 6) Þar eð venjan er, í samræmi við tilskipun 2005/60, að laga almennar aðferðir við könnun á áreiðanleika viðskiptamanna samkvæmt áhættumati, að aðstæðum þar sem lítil áhætta ríkir og í ljósi þess að einfölduð málsmæðferð við könnun á áreiðanleika viðskiptamanna kallar á viðeigandi eftirlit og jöfnuð annars staðar í kerfinu sem miðar að því að koma í veg fyrir peningabætti og fjármögnun hryðjuverka, skal takmarka beitingu einfaldaðrar málsmæðferðar við könnun á áreiðanleika viðskiptamanna við fá tilvik. Í slíkum tilvikum er ekki fallið frá kröfum til stofnana og einstaklinga sem tilskipunin tekur til, heldur er þeim ætlað, m.a., að sjá um framkvæmd stöðugs eftirlits með viðskiptatengslunum, í því skyni að geta greint flókin eða óvenjulega umfangsmikil viðskipti, sem hafa að því er virðist engan efnahagslegan eða sýnilega löglegan tilgang.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 214, 4.8.2006, bls. 29. Hinnar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 152/2006 frá 8. desember 2006 um breytingu á IX. viðauka (Fjármálaþjónusta) við EES-samninginn, sjá EES-viðbætur við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins nr. 15, 29.3.2007, p. 19.

(1) Stjtið. ESB L 309, 25.11.2005, bls. 15.

- 7) Innlend opinber yfirvöld teljast almennt til áhættulitilla viðskiptamanna innan eigin aðildarríkja og geta fallið undir einfaldaða málsmeðferð við könnun á áreiðanleika viðskiptamanna í samræmi við tilskipun 2005/60/EB. Hins vegar falla engar af stofnunum, aðilum eða skrifstofum Bandalagsins, þ.m.t. Seðlabanki Evrópu, í tilskipuninni beint undir flokkinn „innlend opinber yfirvöld“ eða, í tilviki Seðlabanka Evrópu, undir „lána- og fjármálastofnun“ og þar með undir einfaldaða málsmeðferð við könnun á áreiðanleika viðskiptamanna. Þar sem þessir aðilar virðast ekki skapa mikla hættu á peningabætti eða fjármögnun hryðjuverka skulu þeir þó teljast til áhættulitilla viðskiptamanna og njóta góðs af einfaldaðri málsmeðferð við könnun á áreiðanleika viðskiptamanna, að því tilskildu að viðeigandi viðmiðanir séu uppfylltar.
- 8) Enn fremur ætti að vera unnt að beita einfaldaðri málsmeðferð við könnun á áreiðanleika viðskiptamanna þegar um er að ræða lögaðila, sem stunda fjármálastarfsemi, sem falla ekki undir skilgreininguna á fjármálastofnun skv. tilskipun 2005/60/EB en eru háðir innlendra lögjöf samkvæmt þeirri tilskipun og fara að kröfum um gagnsæi viðskipta og fullnægjandi eftirlitskerfi, einkum aukið eftirlit. Þetta gæti átt við um fyrirtæki sem bjóða upp á almenna tryggingaþjónustu.
- 9) Það ætti að vera unnt að beita einfaldaðri málsmeðferð við könnun á áreiðanleika viðskiptamanna gagnvart afurðum og tengdum viðskiptum við afmarkaðar aðstæður, t.d. þar sem ávinning fjármálaafurðarinnar sem um ræðir er almennt ekki unnt að innleysa í þágu þriðju aðila og slíkur ávinningur er einungis innleysanlegur að löngum tíma liðnum, s.s. ýmsir fjárfestingartryggingar-samningar eða sparnaðarafurðir, eða þegar fjármálaafurðin felst í fjármögnun efnislegra eigna í formi leigusamninga, þar sem löglegt og raunverulegt eignarhald eignarinnar sem liggur til grundvallar helst hjá eignarleigufyrirtækinu, eða í formi lágra neytendalána, að því tilskildu að viðskiptin fari fram gegnum bankareikninga og séu undir viðeigandi viðmiðunarfjárhæðum. Afurðir undir eftirliti ríkisins, sem er yfirleitt beint til tiltekinnna flokka viðskiptavina, á borð við sparnað fyrir börn, skulu njóta hagræðis af einfaldaðri málsmeðferð við könnun á áreiðanleika viðskiptamanna jafnvel þótt allar viðmiðanir séu ekki uppfylltar. Litið skal á eftirlit ríkisins sem starfsemi umfram almennt eftirlit með fjármálamörkuðum og ekki skal litið svo á að það nái yfir afurðir, þ.m.t. skuldabréf, sem gefnar eru út beint af ríkinu.
- 10) Áður en aðildarríkin heimila notkun einfaldaðrar málsmeðferðar við könnun á áreiðanleika viðskiptamanna skulu þau leggja mat á það hvort viðskiptamönnum eða afurðum og tengdum viðskiptum fylgi lítil hættu á peningabætti eða fjármögnun hryðjuverka, nánar tiltekið með því að fylgjast sérstaklega með allri starfsemi þessara viðskiptamanna eða hverri tegund afurða eða viðskipta sem einkum telst líkleg, vegna eðlis síns, til að verða notuð eða misnotuð til peningabættis eða fjármögnunar hryðjuverka. Einkum skulu allar tilraunir viðskiptamanna, í tengslum við áhættulitlar afurðir til þess að aðhafast nafnlaust eða fela hverjir þeir eru, teljast áhættuþáttur og hugsanlega grunsamlegar.
- 11) Við tilteknar aðstæður geta einstaklingar eða lögaðilar stundað fjármálastarfsemi stöku sinnum eða að mjög takmörkuðu leyti sem viðbót við aðra starfsemi en fjármálastarfsemi, s.s. hótél sem bjóða viðskiptavinum sínum upp á gjaldeyrismiðlun. Samkvæmt tilskipun 2005/60/EB er aðildarríkjum heimilt að ákveða að tilskipunin gildi ekki um slíka fjármálastarfsemi. Mat á því hversu oft eða að hve miklu leyti starfsemin fer fram skal gert með vísun til stærðartakmarkana í tengslum við viðskiptin og veltu fyrirtækisins sem um ræðir. Þessar stærðartakmarkanir skulu ákveðnar innanlands, eftir því hvers konar fjármálastarfsemi er um að ræða, svo að tillit sé tekið til mismunar milli landa.
- 12) Auk þess skal aðili, sem stundar fjármálastarfsemi stöku sinnum eða að mjög takmörkuðu leyti, ekki veita almenningi viðtæka fjármálaþjónustu heldur eingöngu þá sem þörf er á til að bæta afkomu aðalstarfsemi hans. Þegar aðalatvinnurekstur einstaklings tengist starfsemi sem tilskipun 2005/60/EB tekur til, skal ekki veita undanþágu fyrir fjármálastarfsemi sem stunduð er stöku sinnum eða að mjög takmörkuðu leyti, nema þegar um er að ræða kaupmenn.
- 13) Viss fjármálastarfsemi, s.s. þjónusta við millifærslu peninga og greiðslumiðlunarþjónusta er líklegri til að vera notuð eða misnotuð til peningabættis eða fjármögnunar hryðjuverka. Því er nauðsynlegt að tryggja að þessi eða sambærileg fjármálastarfsemi sé ekki undanþegin gildissviði tilskipunar 2005/60/EB.
- 14) Setja ber ákvæði um að ákvarðanir, skv. 2. mgr. 2. gr. tilskipunar 2005/60/EB, megí afturkalla eins fljótt og unnt er, ef þörf er á.
- 15) Aðildarríkin skulu tryggja að ákvarðanir um undanþágu séu ekki misnotaðar til peningabættis eða fjármögnunar hryðjuverka. Einkum skulu þau forðast að samþykkja ákvarðanir skv. 2. mgr. 2. gr. tilskipunar 2005/60/EB í tilvikum þar sem eftirlits- eða fullnustuaðgerðir innlendra yfirvalda valda sérstökum vandkvæðum vegna þess að valdsvið tveggja eða fleiri aðildarríkja skarast, s.s. að veita fjármálaþjónustu um borð í skipum sem veita flutningaþjónustu milli hafna í mismunandi aðildarríkjum.

- 16) Beiting þessarar tilskipunar hefur ekki áhrif á beitingu reglugerðar ráðsins (EB) nr. 2580/2001 frá 27. desember 2001 um sérstakar, takmarkandi ráðstafanir sem beint er að tilteknum einstaklingum og aðilum í þeim tilgangi að berjast gegn hryðjuverkum⁽¹⁾ og reglugerðar ráðsins (EB) nr. 881/2002 frá 27. maí 2002 sem leggur á tiltekna, sérstakar, takmarkandi ráðstafanir sem beint er að tilteknum einstaklingum og aðilum sem tengjast Osama bin Laden, Al-Qaida-samtökunum og talibönnum og um niðurfellingu reglugerðar ráðsins (EB) nr. 467/2001 um bann við útflutningi á tilteknum vörum og þjónustu til Afganistans, styrkingu flugbannsins og rýmkun heimilda til frystingar fjármuna og annars fjármagns að því er tekur til talibana í Afganistan⁽²⁾.
- 17) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari tilskipun, eru í samræmi við álit nefndarinnar um varnir gegn peningaþvætti og fjármögnun hryðjuverka.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

I. gr.

Inntak

Í þessari tilskipun er mælt fyrir um framkvæmdaráðstafanir vegna tilskipunar 2005/60/EB að því er varðar eftirfarandi:

1. tæknilega þætti skilgreiningarinnar á einstaklingum í pólitískum áhættuhópi sem um getur í 8. mgr. 3. gr. í þeirri tilskipun,
2. tæknilegar viðmiðanir til að meta hvort tilteknum aðstæðum fylgi lítil hætt á peningaþvætti eða fjármögnun hryðjuverka, eins og um getur í 2. og 5. mgr. 11. gr. í þeirri tilskipun,
3. tæknilegar viðmiðanir til að meta hvort réttlætanlegt sé, í samræmi við 2. mgr. 2. gr. tilskipunar 2005/60/EB, að beita ekki þeirri tilskipun gagnvart tilteknum lögaðilum eða einstaklingum sem stunda fjármálastarfsemi stöku sinnum eða að mjög takmörkuðu leyti.

2. gr.

Einstaklingar í pólitískum áhættuhópi

1. Eftirfarandi skulu teljast til „einstaklinga sem gegna eða hafa gegnt áberandi opinberum stöðum“, að því er varðar 8. mgr. 3. gr. tilskipunar 2005/60/EB:

- a) þjóðhöfðingjar, ríkisstjórnarleiðtogar, ráðherrar og staðgenglar ráðherra eða aðstoðarráðherrar,

- b) þingmenn,
- c) hæstaréttardómarar, dómarar við stjórnlagadómstóla eða aðrir háttsettir dómsaðilar sem fella úrskurði sem ekki er hægt að áfrýja frekar nema við sérstakar aðstæður.
- d) aðilar endurskoðunarréttar eða stjórnarmenn seðlabanka,
- e) sendiherrar, staðgenglar sendiherra og háttsettir yfirmenn í hernum,
- f) menn í stjórn, framkvæmdastjórn eða eftirlitsstjórn fyrirtækja í eigu ríkisins.

Ekki skal litið svo á að neinn af þeim flokkum, sem settir eru fram í a- til f-lið fyrstu undirgreinar, nái yfir almenna embættismenn eða lágt setta embættismenn.

Flokkarnir sem settir eru fram í a- til e-lið fyrstu undirgreinar skulu eiga við um stöður á vettvangi Bandalagsins og á alþjóðavettvangi, eftir því sem við á.

2. Að því er varðar 8. mgr. 3. gr. tilskipunar 2005/60/EB skulu „nánustu aðstandendur“ taka til eftirfarandi:

- a) maka
- b) sambýlismanns/-konu sem samkvæmt landslögum jafngildir maka,
- c) barna ásamt mökum eða sambýlismönnum/-konum þeirra,

- d) foreldra.

3. Að því er varðar 8. mgr. 3. gr. tilskipunar 2005/60/EB skulu „einstaklingar sem vitað er að eru nánir samstarfsmenn“ taka til eftirfarandi:

- a) einstaklinga sem vitað er að eigi sameiginlegan, raunverulegan eignarrétt á lögaðilum eða löglegri tilhögun eða önnur nánir viðskiptatengsl við einstakling sem um getur í 1. mgr.,

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 344, 28.12.2001, p. 70. Reglugerðinni var síðast breytt með ákvörðun 2006/379/EB (Stjtið. ESB L 144, 31.5.2006, p. 21).

⁽²⁾ Stjtið. EB L 139, 29.5.2002, p. 9. Reglugerðinni var síðast breytt með reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 674/2006 (Stjtið. ESB L 116, 29.4.2006, p. 58).

- b) einstaklinga sem eiga einir raunverulegan eignarrétt á lögaðila eða löglegri tilhögun sem vitað er að hafi verið í reynd komið á fót í þágu einstaklingsins sem um getur í 1. mgr.

4. Með fyrirvara um beitingu ítarlegri ráðstafana um könnun á áreiðanleika viðskiptamanna samkvæmt áhættumati, skal stofnunum og einstaklingum, sem vísað er til í 1. mgr. 2. gr. tilskipunar 2005/60/EB, ekki skylt að telja einstakling, sem hefur ekki gegnt áberandi opinberri stöðu, í skilningi 1. mgr. þessarar greinar, í a.m.k. eitt ár, til aðila í pólitískri áhættu.

3. gr.

Einfölduð málsmeðferð við könnun á áreiðanleika viðskiptamanna

1. Að því er varðar 2. mgr. 11. gr. tilskipunar 2005/60/EB er aðildarríkjunum heimilt, með fyrirvara um 4. mgr. þessarar greinar, að telja viðskiptavinum, sem eru opinber yfirvöld eða opinberir aðilar og uppfylla öll eftirfarandi skilyrði, til viðskiptavina sem fylgir lítil hætta á peningabætti eða fjármögnun hryðjuverka:

- a) viðskiptamanninum hefur verið falið að gegna opinberri stöðu samkvæmt sáttmálanum um Evrópusambandið, stofnsáttmála Evrópubandalaganna eða afleiddri löggjöf Bandalagsins,
- b) upplýsingar um deili á viðskiptamanni eru aðgengilegar almenningi, gagnsæjar og öruggar
- c) starfsemi viðskiptamanns, ásamt reikningsskilavenjum hans, eru gagnsæjar,
- d) viðskiptamaðurinn er annað hvort ábyrgur gagnvart Bandalagsstofnun eða yfirvöldum aðildarríkis, eða viðeigandi aðferðir eru til sem tryggja eftirlit með starfsemi viðskiptamanns.

2. Að því er varðar 2. mgr. 11. gr. tilskipunar 2005/60/EB er aðildarríkjunum heimilt, með fyrirvara um 4. mgr. þessarar greinar, að telja viðskiptavinum sem eru lögaðilar, sem njóta ekki stöðu opinberra yfirvalda eða opinberra aðila en uppfylla öll eftirfarandi skilyrði, til viðskiptavina sem fylgir lítil hætta á peningabætti eða fjármögnun hryðjuverka:

- a) viðskiptamaðurinn er aðili sem stundar fjármálastarfsemi sem fellur fyrir utan gildissviðs 2. gr. tilskipunar 2005/60/EB en innlend löggjöf hefur rýmkað skyldur þeirrar tilskipunar þannig að þær nái til hans, skv. 4. gr. tilskipunarinnar
- b) upplýsingar um deili á viðskiptamanninum eru aðgengilegar almenningi, gagnsæjar og öruggar

- c) viðskiptamaðurinn er háður lögboðnum kröfum um veitingu leyfis til að stunda fjármálastarfsemi samkvæmt landslögum og synja má um leyfisveitingu ef lögbær yfirvöld eru þess ekki fullviss að einstaklingarnir, sem í reynd stjórna eða munu stjórna starfsemi slíks aðila eða raunverulegur eigandi slíkrar starfsemi, séu hæfir og viðeigandi,

- d) viðskiptamaður fellur undir eftirlit lögbærra yfirvalda, í skilningi 3. mgr. 37. gr. tilskipunar 2005/60/EB, með því hvort hann uppfyllir innlenda löggjöf sem lögleiðir þá tilskipun og viðbótarskyldur innlendar löggjafar, þar sem við á,

- e) við vanefndir viðskiptamanns á skyldunum sem um getur í a-lið sætir hann viðurlögum sem eru árangursrík, í réttu hlutfalli við brot og letjandi, þ.m.t. möguleika á viðeigandi stjórnsýsluráðstöfunum eða álagning stjórnsýsluviðlaga.

Aðili, eins og um getur í a-lið fyrstu undirgreinar, tekur einungis til dótturfélaga að því marki sem skyldur samkvæmt tilskipun 2005/60/EB hafa verið rýmkaðar svo að þær taki til þeirra sem dótturfyrirtækja

Að því er varðar c-lið fyrstu undirgreinar skulu lögbær yfirvöld hafa eftirlit með starfsemi viðskiptamannsins. Eftirlit, í þessu samhengi, telst vera eftirlitsstarfsemi með ítrustu valdheimildum til eftirlits, þ.m.t. möguleikinn á að láta fara fram vettvangsskoðanir. Slíkar skoðanir skulu taka til endurskoðunar á stefnum, verklagsreglum, bókhaldi og skjölum og skulu ná til úrtaksprófana.

3. Að því er varðar 5. mgr. 11. gr. tilskipunar 2005/60/EB er aðildarríkjunum heimilt, með fyrirvara um 4. mgr. þessarar greinar, að leyfa stofnunum og aðilum, sem heyra undir þá tilskipun, að líta svo á að afurðum, sem uppfylla öll eftirfarandi skilyrði, eða viðskiptum sem tengjast slíkum afurðum, fylgi lítil hætta á peningabætti og fjármögnun hryðjuverka:

- a) afurðin er byggð á skriflegum, samningsbundnum grunni,
- b) tengd viðskipti fara fram gegnum reikning viðskiptamannsins hjá lánastofnun sem tilskipun 2005/60/EB tekur til eða lánastofnun í þriðja landi sem gerir sambærilegar kröfur við þær sem settar eru fram í þeirri tilskipun,
- c) afurðin eða tengd viðskipti eru ekki nafnlaus og eðli þeirra er slíkt að tímanleg beiting c-liðar 7. gr. tilskipunar 2005/60/EB er heimil,

- d) afurðin er háð hámarks viðmiðunarmörkum sem ákveðin eru fyrir fram,
- e) ekki er unnt að innleysa ávinning af afurðinni eða tengdum viðskiptum í þágu þriðju aðila nema til komi dauðsfall, fötlun, við tiltekinn aldur, sem ákveðinn er fyrirfram, eða svipaðir atburðir,
- f) þegar um er að ræða afurðir eða tengd viðskipti sem gera ráð fyrir fjárfestingu fjármuna í fjáreignum eða fjákröfum, þ.m.t. váttryggingakröfum eða öðrum óvissum kröfum:

- i) ávinningur af afurðinni eða tengdum viðskiptum er einungis innleysanlegur til lengri tíma lítið,

- ii) afurðina eða tengd viðskipti er ekki hægt að nota sem tryggingu,

- iii) á þeim tíma sem samningsbundin tengsl vara eru engar umframgreiðslur miðað við samning, engin endurkaupaákvæði notuð og engar uppsagnir á samningum fyrir lok samningstímans eiga sér stað

Að því er varðar d-lið fyrstu undirgreinar skulu viðmiðunarmörkin, sem kveðið er á um í a-lið 5 mgr. 11. gr. tilskipunar 2005/60/EB, gilda þegar um er að ræða váttryggingasamninga eða sparnaðarafurðir svipaðs eðlis. Með fyrirvara um þriðju undirgrein skulu hámarksviðmiðunarmörkin vera 15 000 evrur í öðrum tilfellum. Aðildarríkjunum er heimilt að víkja frá þeim viðmiðunarmörkum þegar um er að ræða afurðir sem tengjast fjármögnun á efnislegum eignum og þar sem löglegt og raunverulegt eignarhald eignanna færir ekki til viðskiptamannsins fyrr en við lok samningsbundnu tengslanna, að því tilskildu að viðmiðunarmörkin, sem aðildarríkið ákveður fyrir viðskipti tengd þessari tegund afurðar, hvort sem viðskiptin fara fram í einni aðgerð eða fleiri aðgerðum sem virðast tengjast hver annarri, fari ekki yfir 15 000 evrur á ári.

Aðildarríkjunum er heimilt að víkja frá viðmiðunum sem sett eru fram í e- og f-lið fyrstu undirgreinar þegar um er að ræða afurðir sem viðkomandi innlend, opinber yfirvöld ákvarða einkennin á með almannahagsmuni að leiðarljósi, og sem njóta ákveðinna fyrirgreiðslna frá ríkinu í formi beinna styrkja eða skattaafsláttar, og notkun þeirra er háð eftirliti þessara yfirvalda, að því tilskildu að ávinningurinn af afurðinni sé einungis innleysanlegur til lengri tíma lítið og að viðmiðunarmörkin, sem ákveðin eru að því er varðar d-lið fyrstu undirgreinar, séu nægilega lág. Ákvarða má árlega hámarksfjárhæð fyrir þau viðmiðunarmörk, þar sem við á.

4. Við mat á því hvort viðskiptamenn eða vörur og viðskipti sem um getur í 1., 2. og 3. mgr. gefi til kynna litla áhættu á peningabætti eða fjármögnun hryðjuverka skulu aðildarríkin veita sérstaka athygli hverri þeirri starfsemi þeirra viðskiptamanna eða hverri tegund vöru eða viðskipta sem teljast sérlega líkleg, vegna eðli síns, að notuð eða misnotuð verði til peningabættis eða fjármögnunar hryðjuverka.

Aðildarríkin skulu ekki líta svo á að viðskiptamönnum eða afurðum og viðskiptum, sem um getur í 1., 2. og 3. mgr., fylgi lítil hætta á peningabætti eða fjármögnun hryðjuverka ef fyrir liggja upplýsingar sem gefa til kynna að hætta á peningabætti eða fjármögnun hryðjuverka sé e.t.v. ekki lítil.

4. gr.

Fjármálastarfsemi stunduð stöku sinnum eða að mjög takmörkuðu leyti

1. Að því er varðar 2. mgr. 2 gr. tilskipunar 2005/60/EB geta aðildarríkin, með fyrirvara um 2. mgr. þessarar greinar, lítið svo á að lögaðilar eða einstaklingar, sem stunda fjármálastarfsemi sem uppfyllir öll eftirfarandi skilyrði, heyri ekki undir gildissvið 1. eða 2. mgr. 3. gr. þeirrar tilskipunar:

a) algilt er að fjármálastarfsemin sé takmörkuð,

b) fjármálastarfsemin er takmörkuð á grundvelli viðskipta,

c) fjármálastarfsemin er ekki aðalstarfsemi,

d) fjármálastarfsemin er viðbót við og tengist beint aðalstarfsemi,

e) að undanskilinni starfseminni sem vísað er til í e-lið 3-liðar 1. mgr. 2. gr. tilskipunar 2005/60/EB, er aðalstarfsemin ekki meðal þeirrar starfsemi sem getið er um í 1. mgr. 2. gr. þeirrar tilskipunar,

f) fjármálastarfsemin er einungis í boði fyrir viðskiptamenn aðalstarfseminnar og stendur almenningi alla jafna ekki til boða.

Að því er varðar a-lið fyrstu undirgreinar má heildarvelta fjármálastarfseminnar ekki fara yfir viðmiðunarmörk sem verða að vera nægilega lág. Þessi viðmiðunarmörk skal ákveða í hverju landi fyrir sig eftir því um hvers konar fjármálastarfsemi er að ræða.

Að því er varðar b-lið fyrstu undirgreinar skulu aðildarríkin setja hámarks viðmiðunarmörk um hvern viðskiptavin og stök viðskipti, hvort sem viðskiptin fara fram í einni aðgerð eða fleiri aðgerðum sem virðast tengjast hver annarri. Þessi viðmiðunarmörk skal ákveða í hverju landi fyrir sig eftir því um hvers konar fjármálastarfsemi er að ræða. Þau skulu vera nægilega lág til þess að tryggja að viðskiptin sem um ræðir séu óhentug og óskilvirk aðferð til peningaþvættis eða fjármögnunar hryðjuverka, og skulu ekki vera hærri en 1 000 evrur.

Að því er varðar c-lið fyrstu undirgreinar skulu aðildarríkin krefjast þess að velta fjármálastarfseminnar fari ekki yfir 5% af heildarveltu lögaðilans eða einstaklingsins sem málið varðar.

2. Við mat á hættunni á peningaþvætti eða fjármögnun hryðjuverka að því er varðar 2. mgr. 2. gr. tilskipunar 2005/60/EB, skulu aðildarríkin fylgjast sérstaklega með hverri þeirri fjármálastarfsemi sem einkum telst líkleg, vegna eðlis síns, til að verða notuð eða misnotuð til peningaþvættis eða fjármögnunar hryðjuverka.

Aðildarríkin skulu ekki líta svo á að fjármálastarfsemi, sem um getur í 1. mgr., fylgi lítill hættu á peningaþvætti eða fjármögnun hryðjuverka ef fyrir liggja upplýsingar sem gefa til kynna að hættu á peningaþvætti eða fjármögnun hryðjuverka sé e.t.v. ekki lítill.

3. Í sérhverri ákvörðun skv. 2. mgr. 2. gr. tilskipunar 2005/60/EB skal koma fram rökstuðningur fyrir henni. Aðildarríkin skulu gera ráð fyrir þeim möguleika að afturkalla þá ákvörðun ef aðstæður skyldu breytast.

4. Aðildarríkin skulu koma á fót eftirlitsaðgerðum sem byggjast á áhættumati eða gera hvers konar aðrar viðeigandi ráðstafanir til að tryggja að undanþága, sem veitt er með ákvörðunum skv. 2. mgr. 2. gr. tilskipunar 2005/60/EB, sé ekki misnotuð af hugsanlegum peningaþvættum eða fjármögnunar- aðilum hryðjuverka.

5. gr.

Lögleiðing

1. Aðildarríkin skulu samþykkja nauðsynleg lög og stjórnsýslufyrirmæli til að fara að tilskipun þessari eigi síðar en 15. desember 2007. Þau skulu senda framkvæmdastjórninni þegar í stað þessi ákvæði og samsvörunartöflu yfir viðkomandi ákvæði og þessa tilskipun.

Þegar aðildarríkin samþykkja þessi ákvæði skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvísun þegar þau eru birt opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun.

2. Aðildarríkin skulu senda framkvæmdastjórninni helstu ákvæði úr landslögum sem þau samþykkja um málefni sem tilskipun þessi nær til.

6. gr.

Tilskipun þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

7. gr.

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 1. ágúst 2006.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Charlie McCREEVY

framkvæmdastjóri.

REGLUGERÐ RÁÐSINS (EB) nr. 1419/2006

2008/EES/78/21

frá 25. september 2006

um niðurfellingu reglugerðar (EBE) nr. 4056/86 sem setur nákvæmar reglur um beitingu 85. og 86. gr. sáttmálans gagnvart flutningum á sjó og um breytingu á reglugerð (EB) nr. 1/2003 að því er varðar rýmkun á gildissviði hennar svo að hún taki til gestaflutninga og alþjóðlegrar þjónustu með leiguskip(*)

RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS HEFUR,

aðildarríkinu (gestaflutningar) né um alþjóðlega þjónustu með leiguskipum.

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins, einkum 83. gr.,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnarinnar,

með hliðsjón af álitum Evrópuþingsins ⁽¹⁾,

með hliðsjón af álitum efnahags- og félagsmálanefndar Evrópubandalaganna ⁽²⁾,

að höfðu samráði við svæðanefndina,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Ákvæði reglugerðar (EBE) nr. 4056/86 ⁽³⁾ hafa gilt um beitingu samkeppnisreglna á sviði sjóflutninga frá 1987. Reglugerð (EBE) nr. 4056/86 hafði upphaflega tvenns konar hlutverki að gegna. Í fyrsta lagi hafði hún að geyma málsmeðferðarákvæði um framfylgd samkeppnisreglna Bandalagsins á sviði sjóflutninga. Í öðru lagi var í henni mælt fyrir um tiltekin efnisleg samkeppnisákvæði á sviði sjóflutninga, einkum hópundanþágu fyrir samsiglingakerfi, sem gerir þeim kleift að fastsetja verð og stjórna flutningsgetu með vissum skilyrðum, um að beiting ákvæða 1. mgr. 81. gr. sáttmálans næði ekki til hreinna tæknilegra samninga og um málsmeðferð til að fjalla um ágreining í þjóðarétti. Hún gildi ekki um sjóflutningaþjónustu milli hafna í einu og sama

- 2) Með reglugerð ráðsins (EB) nr. 1/2003 frá 16. desember 2002 um framkvæmd samkeppnisreglna sem mælt er fyrir um í 81. og 82. gr. sáttmálans ⁽⁴⁾ var gerð breyting á reglugerð (EBE) nr. 4056/86 til að færa sjóflutninga undir sameiginlegar framkvæmdarreglur um samkeppni sem gilda um allar atvinnugreinar frá og með 1. maí 2004, að undanskildum gestaflutningum og alþjóðlegri þjónustu með leiguskip. Sérstöku efnislegu samkeppnisákvæðin um sjóflutninga eru þó áfram innan gildissviðs reglugerðar (EBE) nr. 4056/86.

- 3) Hópundanþágan fyrir samsiglingakerfið, sem kveðið er á um í reglugerð (EBE) nr. 4056/86, undanskilur samninga, ákvarðanir og samstilltar aðgerðir allra aðila innan eins eða fleiri samsiglingakerfa, eða hluta þeirra, sem uppfylla tiltekin skilyrði, frá banninu í 1. mgr. 81. gr. sáttmálans. Í rökunum fyrir heildarundanþágunni er í meginatriðum gengið út frá því að samsiglingakerfi veiti stöðugleika og tryggi útflytjendum áreiðanlega þjónustu sem ekki er unnt að ná eftir leiðum sem eru ekki eins takmarkandi. Gagnger endurskoðun framkvæmdastjórnarinnar á atvinnugreininni hefur þó leitt í ljós að áætlunarsiglingar eru ekki einstakar þar eð kostnaðar-samsetning þeirra er ekki verulega frábrugðin því sem gerist í öðrum atvinnugreinum. Því bendir ekkert til að atvinnugreinin þarfnist verndar gegn samkeppni.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 269, 28.9.2006, bls. 1. Henni var getið í ákvörðun sameiginlegru EES-nefndarinnar nr. 153/2006 frá 8. desember 2006 um breytingu á XIII. viðauka (Flutningastarfsemi), XIV. viðauka (Samkeppni) og bókun 21 (um framkvæmd samkeppnisreglna sem gilda um fyrirtæki) við EES-samninginn við EES-samninginn, sjá EES-viðbætur við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins nr. 15, 29.3.2007, p. 20.

⁽¹⁾ Álit frá 4. júlí 2006 (hefur enn ekki verið birt í Stjórnartíðindum ESB).

⁽²⁾ Álit var skilað 5. júlí 2006 (hefur enn ekki verið birt í Stjórnartíðindum ESB).

⁽³⁾ Stjtið. EB L 378, 31.12.1986, bls. 4. Reglugerðinni var síðast breytt með aðildarlögunum frá 2003.

⁽⁴⁾ Stjtið. EB L 1, 4.1.2003, bls. 1. Reglugerðinni var breytt með reglugerð (EB) nr. 411/2004 (Stjtið. ESB L 68, 6.3.2004, bls. 1).

- 4) Í fyrsta skilyrðinu fyrir undanþágu skv. 3. mgr. 81. gr. er gerð krafa um að samkeppnishamlandi samningurinn stuðli að bættri framleiðslu eða vörudreifingu eða efli tæknilegar eða efnahagslegar framfarir. Að því er varðar þá skilvirkni sem samsiglingakerfi skapa geta þau ekki lengur framfylgt gjaldskrá samsiglingakerfisins þó að þau geti enn ákveðið gjöld og aukagjöld sem eru hluti flutningskostnaðarins. Ekkert bendir heldur til að samsiglingakerfi leiði til stöðugri farmgjalda eða áreiðanlegri sjóflutninga en væri raunin á markaði þar sem full samkeppni ríkir. Aðilar að samsiglingakerfi bjóða í vaxandi mæli fram þjónustu sína með einstökum þjónustusamningum sem gerðir eru við einstaka útflytjendur. Að auki stjórna samsiglingakerfi ekki þeirri flutningsgetu sem er tiltæk þar eð það er á valdi hvers einstaks flutningsaðila að ákveða hana. Við núverandi markaðsaðstæður næst stöðugt verðlag og áreiðanleg þjónusta fram með einstökum þjónustusamningum. Meint orsakasamband milli hamlna (verðsamráð og stjórn á framboði) og hagkvæmni, sem haldið er fram að náist (áreiðanleg þjónusta), virðist því vera of lítilvægt til að uppfylla fyrsta skilyrði 3. mgr. 81. gr.
- 5) Annað skilyrðið fyrir undanþágu skv. 3. mgr. 81. gr. er að neytendum verði bætt upp neikvæð áhrif samkeppnishamlna. Þegar um er að ræða grófar samkeppnishömlur eins og lárétt verðsamráð, sem verður þegar gjaldskrá samsiglingakerfisins er ákveðin og sammælt er um gjöld og aukagjöld, eru neikvæðu áhrifin mjög alvarleg. Samt hafa engin augljóslega jákvæð áhrif komið í ljós. Flutningsþegar telja að samsiglingakerfi séu starfrækt í þágu þeirra félaga sem sýna minnstu skilvirknina og þeir hvetja til þess að samsiglingakerfi verði lögð niður. Samsiglingakerfi uppfylla ekki lengur annað skilyrði 3. mgr. 81. gr.
- 6) Þriðja skilyrðið fyrir undanþágu skv. 3. mgr. 81. gr. er að viðkomandi starfshættir setji ekki hömlur, sem óþarfar eru til að hinum settu markmiðum verði náð, á hlutaðeigandi fyrirtæki. Skipafélagasamtök eru samstarfssamningar milli áætlunarskipafélaga sem fela ekki í sér verðsamráð og eru þess vegna ekki eins samkeppnishamlandi og samsiglingakerfi. Flutningsþegar telja að þau veiti fullnægjandi, áreiðanlega og skilvirka þjónustu varðandi áætlunarflutninga á sjó. Að auki hefur notkun einstakra þjónustusamninga aukist verulega á síðari árum. Slíkir samningar eru ekki, samkvæmt skilgreiningu, samkeppnishamlandi og njóta útflytjendur góðs af þeim þar eð þeir gera kleift að sérsníða sérstaka þjónustu. Þar eð verðið er ákvarðað fyrir fram og sveiflast ekki í fyrir fram ákveðinn tíma (að jafnaði í allt að eitt ár) geta þjónustusamningar enn fremur stuðlað að stöðugu verðlagi. Þar af leiðandi hefur ekki verið sýnt fram á að samkeppnishömlur, sem eru leyfðar samkvæmt reglugerð (EBE) nr. 4056/86 (verðsamráð og stjórnun flutningsgetu), séu ómissandi þegar um er að ræða að veita flutningsþegum áreiðanlega siglingaþjónustu þar eð unnt er að ná henni fram eftir leiðum sem eru ekki eins samkeppnishamlandi. Þriðja skilyrðið skv. 3. mgr. 81. gr. hefur því ekki verið uppfyllt.
- 7) Að síðustu er með fjórða skilyrðinu skv. 3. mgr. 81. gr. gerð krafa um að samsiglingakerfinu sé veitt árangursríkt samkeppnislegt aðhald. Við núverandi markaðsaðstæður eru samsiglingakerfi fyrir hendi á nánast öllum helstu flutningaleiðum og þau keppa við farmflytjendur sem eru í skipafélagasamtökum og við sjálfstæð skipafélög. Þótt samkeppni kunni að vera um verð á gjaldskrá sjóflutninga vegna veikingar samsiglingakerfisins er varla um að ræða verðsamkeppni að því er varðar aukagjöld og aukakostnað. Samsiglingakerfið ákvarðar þau og farmflytjendur, sem eru ekki aðilar að samsiglingakerfi, setja oft upp sams konar verð. Að auki taka farmflytjendur þátt í samsiglingakerfum og skipafélagasamtökum á sömu siglingaleið, skiptast á viðkvæmum viðskiptaupplýsingum og safna upp ávinningi af hópundanþágum samsiglingakerfisins (verðsamráð og stjórnun flutningsgetu) og skipafélagasamtakanna (rekstrarsamstarf við veitingu sameiginlegrar þjónustu). Með sívaxandi tengslum milli farmflytjenda á sömu siglingaleið er mjög flókið að ákvarða að hve miklu leyti innri og ytri samkeppni nær til samsiglingakerfa og aðeins er unnt að ákvarða það í hverju einstöku tilviki fyrir sig.
- 8) Samsiglingakerfi uppfylla því ekki lengur samanlögðu skilyrðin fjögur fyrir undanþágu skv. 3. mgr. 81. gr. sáttmálans og því ber að afnema hópundanþáguna að því er varðar slík samsiglingakerfi.
- 9) Ekki er lengur þörf fyrir að undanskilja hreina tæknilega samninga frá banninu í 1. mgr. 81. gr. sáttmálans og ekki heldur fyrir málsmeðferðina til að fjalla um lagaágreining sem upp kann að koma. Þessi ákvæði skulu því einnig felld niður.
- 10) Í ljósi framangreinds er rétt að fella reglugerð (EBE) nr. 4056/86 úr gildi í heild sinni.

- 11) Samsiglingakerfi eru leyfð í mörgum lögsögu-umdæmum. Í þessari, sem og í öðrum atvinnugreinum, er samkeppnislögum ekki beitt á sama hátt um heim allan. Í ljósi þess að áætlunarskipasiglingar eru í eðli sínu hnattrænar skal framkvæmdastjórnin gera viðeigandi ráðstafanir til að flýta fyrir afnámi undanþágna frá verðsamráði, að því er varðar samsiglingakerfi sem eru fyrir hendi annars staðar, en viðhalda um leið undanþágu um rekstrarsamstarf milli skipafélaga sem eru í skipafélagasamtökum og bandalögum, í samræmi við tilmæli skrifstofu OECD 2002.
- 12) Gestaflutningar og alþjóðleg þjónusta með leiguskip hafa verið undanskilin reglunum um framkvæmd 81. og 82. gr. sáttmálans sem upphaflega var mælt fyrir um í reglugerð (EBE) nr. 4056/86 og síðar í reglugerð (EB) nr. 1/2003. Þetta eru nú einu atvinnugreinarnar sem enn eru undanskildar framkvæmd samkeppnisreglna Bandalagsins. Skortur á árangursríku framkvæmdavaldi að því er varðar þessar atvinnugreinar er annmarki með tilliti til lagasetningar.
- 13) Rökin fyrir því að undanþiggja þjónustu með leiguskipum frá reglugerð (EB) nr. 1/2003 byggðust á því að samið er í frjálsum samningum um gjöld fyrir þessa þjónustu í hverju tilviki fyrir sig í samræmi við skilyrði framboðs og eftirspurnar. Slíkar markaðsaðstæður eru þó fyrir hendi í öðrum atvinnugreinum og efnisákvæði 81. og 82. gr. gilda nú þegar um þessa þjónustu. Ekki hafa verið lögð fram sannfærandi rök fyrir því að þessi þjónusta verði áfram undanþegin reglunum um framkvæmd 81. og 82. gr. sáttmálans. Þótt þjónusta um gestaflutninga hafi á sama hátt oft engin áhrif á viðskipti innan Bandalagsins þýðir það ekki að hún sé undanþegin gildissviði reglugerðar (EB) nr. 1/2003 frá byrjun.
- 14) Þar eð fyrirkomulagið sem felst í reglugerð (EB) nr. 1/2003 er viðeigandi að því er varðar beitingu samkeppnisreglna á allar atvinnugreinar skal breyta gildissviði þessarar reglugerðar þannig að hún taki til gestaflutninga og þjónustu með leiguskip.
- 15) Því ber að breyta reglugerð (EB) nr. 1/2003 til samræmis við það.
- 16) Þar eð aðildarríkin kunna að þurfa að aðlagja alþjóðlegar skuldbindingar sínar í ljósi þess að samsiglingakerfið verður lagt niður skulu ákvæði reglugerðar (EBE) nr. 4056/86 varðandi heildarundanþágu samsiglingakerfisins gilda áfram á aðlögunartímabili fyrir samsiglingakerfi sem uppfylla kröfur reglugerðar (EBE) nr. 4056/86 á þeim degi þegar þessi reglugerð öðlast gildi.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

1. gr.

Reglugerð (EBE) nr. 4056/86 falli úr gildi.

Ákvæði 1. gr. (b- og c-liður 3. mgr.), 3.–7. gr., 8. gr. (2. mgr.) og 26. gr. reglugerðar (EBE) nr. 4056/86 gilda áfram að því er varðar samsiglingakerfi, sem uppfylla kröfur reglugerðar (EBE) nr. 4056/86 hinn 18. október 2006, á aðlögunartímabili til tveggja ára frá þeim degi.

2. gr.

Ákvæði 32. gr. reglugerðar (EB) nr. 1/2003 falli brott.

3. gr.

Reglugerð þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 25. september 2006.

Fyrir hönd ráðsins,

M. PEKKARINEN

forseti.

REGLUGERÐ EVRÓPUÞINGSINS OG RÁÐSINS (EB) nr. 561/2006

2008/EES/78/22

frá 15. mars 2006

um samhæfingu tiltekinna ákvæða félagsmálalöggjafarinnar er varða flutninga á vegum og um breytingu á reglugerðum ráðsins (EBE) nr. 3821/85 og (EB) nr. 2135/98 og niðurfellingu á reglugerð ráðsins (EBE) nr. 3820/85(*)

EVROPUÞINGIÐ OG RÁÐ EVRÓPUSAMBANDBSINS HAFI,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins, einkum 71. gr.,

- 1) Með reglugerð ráðsins (EBE) nr. 3820/85 frá 20. desember 1985 um samhæfingu tiltekinna löggjafar á sviði félagsmála er varðar flutninga á vegum⁽⁴⁾ var leitast við að samræma samkeppnisskilyrði milli flutningsmáta á landi, einkum að því er varðar flutninga á vegum, og að bæta vinnuskilyrði og umferðaröryggi. Standa skal vörð um og efla framþróun á þessu sviði.

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnarinnar⁽¹⁾,

- 2) Í tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2002/15/EB frá 11. mars 2002 um skipulag á vinnutíma farstarfsmanna sem sjá um flutninga á vegum⁽⁵⁾ er þess krafist að aðildarríkin samþykki ráðstafanir til að takmarka vikulegan hámarksfjölda vinnutíma farstarfsmanna.

með hliðsjón af álit efnahags- og félagsmálanefndar Evrópubandalaganna⁽²⁾,

- 3) Reynst hefur erfitt að túlka, beita, framfylgja og hafa eftirlit með tilteknum ákvæðum reglugerðar (EBE) nr. 3820/85, sem varða reglur um akurstíma, vinnuhlé og hvíldartíma ökumanna sem annast innanlands- og millilandaflutninga á vegum innan Bandalagsins, á samræmdan hátt í öllum aðildarríkjunum vegna þess hversu almennt orðalag viðkomandi ákvæða er.

að höfðu samráði við svæðanefndina,

í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 251. gr. sáttmálans⁽³⁾, á grundvelli sameiginlegs texta sem sáttanefndin samþykkti 8. desember 2005,

- 4) Æskilegt er að framkvæmd þessara ákvæða sé skilvirk og samræmd til að unnt sé að ná markmiðum þeirra og koma í veg fyrir að ágreiningur verði um beitingu reglnanna. Því þarf að setja skýrari og einfaldari reglur sem flutningsaðilar á vegum og eftirlitsyfirvöld eiga auðveldara með að skilja, túlka og beita.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 102, 11.4.2006, bls. 1. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 154/2006 frá 8. desember 2006 um breytingu á XIII. viðauka (Flutningastarfsemi) við EES-samninginn, sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins nr. 15, 29.3.2007, p. 22.

(1) Stjtið. EB C 51 E, 26.2.2002, bls. 234.

(2) Stjtið. EB C 221, 17.9.2002, bls. 19.

(3) Álit Evrópuþingsins frá 14. janúar 2003 (Stjtið. ESB C 38 E, 12.2.2004, bls. 152), sameiginleg afstaða ráðsins frá 9. desember 2004 (Stjtið. ESB C 63 E, 15.3.2005, bls. 11) og álit Evrópuþingsins frá 13. apríl 2005 (Stjtið. ESB C 33 E, 9.2.2006, bls. 425). Lagaleg ályktun Evrópuþingsins frá 2. febrúar 2006 og ákvörðun ráðsins frá 2. febrúar 2006.

(4) Stjtið. EB L 370, 31.12.1985, bls. 1. Reglugerðinni var breytt með tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2003/59/EB (Stjtið. ESB L 226, 10.9.2003, bls. 4).

(5) Stjtið. EB L 80, 23.3.2002, bls. 35.

- 5) Ráðstafanir, sem kveðið er á um í þessari reglugerð og varða starfsskilyrði, skulu ekki skerða rétt aðila vinnumarkaðarins til að setja ákvæði, með almennum kjarasamningum eða á annan hátt, sem eru hagstæðari launþegum.
- 6) Æskilegt er að kveða skýrt á um gildissvið þessarar reglugerðar með því að tilgreina helstu flokka ökutækja sem hún tekur til.
- 7) Þessi reglugerð gildir um flutninga á vegum sem fara annaðhvort eingöngu fram innan Bandalagsins eða milli Bandalagsins, Sviss og landanna sem eiga aðild að samningnum um Evrópska efnahagssvæðið.
- 8) Evrópusamningurinn um störf áhafna ökutækja sem annast alþjóðlega flutninga á vegum (AETR-samningurinn) frá 1. júlí 1970, með áorðnum breytingum, gildir áfram um alla akstursleiðina að því er varðar vöru- og farþegaflutninga á vegum með ökutækjum sem skráð eru í aðildarríki eða landi sem á aðild að AETR-samningnum, ef farið er milli Bandalagsins og þriðja lands, að Sviss undanskildu, og landanna sem eiga aðild að samningnum um Evrópska efnahagssvæðið eða ef farið er um slíkt land. Mikilvægt er að breyta AETR-samningnum eins fljótt og auðið er, helst innan tveggja ára frá gildistöku þessarar reglugerðar, til að laga ákvæði hans að þessari reglugerð.
- 9) Ákvæði AETR-samningsins gilda, að því er varðar flutninga á vegum með ökutækjum sem eru skráð í þriðja landi sem er ekki aðili að AETR-samningnum, um þann hluta akstursleiðarinnar sem farinn er innan Bandalagsins eða innan landa sem eru aðilar að AETR-samningnum.
- 10) Þar eð efni AETR-samningsins fellur undir gildissvið reglugerðar þessarar heyrir réttur til að semja og leiða samninginn til lykta undir Bandalagið.
- 11) Ef breyting á innri reglum Bandalagsins á þessu sviði krefst samsvarandi breytingar á AETR-samningnum skulu aðildarríkin vinna saman að því að ná fram slíkri breytingu á AETR-samningnum, eins fljótt og auðið er, í samræmi við þá málsmæðferð sem þar er mælt fyrir um.
- 12) Uppfæra skal skrá yfir undanþágur þannig að hún endurspegli þróun í flutningum á vegum á síðastliðnum 19 árum.
- 13) Öll lykilhugtök skulu skilgreind til hlítar til að auðvelda túlkun og tryggja að þessari reglugerð sé beitt á samræmdan hátt. Að auki skal kappkosta að innlend eftirlitsyfirvöld túlki og beiti þessari reglugerð á samræmdan hátt. Skilgreiningin á hugtakinu „vika“ í þessari reglugerð skal ekki koma í veg fyrir að ökumenn hefji vinnuviku sína á hvaða vikudegi sem er.
- 14) Til að tryggja skilvirka framkvæmd er mikilvægt að við vegaeftirlit, og að afloknu aðlögunartímabili, geti lögbær yfirvöld staðfest að farið hafi verið að reglum um aksturs- og hvíldartíma daginn sem eftirlitið fer fram og næstliðna 28 daga.
- 15) Nauðsynlegt er að skýra og einfalda grundvallarreglurnar um aksturstíma til að unnt sé að framfylgja þeim á skilvirkan og samræmdan hátt með hjálp stafræns ökurita, eins og kveðið er á um í reglugerð ráðsins (EBE) nr. 3821/85 frá 20. desember 1985 um að taka upp skráningarbúnað í ökutækjum í flutningum á vegum⁽¹⁾ og þessari reglugerð. Enn fremur skulu eftirlitsyfirvöld aðildarríkis í fastanefnd leitast við að ná sameiginlegum skilningi á framkvæmd þessarar reglugerðar.
- 16) Með reglunum í reglugerð (EBE) nr. 3820/85 hefur reynst mögulegt að skipuleggja daglega aksturstíma og vinnuhlé þannig að ökumanni er gert kleift að aka of lengi án þess að fá tilhlýðilegt vinnuhlé sem leiðir til þess að umferðaröryggi minnkar og vinnuskilyrði ökumanns versna. Því er rétt að sjá til þess að vinnuhléum sé þannig skipt að komið sé í veg fyrir misnotkun.
- 17) Markmið þessarar reglugerðar er að bæta félagslegar aðstæður starfsmanna, sem reglugerðin tekur til, auk þess að auka almennt umferðaröryggi. Það næst einkum með ákvæðunum sem varða hámarksaksturstíma á dag, viku og á tveimur samfelldum vikum, ákvæðunum sem skylda ökumenn til að taka reglubundinn, vikulegan hvíldartíma, a.m.k. einu sinni á tveimur samfelldum vikum, og ákvæðunum þar sem mælt er fyrir um að daglegur hvíldartími megi ekki undir neinum kringumstæðum vera styttri en samfelldar níu klukkustundir. Þar eð þessi ákvæði tryggja viðunandi hvíld, og einnig með tilliti til reynslu af framkvæmd á síðastliðnum árum, er ekki lengur þörf á bótakerfi vegna styttri, daglegs hvíldartíma.
- 18) Á mörgum flutningaleiðum á vegum innan Bandalagsins er farið með ferjum eða járnbrautum hluta leiðarinnar. Því skal setja skýr og viðeigandi ákvæði um daglegan hvíldartíma og vinnuhlé í slíkum flutningum.
- 19) Með hliðsjón af auknum vöru- og farþegaflutningum yfir landamæri er æskilegt að eftirlit á vegum og athafnasvæðum fyrirtækja taki, með tilliti til umferðaröryggis og strangari framfylgd reglnanna, til aksturstíma, hvíldartíma og vinnuhléa í öðrum aðildarríkjum eða þriðju löndum og ganga úr skugga um að viðkomandi reglum hafi verið fylgt að öllu leyti og á viðeigandi hátt.

(¹) Stjótið. EB L 370, 31.12.1985, bls. 8. Reglugerðinni var síðast breytt með reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 432/2004 (Stjótið. ESB L 71, 10.3.2004, bls. 3).

- 20) Ábyrgð flutningafyrirtækja skal a.m.k. taka til flutningafyrirtækja sem eru lögaðilar eða einstaklingar og skal hún ekki útiloka málshöfðun gegn einstaklingum sem eru fremjendur, hvatamenn að eða vitorðsmenn í brotum gegn þessari reglugerð.
- 21) Nauðsynlegt er að öikumenn, sem vinna fyrir nokkur flutningafyrirtæki, veiti þessum fyrirtækjum viðeigandi upplýsingar til að gera þeim kleift að uppfylla skyldur sínar samkvæmt þessari reglugerð.
- 22) Í því skyni að stuðla að félagslegum framförum og bæta umferðaröryggi skal hvert aðildarríki halda rétti sínum til að samþykkja tilteknar viðeigandi ráðstafanir.
- 23) Innlendar undanþágur skulu endurspegla breytingar á flutningum á vegum og takmarkast við þá þætti sem eru sem stendur ekki undir samkeppnisþrýstingi.
- 24) Aðildarríkin skulu mæla fyrir um reglur um ökutæki sem eru notuð til reglubundinna farþegaflutninga ef ekin vegalengd er ekki lengri en 50 km. Þessar reglur skulu veita nægilega vernd með tilliti til leyfilegs aksturstíma og lögboðsinnar vinnuhlé og hvíldartíma.
- 25) Æskilegt er, með tilliti til skilvirkrar framkvæmdar, að haft sé eftirlit með reglubundnum farþegaflutningum innanlands og milli landa með notkun staðlaðs skráningarbúnaðar.
- 26) Aðildarríkin skulu mæla fyrir um reglur um viðurlög við brotum á þessari reglugerð og tryggja að þeim sé framfylgt. Þessi viðurlög skulu vera árangursrík, í réttu hlutfalli við brot, letjandi og óhlutdræg. Ef uppvíst verður um alvarleg brot skal sá möguleiki einnig vera fyrir hendi í aðildarríkjunum að kyrrsetja ökutækið. Ákvæði þessarar reglugerðar, er snerta viðurlög eða málsmæðferð, skulu ekki hafa áhrif á innlendar reglur um sönnunarbyrði.
- 27) Æskilegt er, í þágu skýrrar og skilvirkrar framfylgðar reglnanna, að samræma ákvæði um ábyrgð flutningafyrirtækja og öikumanna vegna brota gegn þessari reglugerð. Þessi ábyrgð getur varðað hegningarlög, einkamálarétt eða stjórnsýsluviðurlög, eftir því sem við á, í hverju aðildarríki.
- 28) Þar eð aðildarríkin geta ekki fyllilega náð markmiði þessarar reglugerðar, þ.e. að koma á skýrum, sameiginlegum reglum um aksturstíma, vinnuhlé og hvíldartíma, og auðveldara er að ná markmiðinu á vettvangi Bandalagsins vegna þess hve nauðsynlegt er að samræma aðgerðir, getur Bandalagið samþykkt ráðstafanir í samræmi við dreifðisregluna eins og fram kemur í 5. gr. sáttmálans. Í samræmi við meðal-höfsregluna, eins og kveðið er á um í þeirri grein, er ekki gengið lengra en nauðsyn krefur í þessari reglugerð til að ná megi því markmiði.
- 29) Samþykkja skal nauðsynlegar ráðstafanir til framkvæmdar þessari reglugerð í samræmi við ákvörðun ráðsins 1999/468/EB frá 28. júní 1999 um reglur um meðferð framkvæmdavalds sem framkvæmdastjórninni er falið ⁽¹⁾.
- 30) Þar eð mælt hefur verið fyrir um ákvæði að því er varðar lágmarksaldur öikumanna í tilskipun 2003/59/EB ⁽²⁾, sem á að lögleiða fyrir árið 2009, er þess einungis krafist að sett séu bráðabirgðaákvæði, að því er varðar lágmarksaldur áhafna, í þessari reglugerð.
- 31) Breyta skal reglugerð (EBE) nr. 3821/85 til að skýra sérstakar skyldur flutningafyrirtækja og öikumanna ásamt því að auka réttaröryggi og auðvelda framfylgd reglna um aksturs- og hvíldartíma við eftirlit á vegum.
- 32) Einnig skal breyta reglugerð (EBE) nr. 3821/85 til að tryggja réttaröryggi að því er varðar nýjar dagsetningar fyrir innleiðingu stafrænna ökurita og aðgang að öikumannskortum.
- 33) Innleiðing skráningarbúnaðar samkvæmt reglugerð (EB) nr. 2135/98, sem gerir kleift að skrá rafrænt starfsathafnir öikumanns á 28 daga tímabili á öikumannskort hans og akstur ökutækis á 365 daga tímabili, mun í framtíðinni stuðla að skjótara og viðtækara vegaeftirliti.
- 34) Samkvæmt tilskipun 88/599/EBE ⁽³⁾ takmarkast vegaeftirlit við daglegan aksturstíma, daglegan hvíldartíma og vinnuhlé. Við innleiðingu skráningarbúnaðar verða gögn um öikumann og ökutæki geymd með rafrænum hætti og unnt verður að meta þau rafrænt á staðnum. Með tímanum ætti þetta að einfalda eftirlit með reglubundnum og styttnum, daglegum hvíldartíma og með reglubundnum og styttnum, vikulegum hvíldartíma og viðbótarhvíld.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 184, 17.7.1999, bls. 23.

⁽²⁾ Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2003/59/EB frá 15. júlí 2003 um grunnþjálfun og reglubundna þjálfun öikumanna tiltekinna ökutækja til vöru- eða farþegaflutninga, um breytingu á reglugerð ráðsins (EBE) nr. 3820/85 og tilskipun ráðsins 91/439/EBE og um að fella tilskipun ráðsins 76/914/EBE úr gildi (Stjtið. ESB L 226, 10.9.2003, bls. 4). Tilskipuninni var breytt með tilskipun ráðsins 2004/66/EB (Stjtið. ESB L 168, 1.5.2004, bls. 35).

⁽³⁾ Tilskipun ráðsins 88/599/EBE frá 23. nóvember 1988 um staðlaðar aðferðir við eftirlit með framkvæmd reglugerðar (EBE) nr. 3820/85 um samhæfingu tiltekinnar löggjafar á sviði félagsmála er varðar flutninga á vegum og reglugerðar (EBE) nr. 3821/85 um að taka upp skráningarbúnað í ökutækjum í flutningum á vegum (Stjtið. EB L 325, 29.11.1988, bls. 55).

- 35) Reynslan sýnir að einungis er unnt að framfylgja ákvæðum þessarar reglugerðar, einkum að því er varðar tilgreindan hámarksaksturstíma á tveggja vikna tímabili, ef komið er á skilvirku eftirliti við vegaeftirlit í tengslum við allt viðkomandi tímabil.
- 36) Beiting lagaákvæða er varða stafræna ökurita skulu vera í samræmi við þessa reglugerð til að ná fram hámarksárangri við eftirlit með og framfylgd tiltekinna félagslegra ákvæða er varða flutninga á vegum.
- 37) Til glöggvunar og hagræðingar skal reglugerð (EBE) nr. 3820/85 felld úr gildi og þessi reglugerð koma í hennar stað.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

I. KAFLI

INNGANGSÁKVÆÐI

1. gr.

Með þessari reglugerð er mælt fyrir um reglur um aksturstíma, vinnuhlé og hvíldartíma ökumanna, sem stunda vöru- og farþegaflutninga á vegum, í því skyni að samræma samkeppnisiskilyrði milli flutningsmáta á landi og skipgengum vatnaleiðum, einkum að því er varðar flutninga á vegum, og að bæta vinnuskilyrði og umferðaröryggi. Markmið þessarar reglugerðar er einnig að stuðla að auknu eftirliti og eftirfylgni í aðildarríkjunum svo og bættum starfsvenjum meðal flutningsaðila á vegum.

2. gr.

1. Þessi reglugerð gildir um eftirfarandi flutninga á vegum:

- a) vöruflutninga þegar leyfilegur hámarksmassi ökutækisins, að meðtöldum eftirvögnum eða festivögnum, er meiri en 3,5 tonn eða
- b) farþegaflutninga með ökutækjum sem eru hönnuð eða varanlega útbúin til að flytja fleiri en níu farþega, að öikumanni meðtöldum, og eru ætluð til slíkra flutninga.

2. Þessi reglugerð gildir, án tillits til skráningarlands ökutækisins, um flutninga á vegum:

- a) eingöngu innan Bandalagsins eða
- b) milli Bandalagsins, Sviss og landanna sem eiga aðild að samningnum um Evrópska efnahagssvæðið.

3. AETR-samningurinn gildir, í stað þessarar reglugerðar, um alþjóðlega flutninga á vegum, sem fara að hluta til fram utan þeirra svæða sem um getur í 2. mgr. með:

- a) ökutækjum sem eru skráð í Bandalaginu eða í löndum sem eru aðilar að AETR-samningnum, alla akstursleiðina,
- b) ökutækjum sem eru skráð í þriðja landi, sem er ekki aðili að AETR-samningnum, þó einungis þann hluta akstursleiðarinnar sem liggur um yfirráðasvæði Bandalagsins eða landa sem eru aðilar að AETR-samningnum. Ákvæði AETR-samningsins skal aðlagð ákvæðum þessarar reglugerðar þannig að helstu ákvæði hennar gildi, með stoð í AETR-samningnum, um slík ökutæki fyrir þann hluta akstursleiðarinnar sem liggur innan Bandalagsins.

3. gr.

Þessi reglugerð gildir ekki um flutninga á vegum með:

- a) ökutækjum sem eru notuð til reglubundinna farþegaflutninga svo fremi að akstursleiðin sé ekki lengri en 50 km,
- b) ökutækjum sem fara ekki yfir 40 km hámarkshraða á klukkustund,
- c) ökutækjum sem her, almannavarnir, slökkvilið og liðsafli, sem sér um að halda uppi allsherjarreglu, eiga eða leigja án ökumanns ef flutningarnir eru vegna verkefna þeirra og undir stjórn þeirra,
- d) ökutækjum sem notuð eru í neyðartilvikum eða við björgunarskörf, þ.m.t. ökutæki sem notuð eru við flutninga, ekki í atvinnuskyni, vegna hjálparstarfs,
- e) ökutækjum sem eru sérstaklega útbúin til að nota við læknisþjónustu,
- f) sérútbúnum dráttarþjónustum sem starfa innan við 100 km radius frá bækistöð sinni,
- g) ökutækjum sem er reynslukeið á vegum vegna tækniþróunar, viðgerða eða viðhalds og nýjum eða endurbyggðum ökutækjum sem enn hafa ekki verið tekin í notkun,
- h) ökutækjum eða samtengdum ökutækjum sem eru notuð til vöruflutninga, annarra en í atvinnuskyni, og þar sem leyfilegur hámarksmassi er ekki meiri en 7,5 tonn,
- i) ökutækjum sem eru atvinnuökutæki og eru skilgreind sem fornökutæki í samræmi við löggjöf viðkomandi aðildarríkis þar sem þau eru notuð til farþega- eða vöruflutninga sem ekki eru stundaðir í atvinnuskyni.

4. gr.

Í þessari reglugerð er merking eftirfarandi hugtaka sem hér segir:

a) „flutningar á vegum“: allur akstur ökutækja til farþega- eða vöruflutninga, með eða án farms, sem fer fram að hluta til eða að öllu leyti á vegum sem eru opinir almennri umferð,

b) „ökutæki“: vélknúið ökutæki, dráttarvél, eftirvagn eða festivagn eða samsetning þessara ökutækja svo sem hér segir:

— „vélknúið ökutæki“: sjálfknúið ökutæki til aksturs á vegum, þó ekki ökutæki sem rennur varanlega á spori, sem er að öllu jöfnu notað til vöru- eða farþegaflutninga,

— „dráttarvél“: sjálfknúið ökutæki til aksturs á vegum, þó ekki ökutæki sem rennur varanlega á spori, sem er sérstaklega hannað til að draga, ýta eða flytja eftirvagna, festivagna, áhöld eða vélar,

— „eftirvagn“: ökutæki sem er hannað til að tengjast vélknúnu ökutæki eða dráttarvél,

— „festivagn“: eftirvagn án framáss sem er tengdur með þeim hætti að verulegur hluti þunga hans og þunga farms hans hvíla á dráttarvélinni eða vélknúna ökutækinu,

c) „ökumaður“: hver sá sem ekur ökutækinu jafnvel þó það sé aðeins í stutta stund eða sá sem ferðast með ökutækinu til þess að aka því ef þörf krefur,

d) „vinnuhlé“: tími sem ökumanni er ekki heimilt að aka eða stunda aðra vinnu og hann skal nýta eingöngu til hvíldar,

e) „önnur vinna“: starfsemi sem er skilgreind sem vinnutími í a-lið 3. gr. tilskipunar 2002/15/EB, að undanskildum „akstri“, þ.m.t. vinna fyrir sama eða annan vinnuveitanda, innan eða utan flutningsgeirans,

f) „hvíld“: samfelld tímabil sem starfsmanni er frjálst að ráðstafa að eigin vild,

g) „daglegur hvíldartími“: tiltekinn tími á dag sem ökumanni er frjálst að ráðstafa að eigin vild og nær yfir „reglubundinn, daglegan hvíldartíma“ og „styttn, daglegan hvíldartíma“:

— „reglubundinn, daglegur hvíldartími“: hvíldartími sem er a.m.k. 11 klukkustundir. Að öðrum kosti er heimilt að skipta þessum reglubundna, daglega hvíldartíma í tvennt og skal fyrri hvíldartíminn vera samfelld tímabil, sem skal vara í a.m.k. 3 klukkustundir, og síðara tímabilið vara samfelld í a.m.k. níu klukkustundir,

— „reglubundinn, daglegur hvíldartími“: hvíldartími sem er a.m.k. níu klukkustundir en styttri en 11 klukkustundir,

h) „vikulegur hvíldartími“: tími á viku sem ökumanni er frjálst að ráðstafa að eigin vild og nær yfir „reglubundinn, vikulegan hvíldartíma“ og „styttn, vikulegan hvíldartíma“:

— „reglubundinn, vikulegur hvíldartími“: hvíldartími sem er a.m.k. 45 klukkustundir,

— „styttn, vikulegur hvíldartími“: hvíldartími sem varir skemur en 45 klukkustundir, sem má, með fyrirvara um skilyrðin sem mælt er fyrir um í 6. mgr. 8. gr., stytta í 24 samfelldar klukkustundir hið minnsta,

i) „vika“: tímabilið frá kl. 00.00 á mánudegi til kl. 24.00 á sunnudegi,

j) „aksturstími“: sá tími sem er skráður sem akstur:

— sjálfvirkt eða hálf sjálfvirkt með skráningarbúnaði eins og hann er skilgreindur í I. viðauka og I. viðauka B við reglugerð (EBE) nr. 3821/85 eða

— handvirkt, eins og krafist er í 2. mgr. 16. gr. reglugerðar (EBE) nr. 3821/85,

k) „daglegur aksturstími“: samanlagður aksturstími frá lokum daglegs hvíldartíma til upphafs næsta daglega hvíldartíma eða frá daglegum hvíldartíma til vikulegs hvíldartíma,

l) „vikulegur aksturstími“: samanlagður aksturstími á einni viku,

m) „leyfilegur hámarksmassi“: heimilaður hámarksrekstrar-massi fullfermds ökutækis,

n) „reglubundnir farþegaflutningar“: innanlands- og millilandaflutningar samkvæmt skilgreiningu í 2. gr. reglugerðar ráðsins (EBE) nr. 684/92 frá 16. mars 1992 um setningu sameiginlegra reglna um farþegaflutninga milli landa með hópþefreiðum ⁽¹⁾,

o) „fjölmönnun“: þegar a.m.k. tveir ökumenn eru í ökutækinu til að aka því á hverju aksturstímabili milli tveggja samfelldra hvíldartíma eða milli daglegs hvíldartíma og vikulegs hvíldartíma. Við fjölmönnun er viðvera fleiri en eins ökumanns valfrjáls fyrstu klukkustundina en skyldubundin það sem eftir er tímabilsins,

⁽¹⁾ Stjótið. EB L 74, 20.3.1992, bls. 1. Reglugerðinni var síðast breytt með aðildarlögum frá 2003.

- p) „flutningafyrirtæki“: einstaklingur, lögaðili, samtök eða hópur einstaklinga án réttarstöðu lögaðila, hvort sem viðskiptin eru stunduð í ábataskyni eða ekki, eða opinber stofnun sem hefur réttarstöðu lögaðila eða heyrir undir yfirvald með slíka réttarstöðu, sem stundar flutninga á vegum gegn gjaldi eða fyrir eigin reikning,
- q) „aksturstími“: samanlagður aksturstími frá því að ökumaður hefur akstur eftir að hvíldartíma eða vinnuhléi lýkur þar til hann fær annan hvíldartíma eða vinnuhlé. Aksturstíminn getur verið samfelldur eða rofinn.

II. KAFLI

ÁHAFNIR, AKSTURSTÍMI, VINNUHLÉ OG HVÍLDARTÍMI

5. gr.

1. Lágmarksaldur umsjónarmanna (e. conductors) skal vera 18 ár.

2. Lágmarksaldur aðstoðarmanna ökumanna (e. drivers' mates) skal vera 18 ár. Aðildarríkjunum er þó heimilt að lækka lágmarksaldur aðstoðarmanna ökumanna niður í 16 ár að því tilskildu að:

- a) flutningarnir á vegum fari fram í einu aðildarríki innan við 50 km radiuss frá bækistöð ökutækisins, þ.m.t. á staðbundnum stjórnsýslusvæðum með miðstöðvar sínar innan þessa radiuss,
- b) lækkunin sé gerð með starfsþjálfun í huga og
- c) takmörkunum, sem settar eru með innlendum reglum aðildarríkis um atvinnumál, sé framfylgt.

6. gr.

1. Daglegur aksturstími skal ekki vara lengur en í níu klukkustundir.

Þó er heimilt að lengja hann í allt að 10 klukkustundir en ekki oftar en tvisvar í viku.

2. Vikulegur aksturstími skal ekki fara yfir 56 klukkustundir og ekki vera lengri en hámarksvinnutími á viku sem mælt er fyrir um í tilskipun 2002/15/EB.

3. Heildaraksturstími á tveimur samfelldum vikum skal ekki fara yfir 90 klukkustundir.

4. Daglegur og vikulegur aksturstími tekur til heildaraksturstíma á yfirráðasvæði Bandalagsins eða þriðja lands.

5. Ökumaður skal skrá þann tíma, sem notaður er eins og lýst er í e-lið 4. gr., ásamt þeim tíma sem hann notar til aksturs í atvinnuskyni og fellur ekki undir gildissvið þessarar reglugerðar, sem „önnur vinna“ og skal hann skrá öll þau tímabil sem hann er tiltækur, eins og skilgreint er í c-lið 3. mgr. 15. gr. reglugerðar (EBE) nr. 3821/85, frá síðasta daglega eða vikulega hvíldartíma sínum. Þessar upplýsingar skal annaðhvort skrá handvirkir á ökuritaskífu, útprent eða með því að nota búnað til handvirkra innfærslu í skráningarbúnaðinn.

7. gr.

Ökumaður skal gera hlé á akstri í a.m.k. 45 mínútur samfelld eftir akstur í fjóra og hálf klukkustund nema hann taki sér hvíldartíma.

Í stað þessa hlés má ökumaður taka a.m.k. 15 mínútna hlé og síðan hlé í a.m.k. 30 mínútur sem má dreifa yfir tímabilið í samræmi við ákvæði 1. mgr.

8. gr.

1. Ökumaður skal fá daglegan og vikulegan hvíldartíma.

2. Ökumaður skal fá nýjan daglegan hvíldartíma innan sólarhrings frá lokum síðasta daglegs eða vikulegs hvíldartíma. Ef hluti daglegs hvíldartíma á sólarhring er a.m.k. níu klukkustundir en styttri en 11 klukkustundir skal lita á hvíldartímamann sem styttn daglegan hvíldartíma.

3. Daglegan hvíldartíma má lengja til að unnt sé að ná reglubundnum, vikulegum hvíldartíma eða styttn, vikulegum hvíldartíma.

4. Ökumaður má í mesta lagi fá þrisvar sinnum styttn daglegan hvíldartíma milli tveggja vikulegra hvíldartíma.

5. Þrátt fyrir 2. mgr. skal ökumaður í fjölmönnun taka nýjan, daglegan hvíldartíma, sem er a.m.k. níu klukkustundir, innan 30 klukkustunda frá lokum síðasta daglegs eða vikulegs hvíldartíma.

6. Á tveimur samfelldum vikum skal ökumaður fá a.m.k.:

— tvisvar sinnum vikulegan hvíldartíma eða

— einn reglubundinn, vikulegan hvíldartíma og einn styttn, vikulegan hvíldartíma sem skal vara í a.m.k. sólarhring. Slíka styttingu skal þó bæta upp með samsvarandi samfelldum hvíldartíma innan þriggja vikna frá lokum þeirrar viku þegar hvíldartíminn var styttn. Vikulegur hvíldartími skal hefjast eigi síðar en sex sólarhringum frá lokum síðasta vikulega hvíldartíma.

7. Hvíld sem kemur í stað stytts, vikulegs hvíldartíma skal bæst við annan hvíldartíma sem er a.m.k. 9 klukkustundir.

8. Ef ökumaður ákveður að haga hvíldartímanum á þennan hátt er heimilt að taka daglega hvíldartíma og stytta vikulega hvíldartíma fjarri bækistöðvum í ökutæki ef þar er viðnandi svefnaðstaða fyrir hvern ökumann og ökutækið er kyrrstætt.

9. Vikulegur hvíldartími sem er á mörkum tveggja vikna má telja til annarrar hvorrar vikunnar en ekki til beggja.

9. gr.

1. Þrátt fyrir ákvæði 8. gr. er heimilt að rjúfa reglubundinn, daglegan hvíldartíma fylgi ökumaður ökutæki um borð í ferju eða lest, þó ekki oftari en tvisvar vegna annarrar starfsemi og ekki lengur en í eina klukkustund í heild. Meðan á reglubundnum, daglegum hvíldartíma stendur skal ökumaðurinn hafa aðgang að koju eða svefnplássi.

2. Tími, sem ökumaður ökutækis notar til þess að komast til og frá ökutæki sem staðsett er annars staðar en við heimili hans eða bækistöð vinnuveitandans þar sem ökumaðurinn hefur að jafnaði aðsetur, skal ekki teljast til hvíldar eða hlés nema ökumaðurinn ferðist með ferju eða lest og hafi aðgang að koju eða svefnplássi.

3. Sá tími sem ökumaður ver til að aka ökutæki, sem fellur ekki undir gildissvið þessarar reglugerðar, til eða frá ökutæki, sem fellur undir gildissvið þessarar reglugerðar, og sem er ekki við heimili ökumannsins eða bækistöð vinnuveitandans þar sem ökumaðurinn hefur að jafnaði aðsetur, skal teljast til annarrar vinnu.

III. KAFLI

ÁBYRGÐ FLUTNINGAFYRIRTÆKJA

10. gr.

1. Flutningafyrirtæki skal ekki láta ökumönnum, sem eru í vinnu hjá þeim eða er í þjónustu þeirra, í té greiðslu, hvorki í formi aukagreiðslna né launauppbótar, sem tengist ekinni vegalengd og/eða magni fluttrar vöru ef slík greiðsla getur ógnað umferðaröryggi og/eða hvatt til brota á þessari reglugerð.

2. Flutningafyrirtæki skal skipuleggja vinnu ökumanna, sem um getur í 1. mgr., þannig að þeim sé gert kleift að fara að reglugerð (EBE) nr. 3821/85 og ákvæðum II. kafla þessarar reglugerðar. Flutningafyrirtækið skal gefa ökumanninum nauðsynlegar leiðbeiningar og stunda reglulegt eftirlit til að tryggja að farið sé að reglugerð (EBE) nr. 3821/85 og ákvæðum II. kafla þessarar reglugerðar.

3. Flutningafyrirtæki skal bera ábyrgð á brotum ökumanna fyrirtækisins jafnvel þótt brotið hafi verið framið á yfirráðasvæði annars aðildarríkis eða þriðja lands.

Með fyrirvara um rétt aðildarríkja til að láta flutningafyrirtæki bera fulla ábyrgð er aðildarríkjunum heimilt að binda ábyrgð fyrirtækisins við brot á 1. og 2. mgr. Aðildarríkjum er heimilt að taka tillit til allra hugsanlegra sannana um að ekki sé unnt, með réttmætum hætti, að draga flutningafyrirtækið til ábyrgðar fyrir brotið.

4. Fyrirtæki, sendendur, vöruflutningsaðilar, ferðasalar, aðalverktakar, undirverktakar og vinnumiðlanir ökumanna skulu sjá til þess að samningsbundnar tímaáætlanir flutninga séu í samræmi við þessa reglugerð.

5. a) Flutningafyrirtæki, sem notar ökutæki sem búin eru skráningarbúnaði í samræmi við I. viðauka B við reglugerð EBE nr. 3821/85 og falla undir gildissvið þessarar reglugerðar, skal sjá til þess:

i) að öll gögn séu flutt niður af skráningarhluta ökurita og af ökumannskorti eins reglulega og aðildarríkin mæla fyrir um og að viðeigandi gögn séu niðurflytt oftari til að tryggja að öll gögn séu fyrir hendi sem varða starfsemi fyrirtækisins eða annarra í þess þjónustu,

ii) að öll gögn, sem eru flutt niður af skráningarhluta ökurita og af ökumannskorti, séu geymd í a.m.k. 12 mánuði eftir skráningu og að slík gögn séu aðgengileg, með beinum aðgangi eða fjaraðgangi, á bækistöð fyrirtækisins krefjist eftirlitsmaður þess að fá að skoða þau,

b) að því er þessa málsgrein varðar skal hugtakið „niðurflytningur gagna“ túlkað í samræmi við skilgreininguna sem mælt er fyrir um í s-lið I. kafla I. viðauka B við reglugerð (EBE) nr. 3821/85,

c) framkvæmdastjórnin skal, í samræmi við málsmæðferðina, sem um getur í 2. mgr. 24. gr., ákvarða hámarksfrest fyrir niðurflytning viðkomandi gagna skv. i-lið a-liðar

IV. KAFLI

UNDANÞÁGUR

11. gr.

Aðildarríki er heimilt að hafa lengri lágmarksvinnuhlé og -hvíldartíma eða styttri hámarksaksturstíma en mælt er fyrir um í 6.–9. gr. ef flutningar á vegum fara að öllu leyti fram innan yfirráðasvæðis þess. Ef það er gert skulu aðildarríkin hafa hliðsjón af viðeigandi kjarasamningum eða öðrum samningum milli aðila vinnumarkaðarins. Engu að síður gildir þessi reglugerð áfram um ökumenn sem stunda millilandaflutninga.

12. gr.

Ökumanni er heimilt að víkja frá ákvæðum 6.–9. gr., að því tilskildu að umferðaröryggi sé ekki teflt í tvísýnu, þurfi hann að ná hentugum áfangastað enda sé það nauðsynlegt til að tryggja öryggi fólks, ökutækis eða farms þess. Ökumaðurinn skal tilgreina ástæðu slíkra frávíka handvirkir á ökuritaskífu skráningarbúnaðarins eða á útprent skráningarbúnaðarins eða á vaktaskrá, í síðasta lagi við komu á hentuga áfangastaðinn.

13. gr.

1. Hverju aðildarríki er heimilt, á sínu eigin yfirlýðingum eða á yfirlýðingum annars aðildarríkis, að fengnu samþykki hlutaðeigandi aðildarríkja, að veita undanþágur frá ákvæðum 5.–9. gr. og binda slíkar undanþágur sérstökum skilyrðum, að því tilskildu að það hafi ekki áhrif á markmiðin sem sett eru fram í 1. gr. og skulu þær gilda um flutninga með:

- a) ökutækjum sem opinber yfirvöld eiga eða leigja, án ökumanns, til flutninga á vegum og eru ekki í samkeppni við einkarekin flutningafyrirtæki,
- b) ökutækjum sem fyrirtæki á sviði landbúnaðar, garðyrkju, skógræktar, eldis eða fiskvinnslu nota eða leigja, án ökumanns, til vöruflutninga í tengslum við eigin rekstur innan við 100 km radiuss frá bækistöð fyrirtækisins,
- c) landbúnaðardráttarvélum og skógræktardráttarvélum sem notaðar eru í landbúnaði eða skógrækt innan við 100 km radiuss frá bækistöð fyrirtækisins sem á eða leigir ökutækið, til lengri eða skemmri tíma,
- d) ökutækjum eða samtengdum ökutækjum þegar leyfilegur heildarmassi er ekki meiri en 7,5 tonn sem:

— veitendur alþjónustu nota, eins og þeir eru skilgreindir í 13. mgr. 2. gr. tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 97/67/EB frá 15. desember 1997 um sameiginlegar reglur varðandi þróun innri markaðar Bandalagsins á sviði pósthjónustu og umbætur á þeirri þjónustu⁽¹⁾, til að afgreiða sendingar sem hluta af alþjónustu eða

— eru notuð til að flytja efni, búnað eða vélar sem ökumaður notar við vinnu sína.

Þessi ökutæki skal einungis nota innan við 50 km radiuss frá bækistöð fyrirtækisins og með þeim skilyrðum að akstur ökutækisins sé ekki aðalstarf ökumannsins,

- e) ökutækjum sem eingöngu eru notuð á eyjum, sem ekki eru stærri en 2300 ferkílómetrar, og tengjast ekki meginlandinu með brú, vaði eða göngum sem eru opin fyrir umferð vélknúinna ökutækja,
- f) ökutækjum sem eru notuð til vöruflutninga innan 50 km radiuss frá bækistöð fyrirtækisins og knúin eru jarðgasi eða fljótandi gasi eða rafmagni og leyfilegur hámarksmassi þeirra er 7,5 tonn, að meðtöldum massa eftirvagns eða festivagns,
- g) ökutækjum sem notuð eru til ökukennslu og í ökuþrófi í því skyni að afla ökuskráteinis eða starfshæfnivottorðs að því tilskildu að ökutækin séu ekki notuð til vöru- eða farþegaflutninga í atvinnuskyni,
- h) ökutækjum sem eru notuð í tengslum við fraveitur, flóðavarnir, viðhaldsþjónustu vegna vatns-, gas- og rafmagnsveitu, viðhald á vegum og eftirlit, sorphirðu og -hreinsun að húsdýrum, símskeyta- og símaþjónustu, útvarps- og sjónvarpsútsendingar og við að miða út útvarps- eða sjónvarpssenda eða móttökutæki,
- i) ökutækjum með 10-17 sætum, eingöngu notuð til farþegaflutninga sem ekki eru í atvinnuskyni,
- j) sérhæfðum ökutækjum til flutninga á búnaði fyrir fjölleikahús og skemmtigarða,
- k) sérstaklega útbúnum ökutækjum vegna farandverkefna sem eru einkum notuð sem kennsluáðstaða þegar þau eru kyrrstæð,
- l) ökutækjum sem eru notuð til að safna mjólk frá búum og flytja til baka mjólkurilát eða mjólkurafurðir til dýraeldis,
- m) sérhæfðum ökutækjum til flutninga á peningum og/eða verðmætum,
- n) ökutækjum sem eru notuð til að flytja dýraúrgang eða -hræ sem ekki eru ætluð til manneldis,
- o) ökutækjum sem eru eingöngu notuð innan tengistöðva, s.s. í höfnum, millihöfnum og járnbrautarstöðvum,
- p) ökutækjum sem notuð eru til að flytja lifandi dýr frá búum til staðbundinna markaða og til baka eða frá mörkuðum til staðbundinna sláturhúsa innan 50 km radiuss.

2. Aðildarríkin skulu tilkynna framkvæmdastjórninni um undanþágur, sem veittar eru skv. 1. mgr., og skal framkvæmdastjórnin tilkynna hinum aðildarríkjunum um það.

⁽¹⁾ Stjótið. EB L 15, 21.1.1998, bls. 14. Tilskipuninni var síðast breytt með reglugerð (EB) nr. 1882/2003 (Stjótið. ESB L 284, 31.10.2003, bls. 1).

3. Aðildarríki er heimilt, að fengnu samþykki framkvæmdastjórnarinnar, að því tilskildu að það raski ekki þeim markmiðum sem sett eru fram í 1. mgr. og öðrum njóti nægilegrar verndar, að veita ökutækjum, sem notuð eru innan fyrir fram afmarkaðra svæða þar sem búa færri en fimm íbúar á ferkílómetra, minni háttar undanþágur á eigin yfirráðasvæði frá þessari reglugerð í eftirtöldum tilvikum:

— í reglubundnum farþegaflutningum innanlands ef yfirvöld staðfesta akstursáætlun þeirra (en þá er einungis heimilt að veita undanþágur er varða vinnuhlé) og

— í farmflutningum á vegum innanlands, fyrir eigin reikning eða gegn gjaldi, sem ekki hafa áhrif á innri markaðinn og eru nauðsynlegir til að unnt sé að starfrækja tilteknar atvinnugreinar á viðkomandi yfirráðasvæði og þegar kveðið er á um í undanþáguákvæðum þessarar reglugerðar að radiús skuli vera allt að 100 km.

Flutningar á vegum, sem þessi undanþága tekur til, mega eingöngu taka til aksturs inn á svæði þar sem búa fimm eða fleiri íbúar á ferkílómetra, að því tilskildu að ferðin hefjist eða endi þar. Eðli og umfang slíkra ráðstafana skal vera í réttu hlutfalli við markmiðið.

14. gr.

1. Hverju aðildarríki er heimilt, að fengnu leyfi framkvæmdastjórnarinnar, að veita flutningastarfsemi undanþágur frá beitingu 6.–9. gr., í undantekningartilvikum, að því tilskildu að það hafi ekki áhrif á markmiðin sem sett eru fram í 1. gr.

2. Í brýnum tilvikum er aðildarríkjunum heimilt að veita tímabundna undanþágu til allt að 30 daga og skal tilkynna framkvæmdastjórninni tafarlaust um þær.

3. Framkvæmdastjórnin skal tilkynna hinum aðildarríkjunum um undanþágur sem veittar eru samkvæmt þessari grein.

15. gr.

Aðildarríkin skulu sjá til þess að öðrum ökutækjum, sem um getur í a-lið 3. gr., heyri undir innlendar reglur sem veita nægilega vernd með tilliti til leyfilegs aksturstíma og lögboðsins vinnuhlés og hvíldartíma.

V. KAFLI

EFTIRLITSADFERÐIR OG VIÐURLÖG

16. gr.

1. Ef ekki hefur verið settur upp skráningarbúnaður í ökutæki í samræmi við reglugerð (EBE) nr. 3821/85 gilda 2. og 3. mgr. þessarar greinar um:

a) reglubundna farþegaflutninga innanlands og

b) reglubundna farþegaflutninga milli landa þar sem endastöðvar eru innan við 50 km í beinni línu frá landamærum tveggja aðildarríkja og samanlögð vegalengd fer ekki yfir 100 km.

2. Flutningafyrirtækið skal semja tímaáætlun og vaktaskrá þar sem tilgreina skal fyrir hvern öðrum nafn hans, bækistöð og fyrirframákveðna tímaáætlun fyrir mismunandi aksturstímabil, aðra vinnu, vinnuhlé og tiltækileika öðrum. Hver öðmaður, sem starfar við flutninga, sem um getur í 1. mgr., skal hafa undir höndum útdrátt úr vaktaskránni og afrit af tímaáætluninni.

3. Vaktaskráin skal:

a) hafa að geyma allar upplýsingar, sem tilgreindar eru í 2. mgr., sem taka til a.m.k. næstliðinna 28 daga og skal uppfæra þessar upplýsingar reglulega, a.m.k. einu sinni í mánuði,

b) undirrituð af yfirmanni flutningafyrirtækisins eða fulltrúa hans,

c) vera í vörslu flutningafyrirtækisins í eitt ár eftir að tímabilið, sem hún tekur til, rennur út. Flutningafyrirtækið skal láta viðkomandi öðmönnum, sem þess æskja, í té afrit af vaktaskránni og

d) sýnd og afhent að beiðni viðurkennds eftirlitsmanns.

17. gr.

1. Aðildarríkin skulu nota staðlaða eyðublaðið, sem sett er fram í tilskipun 93/173/EBE⁽¹⁾, til að senda framkvæmdastjórninni þær upplýsingar sem eru nauðsynlegar til að hún geti, á tveggja ára fresti, tekið saman skýrslu um beitingu þessarar reglugerðar og reglugerðar (EBE) nr. 3821/85 og um þróun á viðkomandi sviðum.

2. Þessar upplýsingar skulu berast framkvæmdastjórninni eigi síðar en 30. september eftir að tveggja ára tímabilinu, sem skýrslan tekur til, lýkur.

3. Í skýrslunni skal tilgreina hvernig undanþágunum, sem kveðið er á um í 13. gr., hefur verið beitt.

4. Framkvæmdastjórnin skal senda skýrsluna til Evrópuþingsins og ráðsins innan 13 mánaða frá lokum tveggja ára tímabilsins.

⁽¹⁾ Stjótið. EB L 72, 25.3.1993, bls. 33.

18. gr.

Aðildarríkin skulu samþykkja nauðsynlegar ráðstafanir til framkvæmdar þessari reglugerð.

19. gr.

1. Aðildarríkin skulu setja reglur um viðurlög við brotum gegn þessari reglugerð og reglugerð (EBE) nr. 3821/85 og gera allar nauðsynlegar ráðstafanir til að tryggja að þeim sé hrundið í framkvæmd. Þessi viðurlög skulu vera árangursrík, í réttu hlutfalli við brot, letjandi og án mismununar. Ekki skal beita viðurlögum eða hefja málsmeðferð oftar en einu sinni vegna brots á þessari reglugerð og reglugerð (EBE) nr. 3821/85. Aðildarríkin skulu tilkynna framkvæmdastjórninni um þessar ráðstafanir og reglur um viðurlög eigi síðar en þann dag sem tilgreindur er í annarri undirgrein 29. gr. Framkvæmdastjórnin skal tilkynna aðildarríkjunum um það.

2. Aðildarríki skal gera lögbærum yfirvöldum kleift að beita flutningafyrirtæki og/eða ökumann viðurlögum við broti gegn ákvæðum þessarar reglugerðar ef það verður uppvíst á yfirráðasvæði þess og viðurlögum hefur ekki verið beitt við brotinu, jafnvel þótt brotið hafi verið framið á yfirráðasvæði annars aðildarríkis eða þriðja lands.

Í undantekningartilvikum, ef uppvíst verður um brot:

— sem ekki var framið á yfirráðasvæði hlutaðeigandi aðildarríkis og

— sem fyrirtæki, með staðfestu í öðru aðildarríki eða þriðja landi eða ökumaður, sem starfar í öðru aðildarríki eða þriðja landi, fremur,

er aðildarríki heimilt, til 1. janúar 2009, að veita lögbærum yfirvöldum í aðildarríkinu eða þriðja landinu, þar sem fyrirtækið hefur staðfestu eða þar sem ökumaðurinn starfar, upplýsingar um brotið í stað þess að beita viðurlögum.

3. Ef aðildarríki hefur málsmeðferð eða beitir viðurlögum við tilteknu broti skal það láta ökumanninum í té skriflegar sannanir um það.

4. Aðildarríkin skulu sjá til þess að fyrirkomulag, þar sem viðurlög eru í réttu hlutfalli við brotið sem geta tekið til fjárhagslegra viðurlaga, gildi um brot fyrirtækja eða tengdra sendenda, vöruflutningsaðila, ferðasala, aðalverktaka, undirverktaka og vinnumiðlana ökumanna á ákvæðum þessarar reglugerðar eða reglugerðar (EBE) nr. 3821/85.

20. gr.

1. Ökumaðurinn skal geyma sannanir frá aðildarríki varðandi viðurlög sem hefur verið beitt eða upphaf málsmeðferðar þar til sams konar brot á ákvæðum þessarar reglugerðar getur ekki lengur leitt til annarrar málsmeðferðar eða frekari viðurlaga samkvæmt þessari reglugerð.

2. Ökumaðurinn skal framvísa sönnunum, sem um getur í 1. mgr., sé þess óskað.

3. Ökumaður, sem starfar fyrir eða er í þjónustu fleiri en eins flutningafyrirtækis, skal veita hverju fyrirtæki nægar upplýsingar til að það geti farið að ákvæðum II. kafla.

21. gr.

Ef aðildarríki telur að brotið hafi verið gegn ákvæðum þessarar reglugerðar á þann hátt að það geti augljóslega ógnað umferðaröryggi, skal það veita viðeigandi, lögbæru yfirvaldi umboð til að kyrrsetja viðkomandi ökutæki þar til ráðin hefur verið bót á orsökum brotsins. Aðildarríkjunum er heimilt að skylda ökumanninn til að taka daglegan hvíldartíma. Aðildarríkin skulu einnig, eftir því sem við á, afturkalla, ógilda tímabundið eða takmarka starfsleyfi fyrirtækis ef fyrirtækið hefur staðfestu í viðkomandi aðildarríki, eða afturkalla, ógilda tímabundið eða takmarka ökuskírteini ökumanns. Framkvæmdastjórnin skal, í samræmi við málsmeðferðina í 2. mgr. 24. gr., semja viðmiðunarreglur með það í huga að stuðla að samhæfðri beitingu þessarar greinar.

22. gr.

1. Aðildarríkin skulu veita hvert öðru aðstoð við beitingu þessarar reglugerðar og eftirlit með því hvort henni sé fylgt.

2. Lögbær yfirvöld aðildarríkjanna skulu skiptast reglulega á öllum upplýsingum sem liggja fyrir um:

a) brot á reglunum í II. kafla sem einstaklingar, sem eru ekki búsettir í hlutaðeigandi ríki, fremja, og viðurlög sem eru við slíkum brotum,

b) viðurlög sem aðildarríki beitir gagnvart einstaklingum, sem eru búsettir í viðkomandi ríki, fyrir slík brot sem framin voru í öðrum aðildarríkjum.

3. Aðildarríkin skulu reglulega senda viðeigandi upplýsingar, varðandi innlenda túlkun og beitingu þessarar reglugerðar, til framkvæmdastjórnarinnar sem veitir öðrum aðildarríkjum aðgang að þessum upplýsingum á rafrænu formi.

4. Framkvæmdastjórnin skal efla skoðanaskipti milli aðildarríkjanna, að því er varðar innlenda túlkun og beitingu þessarar reglugerðar, fyrir milligöngu nefndarinnar sem um getur í 1. mgr. 24. gr.

23. gr.

Bandalagið skal hefja samningaviðræður við þriðju lönd sem kunna að vera nauðsynlegar að því varðar framkvæmd þessarar reglugerðar.

24. gr.

1. Framkvæmdastjórnin skal njóta aðstoðar nefndarinnar sem komið er á fót skv. 1. mgr. 18. gr. reglugerðar (EBE) nr. 3821/85.

2. Þegar vísað er til þessarar málsgreinar gilda ákvæði 3. og 7. gr. ákvörðunar 1999/468/EB með hliðsjón af ákvæðum 8. gr. hennar.

3. Nefndin setur sér starfsreglur.

25. gr.

1. Framkvæmdastjórnin skal að beiðni aðildarríkis eða að eigin frumkvæði:

a) rannsaka tilvik þar sem ákvæðum þessarar reglugerðar er beitt og fylgt á mismunandi hátt, einkum að því er varðar aksturstíma, vinnuhlé og hvíldartíma,

b) skýra ákvæði þessarar reglugerðar í því skyni að stuðla að sameiginlegri stefnu.

2. Í þeim tilvikum, sem um getur í 1. mgr., skal framkvæmdastjórnin taka ákvörðun um stefnu, sem mælt er með, í samræmi við málsmæðferðina sem um getur í 2. mgr. 24. gr. Framkvæmdastjórnin skal tilkynna Evrópuþinginu, ráðinu og aðildarríkjunum um ákvörðun sína.

VI. KAFLI

LOKAÁKVÆÐI

26. gr.

Reglugerð (EBE) nr. 3821/85 er breytt sem hér segir:

1. Eftirfarandi komi í stað 2. gr.:

„2. gr.

Í þessari reglugerð gilda skilgreiningarnar, sem settar eru fram í 4. gr. reglugerðar Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 561/2006 frá 15. mars 2006 um samhfæingu tiltekinna ákvæða félagsmálalöggjafarinnar er varða flutninga á vegum og um breytingu á reglugerðum ráðsins (EBE) nr. 3821/85 og (EB) nr. 2135/98 (*).

(*) Stjtið. ESB L 102, 11.4.2006, bls. 1“,

2. Eftirfarandi komi í stað 1., 2. og 3. mgr. 3. gr.:

„1. Skráningarbúnaður skal settur upp og notaður í ökutækjum, sem eru skráð í aðildarríki og notuð til farþega- eða vöruflutninga á vegum, að undanskildum þeim ökutækjum sem um getur í 3. gr. reglugerðar (EB) nr. 561/2006. Ökutæki, sem um getur í 1. mgr. 16. gr. reglugerðar (EB) nr. 561/2006 og ökutæki, sem voru undanþegin gildissviði beitingar á reglugerð (EBE) nr. 3820/85 en eru ekki lengur undanþegin samkvæmt reglugerð (EB) nr. 561/2006, skulu uppfylla þessa kröfu eigi síðar en 31. desember 2007.

2. Aðildarríkjum er heimilt að veita ökutækjum, sem um getur í 1. og 3. mgr. 13. gr. reglugerðar (EB) nr. 561/2006, undanþágu frá beitingu þessarar reglugerðar.

3. Aðildarríkjunum er heimilt, að fengnu leyfi Bandalagsins, að veita ökutækjum, sem notuð eru í flutningastarfsemi sem um getur í 14. gr. reglugerðar (EB) nr. 561/2006, undanþágu frá beitingu þessarar reglugerðar.“

3. Eftirfarandi komi í stað 2. mgr. 14. gr.:

„2. Fyrirtækið skal varðveita ökuritaskífur og útprent, þegar útprent er gert í samræmi við 1. mgr. 15. gr., í tímaröð og á læsilegan hátt í a.m.k. ár eftir að ökuritaskífurnar og útprentið hefur verið notað og skal það láta hlutaðeigandi ökumönnum í té afrit æski þeir þess. Fyrirtækið skal einnig láta viðkomandi ökumönnum í té afrit af gögnum sem hafa verið flutt niður af ökumannskortunum, ásamt útprentuðum afritum, æski þeir þess. Ökuritaskífum, útprenti og niðurfluttum gögnum skal framvísað eða þau afhent að beiðni viðurkennds eftirlitsmanns.“

4. Ákvæðum 15. gr. er breytt sem hér segir:

— við 1. mgr. bætist eftirfarandi undirgrein:

„Ef ökumannskort skemmist, er í ólagi eða ef ökumaður hefur það ekki undir höndum, skal ökumaðurinn:

a) í upphafi ferðar, prenta út upplýsingar um ökutækið, sem hann ekur, og á útprentið skal hann skrá:

i) upplýsingar sem gerir kleift að bera kennsl á ökumanninn (nafn, númer ökumannskorts eða ökuskráteinis), þ.m.t. undirskrift hans,

ii) tímabilin sem um getur í b-, c- og d-lið annars undirliðar 3. mgr.,

b) við lok ferðar, prenta út upplýsingar um tímabil sem skráningarbúnaðurinn skráði, skrá tíma sem fór í aðra vinnu, tiltækileika og hvíld, sem tekin var eftir að útprentið var gert í upphafi ferðar, ef ökuritinn skráir hann ekki, og skrá upplýsingar á skjalið sem gera kleift að bera kennsl á ökumanninn (nafn, númer ökumannskorts eða ökuskráteinis), þ.m.t. undirskrift ökumannsins.“,

— eftirfarandi komi í stað undirgreinar 2. mgr.:

„Þegar ökumaður yfirgefur ökutækið og getur þess vegna ekki notað uppsettan búnað í ökutækinu skulu tímabilin sem um getur í b-, c- og d-lið annars undirliðar 3. mgr.:

- a) ef ökutækið er búið skráningarbúnaði í samræmi við I. viðauka, skráð á ökuritaskífuna, annaðhvort handvirk, með sjálfvirkri skráningu eða með öðrum hætti, á læsilegan hátt og án þess að skífan sé óhreinkuð eða
- b) ef ökutækið er búið skráningarbúnaði í samræmi við I. viðauka B, skráð á ökumanskortið með því að nota handvirkan færslubúnað í skráningarbúnaðinum.

Ef fleiri en einn ökumaður er um borð í ökutækinu, sem búið er skráningarbúnaði í samræmi við I. viðauka B, skal hver ökumaður sjá til þess að viðkomandi ökumanskort sé sett í rétta rauf ökuritans.“,

— eftirfarandi komi í stað b- og c-liðar 3. mgr.:

- „b) „önnur vinna“: önnur starfsemi en akstur, eins og skilgreint er í a-lið 3. gr. tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 2002/15/EB frá 11. mars 2002 um skipulag á vinnutíma farstarfsmanna sem sjá um flutninga á vegum (*), ásamt vinnu fyrir sama vinnuveitanda eða annan vinnuveitanda innan eða utan flutningsgeirans, og skal skrá hana með þessu merki .
- c) „tiltækileika“, eins og hann er skilgreindur í b-lið 3. gr. tilskipunar 2002/15/EB, skal skrá með þessu merki .

(*) Stjtið. EB L 80, 23.3.2002, bls. 35.“,

— öll 4. mgr. falli brott,

— eftirfarandi komi í stað 7. mgr.:

„7. a) Ef ökumaður ekur ökutæki sem búið er skráningarbúnaði, í samræmi við I. viðauka, verður ökumaður að geta framvísað, ef eftirlitsmaður æskir þess:

- i) ökuritaskífum fyrir yfirstandandi viku og þær sem ökumaðurinn notaði næstliðna 15 daga,

ii) ökumanskortinu sé hann handhafi slíks korts og

iii) handskrifuðum skráningum og útprentum yfirstandandi viku og næstliðinna 15 daga eins og krafist er samkvæmt þessari reglugerð og reglugerð (EB) nr. 561/2006.

Eftir 1. janúar 2008 skulu tímabilin, sem um getur í i- og iii-lið, ná yfir yfirstandandi dag og næstliðna 28 daga.

b) Ef ökumaður ekur ökutæki, sem búið er skráningarbúnaði í samræmi við I. viðauka B, verður ökumaður að geta framvísað, ef eftirlitsmaður æskir þess:

i) ökumanskorti sínu,

ii) handskrifuðum skráningum og útprentum yfirstandandi viku og næstliðinna 15 daga eins og krafist er samkvæmt þessari reglugerð og reglugerð (EB) nr. 561/2006 og

iii) ökuritaskífum frá því tímabili, sem um getur í fyrsta undirlið undirgreinarinnar hér að framan, hafi hann á því tímabili ekið ökutæki með skráningarbúnaði í samræmi við I. viðauka.

Eftir 1. janúar 2008 skulu tímabilin, sem um getur í ii-lið, ná yfir yfirstandandi dag og næstliðna 28 daga.

c) Viðurkenndur eftirlitsmaður getur haft eftirlit með því að ákvæði reglugerðar (EB) nr. 561/2006 séu haldin með því að skoða ökuritaskífurnar, gögnin á skjá eða í útprenti úr skráningarbúnaðinum eða af ökumanskortinu eða, verði því ekki komið við, með því að skoða önnur fylgiskjöl sem renna stöðum undir að ekki sé farið að tilteknu ákvæði, t.d. ákvæði sem mælt er fyrir um í 2. og 3. mgr. 16. gr.“

27. gr.

Reglugerð (EB) nr. 2135/98 er breytt sem hér segir:

1. Eftirfarandi komi í stað a-liðar 1. mgr. 2. gr.:

„1. a) Frá og með tuttugasta degi eftir birtingu reglugerðar Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 561/2006 frá 15. mars 2006 um samhæfingu tiltekinna ákvæða félagsmálalöggjafarinnar er varða flutninga á vegum og um breytingu á reglugerðum ráðsins (EBE) nr. 3821/85 og (EB) nr. 2135/98 (*) skulu ökutæki, sem tekin eru í notkun í fyrsta sinn, búið skráningarbúnaði í samræmi við kröfur í I. viðauka B við reglugerð (EBE) nr. 3821/85.

(*) Stjtið. ESB L 102, 11.4.2006, bls. 1“,

2. Eftirfarandi komi í stað 2. mgr. 2. gr.:

„2. Aðildarríkin skulu gera nauðsynlegar ráðstafanir til að tryggja að þau geti gefið út ökumannskort eigi síðar en á tuttugasta degi eftir birtingu reglugerðar (EB) nr. 561/2006.“

28. gr.

Reglugerð (EBE) nr. 3820/85 er hér með felld úr gildi og kemur þessi reglugerð í hennar stað.

Ákvæði 1., 2. og 4. mgr. 5. gr. reglugerðar (EBE) nr. 3820/85 gilda þó áfram til þeirra daga sem tilgreindir eru í 1. mgr. 15. gr. tilskipunar 2003/59/EB.

29. gr.

Reglugerð þessi öðlast gildi 11. apríl 2007 að frátaldri 10. gr. (5. mgr.), 26. gr. (3. og 4. mgr.) og 27. gr. sem öðlast gildi 1. maí 2006.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Strassborg 15. mars 2006.

Fyrir hönd Evrópuþingsins,

J. BORRELL FONTELLES

forseti.

Fyrir hönd ráðsins,

H. WINKLER

forseti.

TILSKIPUN EVRÓPUÞINGSINS OG RÁÐSINS 2006/22/EB

2008/EES/78/23

frá 15. mars 2006

um lágmarksskilyrði fyrir framkvæmd reglugerða ráðsins (EBE) nr. 3820/85 og (EBE) nr. 3821/85 varðandi félagsmálalöggjöf er varðar flutningastarfsemi á vegum og um niðurfellingu á tilskipun ráðsins 88/599/EBE(*)

EVRÓPUÞINGIÐ OG RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS HAFU,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins, einkum l. mgr. 71. gr.,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnarinnar,

með hliðsjón af álit efnahags- og félagsmálanefndar Evrópubandalaganna ⁽¹⁾,

að höfðu samráði við svæðanefndina,

í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 251. gr. sáttmálans ⁽²⁾, á grundvelli sameiginlegs texta sem sáttanefndin samþykkti 8. desember 2005,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

1) Reglugerðir ráðsins (EBE) nr. 3820/85 frá 20. desember 1985 um samhæfingu tiltekinna félagsmálalöggjafar er varðar flutninga á vegum ⁽³⁾ og (EBE) nr. 3821/85 frá 20. desember 1985 um að taka upp skráningarbúnað í ökutækjum í flutningum á vegum ⁽⁴⁾ og tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2002/15/EB frá 11. mars 2002 um skipulag á vinnutíma farstarfsmanna sem sjá um flutninga á vegum ⁽⁵⁾ eru mikilvægar við myndun sameiginlegs markaðar fyrir flutninga á landi og skipgengnum vatnaleiðum, fyrir umferðaröryggi og vinnuskilyrði.

2) Í hvítbók sinni „Stefna Evrópu í flutningamálum fram til 2010: tími ákvarðanatöku“ benti framkvæmdastjórnin á nauðsyn þess að herða eftirlit og viðurlög, einkum að því er varðar félagsmálalöggjöf um flutningastarfsemi á vegum, og sérstaklega að fjölga eftirlitsaðgerðum, að hvetja til kerfisbundinna upplýsingaskipta milli aðildarríkjanna, að samhæfa eftirlit og stuðla að þjálfun eftirlitsmanna.

3) Því er nauðsynlegt að tryggja rétta beitingu og samræmda túlkun á félagsmálalöggjöf er varðar flutninga á vegum með því að setja lágmarkskröfur um samræmt og skilvirkt eftirlit aðildarríkjanna með því að farið sé að viðeigandi ákvæðum. Þetta eftirlit á að fækka brotum og koma í veg fyrir þau. Enn fremur skal innleiða kerfi sem tryggir að meira og tíðara eftirlit sé haft með áhættusömum fyrirtækjum.

4) Með framkvæmd tilskipunar 2002/15/EB skal einnig sporna við hættunni sem þreyta ökumanna hefur í för með sér.

5) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari tilskipun, skulu ekki einungis auka umferðaröryggi heldur einnig stuðla að samhæfingu á vinnuskilyrðum í Bandalaginu og jöfnum samkeppnis skilyrðum.

6) Þegar hliðrænum ökuritum er skipt út fyrir stafræna ökurita verður smám saman unnt að kanna meira magn gagna á skjótari og nákvæmari hátt og því munu aðildarríkin geta aukið eftirlitið. Hlutfall vinnudaga ökumanna ökutækja, sem falla undir gildissvið félagslöggjafarinnar sem kannað er, skal því smám saman hækkað í 4%.

7) Að því er varðar eftirlitskerfi skal markmiðið vera að innlend kerfi þróist í þá átt að verða rekstrarsamhæf og nýtileg innan Evrópu.

8) Öll eftirlitsyfirvöld skulu hafa yfir að ráða fullnægjandi staðalbúnaði og viðeigandi lagaheimildum sem gera þeim kleift að sinna skyldum sínum á árangursríkan og skilvirkan hátt.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 102, 11.4.2006, bls. 35. Hentar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 154/2006 frá 8. desember 2006 um breytingu á XIII. viðauka (Flutningastarfsemi) við EES-samninginn, sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins nr. 15, 29.3.2007, p. 22.

⁽¹⁾ Stjtið. ESB C 241, 28.9.2004, bls. 65.

⁽²⁾ Álit Evrópuþingsins frá 20. apríl 2004 (Stjtið. ESB C 104 E, 30.4.2004, bls. 385), sameiginleg afstaða ráðsins frá 9. desember 2004 (Stjtið. ESB C 63 E, 15.3.2005, bls. 1) og afstaða Evrópuþingsins frá 13. apríl 2005 (Stjtið. ESB C 33 E, 9.2.2006, bls. 415). Lagaleg ályktun Evrópuþingsins frá 2. febrúar 2006 og ákvörðun ráðsins frá 2. febrúar 2006.

⁽³⁾ Stjtið. EB L 370, 31.12.1985, bls. 1. Reglugerð breytt með tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2003/59/EB (Stjtið. ESB L 226, 10.9.2003, bls. 4).

⁽⁴⁾ Stjtið. EB L 370, 31.12.1985, bls. 8. Reglugerð síðast breytt með reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 432/2004 (Stjtið. ESB L 71, 10.3.2004, bls. 3).

⁽⁵⁾ Stjtið. EB L 80, 23.3.2002, bls. 35.

9) Aðildarríkin skulu leitast við að tryggja, án þess að það hafi áhrif á rétta framkvæmd verkefna sem kveðið er á um í þessari tilskipun, að vegaefirlit fari fram á skilvirkan og skjótan hátt með það í huga að eftirlitið taki sem stýstan tíma og tefji öðrum sem minnst.

10) Innan hvers aðildarríkis skal vera ein stofnun fyrir samskipti innan Bandalagsins við önnur viðeigandi lögbær yfirvöld. Sú stofnun skal einnig taka saman viðeigandi tölfraðilegar upplýsingar. Aðildarríkin skulu einnig beita samfelldri, innlendri framfylgdaráætlun á eigin yfirráðasvæði og mega tilnefna eina stofnun til að samhæfa framkvæmd hennar.

11) Stuðla skal enn frekar að samvinnu eftirlitsyfirvalda aðildarríkja með samstilltu eftirliti, sameiginlegum framtaksverkefnum í tengslum við þjálfun, rafrænum upplýsingaskiptum og miðlun upplýsinga og reynslu.

12) Stuðla skal að bestu starfsvenjum við eftirlitsaðgerðir í tengslum við flutninga á vegum, einkum í því skyni að tryggja samræmdar aðferðir við útgáfu vottorða vegna orlofs eða veikindaleyfis öðrum, á vettvangi eftirlitsyfirvalda aðildarríkja.

13) Samþykkja skal nauðsynlegar ráðstafanir til framkvæmdar þessari tilskipun í samræmi við ákvörðun ráðsins 1999/468/EB frá 28. júní 1999 um reglur um meðferð framkvæmdavalds sem framkvæmdastjórninni er falið ⁽¹⁾.

14) Þar eð aðildarríkin geta ekki fyllilega náð markmiði þessarar tilskipunar, þ.e. að setja skýrar, sameiginlegar reglur um lágmarksskilyrði fyrir eftirliti með réttri og samræmdri framkvæmd reglugerða (EBE) nr. 3820/85 og (EBE) nr. 3821/85 og reglugerð (EB) nr. 561/2006 frá 15. mars 2006 um samhæfingu tiltekinna ákvæða félagsmálalöggjafarinnar er varða flutninga á vegum og um breytingu á reglugerðum ráðsins (EBE) nr. 3821/85 og (EB) nr. 2135/98 og niðurfellingu á reglugerð ráðsins (EBE) nr. 3820/85 ⁽²⁾, og auðveldara er að ná markmiðinu á vettvangi Bandalagsins vegna þess hve nauðsynlegt er að samræma fjölþjóðlegar aðgerðir, getur Bandalagið samþykkt ráðstafanir í samræmi við dreifráðisregluna eins og fram kemur í 5. gr. sáttmálaus. Í samræmi við meðalhöfsregluna, sem sett er fram í þeirri grein, er ekki gengið lengra en nauðsyn krefur í þessari tilskipun til að ná megi því markmiði.

15) Tilskipun ráðsins 88/599/EBE ⁽³⁾ um staðlaðar aðferðir við eftirlit með framkvæmd reglugerðanna (EBE) nr. 3820/85 og (EBE) nr. 3821/85 skal því felld úr gildi.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

1. gr.

Efni

Í þessari tilskipun er mælt fyrir um lágmarksskilyrði fyrir framkvæmd reglugerða (EBE) nr. 3820/85 og (EBE) nr. 3821/85.

2. gr.

Eftirlitskerfi

1. Aðildarríkin skulu koma á kerfi fyrir viðeigandi og reglubundið eftirlit með réttri og samræmdri framkvæmd, sem um getur í 1. gr., bæði á vegum og á athafnasvæðum fyrirtækja í öllum flutningaflokkum.

Ár hvert skal eftirlitið taka til breiðs og dæmigerðs þversniðs farstarfsmanna, öðrum, fyrirtækja og ökutækja á öllum flutningasviðum sem falla undir gildissvið reglugerða (EBE) nr. 3820/85 og (EBE) nr. 3821/85.

Aðildarríkin skulu sjá til þess að beitt sé samfelldri, innlendri eftirlitsáætlun á þeirra eigin yfirráðasvæði. Í þessu skyni er aðildarríkjunum heimilt að tilnefna stofnun til að samræma aðgerðir, sem gripið er til skv. 4. og 6. gr., og skal tilkynna framkvæmdastjórninni og hinum aðildarríkjunum um það.

2. Ef það hefur ekki verið gert skulu aðildarríkin, eigi síðar en 1. maí 2007, veita viðurkenndum eftirlitsmönnum viðeigandi lagaheimild til að gera þeim kleift að sinna eftirlitsskyldum sínum á réttan hátt samkvæmt þessari tilskipun.

3. Hvert aðildarríki skal skipuleggja eftirlit á þann hátt að frá og með 1. maí 2006 sé að a.m.k. 1% vinnudaga öðrum ökutækja, sem falla undir gildissvið reglugerða (EBE) nr. 3820/85 og (EBE) nr. 3821/85, kannað. Þennan hundraðshluta skal hækka í a.m.k. 2% frá 1. janúar 2008 og í a.m.k. 3% frá 1. janúar 2010.

⁽¹⁾ Stjótið. EB L 184, 17.7.1999, bls. 23.

⁽²⁾ Sjá Stjótið. ESB L 102, 11.4.2006, bls. 1.

⁽³⁾ Stjótið. EB L 325, 29.11.1988, bls. 55. Tilskipuninni var breytt með reglugerð (EB) nr. 2135/98 (Stjótið. EB L 274, 9.10.1998, bls. 1).

Frá og með 1. janúar 2012 er framkvæmdastjórninni heimilt að hækka þennan hundraðshluta í 4% í samræmi við málsmeðferðina, sem um getur í 2. mgr. 12. gr., að því tilskildu að tölfraðilegar upplýsingar, sem safnað er saman skv. 3. gr., sýni að að jafnaði séu yfir 90% allra skoðaðra ökutækja búin stafrænum ökurita. Þegar framkvæmdastjórnin tekur ákvörðun sína skal hún einnig taka tillit til skilvirkni nügildandi eftirlitsráðstafana, einkum tiltækileika gagna úr stafrænum ökuritum á athafnasvæðum fyrirtækja.

A.m.k. 15% af heildarfjölda kannaðra vinnudaga skulu könnuð við vegaeftirlit og a.m.k. 30% við eftirlit á athafnasvæðum fyrirtækjanna. Frá og með 1. janúar 2008 skal kanna a.m.k. 30% af heildarfjölda kannaðra vinnudaga við eftirlit á vegum og a.m.k. 50% við eftirlit á athafnasvæðum fyrirtækja.

4. Í upplýsingunum, sem sendar eru framkvæmdastjórninni í samræmi við 2. mgr. 16. gr. reglugerðar (EBE) nr. 3820/85, skal m.a. tilgreina fjölda ökumanna sem eftirlit er haft með á vegum, fjölda eftirlitsaðgerða á athafnasvæðum fyrirtækja, fjölda kannaðra vinnudaga og fjölda og eðli tilkynnta brota, ásamt upplýsingum um hvort um er að ræða farþega- eða vöruflutninga.

3. gr.

Tölfraðilegar upplýsingar

Aðildarríkin skulu sjá til þess að tölfraðilegar upplýsingar, sem safnað er saman við eftirlitið sem framkvæmt er í samræmi við 1. og 3. mgr. 2. gr., séu sundurliðaðar í eftirfarandi flokka:

a) að því er varðar vegaeftirlit:

i) gerð vegar, þ.e. hvort um er að ræða hraðbraut, þjóðveg eða aukaveg, og skráningarland skoðaðs ökutækis í því skyni að koma í veg fyrir mismun,

ii) tegund ökurita: hliðrænn eða stafrænn,

b) að því er varðar eftirlit á athafnasvæðum:

i) tegund flutningastarfsemi þ.e. hvort um er að ræða millilanda- eða innanlandsflutninga, farþega- eða vöruflutninga, fyrir eigin reikning eða gegn gjaldi,

ii) stærð ökutækjafloða fyrirtækis,

iii) tegund ökurita: hliðrænn eða stafrænn.

Leggja skal þessar tölfraðilegu upplýsingar fyrir framkvæmdastjórnina annað hvert ár og birta þær í skýrslu.

Lögbær yfirvöld í aðildarríkinu skulu halda skrá yfir upplýsingarnar sem safnað var fyrir næstliðið ár.

Fyrirtæki, sem bera ábyrgð á ökumönnum, skulu geyma í eitt ár skjöl, skrár yfir niðurstöður og önnur viðeigandi gögn sem eftirlitsyfirvöld láta þeim í té varðandi eftirlit á athafnasvæðum þeirra og/eða með ökumönnum þeirra á vegum.

Framkvæmdastjórnin skal ákvarða allar aðrar, nauðsynlegar útskýringar á skilgreiningum flokkanna, sem um getur í a- og b-lið, í samræmi við málsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 12. gr.

4. gr.

Vegaeftirlit

1. Vegaeftirlit skal skipulagt á mismunandi stöðum, á hvaða tíma sem er og ná til nægjanlega viðfeðms hluta vegakerfisins þannig að erfitt sé að forðast eftirlitsstaðina.

2. Aðildarríkin skulu sjá til þess að:

a) gerðar séu fullnægjandi ráðstafanir til að koma á fót eftirlitsstöðum á eða nálægt núverandi og fyrirhuguðum vegum, og að bensinstöðvar og aðrir öruggir staðir við hraðbrautir geti einnig verið eftirlitsstaðir ef þörf krefur.

b) eftirlit byggist á handahófskenndu skiptikerfi með viðeigandi landfræðilegu jafnvægi.

3. Vegaeftirlitið tekur til þeirra atriða sem sett eru fram í A-hluta I. viðauka. Við eftirlit má leggja sérstaka áherslu á tiltekið atriði ef aðstæður krefjast þess.

4. Með fyrirvara um 2. mgr. 9. gr. skal vegaeftirlit framkvæmt án mismununar. Einkum skulu eftirlitsmenn ekki beita mismun á grundvelli:

a) skráningarlands ökutækis,

b) búsetulands ökumanns,

c) staðfestulands fyrirtækis,

d) brottfarar- og ákvörðunarstaðar ferðar,

e) tegundar ökurita: hliðræns eða stafræns.

5. Láta skal eftirlitsmönnum í té:

7. gr.

a) skrá yfir helstu atriði sem kanna skal í samræmi við A-hluta I. viðauka,

Samráð innan Bandalagsins

b) staðlaðan eftirlitsbúnað í samræmi við II. viðauka.

1. Aðildarríkin skulu tilnefna stofnun sem skal sinna eftirfarandi verkefnum:

6. Ef niðurstöður vegaeftirlits í aðildarríki með öikumanni ökutækis, sem skráð er í öðru aðildarríki, gefa tilefni til að ætla að brot hafi verið framið, sem ekki kemur fram við eftirlitið vegna skorts á nauðsynlegum gögnum, skulu lögbær yfirvöld hlutaðeigandi aðildarríkja aðstoða hvert annað við að skýra málið.

a) að tryggja samræmingu milli samsvarandi stofnana í öðrum hlutaðeigandi aðildarríkjum að því er varðar aðgerðir sem gripið er til í samræmi við 5. gr.,

5. gr.

b) að senda hagskýrslur á tveggja ára fresti til framkvæmdastjórnarinnar í samræmi við 2. mgr. 16. gr. reglugerðar (EBE) nr. 3820/85,

Samstillt eftirlit

Aðildarríkin skulu a.m.k. sex sinnum á ári láta fara fram samstillt vegaeftirlit með öikumönnum og ökutækjum sem falla undir gildissvið reglugerða (EBE) nr. 3820/85 og (EBE) nr. 3821/85. Eftirlitsyfirvöld í tveimur eða fleiri aðildarríkjum skulu framkvæma slíkt eftirlit samtímis, hver yfirvöld á sínu yfirráðasvæði.

c) að bera aðalábyrgð á því að aðstoða lögbær yfirvöld annarra aðildarríkja skv. 6. mgr. 4. gr.

6. gr.

Stofnunin skal eiga fulltrúa í nefndinni sem um getur 1. mgr. 12. gr.

2. Aðildarríkin skulu tilkynna framkvæmdastjórninni um tilnefningu þessarar stofnunar og skal framkvæmdastjórnin veita hinum aðildarríkjunum ráðgjöf til samræmis við það.

Eftirlit á athafnasvæðum fyrirtækja

1. Eftirlit á athafnasvæðum skal skipulagt með hliðsjón af fenginni reynslu af mismunandi tegundum flutninga og fyrirtækja. Eftirlit skal einnig framkvæmt ef alvarleg brot á reglugerðum (EBE) nr. 3820/85 eða (EBE) nr. 3821/85 hafa komið í ljós við vegaeftirlit.

3. Stuðla skal ötullega að miðlun gagna, reynslu og upplýsinga milli aðildarríkjana, einkum en ekki eingöngu, fyrir milligöngu nefndarinnar, sem um getur í 1. mgr. 12. gr., og annarra stofnana sem framkvæmdastjórnin tilnefnir í samræmi við málsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 12. gr.

8. gr.

2. Eftirlit á athafnasvæðum skal taka til atriðanna sem eru tilgreind í A- og B-hluta I. viðauka.

Upplýsingaskipti

3. Láta skal eftirlitsmönnum í té:

1. Gagnkvæm upplýsingaskipti skv. 3. mgr. 17. gr. reglugerðar (EBE) nr. 3820/85 eða 3. mgr. 19. gr. reglugerðar (EBE) nr. 3821/85 skulu fara fram milli tilnefndra stofnana sem tilkynntar eru til framkvæmdastjórnarinnar í samræmi við 2. mgr. 7. gr.:

a) skrá yfir helstu þætti sem skal kanna í samræmi við A- og B-hluta I. viðauka,

a) a.m.k. einu sinni á sex mánaða fresti eftir gildistöku þessarar tilskipunar,

b) staðlaðan eftirlitsbúnað í samræmi við II. viðauka.

b) í einstaka tilvikum þegar aðildarríki fer sérstaklega fram á það.

4. Við eftirlit skulu eftirlitsmenn í tilteknu aðildarríki taka tillit til upplýsinga, sem tilnefnd samskiptastofnun annars aðildarríkis, sem um getur í 1. mgr. 7. gr., veitir um starfsemi hlutaðeigandi fyrirtækis í hinu aðildarríkinu.

2. Aðildarríkin skulu leitast við að koma á fót kerfi fyrir rafræn upplýsingaskipti. Framkvæmdastjórnin skal skilgreina sameiginlega aðferðafræði fyrir skilvirk upplýsingaskipti í samræmi við málsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 12. gr.

5. Að því er varðar 1.-4. mgr. skal eftirlit, sem fram fer á athafnasvæði lögbærra yfirvalda á grundvelli viðeigandi skjala eða gagna sem fyrirtæki leggja fram að beiðni umræddra yfirvalda, hafa sömu stöðu og eftirlit sem fram fer á athafnasvæði fyrirtækja.

9. gr.

Áhættumatskerfi

1. Aðildarríkin skulu koma á áhættumatskerfi fyrir fyrirtæki sem byggist á hlutfallslegum fjölda brota á ákvæðum reglugerða (EBE) nr. 3820/85 eða (EBE) nr. 3821/85 sem fyrirtæki hefur framið og því hve alvarleg þau eru. Framkvæmdastjórnin skal efla skoðanaskipti milli aðildarríkjanna til að hvetja til samræmis milli þessara áhættumatskerfa.

2. Hafa skal meira og tíðara eftirlit með fyrirtækjum sem flokkast sem áhættusöm. Nefndin, sem um getur í 12. gr., skal fjalla um viðmiðanir og ítarlegar reglur fyrir innleiðingu slíks kerfis með það í huga að koma á kerfi fyrir skipti á upplýsingum um bestu starfsvenjur.

3. Upphafleg skrá um brot á ákvæðum reglugerða (EBE) nr. 3820/85 og (EBE) nr. 3821/85 er sett fram í III. viðauka.

Í því skyni að setja viðmiðunarreglur um mat á brotum á ákvæðum reglugerða (EBE) nr. 3820/85 og (EBE) nr. 3821/85 er framkvæmdastjórninni heimilt, eftir því sem við á, í samræmi við málsmeðferðina, sem um getur í 2. mgr. 12. gr., að breyta III. viðauka með það í huga að setja viðmiðunarreglur um sameiginlegan ramma fyrir brot sem eru flokkuð í samræmi við alvarleika þeirra.

Til flokksins yfir alvarlegustu brotin skulu teljast vanefndir á viðeigandi ákvæðum reglugerða (EBE) nr. 3820/85 og (EBE) nr. 3821/85 sem skapa mikla lífshættu eða hættu á alvarlegu líkamstjóni.

10. gr.

Skýrsla

Framkvæmdastjórnin skal, eigi síðar en 1. maí 2009, senda Evrópuþinginu og ráðinu skýrslu, þar sem gerð er grein fyrir viðurlögum við alvarlegum brotum sem kveðið er á um löggjöf aðildarríkjanna.

11. gr.

Bestu starfsvenjur

1. Framkvæmdastjórnin skal setja viðmiðunarreglur um bestu eftirlitsaðferðir í samræmi við málsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 12. gr.

Birta skal þessar viðmiðunarreglur í skýrslu framkvæmdastjórnarinnar á tveggja ára fresti.

2. Aðildarríkin skulu koma á sameiginlegum starfsmenntunarnámskeiðum um bestu starfsvenjur, sem skulu haldin a.m.k. einu sinni á ári, og auðvelda starfsmannaskipti, a.m.k. einu sinni á ári, milli samskiptastofnana innan Bandalagsins og samsvarandi stofnana í öðrum aðildarríkjum.

3. Framkvæmdastjórnin skal útbúa eyðublað á rafrænu og prenttæku formi, í samræmi við málsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 12. gr., sem skal nota ef ökumaður hefur verið í veikindaleyfi eða orlofi, eða ef ökumaðurinn hefur ekið öðru ökutæki, sem er undanþegið gildissviði reglugerðar (EBE) nr. 3820/85, á tímabilinu sem um getur í fyrsta undirliði fyrstu undirgreinar 7. mgr. 15. gr. reglugerðar (EBE) nr. 3821/85.

4. Aðildarríkin skulu sjá til þess að eftirlitsmenn séu vel þjálfaðir til að inna verkefni sín af hendi.

12. gr.

Nefndarmeðferð

1. Framkvæmdastjórnin skal njóta aðstoðar nefndarinnar sem komið var á fót með 1. mgr. 18. gr. reglugerðar (EBE) nr. 3821/85.

2. Þegar vísað er til þessarar málsgreinar gilda ákvæði 5. og 7. gr. ákvörðunar 1999/468/EB með hliðsjón af ákvæðum 8. gr. hennar.

Fresturinn, sem mælt er fyrir um í 6. mgr. 5. gr. ákvörðunar 1999/468/EB, skal vera þrír mánuðir.

3. Nefndin setur sér starfsreglur.

13. gr.

Framkvæmdarráðstafanir

Í samræmi við málsmeðferðina, sem um getur í 2. mgr. 12. gr., skal framkvæmdastjórnin, að beiðni aðildarríkis eða að eigin frumkvæði, samþykkja framkvæmdarráðstafanir sem miða einkum að því:

a) að stuðla að sameiginlegri nálgun við framkvæmd þessarar tilskipunar,

b) að hvetja eftirlitsyfirvöld til að fylgja samræmdri nálgun og túlkun á reglugerð (EBE) nr. 3820/85,

c) að greiða fyrir skoðanaskiptum milli flutningsgeirans og eftirlitsyfirvalda.

14. gr.

Samningaviðræður við þriðju lönd

Þegar þessi tilskipun hefur öðlast gildi skal Bandalagið hefja samningaviðræður við viðkomandi þriðju lönd um beitingu reglna, sem eru jafngildar þeim sem mælt er fyrir um í þessari tilskipun.

Þar til niðurstöður úr þessum samningaviðræðum liggja fyrir skulu aðildarríkin láta gögn um eftirlit með ökutækjum frá þriðju löndum fylgja skýrslunni sem senda skal framkvæmdastjórninni í samræmi við 2. mgr. 16. gr. reglugerðar (EBE) nr. 3820/85.

15. gr.

Uppfærsla viðaukanna

Breytingar á viðaukunum, sem eru nauðsynlegar til að aðlagja þær að þróun bestu starfsvenja, skulu samþykktar í samræmi við málsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 12. gr.

16. gr.

Lögleiðing

1. Aðildarríkin skulu samþykka nauðsynleg lög og stjórnsýslufyrirmæli til að fara að tilskipun þessari eigi síðar en 1. apríl 2007. Þau skulu þegar í stað senda framkvæmdastjórninni texta þessara ákvæða og samsvörunartöflu milli viðkomandi ákvæða og þessarar tilskipunar.

Gjört í Strassborg 15. mars 2006.

Fyrir hönd Evrópuþingsins,

J. BORRELL FONTELLES

forseti.

Þegar aðildarríkin samþykka þessar ráðstafanir skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvísun þegar þær eru birtar opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun.

2. Aðildarríkin skulu senda framkvæmdastjórninni texta helstu ákvæða úr landslögum sem þau samþykka um málefni sem tilskipun þessi nær til.

17. gr.

Niðurfelling

1. Tilskipun 88/599/EBE falli úr gildi.

2. Líta ber á tilvísanir í niðurfelldu tilskipunina sem tilvísanir í þessa tilskipun.

18. gr.

Gildistaka

Tilskipun þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

19. gr.

Viðtakendur

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Fyrir hönd ráðsins,

H. WINKLER

forseti.

I. VIÐAUKI

A-HLUTI

VEGAEFTIRLIT

Vegaefirlit skal að öllu jöfnu taka til eftirfarandi atriða:

- 1) daglegs og vikulegs aksturstíma, vinnuhlés og daglegs og vikulegs hvíldartíma og einnig ökuritaskífa undanfarinna daga sem skulu vera í ökutækinu í samræmi við 7. mgr. 15. gr. reglugerðar (EBE) nr. 3821/85, og/eða upplýsinga sem eru geymdar fyrir sama tímabil á ökumannskortinu og/eða í minni skráningarbúnaðarins í samræmi við II. viðauka við þessa tilskipun, og/eða á útprenti,
- 2) að því er varðar tímabilið, sem um getur í 7. mgr. 15. gr. reglugerðar (EBE) nr. 3821/85, þeirra tilvika þegar ökutækinu er ekið hraðar en leyfilegt er, sem eru skilgreind sem þau tímabil, yfir eina mínútu að lengd, þar sem hraði ökutækisins fer yfir 90 km/klst., fyrir ökutæki í flokki N3, eða 105 km/klst., fyrir ökutæki í flokki M3 (flokkar N3 og M3 eru skilgreindir í A-hluta II. viðauka við tilskipun 70/156/EBE frá 6. febrúar 1970 um samræmingu laga aðildarríkjanna um gerðarviðurkenningu á vélknúnum ökutækjum og eftirvöðnum þeirra ⁽¹⁾),
- 3) eftir því sem við á, andartakshraða sem ökutækið nær og skráningarbúnaðurinn nemur að hámarki næstliðnar 24 klukkustundir sem ökutækið var í notkun,
- 4) að skráningarbúnaður starfi rétt (athugun á því hvort búnaðurinn og/eða ökumannskortið og/eða ökuritaskífurnar hafi verið misnotuð) eða, eftir atvikum, að þau skjöl, sem um getur í 5. mgr. 14. gr. reglugerðar (EBE) nr. 3820/85, séu fyrir hendi.

B-HLUTI

EFTIRLIT Á ATHAFNASVÆÐUM FYRIRTÆKJA

Kanna skal eftirfarandi atriði á athafnasvæðum fyrirtækja auk þeirra sem sett eru fram í A-hluta:

- 1) vikulegan hvíldar- og aksturstíma milli þessara hvíldartíma,
- 2) hvort tveggja vikna takmörk á aksturstíma séu virt,
- 3) ökuritaskífur, gögn af skráningarhluta ökurita og ökumannskorti ásamt útprenti.

Ef uppvist verður um brot er aðildarríkjunum heimilt, ef við á, að kanna hvort aðrir í flutningakeðjunni séu samábyrgir sem hvatamenn eða vitorðsmenn, s.s. framsendendur, vöruflutningsaðilar eða verktakar, ásamt því hvort samningar um veitingu flutningaþjónustu séu þannig að unnt sé að fara að ákvæðum reglugerða (EBE) nr. 3820/85 og (EBE) nr. 3821/85.

⁽¹⁾ Stjótið. EB L 42, 23.2.1970, bls. 1. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 2006/28/EB (Stjótið. ESB L 65, 7.3.2006, bls. 27).

*II. VIÐAUKI***Staðalbúnaður sem eftirlitsyfirvöld skulu hafa til umráða**

Aðildarríki skulu sjá til þess að eftirlitsyfirvöld hafi eftirfarandi staðalbúnað til umráða er þau sinna skyldum sínum skv. I. viðauka:

- 1) búnað sem getur hlaðið niður gögnum af skráningarhluta ökurita og ökumannskorti stafræna ökuritans, lesið og greint gögn og/eða flutt niðurstöður í miðlægan gagnagrunn til greiningar,
- 2) búnað til að yfirfara ökuritaskífurnar.

*III. VIÐAUKI***Brot**

Í eftirfarandi skrá, sem ekki er tæmandi, eru leiðbeiningar um hvað telst vera brot að því er þessa tilskipun varðar í samræmi við 3. mgr. 9. gr.

- 1) að fara yfir daglegan, vikulegan eða tveggja vikna hámarksaksturstíma,
 - 2) að virða að vettugi daglegan eða vikulegan lágmarkshvildartíma,
 - 3) að virða að vettugi lágmarksvinnuhlé,
 - 4) að fara ekki að kröfum í reglugerð (EBE) nr. 3821/85 um uppsetningu ökurita.
-

REGLUGERÐ FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR (EB) nr. 1546/2006

2008/EES/78/24

frá 4. október 2006

breyting á reglugerð (EB) nr. 622/2003 um ráðstafanir til að framfylgja sameiginlegum grunnreglum um flugvernd(*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 2320/2002 frá 16. desember 2002 um sameiginlegar reglur um flugvernd í almenningsskiptum⁽¹⁾, einkum 2. mgr. 4. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Framkvæmdastjórninni ber þegar þörf krefur, samkvæmt reglugerð (EB) nr. 2320/2002, að samþykkja ráðstafanir til að framfylgja sameiginlegum grunnreglum um flugvernd í öllu Bandalaginu. Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 622/2003 frá 4. apríl 2003 um ráðstafanir til að framfylgja sameiginlegum grunnreglum um flugvernd⁽²⁾ var fyrsta gerðin sem mælti fyrir um slíkar ráðstafanir.
- 2) Þörf er á ráðstöfunum til að gera sameiginlegar grunnreglur nákvæmari, einkum til að taka á aukinni hættu á að sprengiefni í fljótandi formi sé flutt um borð í loftfar. Endurskoðaða skal þessar ráðstafanir á sex mánaða fresti í ljósi tækniframfara, afleiðinga sem þetta getur haft á rekstur flugvalla og áhrifa á farþega.

- 3) Í samræmi við reglugerð (EB) nr. 2320/2002 og til að koma í veg fyrir ólöglegar aðgerðir er rétt að ráðstafanirnar, sem mælt er fyrir um í viðaukanum við reglugerð (EB) nr. 622/2003, séu leynilegar og ekki birtar opinberlega. Það sama gildir óhjákvæmilega um allar gerðir sem breyta henni. Þrátt fyrir þetta skal farþegum tilkynnt á skýran hátt um reglur sem gilda um hluti sem bannað er að taka með sér í flug.

- 4) Breyta ber reglugerð (EB) nr. 622/2003 til samræmis við það.

- 5) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari reglugerð, eru í samræmi við álit nefndarinnar um flugvernd í almenningsskiptum.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

1. gr.

Viðaukanum við reglugerð (EB) nr. 622/2003 er breytt eins og fram kemur í viðaukanum við þessa reglugerð.

Ákvæði 3. gr. þeirrar reglugerðar gilda varðandi leynd yfir viðaukanum.

2. gr.

Reglugerð þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í Stjórnartíðindum Evrópusambandsins.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 4. október 2006.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Jacques BARROT

varaforseti.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 286, 17.10.2006, bls. 6. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 155/2006 frá 8. desember 2006 um breytingu á XIII. viðauka (Flutningastarfsemi) við EES-samninginn, sjá EES-viðbætur við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins nr. 15, 29.3.2007, p. 24.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 355, 30.12.2002, bls. 1. Reglugerðinni var breytt með reglugerð (EB) nr. 849/2004 (Stjtið. ESB L 158, 30.4.2004, bls. 1).

⁽²⁾ Stjtið. ESB L 89, 5.4.2003, bls. 9. Reglugerðinni var síðast breytt með reglugerð (EB) nr. 240/2006 (Stjtið. ESB L 40, 11.2.2006, bls. 3).

VIÐAUKI

Í samræmi við 1. gr. er viðaukinn leynilegur og skal ekki birtur í Stjórnartíðindum Evrópusambandsins.

REGLUGERÐ FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR (EB) nr. 1459/2006

2008/EES/78/25

frá 28. september 2006

um beitingu 3. mgr. 81. gr. sáttmálans gagnvart tilteknum flokkum samninga og samstilltra aðgerða varðandi samráð um fargjaldaskrár í áætlunarflugi og úthlutun afgreiðslutíma á flugvöllum(*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af reglugerð ráðsins (EBE) nr. 3976/87 frá 14. desember 1987 um beitingu 3. mgr. 85. gr. sáttmálans gagnvart tilteknum flokkum samninga og samstilltra aðgerða á sviði flutninga í lofti ⁽¹⁾, einkum 2. gr.,

að birtum drögum að þessari reglugerð ⁽²⁾,

að höfðu samráði við ráðgjafarnefndina um samkeppnishömlur og yfirburðastöðu,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

1) Frá 1. maí 2004 hafa almenn ákvæði reglugerðar ráðsins (EB) nr. 1/2003 frá 16. desember 2002 um framkvæmd samkeppnisreglna, sem mælt er fyrir um í 81. og 82. gr. sáttmálans ⁽³⁾, gilt um flutninga í lofti.

2) Í reglugerð (EB) nr. 1/2003 er kveðið á um að samningar, sem falla undir 1. mgr. 81. gr. sáttmálans og uppfylla skilyrði 3. mgr. þeirrar greinar, séu ekki bannaðir og þarf engin sérstök ákvörðun að liggja fyrir um það. Að meginreglu til þurfa fyrirtæki og samtök fyrirtækja nú að meta það sjálf hvort samningar þeirra, samstilltar aðgerðir og ákvarðanir samrýmist 81. gr. sáttmálans.

3) Í reglugerð (EBE) nr. 3976/87 er framkvæmdastjórninni veitt heimild til að beita 3. mgr. 81. gr. sáttmálans, með reglugerð, gagnvart tilteknum flokkum samninga, ákvarðana og samstilltra aðgerða sem varða, beint eða óbeint, flutninga í lofti á flugleiðum á milli flugvalla innan Bandalagsins og á flugleiðum á milli Bandalagsins og þriðju landa.

4) Samningar, ákvarðanir og samstilltar aðgerðir varðandi samráð um fargjaldaskrár í áætlunarflugi og úthlutun afgreiðslutíma og flugvallaráætlanir geta hamlað samkeppni og haft áhrif á viðskipti milli aðildarríkja.

5) Þar eð slíkir samningar, ákvarðanir og samstilltar aðgerðir geta samt sem áður verið flugnotendum og/eða flugrekendum til hagsbóta var því lýst yfir, í reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EBE) nr. 1617/93 frá 25. júní 1993 um beitingu 3. mgr. 85. gr. sáttmálans gagnvart tilteknum flokkum samninga, ákvarðana og samstilltra aðgerða varðandi sameiginlega áætlunargerð og samræmda ferðaáætlun, sameiginlegan rekstur, samráð um fargjöld og farmgjöld í áætlunarflugi og um úthlutun afgreiðslutíma á flugvöllum ⁽⁴⁾, að 1. mgr. 81. gr. sáttmálans gildi ekki um tiltekna samninga, ákvarðanir og samstilltar aðgerðir, t.d. ekki að því er varðar samráð um gjaldskrár og úthlutun afgreiðslutíma á flugvöllum á flugleiðum milli flugvalla innan Bandalagsins. Reglugerð (EBE) nr. 1617/93 féll úr gildi 30. júní 2005.

6) Í júní 2004 stofnaði framkvæmdastjórnin til samráðs um endurskoðun reglugerðar (EBE) nr. 1617/93 til að ákveða hvort leggja skyldi niður hópundanþágu, viðhalda henni í upprunalegri mynd eða rýmka gildissvið hennar. Framkvæmdastjórninni bárust svör frá aðildarríkjum, flugfélögum, ferðaskrifstofum og neytendahópum.

7) Í ljósi niðurstaðna samráðsins og undanþágukerfis, sem var innleitt með reglugerð (EB) nr. 1/2003 og gildir án frekari lögfestingar, er ekki nægilega góður grundvöllur fyrir því að lýsa því enn yfir, með reglugerð, að 1. mgr. 81. gr. gildi ekki um samráð er varðar samninga um úthlutun afgreiðslutíma og flugvallaráætlanir eða samráð um gjaldskrár fyrir farþega og farangur þeirra í áætlunarflugi milli flugvalla innan Bandalagsins. Aðilar í flugrekstri skulu þó fá nægan tíma til að laga sig að nýjum aðstæðum og meta það sjálfir hvort samþykki þeirra og starfsvenjur samrýmast 81. gr. sáttmálans og, ef þörf krefur, að breyta þeim. Þar eð reglugerð (EBE) nr. 1617/93 hefur þegar verið felld úr gildi er nauðsynlegt að samþykkja nýja reglugerð um hópundanþágu á aðlögunartímabili.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 272, 3.10.2006, bls. 3. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 156/2006 frá 8. desember 2006 um breytingu á XIV. viðauka (Samkeppni) við EES-samninginn, sjá *EES-viðbætur við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins* nr. 15, 29.3.2007, p. 25.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 374, 31.12.1987, bls. 9. Reglugerðinni var síðast breytt með reglugerð (EB) nr. 411/2004 (Stjtið. ESB L 68, 6.3.2004, bls. 1).

⁽²⁾ Stjtið. ESB C 42, 18.2.2006, bls. 15.

⁽³⁾ Stjtið. EB L 1, 4.1.2003, bls. 1. Reglugerðinni var breytt með reglugerð (EB) nr. 411/2004 (Stjtið. ESB L 68, 6.3.2004, bls. 1).

⁽⁴⁾ Stjtið. EB L 155, 26.6.1993, bls. 18. Reglugerðinni var síðast breytt með aðildarlögunum frá 2003.

- 8) Samkomulag um úthlutun afgreiðslutíma á flugvöllum og flugvallaráætlun getur aukið skilvirka nýtingu flugvalla og loftrýmis, auðveldað flugumferðarstjórn og stuðlað að dreifingu flugþjónustu frá flugvelli. Til að koma í veg fyrir samkeppnishömlur verður áfram að heimila aðgang að flugvöllum þar sem flugumferð er mikil. Til að tryggja fullnægjandi öryggi og gagnsæi er ekki hægt að komast að slíku samkomulagi nema allir hlutaðeigandi flugrekendur geti tekið þátt í samninga-viðræðunum og úthlutunin sé gagnsæ og án mismununar.
- 9) Rétt er að hópundanþága verði veitt til 31. desember 2006 að því er tekur til samráðs um úthlutun afgreiðslutíma og flugvallaráætlanir að svo miklu leyti sem þær varða flugþjónustu þar sem upphafsstaður og/eða ákvörðunarstaður er innan Bandalagsins. Eftir 31. desember 2006, skulu aðilar í flugrekstri meta sjálfir hvort samningar og samstilltar aðgerðir milli fyrirtækja og ákvarðanir samtaka fyrirtækja, sem falla undir 1. mgr. 81. gr. sáttmálans, uppfylla skilyrði 3. mgr. 81. gr. Í matinu skal m.a. fjalla um það hvort allir hlutaðeigandi flugrekendur geta tekið þátt í samráðinu um úthlutun afgreiðslutíma og flugvallaráætlanir og hvort þetta samráð er gagnsætt og án mismununar. Þessi reglugerð er með fyrirvara um reglugerð ráðsins (EBE) nr. 95/93 frá 18. janúar 1993 um sameiginlegar reglur um úthlutun afgreiðslutíma á Bandalagsflugvöllum ⁽¹⁾.
- 10) Samráð um fargjaldaskrár getur stuðlað að almennri viðurkenningu á skiptifargjaldaskrár til hagsbóta bæði fyrir flugrekendur og flugnotendur. Samráðið má þó ekki fara út fyrir það markmið að greiða fyrir flugskiptum.
- 11) Niðurstöður samráðsins, sem framkvæmdastjórnin efndi til í júní 2004 um endurskoðun á reglugerð (EBE) nr. 1617/93, benda til þess að markaðurinn fyrir flutninga í lofti innan Bandalagsins hafi þróast á þann veg að líkur á því fari minnkandi að áfram verði tryggt, við samráð um fargjaldaskrá að allar viðmiðanir í 3. mgr. 81. mgr. í sáttmálanum standist.
- 12) Því er rétt að veita hópundanþágu fram til 31. desember 2006 að því er tekur til samráðs um gjaldskrár fyrir farþegaflutning, ásamt farangri, í áætlunarflugi milli flugvalla í Bandalaginu.
- Eftir þann dag skulu aðilar í flugrekstri meta sjálfir hvort samningar og samstilltar aðgerðir milli fyrirtækja og ákvarðanir samtaka fyrirtækja, sem falla undir 1. mgr. 81. gr. sáttmálans, uppfylla skilyrði 3. mgr. 81. gr. sáttmálans.
- 13) Frá 1. maí 2004 hefur framkvæmdastjórnin haft heimild til að beita 3. mgr. 81. gr. sáttmálans, með reglugerð, að því er tekur til flugþjónustu á flugleiðum á milli Bandalagsins og þriðju landa og einnig á flugleiðum á milli flugvalla innan Bandalagsins.
- 14) Öfugt við flugumferð innan Bandalagsins gilda tvíhliða samningar um flugþjónustu yfirleitt um flugþjónustu á milli aðildarríkja og þriðju landa. Mjög misjafnt er hvers eðlis og hve nákvæmar kröfur samkvæmt reglum eru settar fram í þessum samningum. Með fyrirvara um lög Bandalagsins, þ.m.t. reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 847/2004 frá 29. apríl 2004 um samningaviðræður og framkvæmd samninga um flugþjónustu á milli aðildarríkjanna og þriðju landa ⁽²⁾ er það algengt í samningum um flugþjónustu að takmarka og/eða setja reglur um markaðsaðgang og/eða verðlagningu sem getur hindrað samkeppni á milli flugrekenda á flugleiðum milli Bandalagsins og þriðju landa. Enn fremur er það algengt í samningum um flugþjónustu að takmarka möguleika flugrekenda á því að gerast aðilar að tvíhliða samvinnusamningum sem veita neytendum aðra möguleika í stað flugskiptakerfis Alþjóðasambands flugfélaga (IATA).
- 15) Á flugleiðum á milli Bandalagsins og þriðju landa er hlutfall farþegaferða með tengiflugi umtalsvert hærri en í millilandaflugi innan Bandalagsins. Þess vegna ætti ávinningur neytenda af flugskiptum, sem fæst með samráði um gjaldskrár, að verða meiri á flugleiðum á milli Bandalagsins og þriðju landa.
- 16) Hægt er að gera ráð fyrir því með nokkurri vissu að samráð um gjaldskrár í farþegaflutningum, ásamt farangri, í áætlunarflugi á milli staða í Bandalaginu og þriðju löndum, uppfylli sem stendur skilyrðin sem sett eru í 3. mgr. 81. gr. sáttmálans. Markaðir fyrir flutninga í lofti eru þó í örri þróun. Því er rétt að veita skammvinna hópundanþágu að því er tekur til slíks samráðs fram til 31. október 2007.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 14, 22.1.1993, bls. 1. Reglugerðinni var síðast breytt með reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 793/2004 (Stjtið. ESB L 138, 30.4.2004, bls. 50).

⁽²⁾ Stjtið. ESB L 157, 30.4.2004, bls. 7, með leiðréttingum samkvæmt Stjtið. ESB L 195, 2.6.2004, bls. 3.

17) Lögðar yfirvöld í Bandaríkjunum og Ástralíu eru hvor um sig að endurskoða stefnu sína varðandi auðhringavarnir í tengslum við fundi Alþjóðasambands flugfélaga um gjaldskrár. Gert er ráð fyrir að þessari endurskoðun verði lokið í júní 2007. Þess vegna er rétt að framkvæmdastjórnin endurskoði hópundanþáguna í tengslum við fundi um fargjaldaskrár á flugleiðum milli Bandalagsins og þessara landa fyrir þann tíma.

18) Safna skal gögnum til að auka vitneskju framkvæmdastjórnarinnar um hlutfallslega notkun fargjaldaskráa sem samráð er haft um og hlutfallslegt mikilvægi þeirra fyrir flugskipti í reynd í áætlunarflugi milli Bandalagsins og þriðju landa. Gögnin skulu einnig gera framkvæmdastjórninni kleift að meta betur áhrifin af takmörkunum sem eru settar á grundvelli reglna sem eiga rætur sínar í tvíhliða samningum um flugþjónustu. Flugrekendur, sem taka þátt í samráði, skulu því safna gögnum um alla flokka fargjalda þar sem möguleiki er á flugskiptum fyrir hvert fundatímabil Alþjóðasambands flugfélaga frá og með 1. maí 2004.

19) Þessi reglugerð gildir, í samræmi við 4. gr. reglugerðar (EBE) nr. 3976/87, með afturvirkum áhrifum á samninga, ákvarðanir og samstilltar aðgerðir, sem hafa verið gerðar á gildistökudegi þessarar reglugerðar, að því tilskildu að skilyrði fyrir undanþágum, sem eru sett í þessari reglugerð, séu uppfyllt.

20) Með samningnum um Evrópska efnahagssvæðið voru lög Bandalagsins á sviði almenningsflugs, sem varða innri markaðinn, víkkuð út svo að þau giltu um svæði sem tekur til Bandalagsins ásamt Noregi, Íslandi og Liechtenstein. Þess vegna skal fara með flug á milli Bandalagsins og Noregs, Íslands og Liechtenstein á sama hátt og flug innan Bandalagsins. Löggjöf Bandalagsins er víkkuð út svo að hún nái til svæðisins sem EES-samningurinn gildir um með ákvörðunum sameiginlegu EES-nefndarinnar. Varðandi þessa reglugerð er þó nauðsynlegt að mæla fyrir um að hópundanþágan, sem kveðið var á um vegna flugs utan Bandalagsins, skuli ekki gilda um flug á milli staða innan Bandalagsins og staða í Noregi, á Íslandi og í Liechtenstein.

21) Með samningnum á milli Evrópubandalagsins og Ríkjasambandsins Sviss um flutninga í lofti voru lög Bandalagsins á sviði almenningsflugs, sem varða innri markaðinn, víkkuð út svo að þau giltu um svæði sem tekur til Bandalagsins og Sviss⁽¹⁾. Svo lengi sem sá samningur helst í gildi skal því fara með flug á milli Bandalagsins og Sviss á sama hátt og flug innan Bandalagsins. Löggjöf Bandalagsins er víkkuð út svo að

hún nái til svæðisins sem samningurinn gildir um með ákvörðunum sameiginlegu nefndarinnar sem komið var á fót samkvæmt samningnum. Varðandi þessa reglugerð er þó nauðsynlegt að mæla fyrir um að hópundanþágan, sem kveðið var á um í tengslum við flugleiðir á milli Bandalagsins og þriðju landa, skuli ekki gilda um flug á milli staða innan Bandalagsins og staða í Sviss.

22) Þessi reglugerð hefur ekki áhrif á beitingu 82. gr. sáttmálans.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

I. gr.

Undanþágur

Hér með er því lýst yfir, á grundvelli 3. mgr. 81. gr. sáttmálans og með fyrirvara um að ákvæði þessarar reglugerðar séu uppfyllt, að 1. mgr. 81. gr. sáttmálans gildir ekki um samninga á milli fyrirtækja sem starfa á sviði flutninga í lofti, ákvarðanir samtaka slíkra fyrirtækja og samstilltar aðgerðir á milli slíkra fyrirtækja sem hafa að markmiði eitt eða fleiri eftirfarandi atriði:

a) samráð um úthlutun afgreiðslutíma og flugvallaráætlanir að svo miklu leyti sem þær varða flugþjónustu þar sem upphafsstaður og/eða ákvörðunarstaður er innan Bandalagsins,

b) samráð um gjaldskrár í farþegaflutningum, ásamt farangri, í áætlunarflugi á milli staða innan Bandalagsins eða á milli staða í Bandalaginu, annars vegar og staða í Sviss, Noregi, á Íslandi eða í Liechtenstein, hins vegar,

c) samráð um gjaldskrár í farþegaflutningum, ásamt farangri, í áætlunarflugi á milli staða innan Bandalagsins, annars vegar og staða í Ástralíu eða Bandaríkjunum, hins vegar,

d) samráð um gjaldskrár í farþegaflutningum, ásamt farangri, í áætlunarflugi á milli staða innan Bandalagsins, annars vegar og staða í þriðju löndum, öðrum en þeim sem um getur í b- og c-lið, hins vegar.

⁽¹⁾ Samningur á milli Evrópubandalagsins og Ríkjasambandsins Sviss um flutninga í lofti (Stjtið. EB L 114, 30.4.2002, bls. 73).

2. gr.

Úthlutun afgreiðslutíma og flugvallaráætlanir

1. Ákvæði a-liðar 1. gr. gilda því aðeins:

- a) að samráðið sé opið öllum flugrekendum sem hafa látið í ljós áhuga á úthlutun afgreiðslutímans sem samráðið snýst um,
- b) að settar hafi verið reglur um forgang og þeim sé beitt án beinnar eða óbeinnar mismununar, óháð því hver flugrekandinn er eða þjóðerni hans eða hvaða þjónusta er veitt, þar sem tekið er tillit til takmarkana eða flugumferðarreglna, sem lögbær yfirvöld, innlend eða alþjóðleg mæla fyrir um, svo og til þarfa farþega og viðkomandi flugvallar; með fyrirvara um c-lið má í reglum um forgang hafa hliðsjón af réttindum sem flugrekendur hafa öðlast með notkun tiltekins afgreiðslutíma á næstliðnu, tilsvareandi tímabili,
- c) að afgreiðslutímum sé úthlutað til nýrra aðila eins og skilgreint er í b-lið 2. gr. í reglugerð (EBE) nr. 95/93 samkvæmt eftirfarandi:
 - i. á flugvöllum Bandalagsins: 50% af nýtilkomnum eða ónotuðum afgreiðslutímum og afgreiðslutímum sem flugrekandi hefur afsalað sér á tímabilinu eða við lok þess, eða eru ónotaðir af öðrum ástæðum, til að nýir aðilar geti verið í samkeppni við þá flugrekendur sem fyrir eru á flugleiðum til eða frá viðkomandi flugvelli; sá hluti sem úthlutað er til nýrra aðila getur verið minni en 50% ef beiðnir nýrra aðila eru innan við 50% af öllum umsóknum um slíka, nýja afgreiðslutíma,
 - ii. á flugvöllum í þriðja landi: nægilega stór hluti af slíkum afgreiðslutímum til að unnt sé, á flugvöllum þar sem flugumferð er mikil, að fá aðgang að flugleiðum á milli þessara flugvalla og staða innan Bandalagsins,
- d) að reglur um forgang séu gerðar aðgengilegar þeim sem málið varðar, samkvæmt beiðni,
- e) að flugrekendur, sem taka þátt í samráðinu, fái, eigi síðar en þegar samráðið á sér stað, aðgang að upplýsingum um:
 - i. afgreiðslutíma sem allir flugrekendur, sem nota flugvöllinn, hafa fengið úthlutað áður, sundurliðað eftir flugrekendum og í réttri tímaröð,

- ii. afgreiðslutíma sem sótt hefur verið um (fyrsta umsókn) sundurliðað eftir flugrekendum og í réttri tímaröð, fyrir alla flugrekendur,

- iii. úthlutaða afgreiðslutíma ásamt óafgreiddum umsóknum um afgreiðslutíma, sundurliðað eftir flugrekendum og í réttri tímaröð, fyrir alla flugrekendur,

- iv. óúthlutaða afgreiðslutíma,

- v. ítarlegar upplýsingar um það hvaða viðmiðanir eru notaðar við úthlutun,

- f) ef umsókn um afgreiðslutíma er ekki samþykkt á hlutaðeigandi flugrekandi rétt á yfirlýsingu um ástæðurnar fyrir því.

2. Framkvæmdastjórnin og hlutaðeigandi aðildarríki hafa rétt til að senda áheyrnarfulltrúa á samráðsfundi um úthlutun afgreiðslutíma og flugvallaráætlanir sem eru haldnir í tengslum við marghliða fund fyrir hvert tímabil. Vegna þessa skulu flugrekendur senda hlutaðeigandi aðildarríkjum og framkvæmdastjórninni tilkynningu með sama fyrirvara og sú sem send er þátttakendum, um dagsetningu, fundarstað og fundarefni. Þessi tilkynning skal send með a.m.k. 10 daga fyrirvara til hlutaðeigandi aðildarríkja og framkvæmdastjórnarinnar.

Slík tilkynning skal send:

- a) hlutaðeigandi aðildarríkjum samkvæmt reglum sem lögbær yfirvöld í þessum aðildarríkjum setja,
- b) framkvæmdastjórninni samkvæmt reglum sem eru birtar í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

3. gr.

Samráð um fargjaldaskrár

1. Ákvæði b-, c- og d-liðar 1. gr. gilda aðeins að uppfylltum eftirfarandi skilyrðum:

- a) að þátttakendur í samráði ræði einungis fargjöld sem flugnotendur greiða beint til flugrekandans, sem er aðili að samráðinu, eða viðurkenndra fulltrúa hans fyrir farþegaflutning í áætlunarflugi, ásamt skilyrðum í tengslum við þessar fargjaldaskrár; samráðið nær ekki til þess sætaframboðs sem slík fargjöld eiga að gilda um,

- b) að samráðið hafi í för með sér flugskipti, þ.e. flugnotendur geta, að því er snertir flokka fargjaldaskráa og tímabilið sem fjallað er um í samráðinu:
- i. sameinað í einum farmiða þjónustuna sem samráðið snerist um og þjónustu annarra flugrekenda á sömu flugleiðum eða tengdum leiðum þar sem gildandi fargjaldaskrár og skilyrði fyrir þeim eru ákveðin af flugrekandanum eða flugrekendunum sem annast flugið og
- ii. breytt bókun, ef skilyrðin fyrir upphaflegu bókuninni leyfa það, á flugi sem samráðið nær til í flug hjá öðrum flugrekanda á sömu flugleið með þeim fargjaldaskrár og skilmálum sem gilda hjá þeim flugrekanda,
- c) að flugrekandi geti neitað, af hlutlægum ástæðum sem eru tæknilegs eða viðskiptalegs eðlis og án mismununar, að heimila sameiningu og breytingar á bókunum, einkum þegar flugrekandinn, sem annast flutninginn, er í vafa um það hvort flugrekandinn, sem tæki við greiðslunni, hafi lánstraust; í því tilviki skal gera síðarnefnda flugféluginu grein fyrir þessu skriflega,
- d) að aðildarflugrekendur beiti fargjaldaskrár, sem samráð snýst um, án mismununar og óháð ríkisfangi farþega eða búsetustað,
- e) að þátttaka í samráði sé valfrjálst og heimil sérhverjum flugrekanda sem rekur starfsemi, beint eða óbeint, á viðkomandi flugleið eða hefur í hyggju að gera það,
- f) að samráðið sé ekki bindandi fyrir þátttakendur, með öðrum orðum að þátttakendur hafi rétt til að koma fram sjálfstætt að því er varðar fargjaldaskrár eftir að samráð hefur farið fram,
- g) að samráðið hafi ekki í för með sér samninga um greiðslur til umboðsmanna eða um önnur atriði í þeim gjaldskrár sem um er að ræða.
2. Flugrekendur, sem taka þátt í samráði um fargjaldaskrár í áætlunarflugi á milli staða í Bandalaginu og staða í þriðju löndum, öðrum en þeim sem um getur í b-lið 1. gr., skulu safna gögnum er varða:
- a) fjölda farmiða sem eru gefnir út eftir gjaldskrár sem eru ákveðnar í samráði um heildarfjölda farmiða sem eru gefnir út fyrir ferðir á milli Bandalagsins og þriðju landa, annarra en þeirra sem um getur í b-lið 1. gr.,
- b) að hve miklu leyti farmiðar, sem eru seldir samkvæmt gjaldskrá sem samráð er haft um, eru gefnir út fyrir ferðir þar sem farþegar nýta sér flugskipti,
- c) að hve miklu leyti farmiðar, sem eru ekki seldir samkvæmt gjaldskrá sem samráð er haft um, eru gefnir út fyrir ferðir þar sem farþegar nýta sér flugskipti,
- Safna skal þessum gögnum fyrir allar gerðir farmiða og ferða sem samráð er haft um. Gögnin eiga að gera það kleift að greina á milli ýmiskonar samráðs á milli flugrekanda, sem gerir farþegum kleift að sameina þjónustu fleiri en eins flugrekanda á einum farmiða. Hlutaðeigandi flugfélög skulu, eða einhver fyrir þeirra hönd, afhenda framkvæmdastjórninni gögnin sem er safnað fyrir hvert tímabil Alþjóðasambands flugfélaga frá og með 1. maí 2004. Veita má lögbærum yfirvöldum í aðildarríkjunum aðgang að gögnunum.
3. Framkvæmdastjórnin og aðildarríkin hafa rétt til að senda áheyrnarfulltrúa á samráðsfundi um fargjaldaskrár. Vegna þessa skulu flugrekendur senda hlutaðeigandi aðildarríkjum og framkvæmdastjórninni tilkynningu með sama fyrirvara og sú sem send er þátttakendum um dagsetningu, fundarstað og fundarefni. Þessi tilkynning skal send með a.m.k. 10 daga fyrirvara til hlutaðeigandi aðildarríkja og framkvæmdastjórnarinnar.
- Slík tilkynning skal send:
- a) hlutaðeigandi aðildarríkjum samkvæmt reglum sem lögbær yfirvöld þessara aðildarríkja setja,

b) framkvæmdastjórninni samkvæmt reglum sem eru birtar í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

Ítarleg skýrsla um samráðsfundina skal lögð fyrir framkvæmdastjórnina af hlutaðeigandi flugrekendum eða fyrir hönd þeirra um leið og þátttakendur fá hana en þó í síðasta lagi sex vikum frá lokum samráðsfunda.

4. gr.

Gildistaka

Reglugerð þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

Undanþágur, sem eru veittar samkvæmt a- og b-lið 1. gr., skulu gilda til 31. desember 2006.

Undanþágur, sem eru veittar samkvæmt c-lið 1. gr., skulu gilda til 30. júní 2007.

Undanþágur, sem eru veittar samkvæmt d-lið 1. gr., skulu gilda til 31. október 2007.

Þessi reglugerð gildir með afturvirkum hætti um samninga, ákvarðanir og samstilltar aðgerðir, sem eru í gildi við gildistöku hennar, frá og með þeim tíma þegar skilyrðin, sem sett eru fram í þessari reglugerð, eru uppfyllt.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 28. september 2006.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Neelie KROES

framkvæmdastjóri.

REGLUGERÐ FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR (EB) nr. 1628/2006

2008/EES/78/26

frá 24. október 2006

um beitingu 87. og 88. gr. sáttmálans gagnvart innlendri, svæðisbundinni fjárfestingaraðstoð(*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af reglugerð ráðsins (EB) nr. 994/98 frá 7. maí 1998 um beitingu 92. og 93. gr. stofnsáttmála Evrópubandalagsins gagnvart tilteknum flokkum altækrar ríkisaðstoðar⁽¹⁾, einkum i-lið a-liðar og b-lið 1. mgr. 1. gr.,

að birtum drögum að þessari reglugerð⁽²⁾,

að höfðu samráði við ráðgjafarnefndina um ríkisaðstoð,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Í reglugerð (EB) nr. 994/98 er framkvæmdastjórninni heimilað að lýsa því yfir, í samræmi við 87. gr. sáttmálans, að við tiltekin skilyrði sé aðstoð, sem er í samræmi við kortið yfir veitingu svæðisbundinnar aðstoðar, sem framkvæmdastjórnin hefur samþykkt fyrir hvert aðildar-ríki, samrýmanleg sameiginlega markaðnum og falli ekki undir ákvæði 3. mgr. 88. gr. sáttmálans um tilkynningarskyldu.
- 2) Framkvæmdastjórnin hefur beitt 87. og 88. gr. sáttmálans gagnvart svæðisbundinni fjárfestingaraðstoð á svæðum sem njóta aðstoðar í allmörgum ákvörðunum og hefur einnig sett fram stefnu sína, einkum í viðmiðunarreglum um innlenda, svæðisbundna aðstoð fyrir tímabilið 2007 til 2013⁽³⁾, og auk þess í reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 70/2001 frá 12. janúar 2001 um beitingu 87. og 88. gr. EB-sáttmálans gagnvart ríkisaðstoð til lítilla og meðalstórra fyrirtækja⁽⁴⁾. Til að tryggja skilvirkt eftirlit og til að einfalda stjórnun án þess að draga úr eftirliti

framkvæmdastjórnarinnar er rétt, í ljósi þess að framkvæmdastjórnin hefur mikla reynslu af að beita 87. og 88. gr. sáttmálans gagnvart svæðisbundinni fjárfestingaraðstoð og í ljósi viðmiðunarreglnanna um innlenda svæðisbundna aðstoð, sem framkvæmdastjórnin gefur út á grundvelli ákvæða þeirra, að hún nýti sér þær heimildir sem henni eru falдар með reglugerð (EB) nr. 994/98.

- 3) Með því að fjalla um annmarka illa settra svæða stuðlar innlend svæðisbundin aðstoð að efnahagslegri, félagslegri og svæðisbundinni samheldni aðildarríkjanna og Bandalagsins í heild. Innlendri, svæðisbundinni fjárfestingaraðstoð er ætlað að aðstoða við að byggja upp verst settu svæðin með því að styðja við fjárfestingar og efla atvinnusköpun á grundvelli sjálfbærrar þróunar. Hún stuðlar að útvíkkun, hagræðingu, nútímavæðingu og fjölbreytileika í atvinnustarfsemi fyrirtækja sem eru staðsett á harðbýlum svæðum, einkum með því að hvetja fyrirtæki til að stofna nýjar starfsstöðvar þar.
- 4) Til að ákvarða hvort aðstoð sé samrýmanleg sameiginlega markaðnum samkvæmt þessari reglugerð er nauðsynlegt að taka tillit til umfangs aðstoðarinnar og þar með fjárhæðarinnar sem er veitt til aðstoðar og tilgreind sem styrkigildi. Við útreikning á styrkigildi aðstoðar, sem greiða má í nokkrum afborgunum, er nauðsynlegt að nota gildandi markaðsvextir á þeim tíma sem styrkurinn er veittur. Til að tryggja samræmda, gagnsæja og einfalda beitingu reglna um ríkisaðstoð skal líta svo á að markaðsvextir, að því er varðar þessa reglugerð, séu viðmiðunarvextir í samræmi við það sem framkvæmdastjórnin ákveður reglubundið á grundvelli hlutlægra viðmiðana og birtir eru í Stjórnartíðindum Evrópusambandsins og á Netinu.
- 5) Til þess að tryggja gagnsæi og skilvirkt eftirlit skal þessi reglugerð eingöngu gilda um svæðisbundna fjárfestingaraðstoð sem er gagnsæ. Að því er varðar þessi aðstoðarkerfi er hægt að reikna nákvæmlega ígildi brúttófjárfestings fyrir fram, sem hlutfall af aðstoðarhæfum kostnaði, án þess að þörf sé á að gera áhættumat (t.d. fjárfestirki, vaxtastyrki og tilslakanir í ráðstöfunum er varða skattamál). Almenn lán skulu talin vera gagnsæ að því tilskildu að sett sé venjuleg trygging fyrir þeim og að þau hafi ekki í för með sér óeðlilega áhættu og því ekki talin fela í sér neina ríkisábyrgð. Að jafnaði skulu aðstoðarkerfi sem fela í sér ríkisábyrgð eða almenn lán með einhverri ríkisábyrgð ekki teljast gagnsæ. Þess háttar aðstoðarkerfi skulu þó teljast gagnsæ ef framkvæmdastjórnin, að fenginni tilkynningu, hefur samþykkt aðferðina, sem notuð er til að reikna umfang

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 302, 1.11.2006, bls. 29. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 157/2006 frá 8. desember 2006 um breytingu á XV. viðauka (Ríkisaðstoð) við EES-samninginn, sjá EES-viðbætur við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins nr. 15, 29.3.2007, p. 26.

⁽¹⁾ Stjtið. ESB L 142, 14.5.1998, bls. 1.

⁽²⁾ Stjtið. ESB C 120, 20.5.2006, bls. 2.

⁽³⁾ Stjtið. ESB C 54, 4.3.2006, bls. 13.

⁽⁴⁾ Stjtið. ESB L 10, 13.1.2001, bls. 33. Reglugerðinni var breytt með reglugerð (EB) nr. 1040/2006 (Stjtið. ESB L 187, 8.7.2006, bls. 8).

aðstoðar í formi ríkisábyrgðar, áður en aðstoðin kemur til framkvæmda eftir að þessi reglugerð hefur verið samþykkt. Framkvæmdastjórnin metur aðferðina í samræmi við tilkynninguna um beitingu 87. og 88. gr. EB-sáttmálans gagnvart ríkisaðstoð í formi ábyrgðar⁽¹⁾. Almenn þátttaka og aðstoð sem felst í ráðstöfunum um áhættufjármagn skal ekki teljast gagnsæ aðstoð. Framkvæmdastjórninni skal ætíð tilkynnt um svæðisbundna aðstoð sem ekki er gagnsæ. Framkvæmdastjórnin mun meta tilkynningar um ógagnsæja, svæðisbundna aðstoð, einkum í ljósi viðmiðananna, sem eru settar fram í viðmiðunarreglunum um innlenda svæðisbundna aðstoð, fyrir tímabilið 2007 til 2013.

6) Þessi reglugerð skal einnig gilda um sérstaka aðstoð, þ.e.a.s. staka aðstoð sem er ekki veitt á grundvelli aðstoðarkerfis, ef hin sérstaka aðstoð er notuð til viðbótar aðstoð sem veitt er á grundvelli gagnsærrar, svæðisbundinnar fjárfestingaraðstoðar og hinn sérstaki þáttur er ekki meira en 50% af heildaraðstöðinni sem skal veita í fjárfestinguna. Hafa ber í huga að stök aðstoð til lítilla og meðalstórra fyrirtækja, sem veitt er utan aðstoðarkerfis í samræmi við 1. mgr. 3. gr. reglugerðar (EB) nr. 70/2001, samrýmist hinum sameiginlega markaði í skilningi 3. mgr. 87. gr. sáttmálans og er undanþegin tilkynningarskyldunni í 3. mgr. 88. gr. sáttmálans.

7) Aðstoð sem uppfyllir allar kröfur í þessari reglugerð skal undanþegin tilkynningarskyldunni. Svæðisbundin aðstoðarkerfi, sem eru undanþegin samkvæmt þessari reglugerð, skulu fela í sér skýra tilvísun í þessa reglugerð.

8) Þessi reglugerð gildir ekki um tiltekna atvinnugreinar þar sem sérstakar reglur gilda. Tilkynna skal framkvæmdastjórninni fyrir fram um aðstoð sem veitt er til þessara atvinnugreina, í samræmi við 3. mgr. 88. gr. sáttmálans. Þetta á við um kola- og stáliðnað, syntetískan trefjaiðnað og skipasmiðar, fiskveiðar og lagareldi. Þessi reglugerð gildir ekki um starfsemi í landbúnaði sem tengist frumframleiðslu landbúnaðarafurða sem tilgreindar eru í I. viðauka við sáttmálann. Hún gildir um vinnslu og markaðssetningu landbúnaðarafurða, þó ekki framleiðslu og markaðssetningu vöru sem er eftirlíking eða kemur í stað mjólkur og mjólkurafurða, eins og um getur í 2. mgr. 3. gr. reglugerðar ráðsins (EBE) nr. 1898/87 frá 2. júlí 1987 um verndun heita sem notuð eru við markaðssetningu á mjólk og mjólkurafurðum⁽²⁾. Starfsemi á bújörðum, sem er nauðsynleg fyrir undirbúning afurða til fyrstu sölu, og fyrsta sala til endurseljenda og vinnsluaðila skal ekki teljast til vinnslu eða markaðssetningar í þessu samhengi. Þessi reglugerð skal tryggja að alltaf sé hægt að ná umfangi aðstoðar í

þágu fyrirtækja, sem sjá um vinnslu og markaðssetningu landbúnaðarafurða, sem sett er fram í 3. mgr. 28. gr. reglugerðar ráðsins (EB) nr. 1698/2005 frá 20. september 2005 um stuðning þróunarsjóðs evrópsks landbúnaðar við byggðapróun í dreifbýli⁽³⁾.

9) Framkvæmdastjórnin lítur æ neikvæðari augum á aðstoð til tiltekinnar atvinnugreina. Fjárfestingaraðstoðarkerfi, sem beinast að sérstakri atvinnustarfsemi á framleiðslu- eða þjónustusviði, skulu því ekki undanþegin tilkynningarskyldu samkvæmt þessari reglu-gerð. Svæðisbundin kerfi fjárfestingaraðstoðar, sem miðast við ferðaþjónustu, skulu þó ekki talin beinast að sérstökum sviðum og skulu undanþegin ákvæðum 3. mgr. 88. gr. sáttmálans um tilkynningarskyldu, að því tilskildu að veitt aðstoð uppfylli skilyrði þessarar reglugerðar.

10) Aðstoð við lítil og meðalstór fyrirtæki vegna ráðgjafar og annarrar þjónustu, í samræmi við a-lið 5. gr. reglugerðar (EB) nr. 70/2001 samrýmist hinum sameiginlega markaði í skilningi 3. mgr. 87. gr. sáttmálans og er undanþegin tilkynningarskyldunni í 3. mgr. 88. gr. sáttmálans. Af þeim sökum skal þess háttar aðstoð ekki heyra undir gildissvið þessarar reglugerðar.

11) Í samræmi við fasta venju framkvæmdastjórnarinnar og í þeim tilgangi að tryggja betur að aðstoð sé í réttum hlutföllum og takmarkist við nauðsynlega fjár-hæð skulu mörkin tilgreind sem umfang aðstoðar borið saman við aðstoðarhæfan kostnað fremur en sem hámarksfjárhæð sem er veitt til aðstoðar.

12) Rétt er að setja frekari skilyrði sem þarf að uppfylla í tengslum við öll aðstoðarkerfi eða staka aðstoð sem er undanþegin samkvæmt þessari reglugerð. Samkvæmt c-lið 3. mgr. 87. gr. sáttmálans skal slík aðstoð að jafnaði ekki hafa þann tilgang einan að draga, samfelld eða í áföngum, úr rekstrarkostnaði sem aðstoðarþegi þarf venjulega að bera og skal hún vera í réttu hlutfalli við þann vanda sem þarf að leysa til að tryggja félagsdagfræðilegan ávinning sem telst vera hagr Bandalagsins. Það er því rétt að takmarka gildissvið þessarar reglugerðar við svæðisbundna aðstoð sem veitt er í tengslum við upphaflegar fjárfestingar í skilningi þessarar reglugerðar. Svæðisbundin aðstoðarkerfi, sem taka til rekstraraðstoðar, falla áfram undir ákvæði 3. mgr. 88. gr. sáttmálans um tilkynningarskyldu. Aðstoð við nýstofnuð, lítil fyrirtæki, önnur en fjárfestingar- eða ráðgjafaraðstoð, fellur einnig undir ákvæði 3. mgr. 88. gr. sáttmálans um tilkynningarskyldu.

⁽¹⁾ Stjtið. EB C 71, 11.3.2000, bls. 14.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 182, 3.7.1987, bls. 36. Reglugerðinni var síðast breytt með aðildarlögunum frá 1994.

⁽³⁾ Stjtið. ESB L 277, 21.10.2005, bls. 1.

- 13) Þar eð framkvæmdastjórnin verður að tryggja að heimiluð aðstoð breyti ekki viðskiptakjörum, þannig að þau brjóti í bága við almannahagsmuni, skal fjárfestingaraðstoð, sem veitt er aðstoðarþega sem krafinn er um endurgreiðslu, í kjölfar ákvörðunar framkvæmdastjórnarinnar þar sem því er lýst yfir að aðstoðin sé ólögleg og ósamrýmanleg sameiginlega markaðnum, falla utan gildissviðs þessarar reglugerðar. Ákvæði 3. mgr. 88. gr. sáttmálans um tilkynningarskyldu gilda áfram um slíka aðstoð.
- 14) Til að auka ekki hlut fjármagnsbáttarins í fjárfestingu á kostnað verkþáttarins skal mæla fyrir um ráðstafanir til að unnt sé að meta aðstoð við fjárfestingu annaðhvort á grundvelli fjárfestingarkostnaðar eða kostnaðar vegna nýráðninga í beinum tengslum við framkvæmd fjárfestingarverkefnisins.
- 15) Framkvæmdastjórnin leggi áfram sérstakt mat á stórar fjárhæðir sem veittar eru til aðstoðar áður en þær eru greiddar út. Til samræmis við það skulu fjárhæðir aðstoðar, sem eru yfir ákveðinni viðmiðunarfjárhæð og veittar eru einu fyrirtæki eða starfsstöð á grundvelli gildandi aðstoðarkerfis, ekki undanþegnar, eins og kveðið er á um í þessari reglugerð, heldur falla áfram undir ákvæði 3. mgr. 88. gr. sáttmálans um tilkynningarskyldu. Til þess að koma í veg fyrir að stórum fjárfestingarverkefnum sé óeðlilega skipt í undirverkefni skal stórt fjárfestingarverkefni teljast eitt fjárfestingarverkefni ef sama fyrirtækið eða fyrirtækin ráðast í upphaflegu fjárfestinguna innan þriggja ára og hún felst í fastafjármunum sem eru sameinaðir þannig að þeir séu fjárhagslega óskiptanlegir. Til að meta hvort upphafleg fjárfesting er fjárhagslega óskiptanleg tekur framkvæmdastjórnin til greina tæknileg, starfræn og skipuleg tengsl og nánasta umhverfi. Fjárhagslegur óskiptanleiki verður metinn óháð eignarhaldi. Í þessu felst að til þess að ákvarða hvort stórt fjárfestingarverkefni telst vera eitt fjárfestingarverkefni ætti matið að vera það sama án tillits til þess hvort eitt fyrirtæki vinnur verkefnið, fleiri en eitt fyrirtæki deila fjárfestingarkostnaðinum eða fleiri fyrirtæki bera kostnaðinn af aðskildum fjárfestingum innan saman fjárfestingarverkefnis (t.d. ef um er að ræða samrekstur).
- 16) Mikilvægt er að tryggja að svæðisbundin aðstoð kalli fram raunveruleg hvetjandi áhrif og hún sé hvati til fjárfestinga, sem annars yrði ekki ráðist í á svæðum sem njóta aðstoðar, og aðgerða sem hvetja til þróunar nýrrar starfsemi. Áður en vinna hefst við verkefnið sem nýtur aðstoðar skulu því yfirvöld, sem bera ábyrgð, staðfesta skriflega að verkefnið fullnægi skilyrðum fyrir aðstoðarhæfi, fljótt á litid. Orðsending með símbréfi eða tölvupósti telst einnig vera skrifleg staðfesting.
- 17) Með tilliti til þess hve sérhæfð svæðisbundin aðstoð er skal undanþága, samkvæmt þessari reglugerð, ekki taka til aðstoðar sem bætist við aðra ríkisaðstoð, t.d. aðstoð sem lands-, svæðis- eða staðaryfirvöld veita, eða Bandalagsaðstoð í tengslum við sama aðstoðarhæfa kostnaðinn ef slík uppsöfnun fer yfir viðmiðunarmörkin sem eru ákveðin í þessari reglugerð. Svæðisbundin fjárfestingaraðstoð, sem er undanþegin samkvæmt þessari reglugerð, skal ekki bætast við minniháttar stuðning í skilningi reglugerðar framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 69/2001 frá 12. janúar 2001 um beitingu 87. og 88. gr. EB-sáttmálans gagnvart lágmarksaðstoð⁽¹⁾, að því er varðar sama aðstoðarhæfa kostnaðinn, ef slík uppsöfnun leiðir til þess að umfang aðstoðar fer yfir mörkin sem eru ákveðin í þessari reglugerð.
- 18) Þessi reglugerð gildir ekki um aðstoð við starfsemi sem tengist útflutningi til þriðju landa eða aðildarríkja, einkum þegar um er að ræða aðstoð sem tengist beint útflutningsmagni, stofnun og rekstri dreifingarnets eða öðrum tilfallandi útgjöldum í tengslum við útflutning og aðstoð sem er skilyrt þannig að innlendar vörur séu teknar fram yfir innfluttar vörur.
- 19) Til að tryggja gagnsæi og skilvirkt eftirlit í samræmi við 3. gr. reglugerðar (EB) nr. 994/98 er rétt að tekin verði upp stöðluð framsetning þar sem aðildarríkin láta framkvæmdastjórninni í té upplýsingar í stuttu máli til birtingar í Stjórnartíðindum Evrópusambandsins í hvert sinn sem aðstoðarkerfi er hrundið í framkvæmd eða sérstök aðstoð veitt í samræmi við þessa reglugerð. Af sömu ástæðu er rétt að setja reglur um skrárnar sem aðildarríkin eiga að halda varðandi aðstoðarkerfi sem eru undanþegin samkvæmt þessari reglugerð. Til þess að greiða fyrir stjórnsýslumeðferð, og með hliðsjón af því að nauðsynleg tækni er almennt aðgengileg, skal staðlaða samantektin vera á tölvutæku formi. Í því skyni að auka gagnsæi og svæðisbundna aðstoð í stækkuðu Bandalagi skulu aðildarríkin birta orðrétta texta aðstoðarkerfisins og senda framkvæmdastjórninni upplýsingar um netfangið þar sem hann er birtur.
- 20) Í ljósi reynslu framkvæmdastjórnarinnar á þessu sviði, einkum af því að yfirleitt reynist nauðsynlegt að endurskoða stefnu um ríkisaðstoð, er rétt að takmarka gildistíma þessarar reglugerðar.

(¹) Stjtið. EB L 10, 13.1.2001, bls. 30.

21) Þessi reglugerð hefur ekki áhrif á þá skyldu aðildarríkjanna að tilkynna um veitingu stakrar aðstoðar samkvæmt skyldum, sem aðildarríkin hafa gengist undir með skirskotun til annarra tegunda ríkisaðstoðar, einkum skylduna að tilkynna framkvæmdastjórninni um eða greina henni frá aðstoð til björgunar eða endurskipulagningar fyrirtækis, í skilningi viðmiðunarreglna Bandalagsins um ríkisaðstoð til björgunar og endurskipulagningar fyrirtækja sem eiga í erfiðleikum ⁽¹⁾.

- a) aðstoð við starfsemi sem tengist útflutningi til þriðju landa eða aðildarríkja, einkum aðstoð sem tengist beint útflutningsmagni, stofnun og rekstri dreifingarnets eða öðrum tilfallandi útgjöldum í tengslum við útflutning,
- b) aðstoð sem er skilyrt þannig að innlendar vörur séu teknar fram yfir innfluttar vörur.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

2. gr.

1. gr.

Skilgreiningar

Gildissvið

1. Þessi reglugerð gildir um gagnsæ, svæðisbundin fjárfestingaraðstoðarkerfi sem teljast fela í sér ríkisaðstoð í skilningi 1. mgr. 87. gr. sáttmálans. Hún gildir einnig um sérstaka aðstoð sem felur í sér ríkisaðstoð í skilningi 1. mgr. 87. gr. sáttmálans ef hin sérstaka aðstoð er notuð til viðbótar aðstoð sem veitt er á grundvelli gagnsærra svæðisbundinna fjárfestingaraðstoðarkerfa og hinn sérstaki þáttur fer ekki yfir 50% af heildaraðstoð sem veitt er fyrir fjárfestinguna.

1. Í þessari reglugerð er merking eftirfarandi hugtaka sem hér segir:

2. Þessi reglugerð gildir ekki um aðstoð á eftirfarandi sviðum:

- a) fiskveiðar og lagareldi,
- b) skipasmíðar,
- c) kolaiðnað,
- d) stáliðnað,
- e) gervitrefjaiðnað.

- a) „aðstoð“: allar ráðstafanir sem samræmast viðmiðunum sem mælt er fyrir um í 1. mgr. 87. gr. sáttmálans,
- b) „lítil og meðalstór fyrirtæki“: lítil og meðalstór fyrirtæki eins og þau eru skilgreind í I. viðauka við reglugerð (EB) nr. 70/2001,

c) „upphafleg fjárfesting“:

- i. fjárfesting í efnislegum og óefnislegum eignum sem tengjast stofnun nýrrar starfsstöðvar, stækkun starfsstöðvar sem fyrir er, aukinni fjölbreytni í framleiðslu starfsstöðvar á nýjum vörum til viðbótar eða grundvallarbreyting í heildarframleiðsluferli starfsstöðvar sem fyrir er, eða
- ii. yfirtaka fjármunaeigna sem tengjast starfsstöðinni beint ef starfsstöðinni hefur verið lokað, eða hefði verið lokað ef hún hefði ekki verið keypt og óháður fjárfestir kaupir eignirnar.

Hún gildir ekki um starfsemi sem tengist frumframleiðslu á landbúnaðarafurðum og er tilgreind í I. viðauka sáttmálans. Hún gildir um vinnslu og markaðssetningu landbúnaðarafurða, þó ekki framleiðslu og markaðssetningu vöru sem er eftirlíking eða kemur í stað mjólkur og mjólkurafurða, eins og um getur í 2. mgr. 3. gr. reglugerðar (EBE) nr. 1898/87.

Yfirtaka á hlutum fyrirtækis ein og sér telst ekki upphafleg fjárfesting,

3. Þessi reglugerð gildir ekki um eftirfarandi aðstoð:

- d) „sérstök aðstoð“: stök aðstoð sem ekki er veitt á grundvelli aðstoðarkerfis,
- e) „efnislegar eignir“: eignir sem tengjast landi, byggingum og stöðvum/vélbúnaði,
- f) „óefnislegar eignir“: eignir sem felast í yfirfærslu á tækni með öflun einkaleyfa, leyfa, verkþekkingar eða tækniþekkingar án einkaleyfa,

⁽¹⁾ Stjótið. ESB C 244, 1.10.2004, bls. 2.

- g) „stór fjárfestingarverkefni“: upphafleg fjárfesting í fjármunaeign með aðstoðarhæfum kostnaði yfir 50 milljónir evra, reiknuð á verði og gengi þess dags þegar aðstoðin er veitt; stórt fjárfestingarverkefni mun teljast vera stakt fjárfestingarverkefni þegar sama fyrirtæki eða sömu fyrirtæki ráðast í upphaflega fjárfestingu innan þriggja ára tímabils og hún felst í fastafjármunum sem eru sameinaðir þannig að þeir séu fjárhagslega óskiptanlegir,
- h) „umfang aðstoðar með núverandi ígildi brúttóstyrks (GGE)“: núvirði aðstoðarinnar sem hlutfall af núvirði aðstoðarhæfs kostnaðar,
- i) „gagnsæ svæðisbundin fjárfestingaraðstoðarkerfi“: svæðisbundin fjárfestingaraðstoðarkerfi þar sem hægt er að reikna nákvæmlega ígildi brúttófjárstyrksins fyrir fram, sem hlutfall af aðstoðarhæfum kostnaði, án þess að gera áhættumat (t.d. kerfi sem nota fjárstyrki, vaxtastyrki og tilslakanir í ráðstöfunum er varða skattamál),
- j) „upphaf verks“: annaðhvort upphaf byggingarframkvæmda eða fyrsta lagalega bindandi skuldbindingin sem felst í að panta búnað, að undanskilinni forhagkvæmniathugun, hvort heldur er á undan,
- k) „atvinnusköpun“: nettóaukning á fjölda ársverka eða fjölda þeirra einstaklinga, sem ráðnir eru í vinnu við sérstaka starfsstöð miðað við meðaltal 12 síðustu mánaða, í fullu starfi í eitt ár; hlutastarf og árstíðabundin störf teljast brot af ársverkum,
- l) „launakostnaður“: sú heildarfjárhæð, sem þiggjanda aðstoðarinnar ber að greiða að því er varðar viðkomandi starf, sem flokkast undir brúttólaun fyrir skatt og skyldubundið framlag, t.d. almannatryggingagjöld,
- m) „störf sem beinlínis skapast vegna fjárfestingarverkefnis“: störf er varða þá starfsemi sem fjárfestingin tengist og verða til innan þriggja ára frá því að fjárfestingu lýkur, þ.m.t. störf sem verða til í kjölfar aukinnar nýtingar vegna afkastanna sem skapast með fjárfestingunni,
- n) „landbúnaðarafurðir“:
- afurðirnar sem eru tilgreindar í I. viðauka sáttmálans, þó ekki afurðir fiskveiða og lagareldis sem falla undir reglugerð (EB) nr. 104/2000 ⁽¹⁾,
 - vörur sem falla undir kóðana 4502, 4503 og 4504 (korkvörur) í sameinuðu tollnafnaskránni,
 - vörur sem ætlað er að líkja eftir eða koma í stað mjólkur og mjólkurafurða, eins og um getur í 2. mgr. 3. gr. reglugerðar (EBE) nr. 1898/87,
 - „afurðir sem eiga að líkja eftir eða koma í stað mjólkur og mjólkurafurða“: afurðir sem hægt væri að rugla saman við mjólk og/eða mjólkurafurðir en samsetning þeirra er önnur en slíkra afurða að því leyti að þær innihalda fitu og/eða prótín sem eru af öðrum uppruna en mjólk með eða án prótíns úr mjólk („afurðir aðrar en mjólkurafurðir“, eins og um getur í 2. mgr. 3. gr. reglugerðar (EBE) nr. 1898/87),
 - „vinnsla landbúnaðarafurða“: öll starfsemi er varðar landbúnaðarafurðir ef afrakstur hennar er afurð sem einnig er landbúnaðarafurð, þó ekki starfsemi á bújörðum sem er nauðsynleg við undirbúning dýra- eða plöntuafurða til fyrstu sölu,
 - „markaðssetning landbúnaðarafurða“: að hafa til umráða eða sýna með það í huga að selja, bjóða til sölu, afhenda eða einhver önnur aðferð til að markaðssetja, þó ekki fyrsta sala frumframleiðanda til endurseljenda og vinnsluaðila og öll starfsemi sem felst í að undirbúa afurð fyrir þess háttar fyrstu sölu, sala bónda til neytenda skal aðeins teljast markaðssetning ef hún fer fram á sérstökum stað sem notaður er í þeim tilgangi,
 - „ferðaþjónusta“: eftirfarandi viðskiptastarfsemi, samanber atvinnugreinaflokkun Evrópubandalagsins, endurskoðun 1.1 ⁽²⁾:
 - Atvinnugreinaflokkun Evrópubandalaganna 55: Hótel- og veitingahúsarekstur,
 - Atvinnugreinaflokkun Evrópubandalaganna 63.3: Starfsemi ferðaskrifstofa og ferðasala og aðstoð við ferðamenn,
 - Atvinnugreinaflokkun Evrópubandalaganna 92: Tímstunda-, menningar- og íþróttastarfsemi.
2. Kerfi sem nota almenn lán eru talin gagnsæ svæðisbundin fjárfestingaraðstoðarkerfi, í skilningi i-liðar 1. mgr., ef sett er venjuleg trygging fyrir þeim og þau hafa ekki í för með sér óeðlilega áhættu og því ekki talin fela í sér neina ríkisábyrgð; kerfi sem nota ríkisábyrgð eða almenn lán með ríkisábyrgð eru talin vera gagnsæ ef aðferðin við útreikning á umfangi aðstoðar ríkisábyrgðarinnar var samþykkt áður en aðstoðin kemur til framkvæmda, í kjölfar tilkynningar til framkvæmdastjórnarinnar, eftir að þessi reglugerð hefur verið samþykkt. Almenn þátttaka og aðstoð sem felst í ráðstöfunum um áhættufjármagn skal ekki teljast gagnsæ aðstoð.

⁽¹⁾ Stjótið. EB L 17, 21.1.2000, bls. 22.

⁽²⁾ Atvinnugreinaflokkun Evrópubandalaganna.

3. gr.

Skilyrði fyrir undanþágu

1. Gagnsæ svæðisbundin fjárfestingaraðstoðarkerfi, sem uppfylla öll skilyrði þessarar reglugerðar, teljast samrýmast sameiginlega markaðnum í skilningi 3. mgr. 87. gr. sáttmálans og skulu vera undanþegin tilkynningarskyldunni í 3. mgr. 88. gr. sáttmálans að því tilskildu:

- a) að aðstoð, sem er veitt samkvæmt slíku kerfi, uppfylli öll skilyrði þessarar reglugerðar,
- b) að kerfinu fylgi skýr tilvísun í þessa reglugerð þar sem fram kemur titill hennar og tilvísun til birtingar hennar í Stjórnartíðindum Evrópusambandsins.

2. Aðstoð upp að þeirri fjárhæð sem ákvörðuð er í samræmi við e-lið 7. gr. og er veitt á grundvelli kerfanna, sem um getur í 1. mgr. þessarar greinar, telst samrýmast sameiginlega markaðnum í skilningi 3. mgr. 87. gr. sáttmálans og skal undanþegin tilkynningarskyldunni í 3. mgr. 88. gr. sáttmálans að því tilskildu að aðstoðin, sem er veitt, uppfylli öll skilyrði þessarar reglugerðar.

3. Sérstök aðstoð, sem einungis er notuð til viðbótar veittri aðstoð á grundvelli gagnsærra, svæðisbundinna fjárfestingaraðstoðarkerfa og fer ekki yfir 50% heildaraðstoðar, sem veita skal til fjárfestingarinnar, skal samrýmast hinum sameiginlega markaði í skilningi 3. mgr. 87. gr. sáttmálans og skal vera undanþegin tilkynningarskyldunni, sem um getur í 3. mgr. 88. gr. sáttmálans, að því tilskildu að sérstaka aðstoðin sem veitt er uppfylli öll skilyrði þessarar reglugerðar.

4. gr.

Aðstoð til upphaflegrar fjárfestingar

1. Aðstoð til upphaflegrar fjárfestingar skal samrýmast sameiginlega markaðnum í skilningi 3. mgr. 87. gr. sáttmálans og skal vera undanþegin tilkynningarskyldunni í 3. mgr. 88. gr. sáttmálans að því tilskildu:

- a) að aðstoðin sé veitt á svæðum sem eru aðstoðarhæf fyrir svæðisbundna aðstoð, eins og tilgreint er á kortinu sem var samþykkt um svæðisbundna aðstoð fyrir viðkomandi aðildarríki fyrir tímabilið 2007 til 2013, og
- b) að umfang aðstoðar með núverandi gildi brúttóstyrkveitingar fari ekki yfir efri mörk svæðisbundinnar aðstoðar, sem er í gildi á svæðinu þar sem fjárfestingin er gerð á þeim tíma sem aðstoðin er veitt, eins og tilgreint er á kortinu sem var samþykkt fyrir svæðisbundna aðstoð fyrir viðkomandi aðildarríki fyrir tímabilið 2007 til 2013.

Að undanskilinni aðstoð, sem er veitt til stórra fjárfestingarverkefna og aðstoðar til flutningsgeirans, má hækka efri mörkin í b-lið um 20 prósentustig fyrir aðstoð til upphaflegrar fjárfestingar sem er veitt litlum fyrirtækjum og um 10 prósentustig fyrir aðstoð sem er veitt til meðalstórra fyrirtækja.

2. Auk almennra skilyrða um undanþágu, sem mælt er fyrir um í þessari reglugerð, skal aðstoð við upphaflega fjárfestingu uppfylla eftirfarandi sérstök skilyrði:

- a) fjárfestingin skal standa yfir í a.m.k. fimm ár á svæðinu þar sem styrkurinn er veittur, eða þrjú ár ef um er að ræða lítil og meðalstór fyrirtæki, eftir að allri fjárfestingunni er lokið,
- b) til að teljast aðstoðarhæfar skulu óefnislegar eignir:
 - i. eingöngu notaðar í starfsstöðinni sem þiggur svæðisbundna aðstoðina,
 - ii. taldar vera afskrifanlegar eignir,
 - iii. keyptar af þriðju aðilum við markaðsaðstæður,
 - iv. vera innifaldar í eignum fyrirtækisins og vera áfram í starfsstöðinni sem fær svæðisbundna styrkinn í a.m.k. fimm ár eða þrjú ár ef um er að ræða lítil og meðalstór fyrirtæki,

- c) þegar aðstoðin er reiknuð á grundvelli efnislegs eða óefnislegs fjárfestingarkostnaðar, eða yfirtökukostnaðar ef um slíkt er að ræða, skal aðstoðarþeginn fjármagna a.m.k. 25% aðstoðarhæfs kostnaðar, annaðhvort af eigin fé eða með ytri fjármögnun, með einhverjum hætti sem ekki felur í sér opinberan stuðning. Þegar hámarksaðstoð, sem er samþykkt á grundvelli innlendu áætlunarinnar um svæðisbundna aðstoð fyrir viðkomandi aðildarríki, aukin í samræmi við aðra undirgrein 1. mgr., ef við á, fer yfir 75%, lækkar þó fjárframlag aðstoðarþega í samræmi við það.

Skilyrðin í a-lið fyrstu undirgreinar skulu ekki koma í veg fyrir að skipt sé um úreltan tækjakost eða búnað á því tímabili sem um getur í þeim lið vegna hraðra tæknibreytinga, að því tilskildu að atvinnustarfsemi haldist á viðkomandi svæði í lágmarkstíma.

3. Efri mörkin, sem eru fastsett í 1. mgr., skulu gilda um umfang aðstoðarinnar, sem er reiknuð annaðhvort sem hlutfall af aðstoðarhæfum efnislegum eða óefnislegum kostnaði við fjárfestinguna eða sem hlutfall af áætluðum launakostnaði einstaklingsins sem var ráðinn, reiknað fyrir tveggja ára tímabil, fyrir störf sem beinlínis skapast vegna fjárfestingarverkefnis, eða hvort tveggja, að því tilskildu að aðstoðin fari ekki yfir þá fjárhæð sem hærri er af útreikningi á hvoru um sig.

4. Aðstoðarhæfi fjárfestingarkostnaðurinn skal reiknaður til núvirðis á þeim tíma sem aðstoðin er veitt. Aðstoð, sem er greidd með nokkrum afborgunum, skal reiknuð til núvirðis þegar hún er veitt. Vextirnir, sem nota skal við núvirðisreikning, skulu vera gildandi viðmiðunarvextir á þeim tíma sem aðstoðin er veitt. Í þeim tilvikum sem veitt aðstoð felst í undanþágu frá skatti eða lækkun á sköttum sem á að greiða síðar, með fyrirvara um að virt sé tiltekið umfang aðstoðar sem er skilgreint með núverandi ígildi brúttóstyrks, koma til afvaxtanir hlutagreiðslna aðstoðar á grundvelli viðmiðunarfaxta sem eru í gildi á hinum mismunandi tímum þegar þetta skattahagræði kemur til framkvæmda.

5. Ef um yfirtöku á starfstöð er að ræða skal einungis tekið tillit til kostnaðar við kaup á eignum af þriðja aðila, að því tilskildu að viðskiptin fari fram við markaðsaðstæður. Ef yfirtökunni fylgir önnur upphafleg fjárfesting skulu útgjöld, sem tengjast hinu síðarnefnda, bætast við kostnaðinn vegna kaupanna.

6. Einungis skal tekið tillit til kostnaðar, sem tengist yfirtöku á eignum sem leigusamningur fylgir, öðrum en landi og byggingum, ef leigusamningurinn er í formi fjármögnunarleigu og felur í sér skuldbindingu um að kaupa eignina þegar skilmálar leigusamningsins renna út. Fyrir leigu á landi og byggingum skal leigusamningurinn gilda í a.m.k. fimm ár eftir að áætlað er að fjárfestingaverkefninu ljúki eða þremur árum ef um er að ræða lítil og meðalstór fyrirtæki.

7. Í flutningsgeiranum skal kostnaður vegna kaupna á flutningsbúnaði (færanlegum eignum) ekki vera aðstoðarhæfur vegna upphaflegrar fjárfestingar.

8. Eignirnar sem aflað er skulu vera nýjar nema ef um er að ræða lítil og meðalstór fyrirtæki og yfirtökur. Ef um er að ræða yfirtökur skulu eignir sem eru keyptar með aðstoð, sem var veitt fyrir kaupin dregnar frá. Ef um er að ræða lítil og meðalstór fyrirtæki má einnig taka tillit til heildarkostnaðar við fjárfestingar í óefnislegum eignum. Fyrir stærri fyrirtæki er slíkur kostnaður aðeins aðstoðarhæfur upp að 50% af heildarútgjöldum aðstoðarhæfs fjárfestingarverkefnis.

9. Ef aðstoðin er reiknuð á grundvelli launakostnaðar skal eftirfarandi skilyrðum fullnægt:

- a) atvinna skal skapast beinlínis vegna fjárfestingarverkefnis,
- b) atvinna skal skapast innan þriggja ára frá því að fjárfestingu lýkur og skal hvert starf haldast í minnst fimm ár eða þrjú ár ef um er að ræða lítil og meðalstór fyrirtæki.

10. Þrátt fyrir 1. mgr. má auka hámarksumfang aðstoðar vegna fjárfestinga í vinnslu og markaðssetningu landbúnaðarafurða í:

- a) 50% af aðstoðarhæfum fjárfestingum á svæðum, sem eiga rétt á aðstoð skv. a-lið 3. mgr. 87. gr. sáttmálans, og 40% af aðstoðarhæfum fjárfestingum á öðrum svæðum, sem eiga rétt á svæðisbundinni aðstoð, eins og tilgreint er á korti yfir svæðisbundna aðstoð og samþykkt var fyrir viðkomandi aðildarríki fyrir tímabilið 2007 til 2013, ef þiggjandi aðstoðar er lítið eða meðalstórt fyrirtæki,
- b) 25% af aðstoðarhæfum fjárfestingum á svæðum, sem rétt eiga á aðstoð, skv. a-lið 3. mgr. 87. gr. sáttmálans, og 20% af aðstoðarhæfum fjárfestingum á öðrum svæðum, sem eiga rétt á svæðisbundinni aðstoð, eins og tilgreint er á korti yfir svæðisbundna aðstoð og samþykkt var fyrir viðkomandi aðildarríki fyrir tímabili 2007 til 2013, ef þiggjandi aðstoðar hefur færri en 750 starfsmenn og/eða minna en 200 milljónir í veltu, reiknað út í samræmi við tilmæli framkvæmdastjórnarinnar 2003/361/EB⁽¹⁾, og ef slíkur þiggjandi aðstoðar fullnægir öðrum skilyrðum þeirra tilmæla.

5. gr.

Forsendur fyrir aðstoð

1. Samkvæmt þessari reglugerð skal aðstoð, sem veitt er samkvæmt svæðisbundnu fjárfestingaraðstoðarkerfi, aðeins vera undanþegin ef þiggjandi aðstoðar hefur lagt fram umsókn til innlendra eða svæðisbundinna yfirvalda um aðstoð áður en vinna við verkefnið hefst og, að því er varðar umsóknir sem lagðar eru inn fyrir 1. janúar 2007, yfirvald sem ber ábyrgð á stjórn kerfisins, hefur staðfest skriflega að verkefnið fullnægi skilyrðum um aðstoðarhæfi sem sett eru með kerfinu, með fyrirvara um lokaniðurstöðu nákvæmrar sannprófunar. Í aðstoðarkerfinu skal vísa með skýrum hætti í bæði skilyrðin. Ef vinnan hefst áður en skilyrðunum, sem mælt er fyrir um í þessari grein, er fullnægt skal verkefnið í heild ekki eiga rétt á svæðisbundinni aðstoð.

2. Ákvæði 1. mgr. gildir ekki um aðstoðarkerfi ef skattur er undanþeginn eða lækkun er sjálfkrafa veitt vegna aðstoðarhæfs kostnaðar, án þess að ákvörðun yfirvalda komi til.

⁽¹⁾ Stjtið. ESB L 124, 20.5.2003, bls. 36.

6. gr.

Uppsöfnun

1. Efri mörk aðstoðar, sem eru fastsett í 4. gr., skulu gilda um heildarfjárhæð opinbers stuðnings við verkefni sem nýtur aðstoðar, óháð því hvort stuðningurinn er fjármagnaður af staðbundnu, svæðisbundnu, landsbundnu framlagi eða af sjóðum Bandalagsins.

2. Aðstoð, sem er undanþegin samkvæmt þessari reglugerð, má ekki bætast við neina aðra ríkisaðstoð í skilningi 1. mgr. 87. gr. sáttmálans eða við aðra fjármögnun Bandalagsins í tengslum við sama aðstoðarhæfa kostnaðinn ef slík uppsöfnun leiðir til þess að umfang aðstoðar fer yfir mörkin sem eru fastsett í þessari reglugerð.

3. Svæðisbundin fjárfestingaraðstoð sem er undanþegin samkvæmt þessari reglugerð skal ekki bætast við minniháttar stuðning í skilningi reglugerðar (EB) nr. 69/2001, að því er varðar sama aðstoðarhæfa kostnaðinn, ef slík uppsöfnun leiðir til þess að umfang aðstoðar fer yfir mörkin sem eru fastsett í þessari reglugerð.

7. gr.

Aðstoð sem skal tilkynna framkvæmdastjórninni fyrir fram

Eftirfarandi aðstoð skal ekki undanþegin frá tilkynningu, samkvæmt þessari reglugerð, og falla áfram undir ákvæði 3. mgr. 88. sáttmálans um tilkynningar-skyldu.

- a) ógagnsæ, svæðisbundin fjárfestingaraðstoðarkerfi,
- c) svæðisbundin aðstoðarkerfi þar sem veitt er rekstraraðstoð,
- d) svæðisbundin aðstoðarkerfi þar sem veitt er aðstoð önnur en fjárfestingar- eða ráðgjafaraðstoð til nýstofnaðra litilla fyrirtækja,
- e) svæðisbundin aðstoð, sem er veitt til stórra fjárfestingarverkefna á grundvelli fyrirbyggjandi aðstoðarkerfa, ef heildarfjárhæð allrar aðstoðar fer yfir 75% af hámarksfjárhæð aðstoðar sem fjárfesting, með aðstoðarhæfum kostnaði, sem nemur 100 milljónum evra getur hlotið, ef miðað er við stöðluð efri mörk aðstoðar sem eru í gildi fyrir stór fyrirtæki á samþykktu kortinu um svæðisbundna aðstoð á þeim degi sem veita skal aðstoðina,
- f) sérstök svæðisbundin aðstoð, önnur en sú sem er undanþegin samkvæmt 1. mgr. 3. gr. reglugerðar (EB) nr. 70/2001 og 3. mgr. 3. gr. þessarar reglugerðar,

- g) fjárfestingaraðstoð í þágu þiggjanda aðstoðar sem er háð endurgreiðslukröfu í kjölfar ákvörðunar framkvæmda-stjórnarinnar sem lýsir aðstoðina ólöglega og ósamrýmanlega sameiginlega markaðnum.

8. gr.

Gagnsæi og eftirlit

1. Við framkvæmd aðstoðarkerfis eða veitingu sérstakrar aðstoðar, sem er undanþegin samkvæmt þessari reglugerð, skulu aðildarríkin senda framkvæmda-stjórninni yfirlit upplýsinga um slíkt aðstoðarkerfi, innan 20 virkra daga, til birtingar í Stjórnartíðindum Evrópusambandsins í því formi sem mælt er fyrir um í I. viðauka. Því skal skilað rafrænt á tölvutæku formi.

2. Þegar svæðisbundin aðstoð er veitt á grundvelli fyrirbyggjandi aðstoðarkerfis til stórra fjárfestingarverkefna, sem eru undir viðmiðunarmörkum fyrir stakar tilkynningar, sem mælt er fyrir um í e-lið 7. gr., skulu aðildarríkin veita framkvæmdastjórninni umbeðnar upplýsingar, rafrænt, á stöðluðu eyðublaði eins og mælt er fyrir um í II. viðauka, í tölvutæku formi innan 20 virkra daga frá þeim degi sem lögbært yfirvald veitir aðstoðina. Framkvæmdastjórnin mun sjá til þess að samanteknar upplýsingar séu aðgengilegar almenningi á vefslóð hennar (<http://ec.europa.eu/comm/competition/>).

3. Aðildarríkin skulu halda nákvæmar skrár yfir aðstoðar-kerfi sem eru undanþegin samkvæmt þessari reglugerð og staka aðstoð sem veitt er samkvæmt þessum kerfum. Í slíkum skráum skulu koma fram allar nauðsynlegar upplýsingar til að staðfesta að skilyrði fyrir undanþágu séu uppfyllt, eins og mælt er fyrir um í þessari reglugerð, þ.m.t. upplýsingar um stöðu fyrirtækisins ef réttur þess til aðstoðar er háður stöðu þess sem litils eða meðalstórs fyrirtækis. Aðildarríkin skulu halda skrár yfir aðstoðarkerfi í 10 ár frá þeim degi sem síðasta staka aðstoðin var veitt samkvæmt slíku kerfi. Viðkomandi aðildarríki skal láta framkvæmda-stjórninni í té, samkvæmt skriflegri beiðni og innan 20 virkra daga eða lengri tíma sem er tilgreindur í beiðninni, allar upplýsingar sem framkvæmdastjórnin telur nauð-synlegt að hafa til að geta metið hvort skilyrðin í þessari reglugerð hafi verið uppfyllt.

4. Aðildarríkin skulu leggja skýrslu fyrir framkvæmda-stjórnina um beitingu þessarar reglugerðar fyrir hvert heilt almanaksár, eða hluta af því, sem þessi reglugerð gildir, í því formi sem mælt er fyrir um í III. kafla reglugerðar framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 794/2004 ⁽¹⁾.

5. Aðildarríki skulu birta orðrétta texta aðstoðarkerfanna sem falla innan gildissviðs þessarar reglugerðar og senda netfangið þar sem hann er birtur til framkvæmdastjórnarinnar. Þær upplýsingar skulu einnig koma fram í ársskýrslunni sem lögð er fram, skv. 4. mgr. Verkefni þar sem stofnað var til kostnaðar áður en aðstoðin var tilkynnt skulu ekki eiga rétt á svæðisbundinni aðstoð.

⁽¹⁾ Stjtið. ESB L 140, 30.4.2004, bls. 1.

9. gr.

Gildistaka og gildistími

1. Reglugerð þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í Stjórnartíðindum Evrópusambandsins. Hún gildir um aðstoðarkerfi sem tóku gildi, eða komu til framkvæmda, eftir 31. desember 2006.

Hún skal gilda til 31. desember 2013.

2. Þar til reglugerð þessi öðlast gildi verða tilkynningar metnar í samræmi við ákvæði hennar. Aðstoðarkerfi sem koma

til framkvæmda fyrir gildistökudag þessarar reglugerðar og aðstoð, veitt samkvæmt þessum kerfum án heimildar framkvæmdastjórnar og uppfyllir ekki tilkynningarskylduna, sem mælt er fyrir um í 3. mgr. 88. gr. sáttmálans, skulu samrýmast sameiginlega markaðnum í skilningi 3. mgr. 87. gr. sáttmálans og skulu vera undanþegin samkvæmt þessari reglugerð ef þau fullnægja öllum skilyrðum þessarar reglugerðar.

Við lok gildistíma þessarar reglugerðar skal undanþága vegna aðstoðarkerfa, sem eru undanþegin samkvæmt þessari reglugerð, renna út á þeim degi sem gildistímabil samþykktis korts yfir svæðisbundna aðstoð rennur út.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 24. október 2006.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Neelie KROES

framkvæmdastjóri.

I. VIÐAUKI

Upplýsingar sendar frá aðildarríkjum að því er varðar veitta aðstoð samkvæmt reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 1628/2006 um beitingu 87. og 88. gr. sáttmálans gagnvart innlendri, svæðisbundinni fjárfestingaraðstoð

(þessu skal skilað á tölvutæku formi, með tölvupósti, til stateaidgreffe@ec.europa.eu)

Aðstoð nr.:	XR (aðalskrifstofa samkeppnismála fyllir út)/ár		
Aðildarríki			
Svæði þar sem kerfið gildir (flokkun hagskýrslusvæða II (NUTS II))			
Heiti aðstoðarkerfis eða nafn fyrirtækis sem fær viðbót við sérstaka aðstoð			
Lagaákvæði (fyrir kerfið eða fyrir sérstöku aðstoðina) Legal basis			
Áætluð, árleg útgjöld vegna <u>kerfisins</u>: Fjárhæðir skulu gefnar upp í evrum eða í innlendum gjaldmiðli ef við á. Tilgreina skal árlega heildar-fjárhæð fjárveitingar eða áætlað skattatap á ári vegna allra tegunda aðstoðar sem til eru í kerfinu. Ef við á skal einnig tilgreina á hve mörg ár aðstoðin skiptist eða í hve mörg ár skattatap á sér stað.	Árleg heildarfjárhæð samkvæmt kerfinu Evrur . . . milljónir Heildarfjárhæð sérstakrar aðstoðar. Evrur . . . milljónir Greitt á . . . árum		
Mesta umfang aðstoðar Tilgreina skal %	Í samræmi við 4. gr. Já Nei reglugerðar	Já	Nei
Dagsetning framkvæmdar (tilgreina skal upphafsdag aðstoðar samkvæmt aðstoðarkerfi eða daginn þegar sérstök aðstoð er veitt)	Til .../.../20...		
Gildistími (tiltaka skal til hvaða dags veita má aðstoð samkvæmt kerfinu eða, ef um er að ræða sérstaka aðstoð, þá dagsetningu sem gert er ráð fyrir að sé síðasti greiðsludagur)	Til .../.../20...		

Viðkomandi atvinnugreinar	Allar atvinnugreinar sem eiga rétt á svæðisbundinni fjárfestingaraðstoð	Já
	Takmarkað við tiltekna atvinnugreinar Tilgreina skal samkvæmt atvinnugreinaflokkun Evrópubandalagsins, endurskoðun 1.1 (NACE rev. 1.1) ⁽¹⁾ :	Já/Nei
Heiti og heimilisfang yfirvaldsins sem veitir aðstoð (Tilgreina skal símanúmer og tölvupóstfang) Tilgreina skal netfangið þar sem aðstoðarkerfið er birt.	Heiti	
	Heimilisfang	
⁽¹⁾ NACE Rev. 1.1 er atvinnugreinaflokkun Evrópubandalaganna, endursk. 1.1.		

II. VIÐAUKI

Eyðublað fyrir samantekt upplýsinga sem veittar eru fyrir aðstoð vegna stórra fjárfestingarverkefna ef aðstoðin fer ekki yfir viðmiðunarmörkin sem um getur í e-lið 7. gr.

1. Aðstoð í þágu (nafn fyrirtækis (fyrirtækja) sem fær aðstoðina).
 2. Tilvísun aðstoðarkerfis (vísun framkvæmdastjórnarinnar í það eða þau fyrirbyggjandi kerfi sem veitt aðstoð fellur undir).
 3. Opinber stofnun/stofnanir sem veita aðstoðina (nafn og tengiliðir þess yfirvalds eða yfirvalda sem veita aðstoðina).
 4. Aðildarríki þar sem fjárfestingin fer fram.
 5. Svæði (3. stig í flokkun hagskýrslusvæða NUTS 3) þar sem fjárfestingin fer fram.
 6. Sveitarfélag (áður 5. stig í flokkun hagskýrslusvæða, nú LAU 2) þar sem fjárfestingin fer fram.
 7. Tegund verkefnis (stofnun nýrrar starfsstöðvar, stækkun starfsstöðvar sem fyrir er, aukin fjölbreytni í framleiðslu starfsstöðvar með nýjum vörum til viðbótar eða grundvallarbreytingu í heildarframleiðsluferli starfandi starfsstöðvar).
 8. Framleiddar vörur eða þjónusta veitt á grundvelli fjárfestingarverkefnisins (með vöruskrá Evrópubandalaganna/ atvinnugreinaflokkun Evrópubandalaganna eða vörflokkun Evrópubandalagsins fyrir verkefni í þjónustugeiranum).
 9. Stutt lýsing á fjárfestingarverkefni.
 10. Núvirði aðstoðarhæfs kostnaðar við fjárfestingarverkefni (í evrum).
 11. Núvirði aðstoðarfjárhæðar (brúttó) í evrum.
 12. Umfang aðstoðar (% í núverandi jafngildi brúttóstyrks).
 13. Skilyrði háð greiðslum áformaðrar aðstoðar (ef um þau er að ræða).
 14. Áætluð upphafs- og lokadagsetning verkefnis.
 15. Dagsetning þegar aðstoð var veitt.
-

REGLUGERÐ FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR (EB) nr. 909/2006

2008/EES/78/27

frá 20. júní 2006

um breytingu á I. og II. viðauka við reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 138/2004 um
hagreiðninga landbúnaðarins í Bandalaginu*

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 138/2004 frá 5. desember 2003 um hagrænar landbúnaðarskýrslur í Bandalaginu ⁽¹⁾, einkum 2. mgr. 2. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Í I. og II. viðauka við reglugerð (EB) nr. 138/2004 er sett fram aðferðafræði og áætlun um gagnaflutninga fyrir hagreiðninga í landbúnaði í Bandalaginu (EAA). Vegna breytinganna á evrópska þjóðhagsreiðningakerfinu (ESA 95) varðandi skráningu á óbeint mældri fjármálaþjónustu (FISIM) skal uppfæra aðferðafræði hagreiðninga landbúnaðarins til að viðhalda samræmi við evrópska þjóðhagsreiðningakerfið, aðalþáttur þjóðhagsreiðninga.
- 2) Því ber að breyta reglugerð (EB) nr. 138/2004 til samræmis við það.

- 3) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari ákvörðun, eru í samræmi við álit fastanefndarinnar um landbúnaðarskýrslur sem komið var á fót með ákvörðun ráðsins 72/279/EEB ⁽²⁾.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

1. gr.

Ákvæðum I. viðauka við reglugerð (EB) nr. 138/2004 er breytt eins og fram kemur í I. viðauka við þessa reglugerð.

2. gr.

Ákvæðum II. viðauka við reglugerð (EB) nr. 138/2004 er breytt eins og fram kemur í II. viðauka við þessa reglugerð.

3. gr.

Reglugerð þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 20. júní 2006.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Joaquín ALMUNIA

framkvæmdastjóri.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 168, 21.6.2006, bls. 14. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 158/2006 frá 8. desember 2006 um breytingu á XXI. viðauka (Hagskýrslugerð) við EES-samninginn, sjá *EES-viðbætur við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins* nr. 15, 29.3.2007, p. 28.

(¹) Stjtið. ESB L 33, 5.2.2004, bls. 1. Reglugerðinni var breytt með reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 306/2005 (Stjtið. ESB L 52, 25.2.2005, bls. 9).

(²) Stjtið. EB L 179, 7.8.1972, bls. 1.

I. VIÐAUKI

Ákvæðum I. viðauka við reglugerð (EB) nr. 138/2004 er breytt sem hér segir:

1. Liður 2.096 falli brott,
2. Eftirfarandi liður bætist við á eftir lið 2.107:
 - „j) Óbeint mæld fjármálaþjónusta (FISIM)
- 2.107.1. Í samræmi við reglur evrópska þjóðhagsreikningakerfisins skal virði óbeint mældrar fjármálaþjónustu (ÓMF), sem notað er innan landbúnaðarins, fært sem aðfanganotkun atvinnugreinarinnar (sbr. I. viðauka við ESA-’95).“,
3. Eftirfarandi komi í stað fyrirsagnarinnar við lið 2.108:
 - „k) Önnur vara og þjónusta“,
4. Í stað i-liðar 2.108 komi eftirfarandi:
 - „i) Þjónustugjöld banka (en ekki vextir af bankalánum)“,
5. Eftirfarandi komi í stað liðar 3.079:
 - „3.079. Þar sem virði þjónustunnar, sem fjármálamililiðir veita, skiptist niður á viðskiptamennina, þarf að leiðrétta raungreiðslur vaxta til eða frá fjármálamililiðum, til að fella niður þá framlegð sem svarar til innifalinnar þóknunar fyrir veitta þjónustu. Áætlað virði þessa kostnaðar skal dregið frá vöxtunum sem lántakendur greiða fjármálamililiðum og bætt við þá vexti sem innlánseigendur fá. Kostnaðurinn telst vera þóknun fyrir veitta þjónustu fjármálamililiða við viðskiptavinina sína en ekki vaxtagreiðsla (sbr. lið 2.107.1 og i-lið í lið 2.108 og lið 4.51 í I. viðauka ESA-’95)“.

II. VIÐAUKI

Í II. viðauka við reglugerð (EB) nr. 138/2004 komi eftirfarandi tveir liðir í stað liðar 19.10 „Önnur vara og þjónusta“:

Liður	Skrá yfir breytur	Sending varðandi viðmiðunarár n		
		Nóvember árið n (áætlun)	Janúar árið n + 1 (áætlun)	September árið n + 1
„19.10	Óbeint mæld fjármálaþjónusta (ÓMF)	X	X	X
19.11	Önnur vara og þjónusta	X	X	X“

REGLUGERÐ FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR (EB) nr. 1031/2006

2008/EES/78/28

frá 4. júlí 2006

um framkvæmd reglugerðar Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 808/2004 um hagskýrslur Bandalagsins um upplýsingasamfélagið*

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 808/2004 frá 21. apríl 2004 um hagskýrslur Bandalagsins um upplýsingasamfélagið ⁽¹⁾, einkum 8. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Með reglugerð (EB) nr. 808/2004 var settur sameiginlegur rammi um kerfisbundna hagskýrslugerð Bandalagsins um upplýsingasamfélagið.
- 2) Samkvæmt 1. mgr. 8. gr. reglugerðar (EB) nr. 808/2004 er þörf á framkvæmdarráðstöfunum til að ákvarða hvaða gögn skuli lögð fram til grundvallar hagskýrslunum sem tilgreindar eru í 3. og 4. gr. reglugerðarinnar og afhendingarfrest þeirra.

- 3) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari reglugerð, eru í samræmi við álit hagskýrsluáætlunarnefndarinnar sem komið var á fót með ákvörðun ráðsins 89/382/EBE, KBE ⁽²⁾.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

1. gr.

Gögnin, sem senda skal fyrir hagskýrslugerð Bandalagsins um upplýsingasamfélagið, eins og mælt er fyrir um í 2. mgr. 3. gr. og 4. gr. reglugerðar (EB) nr. 808/2004, eru tilgreind í I. og II. viðauka við þessa reglugerð.

2. gr.

Reglugerð þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 4. júlí 2006.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Joaquín ALMUNIA

framkvæmdastjóri.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 186, 7.7.2006, bls. 11. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 159/2006 frá 8. desember 2006 um breytingu á XXI. viðauka (Hagskýrslugerð) við EES-samninginn, sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins nr. 15, 29.3.2007, p. 29.

⁽¹⁾ Stjtið. ESB L 143, 30.4.2004, bls. 49.

I. VIÐAUKI

1. eining: Fyrirtæki og upplýsingasamfélagið

1. VIÐFANGSEFNI OG KÖNNUNARTRÍÐI ÞEIRRA

- a) Þau viðfangsefni, sem fjallað verður um varðandi viðmiðunarárið 2007 og valin eru úr skránni í I. viðauka við reglugerð (EB) nr. 808/2004, eru eftirfarandi:

- upplýsinga- og samskiptatæknikerfi og notkun þeirra í fyrirtækjum,
- notkun fyrirtækja á Netinu og öðrum rafrænum netkerfum,
- rafrænir ferlar í verslun og viðskiptum,
- upplýsinga- og samskiptatæknihæfni hjá fyrirtækjaeiningunni og eftirspurn eftir upplýsinga- og samskiptatæknifærni.

- b) Safna skal eftirfarandi könnunaratríðum varðandi fyrirtæki:

Upplýsinga- og samskiptatæknikerfi og notkun þeirra í fyrirtækjum

Könnunaratríði sem á að safna varðandi öll fyrirtæki:

- Tölvunotkun.

Könnunaratríði sem á að safna varðandi fyrirtæki sem nota tölvur:

- (valkvætt) hlutfall starfsmanna sem nota tölvur a.m.k. einu sinni í viku,
- hvort þráðlaust staðarnet er fyrir hendi
- Hvort fasttengt staðarnet er fyrir hendi,
- Hvort heimanet er fyrir hendi ,
- Hvort gestanet er fyrir hendi ,
- hvort upplýsingatæknikerfi er fyrir hendi til að halda utan um pantanir og/eða móttöku pantana.

Könnunaratríði sem á að safna varðandi fyrirtæki sem hafa upplýsingatæknikerfi til að halda utan um pantanir og/eða móttöku pantana:

- upplýsingatæknikerfi til að halda utan um pantanir, tengt innra kerfi fyrir endurpöntun á vörum,
- upplýsingatæknikerfi til að halda utan um pantanir, tengt reikningsgerðar- og greiðslukerfum,
- upplýsingatæknikerfi til að halda utan um pantanir, tengt framleiðslu-, vöruferlis- eða þjónustustjórnunarkerfi,
- upplýsingatæknikerfi til að halda utan um pantanir, tengt viðskiptakerfum birgja,
- upplýsingatæknikerfi til að halda utan um pantanir, tengt viðskiptakerfum viðskiptavina.

Notkun fyrirtækja á Netinu og öðrum rafrænum netum

Könnunaratríði sem á að safna varðandi fyrirtæki sem nota tölvur:

- aðgangur að Netinu.

Könnunaratríði sem á að safna varðandi fyrirtæki sem hafa aðgang að Netinu:

- hlutfall starfsmanna sem nota tölvur tengdar veraldarvefnum a.m.k. einu sinni í viku,
- tenging við Netið: hefðbundið mótald,
- tenging við Netið: ISDN-tenging,
- tenging við Netið: DSL-tenging,

- tenging við Netið: önnur föst Nettenging,
- tenging við Netið: tenging um farsíma,
- notkun Netsins til banka- og fjármálaþjónustu,
- notkun Netsins til þjálfunar og menntunar,
- notkun Netsins til að fylgjast með mörkuðum,
- notkun Netsins til samskipta við opinber yfirvöld, á fyrra almanaksári,
- hvort til er eigin heimasíða.

Könnunaratriði sem á að safna varðandi fyrirtæki sem notuðu Netið í samskiptum við opinber yfirvöld á fyrra almanaksári.

- notkun Netsins til að afla upplýsinga á vefsetrum opinberra yfirvalda á fyrra almanaksári,
- notkun Netsins til að sækja eyðublöð á vefsetur opinberra yfirvalda á fyrra almanaksári,
- notkun Netsins til að senda útfyllt eyðublöð til opinberra yfirvalda á fyrra almanaksári,
- notkun Netsins til að leggja fram tilboð í rafrænu útboðskerfi (opinber rafræn innkaup), á fyrra almanaksári.

Könnunaratriði sem á að safna varðandi fyrirtæki sem eru með vefsetur:

- vefsetur til að markaðssetja eigin vörur,
- vefsetur til að auðvelda aðgang að vöru- og verðlistum,
- vefsetur til að veita þjónustu vegna seldrar vöru.

Rafrænir ferlar í verslun og viðskiptum

Könnunaratriði sem á að safna varðandi fyrirtæki sem nota tölvur:

- notkun ERP-hugbúnaðar (*Enterprise resource planning*, verðmætaskipulag fyrirtækja),
- notkun hugbúnaðar til að stýra samskiptum við viðskiptavini (CRM) til að geyma, vinna og greina upplýsingar um viðskiptavini,
- notkun hugbúnaðar til að stýra samskiptum við viðskiptavini (CRM) til gagnaskoðunar (data-mining),
- frjáls/opin hugbúnaður tekinn upp sem stýrikerfi,
- notkun rafrænna reikninga við sendingu,
- notkun rafrænna reikninga við móttöku,
- notkun þróaðra rafrænna undirskrifa (stafrænna undirskrifa).

Könnunaratriði sem á að safna varðandi fyrirtæki sem hafa aðgang að Netinu en eru ekki flokkuð í J-þætti atvinnugreinaflokunar Evrópubandalagsins (NACE, endursk. 1.1):

- hafa pantað gegnum Netið á fyrra almanaksári,
- hafa tekið á móti pöntunum gegnum Netið á fyrra almanaksári.

Könnunaratriði sem á að safna varðandi fyrirtæki sem hafa pantað um Netið en eru ekki flokkuð í J-þætti atvinnugreinaflokunar Evrópubandalagsins (NACE, endursk. 1.1):

- hlutfall heildarinnkaupa þar sem pantað er um Netið, í hundradshlutflokkum, á fyrra almanaksári ([0;1[, [1;5[, [5;10[, [10;25[, [25;100]).

Könnunaratriði sem á að safna varðandi fyrirtæki sem hafa tekið á móti pöntunum um Netið en eru ekki flokkuð í J-þætti atvinnugreinaflokunar Evrópubandalagsins (NACE, endursk. 1.1):

- hlutfall heildarveltu sem verður til vegna pantana sem tekið er við um Netið, á fyrra almanaksári,

- notkun öruggra samskiptareglna (SSL/TLS) við að taka við pöntunum um Netið.

Könnunatriði sem á að safna varðandi fyrirtæki sem nota tölvur en eru ekki flokkuð í J-þætti atvinnugreinaflokkunar Evrópubandalagsins (NACE, endursk. 1.1):

- hafa pantað um önnur tölvunet en Netið, á fyrra almanaksári,
- hafa tekið á móti pöntunum um önnur tölvunet en Netið, á fyrra almanaksári.

Könnunatriði sem á að safna varðandi fyrirtæki sem hafa pantað um önnur tölvunet en Netið en eru ekki flokkuð í J-þætti atvinnugreinaflokkunar Evrópubandalagsins (NACE, endursk. 1.1):

- hlutfall heildarinnkaupa þar sem pantanir fara í gegn um önnur tölvunet en Netið, í hundraðshlutflokkum, á fyrra almanaksári ([0;1[, [1;25[, [25;50[, [50;75[, [75;100]).

Könnunatriði sem á að safna varðandi fyrirtæki sem hafa tekið á móti pöntunum um önnur tölvunet en Netið en eru ekki flokkuð í J-þætti atvinnugreinaflokkunar Evrópubandalagsins (NACE, endursk. 1.1):

- hlutfall heildarveltu sem verður til vegna pantana sem tekið er við um önnur tölvunet en Netið, á fyrra almanaksári.

Upplýsinga- og samskiptatæknihæfni hjá fyrirtækjaeiningunni og eftirspurn eftir upplýsinga- og samskiptatæknifærni

Könnunatriði sem á að safna varðandi fyrirtæki sem nota tölvur:

- ráðning sérfræðinga á sviði upplýsinga- og samskiptatækni (ICT) og upplýsingatækni (IT),
- hafa ráðið eða reynt að ráða starfsfólk í störf sem krefjast sérfræðifærni á sviði upplýsinga- og samskiptatækni, á fyrra almanaksári,
- hafa ráðið eða reynt að ráða starfsfólk í störf sem krefjast notendafærni í upplýsinga- og samskiptatækni, á fyrra almanaksári,
- hafa veitt þjálfun til að þróa eða uppfæra sérfræðifærni á sviði upplýsinga- og samskiptatækni, á fyrra almanaksári,
- hafa veitt þjálfun til að þróa eða uppfæra færni notenda á sviði upplýsinga- og samskiptatækni, á fyrra almanaksári,
- nota utanaðkomandi birgja til að annast störf á sviði upplýsinga- og samskiptatækni og upplýsingatækni sem krefjast sérfræðikunnáttu á sviði upplýsinga- og samskiptatækni, á fyrra almanaksári,
- nota birgja frá erlendum dótturfyrirtækjum sem fyrirtækið hefur sett á stofn til að annast störf á sviði upplýsinga- og samskiptatækni sem krefjast sérfræðikunnáttu á sviði upplýsinga- og samskiptatækni og upplýsingatækni, á fyrra almanaksári,
- nota birgja frá öðrum erlendum fyrirtækjum til að annast störf á sviði upplýsinga- og samskiptatækni sem krefjast sérfræðikunnáttu á sviði upplýsinga- og samskiptatækni og upplýsingatækni, á fyrra almanaksári,
- (valkvætt) nota utanaðkomandi birgja til að annast störf á sviði viðskipta sem krefjast notendakunnáttu á sviði upplýsinga- og samskiptatækni, á fyrra almanaksári,
- (valkvætt) nota birgja frá erlendum dótturfyrirtækjum sem fyrirtækið hefur sett á stofn, til að annast störf á sviði viðskipta sem krefjast notendakunnáttu á sviði upplýsinga- og samskiptatækni, á fyrra almanaksári,
- (valkvætt) nota birgja frá öðrum erlendum fyrirtækjum til að annast störf á sviði viðskipta sem krefjast notendakunnáttu á sviði upplýsinga- og samskiptatækni, á fyrra almanaksári,

Könnunatriði sem á að safna varðandi fyrirtæki sem hafa í þjónustu sinni sérfræðinga á sviði upplýsinga- og samskiptatækni og upplýsingatækni:

- hlutfall starfandi sérfræðinga á sviði upplýsinga- og samskiptatækni og upplýsingatækni m.t.t. heildarfjölda starfsfólks.

Könnunatriði sem á að safna varðandi fyrirtæki sem hafa ráðið eða reynt að ráða sérfræðinga á sviði upplýsinga- og samskiptatækni og upplýsingatækni:

- laus störf sem krefjast sérfræðikunnáttu á sviði upplýsinga- og samskiptatækni og upplýsingatækni en erfitt er að ráða í, á fyrra almanaksári.

Könnunatriði sem á að safna varðandi fyrirtæki sem hafa ráðið eða reynt að ráða starfsfólk til starfa sem krefjast notendafærni á sviði upplýsinga- og samskiptatækni:

- laus störf sem erfitt er að ráða í vegna skorts umsækjanda á færni í notkun upplýsinga- og samskiptatækni, á fyrra almanaksári.

Könnunatriði sem á að safna varðandi fyrirtæki sem réðu til sín erlenda birgja til að annast störf á sviði upplýsinga- og samskiptatækni:

- hafa ráðið til starfa sérfræðinga á sviði upplýsinga- og samskiptatækni/upplýsingatækni frá erlendum birgjum í öðrum aðildarríkjum Evrópusambandsins, á fyrria almanaksári,
- hafa ráðið til starfa sérfræðinga á sviði upplýsinga- og samskiptatækni/upplýsingatækni frá erlendum birgjum í ríkjum utan Evrópusambandsins, á fyrria almanaksári,
- (valkvætt) störf á sviði upplýsinga- og samskiptatækni sem sérfræðingar á sviði upplýsinga- og samskiptatækni/upplýsingatækni frá erlendum birgjum önnuðust, á fyrria almanaksári, stjórnun á sviði upplýsinga- og samskiptatækni,
- (valkvætt) störf á sviði upplýsinga- og samskiptatækni sem sérfræðingar á sviði upplýsinga- og samskiptatækni/upplýsingatækni frá erlendum birgjum önnuðust, á fyrria almanaksári, þróun og framkvæmd á sviði upplýsinga- og samskiptatækni,
- (valkvætt) störf á sviði upplýsinga- og samskiptatækni sem sérfræðingar á sviði upplýsinga- og samskiptatækni/upplýsingatækni frá erlendum birgjum önnuðust, á fyrria almanaksári, framkvæmd á sviði upplýsinga- og samskiptatækni,
- (valkvætt) störf á sviði upplýsinga- og samskiptatækni sem sérfræðingar á sviði upplýsinga- og samskiptatækni/upplýsingatækni frá erlendum birgjum önnuðust, á fyrria almanaksári, annað.

(Valkvætt) könnunaratriði sem á að safna varðandi fyrirtæki sem réðu til sín erlenda birgja til að annast störf á sviði viðskipta:

- (valkvætt) störf á sviði viðskipta sem notendur á sviði upplýsinga- og samskiptatækni frá erlendum birgjum önnuðust, á fyrria almanaksári, sala og markaðssetning, þjónusta við viðskiptavinum,
- (valkvætt) störf á sviði viðskipta sem notendur á sviði upplýsinga- og samskiptatækni frá erlendum birgjum önnuðust, á fyrria almanaksári, rannsóknir og þróun, vöruhóttun og vöruhóttun,
- (valkvætt) störf á sviði viðskipta sem notendur á sviði upplýsinga- og samskiptatækni frá erlendum birgjum önnuðust, á fyrria almanaksári, önnur störf á sviði viðskipta (ekki tengd upplýsinga- og samskiptatækni),
- (valkvætt) hafa ráðið til starfa notendur á sviði upplýsinga- og samskiptatækni frá erlendum birgjum í öðrum aðildarríkjum Evrópusambandsins, á fyrria almanaksári,
- (valkvætt) hafa ráðið til starfa notendur á sviði upplýsinga- og samskiptatækni frá erlendum birgjum í ríkjum utan Evrópusambandsins, á fyrria almanaksári.

Könnunaratriði sem á að safna varðandi fyrirtæki með laus störf sem erfitt er að ráða í þar sem krafist er sérfræðikunnáttu á sviði upplýsinga- og samskiptatækni/upplýsingatækni:

- ástæður þess að erfitt var að ráða í laus störf sem krefjast sérfræðikunnáttu á sviði upplýsinga- og samskiptatækni/upplýsingatækni, á fyrria almanaksári, fáir eða engir umsækjendur,
- ástæður þess að erfitt var að ráða í laus störf sem krefjast sérfræðikunnáttu á sviði upplýsinga- og samskiptatækni/upplýsingatækni, á fyrria almanaksári, skortur á menntun og hæfi,
- ástæður þess að erfitt var að ráða í laus störf sem krefjast sérfræðikunnáttu á sviði upplýsinga- og samskiptatækni/upplýsingatækni, á fyrria almanaksári, skortur á starfsreynslu,
- ástæður þess að erfitt var að ráða í laus störf sem krefjast sérfræðikunnáttu á sviði upplýsinga- og samskiptatækni/upplýsingatækni, á fyrria almanaksári, of háar launakröfur,
- (valkvætt) ástæður þess að erfitt var að ráða í laus störf sem krefjast sérfræðikunnáttu á sviði upplýsinga- og samskiptatækni og upplýsingatækni, á fyrria almanaksári: annað.

c) Safna skal eftirfarandi bakgrunnkönnunaratriðum varðandi fyrirtækið eða nálgast þau eftir öðrum leiðum:

Könnunaratriði sem á að safna varðandi öll fyrirtæki:

- aðalatvinnustarfsemi fyrirtækisins, á fyrria almanaksári,
- meðalfjöldi starfsmanna, á fyrria almanaksári,
- staðsetning á svæði sem fellur undir markmið 1/fellur ekki undir markmið 1, á fyrria almanaksári,

Könnunaratriði sem á að safna varðandi fyrirtæki sem eru ekki flokkuð í J-þætti atvinnugreinaflokkunar Evrópubandalagsins (NACE, endursk. 1.1):

- heildarinnkaup á vörum og þjónustu (miðað við verðgildi, án VSK), á fyrria almanaksári,
- heildarvelta (miðað við verðgildi, án VSK), á fyrria almanaksári.

2. UMFANG

Könnunatriðum þeim, sem skilgreind eru í b- og c-lið 1. hluta þessa viðauka, skal safna og afla að því er varðar fyrirtæki sem flokkast undir eftirfarandi atvinnustarfsemi, stærð fyrirtækis og landfræðilegt gildissvið:

- a) Atvinnustarfsemi: fyrirtæki sem falla undir eftirfarandi flokka í atvinnugreinaflokkun Evrópubandalagsins (NACE, endursk. 1.1):

Flokkur í atvinnugreinaflokkun Evrópubandalagsins	Lýsing
Bálgur D	„Framleiðsla“
Bálgur F	„Byggingarstarfsemi“
Bálgur G	„Heildverslun og smásöluverslun, viðgerðir á vélknúnum ökutækjum, bifhjólum og vörum til einknota og til heimilisnota“
Flokkar 55.1 og 55.2	„Hótel“ og „tjaldstæði og önnur aðstaða til stuttrar dvalar“
Bálgur I	„Flutningar, vörugæmsla og fjarskiptáþjónusta“
Grein 65.12	„Starfsemi annarra peningastofnana“
Grein 65.22	„Önnur lánastarfsemi“
Grein 66.01	„Líftryggingar“
Grein 66.03	„Skaðatryggingar“
Bálgur K	„Sala og rekstur fasteigna“
Flokkar 92.1 og 92.2	„Framleiðsla á kvikmyndum og myndböndum“ og „starfsemi útvarps- og sjónvarpsstöðva“

Valfrjálst er hvort fyrirtæki sem falla undir eftirfarandi flokka í atvinnugreinaflokkun Evrópubandalagsins (NACE endursk. 1.1) eru flokkuð:

Flokkur í atvinnugreinaflokkun Evrópubandalagsins	Lýsing
Bálgur E	„Rafmagn, gas- og vatnsveitur“
Flokkar 55.3, 55.4 og 55.5	„Veitingahúsarekstur“, „krár“ og „mötuneyti og sala á tilbúnum mat“
Flokkar 92.3 til 92.7, að báðum meðtöldum	„Tómstunda-, menningar og íþróttastarfsemi“, að undanskilinni „framleiðslu á kvikmyndum og myndböndum“ og „starfsemi útvarps- og sjónvarpsstöðva“
Deild 93	„Önnur persónuleg þjónustustarfsemi“
Greinar 67.12, 67.13, 67.2	„Starfsemi tengd fjármálaþjónustu, að undanskilinni „stjórnun fjármálamarkaða“

- b) Stærð fyrirtækis: fyrirtæki sem hafa 10 eða fleiri starfsmenn, flokkun á fyrirtækjum með færri en 10 starfsmenn er valfrjáls,
- c) Landfræðilegt umfang: fyrirtæki sem staðsett eru einhvers staðar á yfirráðasvæði aðildarríkisins.

3. VIÐMIÐUNARTÍMABIL

Viðmiðunartímabilið er árið 2006 að því er varðar könnunatriði sem vísa til fyrra almanaksárs. Viðmiðunartímabilið er janúar 2007 að því er varðar önnur könnunatriði.

4. SUNDURLIÐANIR

Þau viðfangsefni og könnunatriði þeirra, sem skráð eru í b-lið 1. hluta þessa viðauka, skal leggja fram sérstaklega samkvæmt eftirfarandi sundurliðunum:

- a) Sundurliðun eftir atvinnustarfsemi: Upplýsingar skal sundurliða samkvæmt eftirfarandi samtölum atvinnugreinaflokunar Evrópubandalagsins (NACE endursk. 1.1)

Samtölur innan atvinnugreinaflokunar Evrópubandalagsins
DA + DB + DC + DD + DE
DF + DG + DH
DI + DJ
DK + DL + DM + DN
F
50
51
52
55.1 + 55.2
60 + 61 + 62 + 63
64
65.12 + 65.22
66.01 + 66.03
72
70 + 71 + 73 + 74
92.1 + 92.2
(Valkvætt) 22
(Valkvætt) 40 + 41
(Valkvætt) 55.3 + 55.4 + 55.5
(Valkvætt) 67.12 + 67.13 + 67.2
(Valkvætt) 92.3 til 92.7
(Valkvætt) 93

- b) Sundurliðun eftir stærðarflokki: upplýsingar skal sundurliða í eftirfarandi stærðarflokka eftir fjölda starfsmanna:

Stærðarflokkur
(Valkvætt) færri en 10 starfsmenn
(Valkvætt) færri en 5 starfsmenn
(Valkvætt) fimm til níu starfsmenn
10 starfsmenn eða fleiri
10 til 49 starfsmenn
50 til 249 starfsmenn
250 starfsmenn eða fleiri

- c) Landfræðileg sundurliðun: upplýsingar skal sundurliða í eftirfarandi svæðishópa :

Svæðishópur
Svæði sem falla undir 1. markmið (þ.m.t. svæði sem tilheyra 1. markmiði í millibilsástandi eða eru að hverfa út í áföngum)
Svæði sem falla ekki undir markmið 1

5. TÍÐNI

Gögn skulu lögð fram einu sinni varðandi árið 2007.

6. SKILAFRESTIR

- a) Gagnasöfnin skal senda Hagstofu Evrópubandalaganna, ef nauðsyn krefur merkt með trúnaðarmerki eða óáreiðanleikamerki, eins og um getur í 6. gr. reglugerðar (EB) nr. 808/2004, fyrir 5. október 2007. Þann dag verður gagnasafnið að vera fullgert, fullgilt og samþykkt. Töfluset, tölvutækt afhendingarsnið skal fylgja þeim fyrirmælum sem Hagstofa Evrópubandalaganna lætur í té.
 - b) Senda skal lýsigögnin, sem vísað er til í 6. gr. reglugerðar (EB) nr. 808/2004, til Hagstofu Evrópubandalaganna fyrir 31. maí 2007. Lýsigögnin skulu fylgja skýrslusniðmáttinu sem Hagstofa Evrópubandalaganna lætur í té.
 - c) Senda skal gæðaskýrsluna, sem vísað er til í 4. mgr. 7. gr. reglugerðar (EB) nr. 808/2004, til Hagstofu Evrópubandalaganna fyrir 5. nóvember 2007. Gæðaskýrslan skal fylgja skýrslusniðmáttinu sem Hagstofa Evrópubandalaganna lætur í té.
-

II. VIÐAUKI

2. eining: Einstaklingar, heimili og upplýsingasamfélagið

1. VIÐFANGSEFNI OG KÖNNUNARATRIÐI ÞEIRRA

- a) Þau viðfangsefni, sem fjallað verður um að því er varðar viðmiðunarárið 2007, og valin eru úr skránni í II. viðauka við reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 808/2004, eru eftirfarandi:

- aðgangur að og notkun einstaklinga og/eða heimila á upplýsinga- og samskiptatækni­kerfum,
- notkun einstaklinga og/eða heimila á Netinu í mismunandi tilgangi,
- öryggi í upplýsinga- og samskiptatækni,
- upplýsinga- og samskiptatækni­hæfni,
- hindranir við notkun á upplýsinga- og samskiptatækni og Netinu.

- b) Safna skal eftirfarandi könnun­aratriðum:

Aðgangur að og notkun einstaklinga og/eða heimila á upplýsinga- og samskiptatækni­kerfum,

Könnun­aratriði sem á að safna varðandi öll heimili:

- aðgangur að upplýsinga- og samskiptatækni­búnaði á heimilinu: tölva,
- aðgangur að Netinu á heimilinu, án tillits til þess hvort það er notað eða ekki.

Könnun­aratriði sem á að safna varðandi heimili með aðgang að Netinu:

- búnaður sem notaður er til aðgangs að Netinu á heimilinu: borðtölva,
- búnaður sem notaður er til aðgangs að Netinu á heimilinu: fartölva,
- búnaður sem notaður er til aðgangs að Netinu á heimilinu: sjónvarpstæki með sérstakri Nettengingu,
- búnaður sem notaður er til aðgangs að Netinu á heimilinu: leikjatölva,
- búnaður sem notaður er til aðgangs að Netinu á heimilinu: aðrar aðferðir (valkvætt: tilgreinið sérstaklega aðgang með farsíma með Nettengingu, með lófátölvu),
- tegund nettenginga á heimilinu sem notaðar eru til að fá aðgang að Netinu : mó­tald eða ISDN-tenging,
- tegund nettenginga á heimilinu sem notaðar eru til að fá aðgang að Netinu : DSL-tengitækni (t.d. ADSL-tenging, SHDSL-tenging o.s.frv.),
- tegund nettenginga á heimilinu sem notaðar eru til að fá aðgang að Netinu : önnur breiðbandstenging (t.d. kaplar, altæka farsímakerfið (UMTS) o.s.frv.),
- tegund nettenginga á heimilinu sem notaðar eru til að fá aðgang að Netinu: farsími um mjóband (GPRS-tengingu o.s.frv.).

Könnun­aratriði sem á að safna varðandi alla einstaklinga:

- tölva síðast notuð (á undanförunum þremur mánuðum, á bilinu þrír mánuðir til eitt ár, fyrir meira en einu ári, hefur aldrei notað tölvu),
- notkun farsíma.

Könnunatriði sem á að safna varðandi alla einstaklinga, að undanskildum einstaklingum á eftirlaunum:

- mat einstaklingsins á því hvort tölvufærni hans væri fullnægjandi ef hann/hún þyrfti að leita sér atvinnu eða skipta um atvinnu innan árs (já, nei, á ekki við).

Könnunatriði sem á að safna varðandi einstaklinga sem hafa notað tölvu á undanförunum þremur mánuðum:

- tíðni tölvunotkunar (daglega eða nær daglega, a.m.k. vikulega (en ekki daglega), a.m.k. mánaðarlega (en ekki vikulega), sjaldnar en mánaðarlega),
- hvar var tölvan notuð á undanförunum þremur mánuðum: á heimilinu,
- hvar var tölvan notuð á undanförunum þremur mánuðum: á hinum venjulega vinnustað (öðrum en á heimilinu),
- hvar var tölvan notuð á undanförunum þremur mánuðum: í skóla,
- hvar var tölvan notuð á undanförunum þremur mánuðum: á heimili annars einstaklings,
- hvar var tölvan notuð á undanförunum þremur mánuðum: annars staðar,

Netnotkun einstaklinga og/eða heimila í mismunandi tilgangi

Könnunatriði sem á að safna varðandi alla einstaklinga:

- Netið síðast notað (á undanförunum þremur mánuðum, á bilinu þrír mánuðir til eitt ár, fyrir meira en einu ári, hefur aldrei notað Netið),

Könnunatriði sem á að safna varðandi einstaklinga sem hafa notað Netið:

- Netið síðast notað til viðskipta í eigin þágu (á undanförunum þremur mánuðum, á bilinu þrír mánuðir til eitt ár, fyrir meira en einu ári, hefur aldrei keypt neitt eða pantað),

Könnunatriði sem á að safna varðandi einstaklinga sem hafa notað Netið á undanförunum þremur mánuðum:

- tíðni Netnotkunar á undanförunum þremur mánuðum (daglega eða nær daglega, a.m.k. vikulega (en ekki daglega), a.m.k. mánaðarlega (en ekki vikulega), sjaldnar en mánaðarlega),
- hvar var Netið notað á undanförunum þremur mánuðum: á heimilinu,
- hvar var Netið notað á undanförunum þremur mánuðum: á vinnustað (öðrum en á heimilinu),
- hvar var Netið notað á undanförunum þremur mánuðum: í skóla,
- hvar var Netið notað á undanförunum þremur mánuðum: á heimili annars einstaklings,
- hvar var Netið notað á undanförunum þremur mánuðum: annars staðar, (valkvætt: tilgreinið sérstaklega ef um er að ræða almenningsbókasafn, pósthús, opinbera skrifstofu, ráðhús eða opinbera stofnun, hverfa- eða sjálfboðaliðasamtök, Netkaffihús, þráðlaust tengisvæði í opinberu rými (hotspot)),
- færanlegur búnaður notaður til að fá aðgang að Netinu: farsími um GPRS-tengingu,
- færanlegur búnaður notaður til að fá aðgang að Netinu: farsími um altæka farsímakerfið (UMTS) (3G),
- færanlegur búnaður notaður til að fá aðgang að Netinu: lófátölva (handtölva, PDA),

- færanlegur búnaður notaður til að fá aðgang að Netinu: fartölva (ferðatölva) gegnum þráðlausa tengingu fjarri heimili eða vinnustað,
- Netið notað í eigin þágu á undanförunum þremur mánuðum: til sendinga og/eða viðtöku tölvupósts,
- Netið notað í eigin þágu á undanförunum þremur mánuðum: fyrir símasamband um Netið,
- Netið notað í eigin þágu á undanförunum þremur mánuðum: önnur samskipti (notkun spjallsetra, spjallforrita o.s.frv.),
- Netið notað í eigin þágu á undanförunum þremur mánuðum: til upplýsingaöflunar varðandi vörur og þjónustu,
- Netið notað í eigin þágu á undanförunum þremur mánuðum: til notkunar á þjónustu í tengslum við ferðir og gistingu,
- Netið notað í eigin þágu á undanförunum þremur mánuðum: til að hlusta á vefútvarp eða horfa á vefsjónvarp,
- Netið notað í eigin þágu á undanförunum þremur mánuðum til að spila eða hlaða niður leikjum, myndum, kvikmyndum eða tónlist,
- Netið notað í eigin þágu á undanförunum þremur mánuðum: til að hlaða niður hugbúnaði,
- Netið notað í persónulegum tilgangi á undanförunum þremur mánuðum: til að lesa eða hlaða niður dagblöðum og fréttatímaritum af Netinu,
- Netið notað í persónulegum tilgangi á undanförunum þremur mánuðum: til að leita að atvinnu eða til að senda atvinnuumsókn,
- Netið notað í eigin þágu á undanförunum þremur mánuðum: til að leita upplýsinga er varða heilsu,
- Netið notað í eigin þágu á undanförunum þremur mánuðum: til annarrar upplýsingaöflunar eða þjónustu á Netinu,
- Netið notað í eigin þágu á undanförunum þremur mánuðum til bankaviðskipta á Netinu,
- (valkvætt) Netið notað á undanförunum þremur mánuðum: til sölu á vörum eða þjónustu,
- Netið notað í eigin þágu á undanförunum þremur mánuðum: til að afla upplýsinga af vefsetrum opinberra yfirvalda,
- Netið notað í eigin þágu á undanförunum þremur mánuðum: til að hlaða niður opinberum eyðublöðum af vefsetrum opinberra yfirvalda,
- Netið notað í eigin þágu á undanförunum þremur mánuðum til að senda útfyllt eyðublöð til opinberra yfirvalda,
- Netið notað í eigin þágu á undanförunum þremur mánuðum: til að leita að upplýsingum um menntun, þjálfun eða námskeið,
- Netið notað í eigin þágu á undanförunum þremur mánuðum: til að stunda námskeið yfir Netið (í hvaða fagi sem er),
- Netið notað í eigin þágu á undanförunum þremur mánuðum til að leita á Netinu til að afla sér þekkingar,
- þátttaka í námskeiði (hvaða nám sem er, ekki aðeins í tölvu- eða Netnotkun, þ.m.t. í skóla eða háskóla) á undanförunum þremur mánuðum,
- áhugi á að nýta Netið meira.

Könnunaratriði sem á að safna varðandi einstaklinga sem hafa notað Netið í eigin þágu á undanförunum þremur mánuðum til að lesa eða hlaða niður dagblöðum og fréttatímaritum af Netinu:

- Netið notað í eigin þágu á undanförunum þremur mánuðum til að lesa eða hlaða niður dagblöðum og fréttatímaritum af Netinu, sem einstaklingurinn var áskrifandi að, til þess að fá þau reglulega.

Könnunaratriði sem á að safna varðandi einstaklinga sem hafa notað Netið á undanförunum þremur mánuðum og tekið þátt í námskeiði á undanförunum þremur mánuðum:

- Netið notað á undanförunum þremur mánuðum til rannsókna, sem hluta af námskeiði eða námi einstaklingsins,
- Netið notað á undanförunum þremur mánuðum til að skiptast á skilaboðum við aðra nemendur varðandi námskeiðið,
- Netið notað á undanförunum þremur mánuðum til að hlaða niður námsefni sem látið var í té á Netinu,
- Netið notað á undanförunum þremur mánuðum til að kanna hvort bók eða grein fyrir námskeiðið er til á bókasafni,

Könnunaratriði sem á að safna varðandi einstaklinga sem hafa notað Netið til Netviðskipta á undanförunum tólf mánuðum:

- Netið notað til að panta matvæli eða matvörur,
- Netið notað til að panta vörur til heimilishalds,
- Netið notað til að panta kvikmyndir eða tónlist (tilgreinið sérstaklega hvort afhending fer fram á Netinu),
- Netið notað til að panta bækur, tímarit, dagblöð eða rafrænt námsefni (tilgreinið sérstaklega hvort afhending fer fram á Netinu),
- Netið notað til að panta fatnað eða íþróttavörur,
- Netið notað til að panta tölvuhugbúnað og uppfærslur (tilgreinið sérstaklega hvort afhending fer fram á Netinu),
- Netið notað til að panta tölvuvélbúnað,
- Netið notað til að panta rafeindabúnað,
- Netið notað til kaupa á hlutabréfum, fjármálaþjónustu eða tryggingum,
- Netið notað til að panta ferðir eða orlofsgistingu,
- Netið notað til að panta aðgangsmiða á atburði,
- Netið notað til að taka þátt í happdrættum eða veðmálum,
- Netið notað til að panta aðrar vörur eða þjónustu.

Öryggi í upplýsinga- og samskiptatækni

Könnunaratriði sem á að safna varðandi einstaklinga sem hafa notað Netið á undanförunum þremur mánuðum:

- tilvik þar sem tölvuveirur höfðu í för með sér tap á upplýsingum eða tíma á undanförunum tólf mánuðum,
- hve oft voru tekin öryggisafrit eða gerð varaeintök af skráum (skjölum, myndum o.s.frv.) á tölvunni, t.d. á diskling, geisladisk eða diskrymi á Netþjóni á Netinu (alltaf eða nær alltaf, stundum, aldrei eða nær aldrei, á ekki við vegna þess að einstaklingurinn geymir ekki skrár á tölvu).

Upplýsinga- og samskiptatæknihæfni

Könnunaratriði sem á að safna varðandi einstaklinga sem hafa einhvern tíma notað tölvu:

- síðasta námskeið á einhverju sviði tölvunotkunar sem stóð í a.m.k. þrjár klukkustundir (á undanförunum þremur mánuðum, á bilinu þrír mánuðir til eitt ár, á bilinu eitt til þrjú ár síðan, fyrir meira en þremur árum síðan, hefur aldrei farið á námskeið),
- tölvufærni til að taka afrit af eða færa til skrá eða möppu,
- tölvufærni til að nota afritunar- og límingarverkfæri til að afrita eða færa til upplýsingar innan skjals,
- tölvufærni til að beita einföldum formúlum í töflureikni,
- tölvufærni til að þjappa skrám,
- tölvufærni til að tengja og setja upp nýjan búnað, t.d. prentara eða mótald,
- tölvufærni til að skrifa tölvuforrit á sérhæfðu forritunarmáli,
- tölvufærni til að tengja tölvur við staðarnet,
- tölvufærni til að greina og leysa tölvuvandamál (t.d. ef tölva er hæggeng).

Könnunaratriði sem á að safna varðandi einstaklinga sem hafa einhvern tíma notað Netið:

- Netfærni til að nota leitarvél við öflun upplýsinga,
- Netfærni til að senda tölvupóst með skrám í viðhengi,
- Netfærni til að senda skilaboð inn á spjallrásir, málþing eða umræðuvettvang á Netinu,
- Netfærni til að nota Netið fyrir simtöl,
- Netfærni til að skiptast á skrám með kvikmyndum, tónlist o.s.frv. á jafningjaneti,
- Netfærni til að búa til vefsíðu,
- Netfærni til að leita að, hlaða niður og setja upp hugbúnað,
- Netfærni til að vernda tölvuna gegn veirum, njósnahugbúnaði (spyware) og óværubúnaði (adware).

Könnunaratriði sem á að safna varðandi einstaklinga sem búa yfir tölvufærni eða Netfærni á einu eða fleiri sviðum:

- aðferð til að öðlast Netfærni: formleg menntastofnun,
- aðferð til að öðlast Netfærni: nám hjá miðstöð fullorðinsfræðslu (ekki að frumkvæði vinnuveitanda),
- aðferð til að öðlast Netfærni: starfsþjálfunarnámskeið (að beiðni vinnuveitanda),
- aðferð til að öðlast Netfærni: sjálfsnám með notkun bóka, geisladiska o.s.frv.,
- aðferð til að öðlast Netfærni: sjálfsnám með því að læra af eigin reynslu (learning by doing),
- aðferð til að öðlast Netfærni: óformleg aðstoð frá samstarfsfólki, ættingjum, vinum,
- aðferð til að öðlast Netfærni: annað.

Hindranir á notkun upplýsinga- og samskiptatækni og á notkun Netsins

Könnunaratriði sem á að safna varðandi heimili sem hafa aðgang að Netinu á heimilinu en ekki um breiðbandstengingu:

- hindranir á Netaðgangi á heimilinu um breiðbandstengingu: of dýrt,
- hindranir á Netaðgangi á heimilinu um breiðbandstengingu: óþarfi,
- hindranir á Netaðgangi á heimilinu um breiðbandstengingu: ekki fyrir hendi á mínu svæði,
- hindranir á Netaðgangi á heimilinu gegnum breiðbandstengingu: hef aðgang að breiðbandinu annars staðar (t.d. á vinnustað),
- hindranir á Netaðgangi á heimilinu gegnum breiðbandstengingu: ekkert af framangreindu, heldur annað.

Könnunaratriði sem á að safna varðandi einstaklinga sem hafa notað Netið á undanförunum þremur mánuðum og vilja nýta Netið í meira mæli:

- hindranir á aukinni notkun Netsins: færni í erlendum tungumálum er ófullnægjandi,
- hindranir á aukinni notkun Netsins: skortur á tíma,
- hindranir á aukinni notkun Netsins: tenging er of hægvirki,
- hindranir á aukinni notkun Netsins: viðbótarkostnaður við tengingu eða niðurbrotum eftir magni,
- hindranir á aukinni notkun Netsins: kostnaður við efni á Netinu,
- hindranir á aukinni notkun Netsins: efnið (það sem er í boði er ekki nógu áhugavert til að nýta Netið í meira mæli),
- hindranir á aukinni notkun Netsins: skortur á færni eða þekkingu (t.d. eru vefsetur ekki notendavæn eða eru of flókin),
- hindranir á aukinni notkun Netsins: áhyggjur af öryggi eða friðhelgi einkalífs.

Könnunaratriði sem á að safna varðandi einstaklinga sem hafa einhvern tíma notað tölvu en ekki farið á námskeið (sem stendur yfir í a.m.k. þrjár stundir) á neinu sviði tölvunotkunar á undanförunum þremur árum:

- hindranir á því að fara á námskeið í tölvunotkun: óþarfi sökum fullnægjandi tölvufærni,
- hindranir á því að fara á námskeið í tölvunotkun: óþarfi vegna þess að einstaklingurinn notar sjaldan tölvu.

Könnunaratriði sem á að safna varðandi einstaklinga sem hafa einhvern tíma notað tölvu en ekki farið á námskeið (sem stendur yfir í a.m.k. þrjár stundir) á neinu sviði tölvunotkunar á undanförunum þremur árum en kunna að þurfa þess:

- hindranir á því að fara á námskeið í tölvunotkun: skortur á tíma,
- hindranir á því að fara á námskeið í tölvunotkun: námskeiðskostnaður,
- hindranir á því að fara á námskeið í tölvunotkun: ekki völ á viðeigandi námskeiði,
- hindranir á því að fara á námskeið í tölvunotkun: námskeiðin eru of erfið.

2. UMFANG

- a) Hagskýrslueiningarnar, sem könnunatriðin, sem skráð eru í b-lið 1. hluta þessa viðauka og tengjast heimilum, skulu lögð fram fyrir eru heimili þar sem a.m.k. einn aðili í aldurshópnum er 16 til 74 ára.
- b) Hagskýrslueiningarnar, sem könnunatriðin, sem skráð eru í b-lið 1. hluta þessa viðauka og tengjast einstaklingum, skulu lögð fram fyrir einstaklinga sem eru á aldrinum 16 til 74 ára.
- c) Landfræðilegt gildissvið skal ná yfir heimili og/eða einstaklinga sem búa einhvers staðar á yfirráðasvæði aðildarríkis.

3. VIÐMIÐUNARTÍMABIL

Viðmiðunartímabilið fyrir hagskýrslurnar sem safna skal er fyrsti fjórðungur ársins 2007.

4. SUNDURLÍÐANIR

- a) Safna skal eftirtöldum bakgrunnskönnunatriðum varðandi viðfangsefnin og þau könnunatriði þeirra sem talin eru upp í b-lið 1. hluta þessa viðauka og tengjast heimilum:
 - landfræðileg staðsetning: búseta á svæðum sem falla undir markmið 1 (þ.m.t. svæði sem tilheyra markmiði 1 í millibilsástandi eða eru að hverfa út í áföngum), búseta á öðrum svæðum,
 - stig þéttbýlispróunar: búseta á þéttbýlu svæði, búseta á meðalþéttbýlu svæði, búseta á strjálbýlu svæði,
 - fjölskyldugerð: fjöldi heimilismanna (safna skal sérstaklega: fjöldi barna yngri en 16 ára),
 - (valkvætt) mánaðarlegar nettótekjur heimilis (taka skal saman sem gildi eða með því að setja upp í tekjufjórðunga).
- b) Safna skal eftirtöldum bakgrunnskönnunatriðum varðandi viðfangsefnin og könnunatriði þeirra sem talin eru upp í b-lið 1. hluta þessa viðauka og tengjast einstaklingum:
 - landfræðileg staðsetning: búseta á svæðum sem falla undir markmið 1 (þ.m.t. svæði sem tilheyra markmiði 1 í millibilsástandi eða eru að hverfa út í áföngum), búseta á öðrum svæðum,
 - stig þéttbýlispróunar: búseta á þéttbýlu svæði, búseta á meðalþéttbýlu svæði, búseta á strjálbýlu svæði,
 - kyn: karl, kona,
 - aldurshópur: yngri en 16 ára (valkvætt), 16 til 24, 25 til 34, 35 til 44, 45 til 54, 55 til 64, 65 til 74, eldri en 74 ára (valkvætt),
 - Hæsta stig menntunar sem lokið er samkvæmt alþjóðlegu menntunarflokkuninni (ISCED 97): lágt (ISCED 0, 1 eða 2), miðlungs (ISCED 3 eða 4), hátt (ISCED 5 eða 6),
 - atvinnustaða: launþegi eða sjálfstætt starfandi, þ.m.t. einstaklingar sem vinna við fyrirtæki eigin fjölskyldu, atvinnulaus, nemar sem ekki eru á vinnumarkaði, aðrir sem ekki eru á vinnumarkaði,
 - starfsgrein, flokkuð í samræmi við alþjóðlegu starfsgreinaflokkunina (ISCO-88 (COM)): verkafólk, annað starfsfólk en verkafólk, upplýsinga- og samskiptatæknistarfsfólk, starfsfólk sem starfar ekki við upplýsinga- og samskiptatækni.

5. TÍÐNI

Gögnin skulu lögð fram einu sinni varðandi árið 2007.

6. FRESTUR SEM VEITTUR ER TIL AÐ SENDA NIÐURSTÖÐUR

- a) Gagnasöfnin skal senda Hagstofu Evrópubandalaganna, ef nauðsyn krefur merkt með trúnaðarmerki eða óáreiðanleikamerki, eins og um getur í 6. gr. reglugerðar Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 808/2004, fyrir 5. október 2007. Þann dag verður gagnasafnið að vera fullgert, fullgilt og samþykkt. Töflusett, tölvutækt afhendingarsnið skal fylgja þeim fyrir mælum sem Hagstofa Evrópubandalaganna lætur í té.
 - b) Senda skal lýsigögnin, sem um getur í 6. gr. reglugerðar Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 808/2004, til Hagstofu Evrópubandalaganna fyrir 31. maí 2007. Lýsigögnin skulu fylgja skýrslusniðmáttinu sem Hagstofa Evrópubandalaganna lætur í té.
 - c) Senda skal gæðaskýrsluna, sem um getur í 4. mgr. 7. gr. reglugerðar Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 808/2004, til Hagstofu Evrópubandalaganna fyrir 5. nóvember 2007. Gæðaskýrslan skal fylgja skýrslusniðmáttinu sem Hagstofa Evrópubandalaganna lætur í té.
-

REGLUGERÐ FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR (EB) nr. 1104/2006

2008/EES/78/29

frá 18. júlí 2006

um breytingu á reglugerð (EB) nr. 831/2002 um framkvæmd reglugerðar ráðsins (EB) nr. 322/97 um hagskýrslur Bandalagsins að því er varðar aðgang í þágu vísinda að gögnum, háðum trúnaðarkvöðum(*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af reglugerð ráðsins (EB) nr. 322/97 frá 17. febrúar 1997 um hagskýrslur Bandalagsins⁽¹⁾ einkum 2. mgr. 17. gr. og 1. mgr. 20. gr.

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Í reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 831/2002⁽²⁾ eru fastsett skilyrði fyrir veitingu aðgangs að gögnum, háðum trúnaðarkvöðum, sem Bandalagsyfirlögin hafa verið send, með það að markmiði að unnt sé að draga saman tölfraðilegar niðurstöður í vísindaskyni. Í reglugerðinni eru taldar upp kannanir og gögn sem hún gildir um.
- 2) Kröfur vísindamanna og vísindasamfélagsins um að hafa einnig aðgang að gögnum launakerfiskönnunar, háðum trúnaðarkvöðum, í vísindaskyni hafa aukist. Launakerfiskönnunin hefur að geyma samræmda skipan gagna um vergar tekjur, greiddar vinnustundir og árlegan fjölda greiddra frídaga sem er safnað saman á fjögurra ára fresti í öllu Evrópusambandinu í samræmi við reglugerð ráðsins (EB) nr. 530/1999 frá 9. mars 1999 varðandi hagskýrslur um uppbyggingu launa og launakostnaðar⁽³⁾. Aðgangur að slíkum trúnaðargögnum fæli í sér mikinn ávinning fyrir rannsóknir á tekjum einstaklinga og tengslum þeirra við könnunaratriði vinnuveitanda. Því skal bæta þessari könnun við upptalninguna í reglugerð (EB) nr. 831/2002.)
- 3) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari reglugerð, eru í samræmi við álit fastanefndarinnar um trúnaðarkvaðir í hagskýrslum.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

1. gr.

Reglugerð (EB) nr. 831/2002 er breytt sem hér segir:

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 197, 19.7.2006, bls. 3. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 159/2006 frá 8. desember 2006 um breytingu á XXI. viðauka (Hagskýrslugerð) við EES-samninginn, sjá EES-viðbætur við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins nr. 15, 29.3.2007, p. 29.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 52, 22.2.1997, bls. 1. Reglugerðinni var breytt með reglugerð Evrópubandsins og ráðsins (EB) nr. 1882/2003 (Stjtið. ESB L 284, 31.10.2003, bls. 1).

⁽²⁾ Stjtið. EB L 133, 18.5.2002, bls. 7.

⁽³⁾ Stjtið. EB L 63, 12.3.1999, bls. 6. Reglugerðinni var breytt með reglugerð (EB) nr. 1882/2003.

1. Í stað 1. mgr. 5. gr. komi eftirfarandi:

„1. Bandalagsyfirlögin getur veitt aðgang í húsnæði sínu að gögnum, háðum trúnaðarkvöðum, sem fengin eru úr eftirfarandi könnunum eða hagskýrsluheimildum:

— Heimiliskönnun Evrópubandalagsins (European Community Household Panel),

— vinnumarkaðskönnuninni,

— könnun Evrópubandalagsins á nýjungum,

— könnun á starfsmiðaðri símenntun,

— launakerfiskönnuninni.

Að beiðni þess innlenda yfirvalds sem lagði til gögnin skal aðgangur að gögnunum óheimill til sérstaks rannsóknarverkefnis.“

2. Í stað 1. mgr. 6. gr. komi eftirfarandi:

„1. Bandalagsyfirlögin getur birt nafnlaus rekstrargögn sem fengin eru úr eftirfarandi könnunum eða hagskýrslugögnum:

— Heimiliskönnun Evrópubandalagsins,

— vinnumarkaðskönnuninni,

— könnun Evrópubandalagsins á nýjungum,

— könnun á starfsmiðaðri símenntun,

— launakerfiskönnuninni.

Að beiðni þess innlenda yfirvalds sem lagði til gögnin skal aðgangur að gögnunum óheimill til sérstaks rannsóknarverkefnis.“

2. gr.

Reglugerð þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í Stjórnartíðindum Evrópusambandsins.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 18. júlí 2006.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Joaquín ALMUNIA

framkvæmdastjóri.

TILSKIPUN EVRÓPUÞINGSINS OG RÁÐSINS 2006/43/EB

2008/EES/78/30

frá 17. maí 2006

um lögboðna endurskoðun ársreikninga og samstæðureikninga, um breytingu á tilskipunum ráðsins 78/660/EBE og 83/349/EBE og um niðurfellingu á tilskipun ráðsins 84/253/EBE(*)

EVROÞUÞINGIÐ OG RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS HAFA,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins, einkum g-lið 2. mgr. 44. gr.,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnarinnar,

með hliðsjón af álitum efnahags- og félagsmálanefndar Evrópubandalaganna¹,

í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 251. gr. sáttmálans²),

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Sem stendur er þess krafist í fjórðu tilskipun ráðsins 78/660/EBE frá 25. júlí 1978 um ársreikninga félaga af tiltekinni gerð⁽³⁾, sjöundu tilskipun ráðsins 83/349/EBE frá 13. júní 1983 um samstæðureikninga⁽⁴⁾, tilskipun ráðsins 86/635/EBE frá 8. desember 1986 um ársreikninga og samstæðureikninga banka og annarra fjármálastofnana⁽⁵⁾ og tilskipun ráðsins 91/674/EBE frá 19. desember 1991 um ársreikninga og samstæðureikninga váttryggingafélaga⁽⁶⁾ að ársreikningar eða samstæðureikningar séu endurskoðaðir af einum eða fleiri aðilum sem hafa réttindi til að annast slíka endurskoðun.
- 2) Mælt er fyrir um skilyrði fyrir viðurkenningu einstaklinga, sem falið er að annast lögboðna endurskoðun reikningsskila, í áttundu tilskipun ráðsins 84/253/EBE frá 10. apríl 1984 um löggildingu einstaklinga sem falið er að annast lögmælt endurskoðun bókhaldsgagna⁽⁷⁾.

- 3) Ástæðan fyrir tillögu framkvæmdastjórnarinnar í orðsendingu hennar frá 1998 um lögboðna endurskoðun í Evrópusambandinu: leiðir fram á við⁽⁸⁾ um stofnun endurskoðunarnefndar, sem gæti unnið að frekari aðgerðum í nánú samstarfi við fagaðila í endurskoðun og aðildarríkin, var sú að á skorti samræmdar aðferðir í lögboðinni endurskoðun í Bandalaginu.

- 4) Á grundvelli vinnu þessarar nefndar gaf framkvæmdastjórnin út tilmæli, 15. nóvember 2000, um gæðatryggingu lögboðinnar endurskoðunar í Evrópusambandinu: lágmarkskröfur⁽⁹⁾ og, 16. maí 2002, tilmæli um óhæði löggiltra endurskoðenda í Evrópusambandinu: Grundvallarreglur⁽¹⁰⁾.

- 5) Með þessari tilskipun er stefnt að mikilli — en þó ekki fullkominni — samræmingu krafna um lögboðna endurskoðun. Aðildarríki sem gerir kröfu um lögboðna endurskoðun er heimilt að setja strangari kröfur nema kveðið sé á um annað í þessari tilskipun.

- 6) Líta ber á menntun og hæfi í endurskoðun sem endurskoðendur hafa öðlast á grundvelli þessarar tilskipunar sem jafngilda. Þess vegna ættu aðildarríkin ekki lengur að geta krafist þess að meiri hluti atkvæðisréttar í endurskoðunarfyrirtæki skuli vera í höndum endurskoðenda, sem eru viðurkenndir á hverjum stað, eða að meirihluti þeirra, sem eru í stjórn eða framkvæmdastjórn endurskoðunarfyrirtækis, skuli vera viðurkenndir á hverjum stað.

- 7) Við lögboðna endurskoðun er þörf á fullnægjandi þekkingu á málum á borð við félagarétt, skattalög og félagsmálalöggjöf. Þessa þekkingu ber að prófa áður en unnt er að viðurkenna endurskoðanda frá öðru aðildarríki.

- 8) Í því skyni að vernda þriðju aðila skulu allir viðurkenndir endurskoðendur og endurskoðunarfyrirtæki skráð í skrá sem almenningur hefur aðgang að og hefur að geyma grunnupplýsingar um endurskoðendur og endurskoðunarfyrirtæki.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 157, 9.6.2006, bls. 87. Hinnar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 160/2006 frá 8. desember 2006 um breytingu á XXII. viðauka (Félagaréttur) við EES-samninginn, sjá EES-viðbætur við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins nr. 15, 29.3.2007, p. 30.

(¹) Stjtið. ESB C 157, 28.6.2005, bls. 115.

(²) Álit Evrópuþingsins frá 28. september 2005 (hefur enn ekki verið birt í Stjórnartíðindum ESB) og ákvörðun ráðsins frá 25. apríl 2006.

(³) Stjtið. EB L 222, 14.8.1978, bls. 11. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2003/51/EB (Stjtið. ESB L 178, 17.7.2003, bls. 16).

(⁴) Stjtið. EB L 193, 18.7.1983, bls. 1. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun 2003/51/EB.

(⁵) Stjtið. EB L 372, 31.12.1986, bls. 1. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun 2003/51/EB.

(⁶) Stjtið. EB L 374, 31.12.1991, bls. 7. Tilskipuninni var breytt með tilskipun 2003/51/EB.

(⁷) Stjtið. EB L 126, 12.5.1984, bls. 20.

(⁸) Stjtið. EB C 143, 8.5.1998, bls. 12.

(⁹) Stjtið. EB L 91, 31.3.2001, bls. 91.

(¹⁰) Stjtið. EB L 191, 19.7.2002, bls. 22.

- 9) Endurskoðendur skulu fylgja ströngustu siðareglum. Þeir skulu því hlíta siðareglum starfsstéttar sem ná a.m.k. til starfa þeirra sem varða hagsmuni almennings, ráðvendni þeirra og hlutlægni og starfshæfni og tilhlýðilegrar kostgæfni. Það að endurskoðendur sinna störfum sem varða hagsmuni almennings felur í sér að allur almenningur og stofnanir reida sig á að störf endurskoðenda séu unnin af kostgæfni. Fyrsta flokks endurskoðun stuðlar að réttri starfsemi markaða þar sem hún eykur ráðvendni og skilvirkni í reikningsskilum. Framkvæmdastjórnin getur samþykkt framkvæmdarráðstafanir um siðareglur starfsstéttar sem lágmarksviðmiðanir. Jafnframt getur hún tekið tillit til meginreglnanna sem er að finna í siðareglum Alþjóðasamband endurskoðenda (IFAC).
- 10) Mikilvægt er að endurskoðendur og endurskoðunarfyrtæki virði friðhelgi viðskiptavina sinna. Þeir skulu því vera bundnir af ströngum reglum um trúnaðarkvöð og þagnarskyldu sem skulu þó ekki koma í veg fyrir fullnægjandi framkvæmd ákvæða þessarar tilskipunar. Þessar reglur um trúnaðarkvöð skulu einnig gilda um hvern þann endurskoðanda eða endurskoðunarfyrtæki sem vinnur ekki lengur að sérstöku endurskoðunarverkefni.
- 11) Endurskoðendur og endurskoðunarfyrtæki skulu vera óháð þegar þau annast lögboðna endurskoðun. Þau geta tilkynnt aðilum sem eru endurskoðaðir um málefni sem koma upp við endurskoðunina en skulu halda sig frá innri ákvarðanatöku hjá aðilanum sem er endurskoðaður. Ef þeir komast í þær aðstæður að óhæði þeirra sé ógnað verulega, jafnvel eftir að gerðar hafa verið verndarráðstafanir til að draga úr þessari ógnun, skulu þeir segja sig frá endurskoðunarverkefninu eða taka það ekki að sér. Sú niðurstaða að tengsl séu fyrir hendi, sem rýra óhæði endurskoðanda, getur verið mismunandi allt eftir því hvers konar samband er milli endurskoðandans og aðilans sem er endurskoðaður eða milli netsins og aðilans sem er endurskoðaður. Ef samvinnufélag, í skilningi 14. mgr. 2. gr. eða sambærilegur aðili, eins og um getur í 45. gr. tilskipunar 86/635/EBE verður eða er heimilað, samkvæmt innlendum ákvæðum, að vera aðili að endurskoðunarfyrtæki, sem er ekki rekið í hagnaðarskyni, myndi hlutlægur, sanngjarn og upplýstur aðili ekki komast að þeirri niðurstöðu að félaga tengsl tefldu óhæði endurskoðanda í tvísýnu að því tilskildu að þegar slíkt endurskoðunarfyrtæki framkvæmir lögboðna endurskoðun hjá einum félagsaðila sinna beiti það meginreglum um óhæði gagnvart endurskoðendunum sem annast endurskoðunina og gagnvart þeim einstaklingum sem geta verið í slíkri stöðu að þeir hafi áhrif á lögboðnu endurskoðunina. Dæmi um ógnun við óhæði endurskoðanda eða endurskoðunarfyrtækis geta verið beinir eða óbeinir fjárhagslegir hagsmunir í aðilanum sem er endurskoðaður og veiting viðbótarþjónustu sem ekki felur í sér endurskoðun. Einnig getur fjárhæð þóknana, sem endurskoðandi móttækur frá aðila sem er endurskoðaður og/eða samsetning þóknanna, ógnað óhæði endurskoðanda eða endurskoðunarfyrtækis. Meðal verndarráðstafana, sem beita skal til að draga úr eða uppræta slíkar ógnanir, eru bönn, takmarkanir, önnur stefnumál og starfshættir og birting upplýsinga. Endurskoðendur og endurskoðunarfyrtæki ættu að neita að taka að sér nokkra viðbótarþjónustu, sem ekki felur í sér endurskoðun, sem rýrir óhæði þeirra. Framkvæmdastjórnin getur samþykkt framkvæmdarráðstafanir um óhæði sem lágmarksviðmiðanir. Samhliða því getur framkvæmdastjórnin tekið tillit til meginreglnanna sem er að finna í framangreindum tilmælum frá 16. maí 2002. Til að unnt sé að ákvarða óhæði endurskoðenda verður merking hugtaksins „net“, sem endurskoðendur starfa innan að vera skýr. Í þessu tilliti verður að taka mið af ýmsum aðstæðum, s.s. tilvikum þegar skilgreina mætti visst skipulag sem net vegna þess að það miðar að hagnaðarhlutdeild eða hlutdeild í kostnaði. Viðmiðunin sem er höfð til að sýna fram á að um net sé að ræða skal vegin og metin á grundvelli allra fánlegra staðreynda um aðstæðurnar, s.s. hvort þar fyrirfinnist einhverjir fastir viðskiptavinir sem eru sameiginlegir.
- 12) Þegar um er að ræða eigin athugun eða eigin hagsmuni þar sem viðeigandi er að vernda óhæði endurskoðanda eða endurskoðunarfyrtækis skal það fremur vera í höndum aðildarríkis en endurskoðandans eða endurskoðunarfyrtækisins að ákveða hvort endurskoðandinn eða endurskoðunarfyrtækið á að hætta eða segja sig frá endurskoðunarverkefnum hjá viðskiptavininum sínum. Þetta skal þó ekki leiða til þess að aðildarríkin séu almennt skuldbundin til að koma í veg fyrir að endurskoðendur eða endurskoðunarfyrtæki veiti viðskiptavininum sínum, sem þeir endurskoða, aðra þjónustu en endurskoðun. Til að ákvarða hvort rétt sé, þegar um er að ræða eigin hagsmuni eða eigin athugun, að endurskoðandi eða endurskoðunarfyrtæki annist ekki lögboðna endurskoðun, til að vernda óhæði endurskoðandans eða endurskoðunarfyrtækisins, skal m.a. taka tillit til þátta á borð við það hvort endurskoðuð fyrirtæki, sem varða hagsmuni almennings, haf gefið út framseljanleg verðbréf sem eru skráð á skipulegan markað í skilningi 14. liðar 1. mgr. 4. gr. í tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2004/39/EB frá 21. apríl 2004 um markaði fyrir fjármálagerninga.⁽¹⁾
- 13) Mikilvægt er að tryggja samfelld fyrsta flokks gæði í allri lögboðinni endurskoðun sem krafist er samkvæmt lögum Bandalagsins. Öll lögboðin endurskoðun skal því fara fram á grundvelli alþjóðlegra endurskoðunarstaðla. Samþykkja ber nauðsynlegar ráðstafanir til að innleiða þessa staðla í samræmi við ákvörðun ráðsins 1999/468/EB frá 28. júní 1999 um reglur um meðferð framkvæmdaavalds sem framkvæmdastjórninni er falið⁽²⁾. Tækninefnd eða endurskoðunarhópur skal aðstoða framkvæmdastjórnina við mat á tæknilegum gæðum allra alþjóðlegra endurskoðunarstaðla og skal einnig nýta sér kerfi opinberra eftirlitsaðila í aðildarríkjunum. Til að hámarkssamræming náist skal aðildarríkjunum ekki

⁽¹⁾ Stjótið. ESB L 145, 30.4.2004, bls. 1.

⁽²⁾ Stjótið. EB L 184, 17.7.1999, bls. 23.

heimilt að innleiða viðbótaraðferðir eða -kröfur um innlenda endurskoðun nema þær leiði af sérstökum kröfum innlendra laga sem tengjast sviði lögboðinnar endurskoðunar á ársreikningum eða samstæðureikningum að svo miklu leyti sem þessar kröfur er ekki að finna í samþykktum alþjóðlegum endurskoðunarstöðlum. Aðildarríki gætu haldið áfram að nota þessar viðbótaraðferðir við endurskoðun þar til endurskoðunaraðferðirnar eða kröfurnar hafa verið felldar undir alþjóðlega endurskoðunarstaðla sem verða samþykktir síðar. Ef í samþykktu, alþjóðlegu endurskoðunarstöðlunum eru endurskoðunaraðferðir sem myndu stangast sérstaklega á við innlend lög, vegna sérstakra innlendra krafna sem tengjast sviði lögboðinnar endurskoðunar, geta aðildarríkin undanskilið þann hluta alþjóðlegu endurskoðunarstaðlanna sem árekstrinum veldur, svo fremi að slíkur árekstur hafi orðið og að því tilskildu að ráðstöfunum, sem um getur í 3. mgr. 26. gr., sé beitt. Hvers konar viðbót eða niðurfelling af hálfu aðildarríkjanna skal stuðla að verulega auknum trúverðugleika ársreikninga hjá félögum og þjóna hagsmunum almennings. Það sem að framan greinir felur í sér að aðildarríkin geti t.d. gert kröfu um viðbótarskýrslu endurskoðanda til eftirlitsstjórnar eða mælt fyrir um aðrar kröfur í skýrslugerð og endurskoðun sem byggjast á innlendum reglum um stjórnarhætti fyrirtækja.

14) Til þess að framkvæmdastjórnin geti samþykkt alþjóðlegan endurskoðunarstaðal, sem beita skal í Bandalaginu, verður hann að vera almennt viðurkenndur á alþjóðavettvangi og þróaður með fullri þátttöku allra hagsmunaaðila, sem fylgja opnu og gagnsæju verklagi, auka trúverðugleika og gæði ársreikninga og samstæðureikninga og þjóna hagsmunum almennings í Evrópu. Meta skal þörfina á að samþykkja alþjóðlegar verklagsreglur við endurskoðun sem hluta staðals í samræmi við ákvörðun 1999/468/EB í hverju tilviki fyrir sig. Framkvæmdastjórnin skal tryggja að áður en samþykktarferlið hefst fari fram athugun til þess að sannreyna að þessar kröfur hafi verið uppfylltar og fulltrúar í nefndinni, sem stofnuð er samkvæmt þessari tilskipun, fái skýrslu um niðurstöðu athunarinnar.

15) Þegar um er að ræða samstæðureikninga er mikilvægt að ábyrgð hvers og eins endurskoðanda, sem endurskoðar einingar samstæðunnar, sé skýrt skilgreind. Í þessu skyni skal endurskoðandi samstæðunnar bera fulla ábyrgð á áritun endurskoðanda.

16) Til að auka samanburðarhæfi milli félaga sem nota sömu reikningsskilastaðla og efla tiltrú almennings á endurskoðunarstarfinu getur framkvæmdastjórnin samþykkt sameiginlega áritun endurskoðanda vegna ársreikninga eða samstæðureikninga sem gerð eru á grundvelli viðurkenndra, alþjóðlegra reikningsskilastaðla nema við-

eigandi staðall fyrir slíka áritun hafi verið samþykktur á vettvangi Bandalagsins.

17) Reglubundið eftirlit er góð aðferð til þess að ná miklum gæðum samfelldu í lögboðinni endurskoðun. Endurskoðendur og endurskoðunarfyrirtæki skulu því vinna eftir gæðatryggingarkerfi sem er þannig uppbyggt að það sé óháð endurskoðendum og endurskoðunarfyrirtækjunum sem athuguð eru. Að því er varðar beitingu 29. gr. um gæðatryggingarkerfi geta aðildarríki ákveðið að ef einstakir endurskoðendur hafa sameiginlega gæðatryggingarstefnu sé aðeins þörf á að taka tillit til krafna varðandi endurskoðunarfyrirtækin. Aðildarríkin geta skipulagt gæðatryggingarkerfi á þann hátt að fram fari gæðaeftirlit með sérhverjum endurskoðanda a.m.k. á sex ára fresti. Þess vegna skal fjármögnun gæðatryggingarkerfisins vera án nokkurra ótilhlýðilegra áhrifa. Framkvæmdastjórnin skal hafa heimild til þess að samþykkja framkvæmdarráðstafanir í málefnum sem tengjast skipulagi gæðatryggingarkerfa og í tengslum við fjármögnun þeirra í þeim tilvikum sem tiltrú almennings á gæðatryggingarkerfunum hefur beðið alvarlegan hnekki. Opinber eftirlitskerfi aðildarríkjanna skulu hvött til þess að finna samræmda leið til að annast gæðaeftirlit í því skyni að forðast að leggja óþarfa byrðar á þá aðila sem hlut eiga að máli.

18) Rannsóknir og viðeigandi viðurlög stuðla að því að koma í veg fyrir og leiðrétta það þegar lögboðin endurskoðun er ófullnægjandi.

19) Endurskoðendur og endurskoðunarfyrirtæki bera ábyrgð á því að sinna vinnu sinni með tilhlýðilegri kostgæfni og ættu því að bera ábyrgð á fjárhagslegu tjóni sem skortur á tilhlýðilegri kostgæfni veldur. Getu endurskoðenda og endurskoðunarfyrirtækja til að fá starfsábyrgðatryggingu getur verið undir því komin hvort þau séu með ótakmarkaða fjárhagslega skaðabótaábyrgð. Sjálf hyggt framkvæmdastjórnin skoða þessi mál með það í huga að fyrirkomulag skaðabótaábyrgðar er mjög mismunandi í aðildarríkjunum.

20) Aðildarríkin skulu skipuleggja skilvirk kerfi fyrir opinbert eftirlit með endurskoðendum og endurskoðunarfyrirtækjum á grundvelli eftirlits í heimalandi. Tilhögun reglusetningar fyrir opinbert eftirlit ætti að stuðla að skilvirkri samvinnu á vettvangi Bandalagsins að því er varðar eftirlitsstarfsemi í aðildarríkjunum. Opinbera eftirlitskerfinu skal vera stýrt af endurskoðendum, sem ekki starfa sem endurskoðendur, og hafa þekkingu til að bera á sviðum sem tengjast lögboðinni endurskoðun. Þessir endurskoðendur, sem ekki starfa sem endur-

skoðendur, geta verið sérfræðingar sem hafa aldrei tengst endurskoðunarfaginu eða endurskoðendur sem eru hættir störfum. Aðildarríkin geta þó heimilað minni hluta starfandi endurskoðenda að taka þátt í stjórnun opinbera eftirlitskerfisins. Lögbær yfirvöld aðildarríkis skulu starfa saman þegar nauðsyn krefur svo að þau geti sinnt eftirlitsskyldum sínum vegna endurskoðenda eða endurskoðunarfyrirtækja sem þau hafa viðurkennt. Slíkt samstarf getur verið mikilvægur áfangi til að tryggja stöðugt fyrsta flokks gæði í lögboðinni endurskoðun í Bandalaginu. Vegna þess að nauðsynlegt er að tryggja skilvirkt samstarf og samhæfingu innan Evrópu meðal lögbærra yfirvalda sem aðildarríkin tilnefna skal tilnefning eins aðila, sem ber ábyrgð á því að tryggja samstarf, vera með fyrirvara um að hvert og eitt yfirvald geti haft beint samstarf við önnur lögbær yfirvöld í aðildarríkjunum.

21) Til að tryggja að farið sé að ákvæðum 3. mgr. 32. gr. um meginreglur við opinbert eftirlit verður endurskoðandi, sem ekki starfar við endurskoðun, að hafa þekkingu til að bera á sviðum sem tengjast lögboðinni endurskoðun annaðhvort vegna fyrri faglegrar þekkingar eða, að öðrum kosti, vegna þess að hann hefur þekkingu á a.m.k. einu af þeim mállefnum sem fram koma í 8. gr.

22) Endurskoðandi eða endurskoðunarfyrirtæki skal tilnefnt á hluthafafundi hluthafa eða félagsmanna aðilans sem er endurskoðaður. Til að vernda óhæði endurskoðandans er mikilvægt að aðeins sé mögulegt að segja honum upp ef gildir ástæður eru fyrir því og ef tilkynnt er um þessar ástæður til þess yfirvalds eða yfirvalda sem bera ábyrgð á opinberu eftirliti.

23) Vegna þess að fyrirtæki sem varða hagsmuni almennings, eru sýnilegri og mikilvægari efnahagslega skulu strangari kröfur gilda um lögboðna endurskoðun ársreikninga þeirra eða samstæðureikninga.

24) Endurskoðunarnefndir og skilvirk innri eftirlitskerfi stuðla að því að lágmarka fjárhagslega áhættu, rekstrarlega áhættu, áhættu vegna þess að ekki er farið að reglum og auka gæði reikningsskila. Aðildarríkin geta tekið mið af tilmælum framkvæmdastjórnarinnar frá 15. febrúar 2005 um hlutverk stjórnarmanna, sem ekki eru framkvæmdastjórnar eða eftirlitsstjórnarmenn í skráðum félögum, og stjórnarnefnda (eftirlitsstjórnarnefndir) ⁽¹⁾ þar sem sett er fram hvernig koma skal á fót endurskoðunarnefndum og hvernig þær skulu starfa. Aðildarríkin geta tekið ákvörðun um það að þau störf, sem falin eru endurskoðunarnefnd eða aðila sem hefur með höndum sambærileg störf, megi stjórnin eða eftirlitsstjórnin í heild hafa með höndum. Að því er varðar

skyldur endurskoðunarnefndarinnar skv. 41. gr. skal endurskoðandinn eða endurskoðunarfyrirtækið ekki á neinn hátt vera undir stjórn nefndarinnar.

25) Aðildarríkin geta einnig ákveðið að undanþiggja fyrirtæki, sem varða hagsmuni almennings og eru fyrirtæki um sameiginlega fjárfestingu með framseljanleg verðbréf sin skráð á skipulegan markað, frá kröfunni um að hafa endurskoðunarnefnd. Með þessum möguleika er tekið tillit til þess að þegar fyrirtæki um sameiginlega fjárfestingu starfar eingöngu í þeim tilgangi að fjárfesta sameiginlega með fjármagni hentar ekki alltaf að hafa endurskoðunarnefnd starfandi. Ekki er hægt að bera reikningsskil og tengda áhættu saman við það sem gildir um önnur fyrirtæki sem varða hagsmuni almennings. Verðbréfasjóðir (UCITS) og rekstrarfélög þeirra starfa þar að auki í umhverfi með strangt skilgreindum reglum og um þá gilda sérstakar stjórnunaraðferðir s.s. eftirlit sem vörsluadili þeirra annast. Aðildarríkjunum skal heimilt, í þeim tilteknu tilvikum þegar um er að ræða fyrirtæki um sameiginlega fjárfestingu sem eru ekki samræmd skv. tilskipun 85/611/EBE ⁽²⁾ en sem um gilda jafngildar verndarráðstafanir eins og kveðið er á um í þeirri tilskipun, að kveða á um jafna meðferð og gildir um fyrirtæki um sameiginlega fjárfestingu sem er samræmd innan Bandalagsins.

26) Til að styrkja óhæði endurskoðenda fyrirtækja sem varða hagsmuni almennings skal skipta reglulega um aðalendurskoðanda eða –skoðendur þessara fyrirtækja. Til að skipuleggja þessi reglulegu skipti skulu aðildarríkin gera kröfu um að skipt sé um aðalendurskoðanda eða –skoðendur fyrirtækja, en samt sem áður heimila endurskoðunarfyrirtækinu, sem aðalendurskoðandinn eða endurskoðendurnir tengjast, að halda áfram að vera sá endurskoðandi sem endurskoðar þetta fyrirtæki. Ef aðildarríki telur rétt að krefjast þess að skipt sé um endurskoðunarfyrirtæki til þess að ná þeim markmiðum sem stefnt er að getur það krafist þess, með fyrirvara um 2. mgr. 42. gr.

27) Innbyrðis tengsl fjármagnsmarkaða undirstrika þörfina á að tryggja einnig hágæðavinna af hálfu endurskoðenda frá þriðju löndum í tengslum við fjármagnsmarkað Bandalagsins. Því skal skrá endurskoðendurna sem um ræðir til að þeir lúti gæðaeftirliti og til að þeir falli undir rannsóknarkerfi og viðurlög. Unnt skal vera að veita gagnkvæmar undanþágur að því tilskildu að framkvæmdastjórnin hafi, í samstarfi við aðildarríkin, athugað hvort kerfin séu jafngild. Aðili sem hefur gefið út framseljanleg verðbréf á skipulegum markaði í skilningi 14. liðar 1. mgr. 4. gr. tilskipunar 2004/39/EB skal í öllum tilvikum vera endurskoðaður af endur-

⁽¹⁾ Stjótið. ESB L 52, 25.2.2005, bls. 51.

⁽²⁾ Tilskipun ráðsins 85/611/EBE frá 20. desember 1985 um samræmingu á lögum og stjórnsýslufyrirmælum um fyrirtæki um sameiginlega fjárfestingu í framseljanlegum verðbréfum (UCITS) (Stjótið. EB L 375, 31.12.1985, bls. 3). Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2005/1/EB (Stjótið. ESB L 79, 24.3.2005, bls. 9).

skoðanda, sem er annaðhvort skráður í aðildarríki eða er undir eftirliti lögbærra yfirvalda í þriðja landi sem endurskoðandinn kemur frá, að því tilskildu að framkvæmdastjórnin eða aðildarríki hafi viðurkennt að fyrrgreint þriðja land uppfylli kröfur sem jafngilda Bandalagskröfum á sviði meginreglna um eftirlit, gæðatryggingarkerfi og kerfi rannsókna og viðurlaga og að grundvöllurinn að þessu fyrirkomulagi sé gagnkvæmni. Þótt eitt aðildarríki geti talið að gæðatryggingarkerfi þriðja lands sé jafngilt sínu skulu önnur aðildarríki ekki vera bundin því að samþykkja slíkt mat né heldur skal þetta hafa fyrirfram áhrif á ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar.

- 28) Vegna þess hve flókin endurskoðun alþjóðlegra samstæðna er nauðsynlegt að gott samstarf sé á milli lögbærra yfirvalda aðildarríkja og lögbærra yfirvalda í þriðju löndum. Aðildarríkin skulu því tryggja að lögbær yfirvöld í þriðju löndum geti haft aðgang að vinnuskjölum fyrir endurskoðunina og að öðrum skjölum fyrir milligöngu innlendra lögbærra yfirvalda. Til þess að vernda réttindi þeirra aðila sem hlut eiga að máli og um leið auðvelda aðgang að þessum skjölum og gögnum ber að heimila aðildarríkjunum að veita lögbærum yfirvöldum í þriðju löndum beinan aðgang að þeim með fyrirvara um samþykki innlands opinbers yfirvalds. Eitt þeirra viðmiða sem skiptir máli þegar aðgangur er veittur er hvort lögbær yfirvöld í þriðju löndum uppfylla kröfur sem framkvæmdastjórnin hefur lýst yfir að séu fullnægjandi. Þangað til framkvæmdastjórnin hefur tekið ákvörðun þar að lútandi geta aðildarríkin metið hvort kröfurnar séu fullnægjandi án þess að það hafi áhrif á ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar.

- 29) Birting upplýsinga, sem vísað er til í 36. og 47. gr., skal vera í samræmi við reglur um flutning persónuupplýsinga til þriðju landa, eins og mælt er fyrir um í tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 95/46/EB frá 24. október 1995 um vernd einstaklinga í tengslum við vinnslu persónuupplýsinga og um frjálsa miðlun slíkra upplýsinga⁽¹⁾.

- 30) Samþykkja skal nauðsynlegar ráðstafanir til að hrinda þessari tilskipun í framkvæmd í samræmi við ákvörðun ráðsins 1999/468/EB og að teknu tilhlýðilegu tilliti til yfirlýsingar framkvæmdastjórnarinnar á Evrópuþinginu 5. febrúar 2002 um framkvæmd löggjafar um fjármálaþjónustu.

- 31) Frá því að fyrstu drög að breytingum og framkvæmdaráðstöfunum eru send skal Evrópuþingið hafa þrjá mánuði til að kynna sér þau og láta álit sitt í ljós. Í áriðandi og tilhlýðilega rökstuddum tilvikum skal þó vera unnt að stytta þennan frest. Ef Evrópuþingið samþykkir ályktun innan þessa frests skal framkvæmda-

stjórnin endurskoða drögin að breytingum eða ráðstöfunum.

- 32) Vegna þess að aðildarríkin geta ekki náð markmiðum þessarar tilskipunar svo viðunandi sé – en þau eru krafan um notkun eins safns alþjóðlegra endurskoðunarstaðla, endurnýjun menntunarkrafna, skilgreining á siðareglum starfsstéttarinnar og tæknileg framkvæmd á samstarfi lögbærra yfirvalda í aðildarríkjunum og slíkra yfirvalda og yfirvalda í þriðju löndum í því skyni að stuðla enn frekar að og samræma gæði lögboðinnar endurskoðunar í Bandalaginu og auðvelda samstarf milli aðildarríkja og við þriðju lönd til að styrkja tiltrú á lögboðinni endurskoðun – og að vegna umfangs og áhrifa þessarar tilskipunar er auðveldara að ná þeim á vettvangi Bandalagsins getur Bandalagið samþykkt ráðstafanir í samræmi við dreifraðisregluna í 5. gr. sáttmálans. Í samræmi við meðalhöfsregluna, eins og kveðið er á um í þeirri grein, er ekki gengið lengra en nauðsyn krefur í þessari tilskipun til að ná megi þessum markmiðum.
- 33) Með það fyrir augum að auka gagnsæi í tengslum endurskoðanda eða endurskoðunarfyrtækis og aðilans sem er endurskoðaður skal breyta tilskipun 78/660/EBE og 83/349/EBE þannig að gerð sé krafa um að upplýst sé um þóknun fyrir endurskoðun og þóknun sem greidd er fyrir aðra þjónustu en endurskoðun í skýringum við ársreikninga og samstæðureikninga.
- 34) Fella ber úr gildi tilskipun 84/253/EBE vegna þess að í henni eru ekki heildarreglur til að tryggja að meginreglur endurskoðunar séu viðunandi, s.s. opinbert eftirlit, aga-viðurlagakerfi og gæðatryggingarkerfi og vegna þess að í henni er ekki kveðið sérstaklega á um samstarf í reglu-setningu milli aðildarríkjanna og þriðju landa. Í því skyni að tryggja réttaröryggi er augljós þörf á að gefa til kynna að endurskoðendur og endurskoðunarfyrtæki, sem eru viðurkennd samkvæmt tilskipun 84/253/EBE, teljist viðurkennd samkvæmt þessari tilskipun.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

I. KAFLI

VIÐFANGSEFNI OG SKILGREININGAR

I. gr.

Viðfangsefni

Í þessari tilskipun eru settar reglur um lögboðna endurskoðun ársreikninga og samstæðureikninga.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 281, 23.11.1995, bls. 31. Tilskipuninni var breytt með reglugerð (EB) nr. 1882/2003 (Stjtið. ESB L 284, 31.10.2003, bls. 1).

2. gr.

Skilgreiningar.

Í þessari tilskipun er merking eftirfarandi hugtaka sem hér segir:

1. „lögboðin endurskoðun“: endurskoðun ársreikninga eða samstæðureikninga að því marki sem krafist er í lögum Bandalagsins,
2. „endurskoðandi“: einstaklingur sem lögbær yfirvöld aðildarríkis hafa heimilað að annast lögboðna endurskoðun í samræmi við þessa tilskipun,
3. „endurskoðunarfyrtæki“: lögaðili eða annar aðili, óháð lagalegu formi hans, sem lögbær yfirvöld aðildarríkis hafa heimilað að annast lögboðna endurskoðun í samræmi við þessa tilskipun,
4. „endurskoðunaraðili í þriðja landi“: aðili, óháð lagalegu formi hans, sem annast endurskoðun ársreikninga eða samstæðureikninga félags sem er lögaðili í þriðja landi,
5. „endurskoðandi í þriðja landi“: einstaklingur sem annast endurskoðun ársreikninga eða samstæðureikninga félags sem er lögaðili í þriðja landi,
6. „endurskoðandi samstæðu“: endurskoðandi eða endurskoðendur eða eitt eða fleiri endurskoðunarfyrtækis sem annast lögboðna endurskoðun samstæðureikninga,
7. „net“: öll sú heild sem:
 - miðar að samstarfi og sem endurskoðandi eða endurskoðunarfyrtæki tilheyrir og
 - miðar greinilega að hagnaðar- eða kostnaðarskiptingu eða sameiginlegu eignarhaldi hluta, sameiginlegum yfirráðum eða stjórn, sameiginlegri stefnu í gæðastjórnun og –aðferðum, sameiginlegri viðskiptastefnu, notar sameiginlegt vörumerki eða samnýtir umtalsverðan hluta faglegra úrræða,
8. „eignatengsl endurskoðunarfyrtækis“: sérhvert fyrirtæki, óháð lagalegu formi þess, sem tengist endurskoðunarfyrtæki með sameiginlegu eignarhaldi, yfirráðum eða stjórn,
9. „áritun endurskoðanda“: skýrslan sem um getur í 51. gr. a í tilskipun 78/660/EBE og 37. gr. tilskipunar 83/349/EBE sem gefin er út af endurskoðanda eða endurskoðunarfyrtæki,
10. „lögbær yfirvöld“: yfirvöld eða stofnanir sem er falið, samkvæmt lögum, að setja reglur um og/eða hafa eftirlit með endurskoðendum og endurskoðunarfyrtækjum eða sérstökum þáttum þar að lútandi; ef vísað er til „lögbærs

yfirvalds“ í sérstakri grein þýðir það að vísað er til þess yfirvalds eða stofnunar/stofnana sem bera ábyrgð á störfum sem um getur í þeirri grein,

11. „alþjóðlegir endurskoðunarstaðlar“: alþjóðlegir staðlar um endurskoðun (ISA) og tengdar yfirlýsingar og staðlar að því marki sem þau tengjast lögboðinni endurskoðun,
12. „alþjóðlegir reikningsskilastaðlar“: alþjóðareikningsskilastaðlar (IAS), IFRS-staðlar og túlkanir sem tengjast þeim (SIC-IFRIC-túlkanir), síðari breytingar á þessum stöðlum og túlkanir sem tengjast þeim, ókomnir staðlar og túlkanir, sem tengjast þeim, sem gefnar eru út eða samþykktar af Alþjóðareikningsskilaráðinu (IASB),
13. „fyrirtæki sem varða hagsmuni almennings“: fyrirtæki sem heyra undir lög aðildarríkis og eru með framseljanleg verðbréf skráð á skipulegan markað á einhverju aðildarríkjanna, í skilningi 14. liðar 1. mgr. 4. gr. tilskipunar 2004/39/EB, lánastofnanir eins og þær eru skilgreindar í 1. lið 1. gr. tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 2000/12/EB frá 20. mars 2000 um stofnun og rekstur lánastofnana⁽¹⁾ og váttryggingafélög í skilningi 1. mgr. 2. gr. tilskipunar 91/674/EBE. Aðildarríkin geta einnig tilnefnt aðra aðila sem fyrirtæki sem varða hagsmuni almennings, t.d. aðila sem eru mjög mikilvægir almennings vegna þess hvers eðlis reksturinn er, vegna stærðar eða vegna fjölda starfsmanna,
14. „samvinnufélag“: evrópskt samvinnufélag eins og það er skilgreint í 1. gr. reglugerðar ráðsins (EB) nr. 1435/2003 frá 22. júlí 2003 um samþykkt fyrir evrópskt samvinnufélag (SCE)⁽²⁾, eða sérhvert annað samvinnufélag sem krafist er lögboðinnar endurskoðunar á samkvæmt lögum Bandalagsins, s.s. lánastofnanir eins og þær eru skilgreindar í 1. lið 1. gr. tilskipunar 2000/12/EB og váttryggingafélög í skilningi 1. mgr. 2. gr. tilskipunar 91/674/EBE,
15. „endurskoðandi sem ekki starfar sem endurskoðandi“: sérhver einstaklingur sem hefur ekki, í a.m.k. þrjú ár áður en hann hóf þá áttöku í stjórnun opinberra eftirlitskerfa, annast lögboðna endurskoðun, haft atkvæðisrétt í endurskoðunarfyrtæki, verið félagi í stjórn eða framkvæmdastjórn endurskoðunarfyrtækis og hefur ekki verið í starfi hjá endurskoðunarfyrtæki eða tengst því á annan hátt,

(¹) Stjótd. EB L 126, 26.5.2000, bls. 1. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 2006/29/EB (Stjótd. ESB L 70, 9.3.2006, bls. 50).

(²) Stjótd. ESB L 207, 18.8.2003, bls. 1.

16. „aðalendurskoðandi eða –endurskoðendur“:

- a) endurskoðandi eða endurskoðendur, sem endurskoðunarfyrirtæki tilnefni til að sinna tilteknu endurskoðunarverkefni, sem bera aðalábyrgð á því að annast lögboðnu endurskoðunina af hálfu endurskoðunarfyrirtækis eða
- b) ef um er að ræða endurskoðun samstæðu, a.m.k. sá endurskoðandi eða endurskoðendur, sem endurskoðunarfyrirtæki tilnefni til að bera aðalábyrgð á lögboðnu endurskoðuninni hjá samstæðunni og sá endurskoðandi eða endurskoðendur, sem eru tilnefndir til að bera aðalábyrgð hjá helstu dótturfélögum, eða
- c) endurskoðandi eða endurskoðendur sem undirritar áritun endurskoðenda.

II. KAFLI

VIÐURKENNING, SÍMENNTUN OG GAGNKVÆM
VIÐURKENNING

3. gr.

Viðurkenning endurskoðenda og endurskoðunarfyrirtækja

1. Einungis endurskoðendur eða endurskoðunarfyrirtæki, sem eru viðurkennd í aðildarríkinu, sem gerir kröfu um lögboðna endurskoðun, skulu annast lögboðna endurskoðun.

2. Sérhvert aðildarríki skal tilnefna lögbær yfirvöld sem skulu bera ábyrgð á viðurkenningu endurskoðenda og endurskoðunarfyrirtækja.

Lögbær yfirvöld geta verið fagleg samtök, að því tilskildu að þau heyri undir opinbert eftirlitskerfi eins og kveðið er á um í VIII. kafla.

3. Með fyrirvara um ákvæði 11. gr. geta lögbær yfirvöld aðildarríkjanna einungis viðurkennt, sem endurskoðendur, einstaklinga sem uppfylla a.m.k. skilyrðin sem mælt er fyrir um í 4. gr. og 6.–10. gr.

4. Lögbær yfirvöld aðildarríkjanna geta einungis viðurkennt, sem endurskoðunarfyrirtæki, þau fyrirtæki sem uppfylla eftirfarandi skilyrði:

- a) einstaklingar, sem annast lögboðna endurskoðun fyrir hönd endurskoðunarfyrirtækis, verða að uppfylla a.m.k. þau skilyrði sem sett eru samkvæmt ákvæðum 4. gr. og 6.–12. gr. og þeir verða að vera viðurkenndir endurskoðendur í aðildarríkinu sem um er að ræða,
- b) meirihluti atkvæðisréttar í fyrirtæki verður að vera í höndum endurskoðunarfyrirtækis sem er viðurkennt í einhverju aðildarríkjanna eða einstaklinga sem uppfylla að lágmarki þau skilyrði sem sett eru samkvæmt ákvæðum 4. gr. og 6.–12. gr. Aðildarríkjunum er heimilt að kveða á um

að önnur aðildarríki verði einnig að hafa viðurkennt þessa einstaklinga. Að því er varðar lögboðna endurskoðun samvinnufélaga og sambærilegra fyrirtækja, sem um getur í 45. gr. tilskipunar 86/635/EBE, er aðildarríkjunum heimilt að setja önnur sérákvæði í tengslum við atkvæðisrétt,

- c) meirihluti stjórnarmanna, eða allt að 75% að hámarki, í stjórn eða framkvæmdastjórn fyrirtækis verður að vera fulltrúar endurskoðunarfyrirtækja sem eru viðurkennd í einhverju aðildarríkjanna eða einstaklingar sem uppfylla að lágmarki þau skilyrði sem sett eru samkvæmt ákvæðum 4. gr. og 6.–12. gr. Aðildarríkjunum er heimilt að kveða á um að önnur aðildarríki verði einnig að viðurkennt þessa einstaklinga. Ef í slíkri stjórn eru ekki fleiri en tveir stjórnarmenn verður annar þeirra að uppfylla a.m.k. skilyrðin í þessum lið,

- d) fyrirtækið verður að uppfylla skilyrðið sem sett er í 4. gr.

Aðildarríkjunum er einungis heimilt að setja viðbótarskilyrði í tengslum við c-lið. Þessi skilyrði skulu vera í réttu hlutfalli við markmiðin sem stefnt er að og skulu ekki ganga lengra en bráðnauðsynlegt er.

4. gr.

Góður orðstír

Lögbærum yfirvöldum aðildarríkis er einungis heimilt að viðurkenna einstaklinga eða fyrirtæki sem hafa góðan orðstír.

5. gr.

Afturköllun viðurkenningar

1. Afturkalla skal viðurkenningu endurskoðanda eða endurskoðunarfyrirtækis ef góður orðstír einstaklingsins eða fyrirtækisins hefur beðið verulega hnekki. Aðildarríkjunum er þó heimilt að kveða á um hóflegan frest í því skyni að kröfur um góðan orðstír verði uppfylltar.

2. Afturkalla skal viðurkenningu endurskoðunarfyrirtækis ef eitthvert skilyrðanna, sem sett eru í b- og c-lið 4. mgr. 3. gr., er ekki lengur uppfyllt. Aðildarríkjunum er þó heimilt að kveða á um hóflegan frest í því skyni að kröfur um góðan orðstír verði uppfylltar.

3. Ef viðurkenning endurskoðanda eða endurskoðunarfyrirtækis er af einhverjum ástæðum afturkölluð skal lögbært yfirvald í aðildarríkinu þar sem viðurkenningin er afturkölluð tilkynna viðeigandi lögbærum yfirvöldum í þeim aðildarríkjunum þar sem endurskoðandinn eða endurskoðunarfyrirtækið eru einnig viðurkennd, og sem skráð eru í skrá fyrstnefnda aðildarríkisins, í samræmi við c-lið 1. mgr. 16. gr., um það og um ástæður afturköllunarinnar.

6. gr.

Menntun og hæfi

Með fyrirvara um ákvæði 11. gr. má einungis veita einstaklingi leyfi til að annast lögboðna endurskoðun eftir að hann hefur náð því stigi, eða sambærilegu stigi, að geta hafið nám í háskóla, síðan lokið námi í fræðilegri kennslu, farið í verklega þjálfun og staðist próf á lokastigi í háskóla eða sambærilegu prófstigi í faglegri hæfni sem viðkomandi aðildarríki skipuleggur eða viðurkennir.

7. gr.

Próf í starfshæfni

Prófið í starfshæfni, sem um getur í 6. gr., skal tryggja að þekking sé á nægilega háu stigi í greinum sem tengjast lögboðinni endurskoðun og hæfni til að beita þessari þekkingu í starfi. Þetta próf skal a.m.k. að hluta vera skriflegt.

8. gr.

Próf í fræðilegri þekkingu

1. Í prófinu skal kanna fræðilega þekkingu einkum í eftirfarandi greinum:

- a) almennri reikningsskilafræði og –reglum,
 - b) lagakröfum og stöðlum sem tengjast gerð ársreikninga og samstæðureikninga,
 - c) alþjóðlegum reikningsskilastöðlum,
 - d) fjárhagsgreiningu,
 - e) kostnaðar- og rekstrarbókhaldi,
 - f) áhættustjórnun og innra eftirliti,
 - g) endurskoðun og faglegri hæfni,
 - h) lagakröfum og faglegum stöðlum sem tengjast lögboðinni endurskoðun og endurskoðendum,
 - i) alþjóðlegum endurskoðunarstöðlum,
 - j) siðfræði starfsstéttar og óhæði.
2. Það skal einnig ná yfir a.m.k. eftirfarandi greinar að því marki sem þær skipta máli við endurskoðun:
- a) félagarétt og stjórnarhætti fyrirtækja,
 - b) lög um gjaldþrotaskipti og sambærilega málsmeðferð,
 - c) skattalög,

d) einkamála- og verslunarrétt,

e) lög um almannatryggingar og vinnulöggjöf,

f) upplýsingatækni og tölvukerfi,

g) viðskiptafræði, þjóðhagfræði og fjármálahagfræði,

h) stærðfræði og tölfraði,

i) grundvallarreglur í fjármálastjórn fyrirtækja.

3. Í samræmi við málsmeðferðina, sem um getur í 2. mgr. 48. gr., getur framkvæmdastjórnin gert breytingar á því hvaða greinar skulu vera í prófinu um fræðilega þekkingu sem um getur í 1. mgr. Þegar framkvæmdastjórnin samþykkir þessar framkvæmdarráðstafanir skal hún taka tillit til þróunar í endurskoðun og starfsgrein endurskoðenda.

9. gr.

Undanþágur

1. Þrátt fyrir ákvæði 7. og 8. gr. er aðildarríki heimilt að kveða á um að einstaklingur, sem hefur staðist háskólapróf eða sambærilegt próf eða er með háskólagráðu eða sambærilega menntun í einni eða fleiri af þeim greinum, sem um getur í 8. gr., geti fengið undanþágu frá því að gangast undir próf í fræðilegri þekkingu á þeim greinum sem slíkt próf eða gráða tekur til.

2. Þrátt fyrir ákvæði 7. gr. er aðildarríki heimilt að kveða á um að sá, sem er með háskólapróf eða sambærilega menntun í einni eða fleiri af þeim greinum, sem um getur í 8. gr., geti fengið undanþágu frá því að gangast undir próf sem metur hæfni til að beita fræðilegri þekkingu hans eða hennar í slíkum greinum í starfi ef sá einstaklingur hefur fengið starfsþjálfun í þessum greinum sem er vottuð með prófi eða prófskírteini sem ríkið viðurkennir.

10. gr.

Starfsþjálfun

1. Til þess að tryggja hæfni til að beita fræðilegri þekkingu sinni í starfi, en sá þáttur er hluti af prófinu, skal starfsnemi ljúka a.m.k. þriggja ára starfsþjálfun m.a. í endurskoðun ársreikninga, samstæðureikninga eða sambærilegum reikningskilum. Ljúka skal a.m.k. tveimur þriðju af slíkri starfsþjálfun hjá endurskoðanda eða endurskoðunarfyrirtæki sem hafa verið viðurkennd í einhverju aðildarríkjanna.

2. Aðildarríkin skulu tryggja að öll þjálfun fari fram hjá einstaklingum sem sýna fram á nægar tryggingar fyrir því að þeir hafi getu til að veita starfsþjálfun.

11. gr.

Hæfni vegna áralangrar starfsreynslu

Aðildarríki getur viðurkennt einstakling sem endurskoðanda, sem uppfyllir ekki skilyrðin sem mælt er fyrir um í 6. gr., ef hann getur annaðhvort sýnt fram á :

- a) að hann hafi í 15 ár stundað starfsemi sem hefur gert honum kleift að öðlast næga reynslu á sviði fjármála, laga og reikningsskila og hafi staðist starfshæfnisprófið sem um getur í 7. gr. eða
- b) að hann hafi í sjö ár stundað starfsemi á þessum sviðum og hafi því til viðbótar hlotið starfsþjálfun, sem um getur í 10. gr., og staðist starfshæfnispróf sem um getur í 7. gr.

12. gr.

Samþætt starfsreynsla og fræðileg kennsla

1. Aðildarríki geta kveðið á um að tímabil í fræðilegri kennslu, á þeim sviðum sem um getur í 8. gr., skuli teljast til tímabila þegar stunduð er starfsemi sem um getur í 11. gr. að því tilskildu að þessi kennsla sé staðfest með prófi sem ríkið viðurkennir. Þessi kennsla skal ekki vara skemur en eitt ár og hún má heldur ekki stytta tímabil þegar starfsemi er stunduð um meira en fjögur ár.

2. Tímabilið þegar starfsemi er stunduð og starfsþjálfun fer fram skal ekki vera skemmra en námið í fræðilegri kennslu og starfsþjálfunin, sem krafist er skv. 10. gr., samanlagt.

13. gr.

Símenntun

Aðildarríki skulu tryggja að endurskoðendur séu skyldaðir til að taka þátt í viðeigandi símenntunaráætlunum í því skyni að halda fræðilegri þekkingu, faglegri hæfni og faglegum gildum á nægilega háu stigi og ef þeir virða ekki kröfurnar um símenntun gilda um það viðeigandi viðurlög, eins og um getur í 30. gr.

14. gr.

Viðurkenning endurskoðenda frá öðrum aðildarríkjum

Lögbær yfirvöld aðildarríkjanna skulu fastsetja málsmeðferð fyrir viðurkenningu endurskoðenda sem hafa verið viðurkenndir í öðrum aðildarríkjum. Þessi málsmeðferð skal ekki ganga lengra en krafan um að standast hæfnispróf í samræmi við 4. gr. í tilskipun ráðsins 89/48/EEB frá 21. desember 1988 um almennt kerfi til viðurkenningar á prófskírteinum sem veitt eru að lokinni sérfræðimenntun og starfsþjálfun á æðra skólastigi sem staðið hefur í a.m.k. þrjú ár ⁽¹⁾. Hæfnisprófið, sem skal fara fram á einu af þeim tungumálum sem leyfð eru í reglum um tungumál í aðildarríkjunum sem um ræðir, skal einungis ná til fullnægjandi þekkingar endurskoðenda á lögum og reglugerðum í því aðildarríki að því marki sem það skiptir máli fyrir lögboðna endurskoðun.

III. KAFLI**SKRÁNING**

15. gr.

Opinber skráning

1. Sérhvert aðildarríki skal tryggja að endurskoðendur og endurskoðunarfyrirtæki séu skráð í opinbera skrá í samræmi við 16. og 17. gr. Í undantekningartilvikum geta aðildarríkin ákveðið að beita ekki kröfunum, sem mælt er fyrir um í þessari grein og 16. gr., varðandi upplýsingagjöf en þó aðeins að því marki sem nauðsynlegt er til að draga úr yfirvofandi, verulegri ógnun við persónulegt öryggi sérhvers einstaklings.

2. Aðildarríkin skulu tryggja að allir endurskoðendur og öll endurskoðunarfyrirtæki séu auðkennd með sérstöku númeri í opinberu skránni. Skráningarupplýsingar skulu geymdar í skránni á rafrænu formi og almenningur skal hafa rafrænan aðgang að þeim.

3. Í opinberu skránni skal einnig koma fram nafn og heimilisfang lögbærra yfirvalda sem bera ábyrgð á viðurkenningu, skv. 3. gr., á gæðatryggingu sem um getur í 29. gr., á rannsóknnum og viðurlögum endurskoðenda og endurskoðunarfyrirtækja sem um getur í 30. gr. og á opinberu eftirliti sem um getur í 32. gr.

4. Aðildarríkin skulu tryggja að opinbera skráin sé að öllu leyti komin í notkun eigi síðar en 29. júní 2009.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 19, 24.1.1989, bls. 16. Tilskipuninni var breytt með tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2001/19/EB (Stjtið. EB L 206, 31.7.2001, bls. 1).

16. gr.

Skráning endurskoðenda

1. Að því er varðar endurskoðendur skulu a.m.k. eftirfarandi upplýsingar vera í opinberu skránni:

- a) nafn, heimilisfang og skráningarnúmer,
- b) ef við á, nafn, heimilisfang, veffang vefsíðunnar og skráningarnúmer endurskoðunarfyrirtækisins eða –fyrirtækjanna þar sem endurskoðandinn starfar eða sem hann tengist sem meðeigandi eða á annan hátt,
- c) öll önnur skráning eða skráningar, sem endurskoðandi hjá lögbærum yfirvöldum annarra aðildarríkja og sem endurskoðandi í þriðju löndum, þ.m.t. nafn eða nöfn skráningaryfirvaldsins eða –yfirvaldanna og skráningarnúmer, ef við á.

2. Endurskoðendur í þriðju löndum, sem eru skráðir í samræmi við 45. gr., skulu skýrt tilgreindir sem slíkir í skránni en ekki sem endurskoðendur.

17. gr.

Skráning endurskoðunarfyrirtækja

1. Að því er varðar endurskoðunarfyrirtæki skulu a.m.k. eftirfarandi upplýsingar vera í opinberu skránni:

- a) nafn, heimilisfang og skráningarnúmer,
- b) rekstrarform að lögum,
- c) upplýsingar um tengilið, aðaltengilið og veffang vefseturs þar sem við á,
- d) heimilisfang hjá öllum skrifstofum í aðildarríkinu,
- e) nafn og skráningarnúmer allra endurskoðenda sem starfa hjá endurskoðunarfyrirtækinu eða eru tengdir því sem meðeigendur eða á annan hátt,
- f) nöfn og fyrirtækisheimilisföng allra eigenda og hluthafa,
- g) nöfn og fyrirtækisheimilisföng allra félaga í stjórn og framkvæmdastjórn,
- h) ef við á aðild að neti og skrá yfir nöfn og heimilisföng aðildar- og eignatengdra fyrirtækja eða tilgreining á því hvar almenningur hefur aðgang að slíkum upplýsingum,
- i) öll önnur skráning eða skráningar sem endurskoðunaraðili hjá lögbærum yfirvöldum annarra aðildarríkja og sem endurskoðunarfyrirtæki í þriðju löndum, þ.m.t. nafn eða nöfn skráningaryfirvaldsins eða –yfirvaldanna og skráningarnúmer ef við á.

2. Endurskoðunaraðilar í þriðju löndum, sem eru skráðir í samræmi við 45. gr., skulu skýrt tilgreindir sem slíkir í skránni en ekki sem endurskoðunarfyrirtæki.

18. gr.

Uppfærsla á skráningarupplýsingum

Aðildarríki skulu tryggja að endurskoðendur og endurskoðunarfyrirtæki tilkynni lögbærum yfirvöldum, sem bera ábyrgð á opinberu skránni, án ó nauðsynlegra tafa, um allar breytingar á upplýsingum sem er að finna í opinberu skránni. Skráin skal uppfærð án ó nauðsynlegra tafa eftir að tilkynningin berst.

19. gr.

Ábyrgð á skráningarupplýsingum

Endurskoðandi eða endurskoðunarfyrirtæki skal undirrita upplýsingarnar sem veittar eru viðkomandi lögbærum yfirvöldum í samræmi við 16., 17. og 18. gr. Ef lögbæra yfirvaldið gefur kost á að nálgast upplýsingarnar rafrænt er það t.d. hægt með því að nota rafræna undirskrift eins og skilgreint er í 1. lið 2. gr. tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 1999/93/EB frá 13. desember 1999 um ramma Bandalagsins varðandi rafrænar undirskriftir ⁽¹⁾.

20. gr.

Tungumál

1. Upplýsingarnar, sem færðar eru í opinberu skrána, skulu ritaðar á einu af þeim tungumálum sem leyfð eru í gildandi reglum um tungumál í aðildarríkinu sem um er að ræða.

2. Enn fremur geta aðildarríkin heimilað að upplýsingarnar séu skráðar í opinberu skrána á hvaða öðru opinberu tungumáli eða –málum Bandalagsins sem er. Aðildarríkin geta krafist þess að þýðing upplýsinganna sé staðfest. Í öllum tilvikum skal aðildarríkið, sem um er að ræða, tryggja að það komi fram í skránni hvort þýðingin sé staðfest eða ekki.

IV. KAFLI

SIDAREGLUR STARFSSTÉTTAR, ÓHÆÐI, HLUTLÆGNI, TRÚNAÐARKVAÐIR OG ÞAGNARSKYLDA

21. gr.

Síðareglur starfsstéttar

1. Aðildarríki skulu tryggja að allir endurskoðendur og endurskoðunarfyrirtæki hlíti síðareglum starfsstéttar, sem ná a.m.k. til starfa þeirra í þágu almennings, ráðvæðni þeirra og hlutlægni, sem og starfshæfni og tilhlýðilegrar kostgæfni.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 13, 19.1.2000, bls. 12.

2. Til að tryggja tiltrú á endurskoðunarstarfinu og til að tryggja samræmda beitingu 1. mgr. þessarar greinar skal framkvæmdastjórnin, í samræmi við málsmeðferðina, sem um getur í 2. mgr. 48. gr., samþykkja framkvæmdarráðstafanir sem byggjast á meginreglum varðandi siðareglur starfsstéttar.

22. gr.

Óhæði og hlutlægni

1. Aðildarríkin skulu tryggja að þegar endurskoðandi og/eða endurskoðunarfyrirtæki annast lögboðna endurskoðun séu þau óháð aðilanum sem er endurskoðaður og taki ekki þátt í ákvarðanatöku aðilans sem er endurskoðaður.

2. Aðildarríkin skulu tryggja að endurskoðandi eða endurskoðunarfyrirtæki annast ekki lögboðna endurskoðun ef einhver bein eða óbein fjárhags-, rekstrar-, atvinnutengsl eða önnur tengsl, þ.m.t. að veita viðbótarþjónustu sem ekki felst í endurskoðun, eru milli endurskoðandans, endurskoðunarfyrirtækisins eða netsins og aðilans sem er endurskoðaður og hlutlægur, óvilhallur og upplýstur þriðji aðili myndi komast að þeirri niðurstöðu að endurskoðandinn eða endurskoðunarfyrirtækið biði hnekkis af þessum tengslum. Ef óhæði endurskoðanda eða endurskoðunarfyrirtækis er ógnað vegna, t.d. eigin athugunar, eigin hagsmuna, fyrirsvars, vinfengis eða trausts eða þvingunar verður endurskoðandinn eða endurskoðunarfyrirtækið að beita verndarráðstöfunum til þess að draga úr þessari ógnun. Ef ógnun er slík, samanborið við verndarráðstafanir sem beitt er, að óhæði endurskoðandans sé stefnt í hættu skal endurskoðandinn eða endurskoðunarfyrirtækið ekki annast lögboðna endurskoðun.

Auk þess skulu aðildarríkin tryggja að þegar um er að ræða lögboðna endurskoðun fyrirtækja sem varða hagsmuni almennings, og í þeim tilvikum sem rétt er að vernda óhæði endurskoðanda eða endurskoðunarfyrirtækis, skal endurskoðandi eða endurskoðunarfyrirtæki ekki annast lögboðna endurskoðun þegar um er að ræða eigin athugun eða eigin hagsmuni.

3. Aðildarríkin skulu tryggja að endurskoðandi eða endurskoðunarfyrirtæki skjalfesti í vinnuskjölum við endurskoðunina allar alvarlegar ógnanir gagnvart óhæði sínu og einnig verndarráðstafanir sem beitt er til að draga úr ógnuninni.

4. Til að tryggja tiltrú á endurskoðunarstarfinu og til að tryggja samræmda beitingu 1. og 2. mgr. þessarar greinar skal framkvæmdastjórnin, í samræmi við málsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 48. gr., samþykkja framkvæmdarráðstafanir sem byggjast á meginreglum varðandi:

- a) ógnanir og verndarráðstafanir sem um getur í 2. mgr.,
- b) aðstæður þar sem ógnanir eru svo alvarlegar, eins og um getur í 2. mgr., að óhæði endurskoðanda eða endurskoðunarfyrirtækis er stefnt í voða,

- c) tilvik um eigin athugun eða eigin hagsmuni, sem um getur í öðrum undirlið 2. mgr., þar sem má eða má ekki framkvæma lögboðna endurskoðun.

23. gr.

Trúnaðarkvaðir og þagnarskylda

1. Aðildarríkin skulu tryggja að allar upplýsingar og skjöl, sem endurskoðandi eða endurskoðunarfyrirtæki hefur aðgang að þegar þau annast lögboðna endurskoðun, séu vernduð samkvæmt fullnægjandi reglum um trúnaðarkvaðir og þagnarskylda.

2. Reglur um trúnaðarkvaðir og þagnarskylda í tengslum við endurskoðendur eða endurskoðunarfyrirtæki skulu ekki koma í veg fyrir að ákvæðum þessarar tilskipunar sé framfylgt.

3. Ef endurskoðandi eða endurskoðunarfyrirtæki kemur í stað annars endurskoðanda eða endurskoðunarfyrirtækis skal fyrri endurskoðandinn eða endurskoðunarfyrirtækið veita hinum nýja endurskoðanda eða endurskoðunarfyrirtæki aðgang að öllum upplýsingum sem máli skipta um fyrirtækið sem endurskoðað er.

4. Að því er varðar endurskoðanda eða endurskoðunarfyrirtæki, sem tekur ekki lengur þátt í tilteknu endurskoðunarverkefni og fyrrum endurskoðanda eða endurskoðunarfyrirtæki, skulu ákvæði 1. og 2. mgr. áfram gilda um þá vegna þessa endurskoðunarverkefnis.

24. gr.

Óhæði og hlutlægni endurskoðanda sem annast lögboðna endurskoðun fyrir hönd endurskoðunarfyrirtækja

Aðildarríkin skulu tryggja að eigendur eða hluthafar endurskoðunarfyrirtækis, svo og stjórnarmenn í stjórn, framkvæmdastjórn og eftirlitsstjórn slíks fyrirtækis eða eignatengds fyrirtækis blandi sér ekki í framkvæmd lögboðinnar endurskoðunar á nokkurn þann hátt að það stofni í hættu óhæði og hlutlægni endurskoðandans sem annast lögboðnu endurskoðunina fyrir hönd endurskoðunarfyrirtækisins.

25. gr.

Þóknun vegna endurskoðunar

Aðildarríkin skulu tryggja að fullnægjandi reglur séu fyrir hendi þar sem kveðið er á um eftirfarandi vegna þóknunar fyrir lögboðna endurskoðun:

- a) að veiting viðbótarþjónustu til aðilans, sem er endurskoðaður, hafi ekki áhrif á hana eða hún ákvarðist af slíku,
- b) að hún megi ekki grundvallast á neins konar skilyrðingu.

V. KAFLI

27. gr.

**ENDURSKOÐUNARSTAÐLAR OG ÁRITUN
ENDURSKOÐANDA**

26. gr.

Endurskoðunarstaðlar

1. Aðildarríki skulu krefjast þess að endurskoðendur og endurskoðunarfyrtæki annast lögboðna endurskoðun í samræmi við alþjóðlega endurskoðunarstaðla sem framkvæmdastjórnin samþykkir í samræmi við málsmæðferðina sem um getur í 2. mgr. 48. gr. Aðildarríkjunum er heimilt að beita innlendum endurskoðunarstaðli svo fremi að framkvæmdastjórnin hafi ekki samþykkt alþjóðlegan endurskoðunarstaðal sem nær yfir sama efni. Birta skal samþykktu alþjóðlega endurskoðunarstaðla í heild sinni í Stjórnartíðindum Evrópusambandsins á öllum opinberum tungumálum Bandalagsins.

2. Í samræmi við málsmæðferðina, sem um getur í 2. mgr. 48. gr., getur framkvæmdastjórnin ákveðið notkunargildi alþjóðlegra endurskoðunarstaðla í Bandalaginu. Framkvæmdastjórnin skal því aðeins samþykkja alþjóðlegu endurskoðunarstaðlana til notkunar í Bandalaginu að þeir:

- a) hafi verið þróaðir eftir réttu og tilhlýðilegu ferli, opinberu eftirliti og gagnsæi og séu almennt viðurkenndir á alþjóðavísu,
- b) stuðli að fyllsta trúverðugleika og gæðum á ársreikningum eða samstæðureikningum í samræmi við meginreglurnar sem eru settar fram í 3. mgr. 2. gr. tilskipunar 78/660/EBE og í 3. mgr. 16. gr. tilskipunar 83/349/EBE og
- c) þjóni hagsmunum almennings í Evrópu.

3. Aðildarríki geta innleitt aðferðir eða kröfur um endurskoðun til viðbótar við – eða, í undantekningartilvikum, með því að fella brott að hluta – alþjóðlega endurskoðunarstaðla en þó því aðeins að þeir eigi rætur að rekja til sérkrafna í innlendum lögum sem tengjast gildissviði lögboðinnar endurskoðunar. Aðildarríkin skulu tryggja að þessar endurskoðunaraðferðir og –kröfur samræmist ákvæðunum sem mælt er fyrir um í b- og c-lið 2. mgr. og þau skulu tilkynna framkvæmdastjórninni og aðildarríkjunum um þær áður en þær eru samþykktar. Í þeim undantekningartilvikum þegar hlutar alþjóðlegs endurskoðunarstaðals eru felldir brott skulu aðildarríki tilkynna til framkvæmdastjórnarinnar og hinna aðildarríkjanna um sérkröfur í innlendum lögum og um ástæður þess að þeim er haldið inni a.m.k. sex mánuðum áður en þeir eru samþykktir í hverju ríki eða, ef um er að ræða kröfur sem voru fyrir hendi þegar alþjóðlegi endurskoðunarstaðallinn var samþykktur, eigi síðar en þremur mánuðum eftir að viðkomandi alþjóðlegur endurskoðunarstaðall hefur verið samþykktur.

4. Aðildarríkin geta innleitt viðbótarkröfur í tengslum við lögboðna endurskoðun ársreikninga og samstæðureikninga á tímabili sem nær til 29. júní 2010.

Lögboðin endurskoðun á samstæðureikningum

Aðildarríkin skulu tryggja að þegar um er að ræða lögboðna endurskoðun samstæðureikninga fyrir fyrirtækjasamstæðu:

- a) beri endurskoðandi samstæðunnar fulla ábyrgð á áritun endurskoðanda í tengslum við samstæðureikningana,
- b) annist endurskoðandi samstæðu athugun og haldi saman gögnum um athugun sína á endurskoðunarvinnunni sem endurskoðandi eða endurskoðendur í þriðja landi, endurskoðandi eða endurskoðendur, endurskoðunaraðili eða -aðilar eða endurskoðunarfyrtæki í þriðja landi inna af hendi að því er varðar endurskoðun samstæðunnar. Gagnasafnið sem endurskoðandi samstæðunnar heldur utan um skal vera þannig að viðkomandi lögbæru yfirvaldi sé kleift að skoða vinnu endurskoðanda samstæðunnar til hlítar,
- c) þegar hluti fyrirtækjasamstæðu er endurskoðaður af endurskoðanda eða endurskoðendum eða endurskoðunaraðila eða –aðilum frá þriðja landi, sem ekki eru með samstarfs-samning eins og um getur í 47. gr., ber endurskoðandi samstæðunnar ábyrgð á því að tryggja rétta afhendingu gagna um endurskoðunarvinnu endurskoðanda eða endurskoðenda frá þriðja landi eða endurskoðunaraðila, þegar farið er fram á slíkt, til opinberu eftirlitsyfirvaldanna, þ.m.t. vinnuskjöl sem snerta endurskoðun samstæðunnar. Til að tryggja afhendinguna skal endurskoðandi samstæðunnar halda eftir afriti af gögnumum eða að öðrum kosti semja við endurskoðanda eða endurskoðendur eða endurskoðunaraðila í þriðja landi um að hann hafi greiðan og ótakmarkaðan aðgang ef farið er fram á það eða gera aðrar viðeigandi ráðstafanir. Ef lagalegar hömlur eða aðrar hömlur koma í veg fyrir að vinnuskjöl um endurskoðun séu send frá þriðja landi til endurskoðanda samstæðunnar skulu vera sannanir til staðar í gögnumum sem endurskoðandi samstæðunnar geymir um að hann hafi beitt réttum aðferðum til þess að fá aðgang að endurskoðunargögnumum og ef um er að ræða hömlur, sem eru ekki lagalegar og eru til komnar vegna landslaga, skulu einnig vera sannanir um slíkar hömlur.

28. gr.

Áritun endurskoðanda

1. Ef endurskoðunarfyrtæki annast lögboðna endurskoðun skal a.m.k. endurskoðandinn eða endurskoðendurnir, sem annast lögboðnu endurskoðunina af hálfu endurskoðunarfyrtækisins, skrifa undir áritun endurskoðanda. Í undantekningartilvikum geta aðildarríkin kveðið á um að ekki sé nauðsynlegt að þessi undirskrift sé gerð opinber almenningi ef slíkar upplýsingar gætu haft í för með sér yfirvofandi og verulega ógnun gagnvart persónulegu öryggi einstaklingsins. Viðkomandi lögbærum yfirvöldum skal í öllum tilvikum vera kunnugt um nafn eða nöfn þeirra einstaklinga sem um er að ræða.

2. Þrátt fyrir 1. mgr. 51. gr. a í tilskipun 78/660/EBE getur framkvæmdastjórnin, í samræmi við málsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 48. gr. í þessari tilskipun, ef hún hefur ekki samþykkt sameiginlegan staðal um áritun endurskoðanda, í samræmi við 1. mgr. 26. gr. í þessari tilskipun, samþykkt sameiginlegan staðal um áritun endurskoðanda vegna ársreikninga og samstæðureikninga sem hafa verið gerð í samræmi við viðurkennda alþjóðlega reikningsskilastaðla, í því skyni að auka tiltrú almennings á starfi endurskoðenda.

VI. KAFLI

GÆDATRYGGING

29. gr.

Gæðatryggingarkerfi

1. Sérhvert aðildarríki skal tryggja að allir endurskoðendur og endurskoðunarfyrirtæki vinni eftir gæðatryggingarkerfi sem uppfyllir a.m.k. eftirfarandi viðmiðanir:

- a) gæðatryggingarkerfið skal þannig uppbyggt að það sé óháð endurskoðendunum og endurskoðunarfyrirtækjunum sem eru athugaðir og það sé háð opinberu eftirliti eins og kveðið er á um í VIII. kafla,
- b) fjármögnun gæðatryggingarkerfisins skal vera tryggð og óháð hvers konar mögulegum ótilhlýðilegum áhrifum frá endurskoðendum eða endurskoðunarfyrirtækjum,
- c) gæðatryggingarkerfið skal hafa fullnægjandi fjármagn á bak við sig,
- d) einstaklingarnir sem annast gæðaeftirlit skulu hafa nægilega menntun í faginu og viðeigandi reynslu í lögboðinni endurskoðun og reikningsskilum ásamt með sérstakri þjálfun í gæðaeftirliti,
- e) val á skoðunarmanni til sérstakra verkefna við gæðaeftirlit skal fara fram í samræmi við hlutlæga aðferð sem miðar að því að tryggja að ekki séu neinir hagsmunarárekstrar milli skoðunarmannanna og endurskoðandans eða endurskoðunarfyrirtækisins sem er í athugun,
- f) gæðaeftirlitið, sem er byggt á fullnægjandi prófunum á völdum endurskoðunargögnum, skal fela í sér mat á því hvort farið sé að viðeigandi endurskoðunarstöðlum og óhæðiskröfur uppfylltar, á umfangi og gæðum tilfanga til verksins, á þóknun fyrir endurskoðun og á gæðum innra eftirlitskerfisins í endurskoðunarfyrirtækinu,
- g) gera skal gæðaeftirlitinu skil í skýrslu þar sem fram koma helstu niðurstöður gæðaeftirlitsins,
- h) gæðaeftirlit skal fara fram a.m.k. á sex ára fresti,

- i) birta skal árlega heildarárangur gæðatryggingarkerfisins,
- j) endurskoðandi eða endurskoðunarfyrirtæki skal fylgja eftir ráðleggingum gæðaeftirlitsins innan hæfilegra tímamarka.

Ef ráðleggingunum, sem um getur í j-lið, er ekki fylgt eftir skal endurskoðandinn, eða endurskoðunarfyrirtækið, ef við á, látinn sæta agaráðstöfunum eða viðurlögum sem um getur í 30. gr.

2. Í samræmi við málsmeðferðina, sem um getur í 2. mgr. 48. gr., getur framkvæmdastjórnin samþykkt framkvæmdar-
ráðstafanir í því skyni að auka tiltrú almennings á starfi endurskoðenda og tryggja samræmda beitingu ákvæða a- og b-liðar og e- til j-liðar í 1. mgr.

VII. KAFLI

RANNSÓKNIR OG VIÐURLÖG

30. gr.

Rannsóknar- og viðurlagakerfi

1. Aðildarríkin skulu tryggja að fyrir hendi séu skilvirk rannsóknar- og viðurlagakerfi til að finna, leiðrétta og koma í veg fyrir ófullnægjandi framkvæmd lögboðinnar endurskoðunar.

2. Með fyrirvara um fyrirkomulag einkaréttarábyrgðar í aðildarríkjunum skulu aðildarríkin kveða á um skilvirk og letjandi viðurlög í réttu hlutfalli við brotið að því er varðar endurskoðendur og endurskoðunarfyrirtæki ef lögboðin endurskoðun er ekki framkvæmd í samræmi við ákvæðin sem samþykkt eru með innleiðing þessarar tilskipunar.

3. Aðildarríki skulu kveða á um að almenningur sé upplýstur með viðeigandi hætti um ráðstafanir sem gerðar eru og viðurlög sem beitt er gagnvart endurskoðendum og endurskoðunarfyrirtæki. Viðurlög skulu fela í sér möguleika á afturköllum viðurkenningar.

31. gr.

Ábyrgð endurskoðenda

Eigi síðar en 1. janúar 2007 skal framkvæmdastjórnin leggja fram skýrslu um áhrif gildandi innlendra reglna um ábyrgð að því er varðar framkvæmd lögboðinnar endurskoðunar á evrópskum fjármagnsmörkuðum og um tryggingarskilyrði að því er varðar endurskoðendur og endurskoðunarfyrirtæki, þ.m.t. hlutlæg greining á takmörkunum fjárhagslegra skuldbindinga. Framkvæmdastjórnin skal hafa samráð við almenning þegar við á. Í ljósi þeirrar skýrslu skal framkvæmdastjórnin beina tilmælum til aðildarríkjanna ef hún telur slíkt eiga við.

VIII. KAFLI

33. gr.

**OPINBERT EFTIRLIT OG TILHÖGUN REGLUSETNINGAR
HJÁ AÐILDARRÍKJUNUM**

32. gr.

Meginreglur við opinbert eftirlit

1. Aðildarríkin skulu skipuleggja skilvirkt kerfi fyrir opinbert eftirlit með endurskoðendum og endurskoðunarfyrirtækjum á grundvelli meginreglnanna sem settar eru fram í 2. - 7. mgr.

2. Allir endurskoðendur og endurskoðunarfyrirtæki skulu háð opinberu eftirliti.

3. Opinbera eftirlitskerfinu skal vera stýrt af endurskoðendum sem ekki starfa við endurskoðun og hafa þekkingu til að bera á sviðum sem tengjast lögboðinni endurskoðun. Aðildarríkin geta þó heimilað minnihluta starfandi endurskoðenda að taka þátt í stjórnun opinbera eftirlitskerfisins. Velja skal einstaklinga sem taka þátt í stjórnun opinbera eftirlitskerfisins samkvæmt óháðri og gagnsæri tilnefningaraðferð.

4. Starfsmenn opinbera eftirlitskerfisins skulu bera alla ábyrgð á eftirliti með:

- a) viðurkenningu og skráningu á endurskoðendum og endurskoðunarfyrirtækjum,
- b) samþykki á stöðlum um siðareglur starfsstéttar, innra gæðaeftirliti endurskoðunarfyrirtækja og endurskoðunar og
- c) símenntun, gæðatryggingu og rannsóknar- og agaviðurlagakerfum.

5. Starfsmenn opinbera eftirlitskerfisins skulu hafa rétt á því, ef þörf krefur, að stýra rannsóknum í tengslum við endurskoðendur og endurskoðunarfyrirtæki og rétt til að grípa til viðeigandi ráðstafana.

6. Opinbera eftirlitskerfið skal vera gagnsætt. Það felur m.a. í sér birtingu á árlegum vinnuáætlunum og skýrslum um starfsemi.

7. Opinbera eftirlitskerfið skal vera fjármagnað á fullnægjandi hátt. Fjármögnun opinbera eftirlitskerfisins skal vera tryggð og óháð hvers konar mögulegum ótilhlýðilegum áhrifum frá endurskoðendum eða endurskoðunarfyrirtækjum.

Samvinna opinberra eftirlitskerfa á vettvangi Bandalagsins

Aðildarríkin skulu tryggja að tilhögun reglusetningar fyrir opinber eftirlitskerfi veiti möguleika á skilvirkri samvinnu á vettvangi Bandalagsins að því er eftirlitsstarfsemi í aðildarríkjunum varðar. Sérhvert aðildarríki skal í því skyni fela einum aðila sérstaka ábyrgð á því að tryggja þetta samstarf.

34. gr.

**Gagnkvæm viðurkenninga á tilhögun reglusetningar hjá
aðildarríkjunum**

1. Í tilhögun reglusetningar í aðildarríkjunum skal farið eftir meginreglunni um að reglusetning sé í höndum heimalands og eftirlit sé í höndum þess aðildarríkis þar sem endurskoðandinn eða endurskoðunarfyrirtækið eru viðurkennd og aðilinn, sem er endurskoðaður, er með skráða skrifstofu.

2. Þegar um er að ræða lögboðna endurskoðun samstæðureikninga getur aðildarríkið, sem krefst lögboðinnar endurskoðunar á samstæðureikningunum, ekki gert viðbótarkröfur gagnvart endurskoðanda eða endurskoðunarfyrirtæki sem annast lögboðna endurskoðun dótturfélags, sem er stofnað í öðru aðildarríki, í tengslum við lögboðna endurskoðun varðandi skráningu, gæðaeftirlit, endurskoðunarstaðla, siðareglur starfsstéttar og óháði.

3. Þegar um er að ræða félag, sem er með verðbréf sín skráð á skipulegan markað í öðru aðildarríki en því þar sem félagið er með skráða skrifstofu getur aðildarríkið þar sem viðskipti fara fram með verðbréfin ekki gert neinar viðbótarkröfur gagnvart endurskoðandanum eða endurskoðunarfyrirtækinu sem annast lögboðna endurskoðun ársreikninga eða samstæðureikninga þess félags í tengslum við lögboðna endurskoðun varðandi skráningu, gæðaeftirlit, endurskoðunarstaðla, siðareglur starfsstéttar og óháði.

35. gr.

Tilnefning lögbærra yfirvalda

1. Aðildarríki skulu tilnefna eitt eða fleiri lögbær yfirvöld til þess að sinna þeim verkefnum sem kveðið er á um í þessari tilskipun. Aðildarríkin skulu tilkynna framkvæmdastjórninni um tilnefningu sína.

2. Lögbær yfirvöld skulu skipulögð þannig að komið sé í veg fyrir hagsmunaárekstra.

36. gr.

Þagnarskylda og samstarf í reglusetningu milli aðildarríkja

1. Lögbær yfirvöld í aðildarríkjunum, sem bera ábyrgð á viðurkenningu, skráningu, gæðatryggingu, rannsóknum og eftirliti með að reglum sé hlýtt skulu vinna saman að því, þegar þörf krefur, að uppfylla skyldur hvers og eins samkvæmt þessari tilskipun. Lögbær yfirvöld í aðildarríki sem bera ábyrgð á viðurkenningu, skráningu, gæðatryggingu, rannsóknum og eftirliti með að reglum sé hlýtt skulu veita lögbærum yfirvöldum í hinum aðildarríkjunum aðstoð. Einkum skulu lögbær yfirvöld skiptast á upplýsingum og vinna saman að rannsóknum í tengslum við framkvæmd lögboðinnar endurskoðunar.

2. Kvöðin um þagnarskyldu skal gilda um alla einstaklinga sem starfa eða hafa starfað hjá lögbærum yfirvöldum. Ekki er heimilt að afhenda upplýsingar, sem falla undir þagnarskyldu, öðrum aðila eða yfirvaldi nema með skírskotun til laga, og stjórnsýslufyrirmæla sem aðildarríkin setja.

3. Ákvæði 2. mgr. skulu ekki koma í veg fyrir að lögbær yfirvöld skiptist á trúnaðarupplýsingum. Upplýsingar, sem þannig eru fengnar, eru háðar þagnarskyldu sem gildir um þá sem starfa eða hafa starfað hjá lögbærum yfirvöldum.

4. Lögbær yfirvöld skulu veita, samkvæmt beiðni og án óþarfra tafa, upplýsingar sem nauðsynlegar eru í þeim tilgangi sem um getur í 1. mgr. Lögbær yfirvöld, sem veita slíkri beiðni móttöku skulu, ef þörf krefur og án óþarfra tafa, gera nauðsynlegar ráðstafanir til að afla upplýsinganna sem farið er fram á. Upplýsingar, sem veittar eru á þennan hátt, skulu háðar þagnarskyldu þeirra einstaklinga sem starfa eða hafa starfað hjá lögbæru yfirvöldunum sem veittu upplýsingunum viðtöku.

Ef lögbært yfirvald, sem beiðni er beint til, getur ekki veitt upplýsingarnar, sem krafist er, án óþarfra tafa skal það tilkynna lögbæra yfirvaldinu, sem leggur fram beiðni, um ástæður þess.

Lögbærum yfirvöldum er heimilt að neita að bregðast við beiðni um upplýsingar þegar:

a) það gæti haft neikvæð áhrif á fullveldi, öryggi eða allsherjarreglu í aðildarríkinu, sem beiðninni er beint til, eða verið brot á innlendum öryggisreglum að veita upplýsingarnar eða

b) málarekstur hefur þegar hafist varðandi sömu aðgerðir gagnvart sömu endurskoðendum eða endurskoðunar-fyrirtækjum hjá yfirvöldum aðildarríkisins sem beiðninni er beint til eða

c) lögbær yfirvöld í aðildarríkinu sem veitir beiðninni móttöku hafa þegar tekið endanlega ákvörðun varðandi sömu aðgerðir gagnvart sömu endurskoðendum og endurskoðunar-fyrirtækjum hjá yfirvöldum aðildarríkisins sem beiðninni er beint til.

Með fyrirvara um skyldur lögbærra yfirvalda við málarekstur er þeim einungis heimilt, þegar þau taka við upplýsingum skv. 1. mgr., að nota þær við þau störf sín sem falla undir gildissvið þessarar tilskipunar og í tengslum við málarekstur fyrir stjórnsýsludómstóli eða dómstóli sem sérstaklega er ætlað að sinna þessum viðfangsefnum

5. Ef lögbært yfirvald kemst að þeirri niðurstöðu að starfsemi, sem brýtur í bága við ákvæði þessarar tilskipunar, fari fram eða hafi farið fram á yfirráðasvæði annars aðildarríkis skal það tilkynna lögbæru yfirvaldi í því aðildarríki um niðurstöðu sína á eins nákvæman hátt og unnt er. Lögbært yfirvald í hinu aðildarríkinu skal grípa til viðeigandi aðgerða. Það skal tilkynna lögbæra yfirvaldinu, sem tilkynnir þetta, um niðurstöðuna og um mikilvæga þróun á meðan á þessu stendur, eftir því sem unnt er

6. Lögbæru yfirvaldi eins aðildarríkis er einnig heimilt að óska eftir að lögbært yfirvald annars aðildarríkis láti fara fram rannsókn á yfirráðasvæði hins síðarnefnda. Því er einnig heimilt að óska eftir að sumir starfsmanna þess fái að aðstoða starfsmenn lögbærs yfirvalds hins aðildarríkisins á meðan á rannsókninni stendur. Aðildarríkið, þar sem rannsóknin fer fram, skal bera alla ábyrgð á heildareftirliti með rannsókninni. Lögbærum yfirvöldum er heimilt að neita að bregðast við beiðni um að rannsókn fari fram, eins og kveðið er á um í fyrsta undirliði, eða, beiðni um að starfsmenn þeirra njóti aðstoðar starfsmanna lögbærs yfirvalds í öðru aðildarríki, eins og kveðið er á um í öðrum undirliði, ef:

a) slík rannsókn gæti haft neikvæð áhrif á fullveldi, öryggi eða allsherjarreglu aðildarríkisins sem veitir beiðninni móttöku,

b) málarekstur hefur þegar hafist varðandi sömu aðgerðir gagnvart sömu aðilum hjá yfirvöldum aðildarríkisins sem veitir beiðninni móttöku, eða

X. KAFLI

c) lögbær yfirvöld í aðildarríkinu, sem veitir beiðninni móttöku, hafa þegar tekið endanlega ákvörðun að því er varðar sömu aðgerðir gagnvart þessum einstaklingum.

39. gr.

7. Í samræmi við málsmeðferðina, sem um getur í 2. mgr. 48. gr., er framkvæmdastjórninni heimilt að samþykkja framkvæmdarráðstafanir í því skyni að auðvelda samstarf milli lögbærra yfirvalda við málsmeðferð við upplýsingaskipti og varðandi skilyrði fyrir rannsóknum yfir landamæri sem kveðið er á um í 2. til 4. mgr. í þessari grein.

IX. KAFLI

TILNEFNING OG UPPSÖGN

40. gr.

Tilnefning á endurskoðendum og endurskoðunar-fyrirtækjum

1. Endurskoðandi eða endurskoðunarfyrirtæki skal tilnefnt á hluthafafundi hluthafa eða félagsmanna aðilans sem er endurskoðaður.

2. Aðildarríkin geta heimilað önnur kerfi eða skilyrði um tilnefningu endurskoðanda eða endurskoðunarfyrirtækis ef þessi kerfi eða skilyrði eru með þeim hætti að þau tryggi að endurskoðandinn eða endurskoðunarfyrirtækið sé óháð stjórnarmönnum í stjórn eða framkvæmdastjórn aðilans sem er endurskoðaður.

38. gr.

Uppsögn og lausnarbeiðni endurskoðenda og endurskoðunarfyrirtækja

1. Aðildarríkin skulu tryggja að endurskoðendum eða endurskoðunarfyrirtækjum sé ekki sagt vikið úr starfi nema af gildum ástæðum. Skoðanaágreiningur varðandi reikningshaldslega meðferð eða endurskoðunaraðferðir eru ekki gildar ástæður fyrir uppsögn.

2. Aðildarríkin skulu tryggja að aðilinn, sem er endurskoðaður, og endurskoðandinn eða endurskoðunarfyrirtækið, tilkynni yfirvaldi eða yfirvöldum, sem bera ábyrgð á opinberu eftirliti, um uppsögn eða afsögn endurskoðanda eða endurskoðunarfyrirtækis á tilnefningartímabilinu og gefa fullnægjandi skýringar á ástæðum þessa.

SÉRÁKVÆÐI VEGNA LÖGBOÐINNAR ENDURSKOÐUNAR FYRIRTÆKJA SEM VARÐA HAGSMUNI ALMENNINGS

Beiting sérákvæða að því er varðar óskráð fyrirtæki sem varða hagsmuni almennings

Aðildarríkjunum er heimilt að veita fyrirtækjum, sem varða hagsmuni almennings, sem hafa ekki gefið út framseljanleg verðbréf, sem eru skráð á skipulegan markað í skilningi 14. liðar 1. mgr. 4. gr. í tilskipun 2004/39/EB og endurskoðanda eða endurskoðendum eða endurskoðunarfyrirtæki eða -fyrirtækjum þeirra, undanþágu frá einni eða fleiri kröfum í þessum kafla.

Skýrsla um gagnsæi

1. Aðildarríkin skulu tryggja að eigi síðar en þremur mánuðum fyrir lok hvers fjárhagsárs birti endurskoðendur og endurskoðunarfyrirtæki, sem annast lögboðna endurskoðun fyrirtækja sem varða hagsmuni almennings, árlegar skýrslur um gagnsæi á vefsetri sínu þar sem fram kemur a.m.k. eftirfarandi:

a) lýsing á félagsformi og eignarhaldi,

b) ef endurskoðunarfyrirtæki er hluti af neti, lýsing á netinu og lagalegu og skipulagslegu fyrirkomulagi innan netsins,

c) lýsing á stjórnunarkerfi endurskoðunarfyrirtækisins,

d) lýsing á innri gæðaeftirlitskerfum endurskoðunar-fyrirtækisins og yfirlýsing frá stjórn eða framkvæmdastjórn um skilvirkni í starfsemi kerfisins,

e) upplýsingar um hvenær síðasta gæðaeftirlit, sem um getur í 29. gr., fór fram,

f) skrá yfir fyrirtæki sem varða hagsmuni almennings sem endurskoðunarfyrirtækið hefur annast lögboðna endurskoðun á á næstliðnu fjárhagsári,

g) yfirlýsing um óhæðisstefnu endurskoðunarfyrirtækisins þar sem einnig er staðfesting á að innri skoðun á því að reglum um óhæði sé fylgt hafi farið fram,

h) yfirlýsing um þá stefnu sem endurskoðunarfyrirtækið fylgir varðandi simenntun endurskoðenda sem um getur í 13. gr.,

- i) fjárhagslegar upplýsingar sem sýna stærð endurskoðunar-fyrirtækisins, þ.m.t. heildarveltu sundurliðaða eftir þóknun fyrir lögboðna endurskoðun ársreikninga og sam-stæðureikninga og þóknun fyrir aðra gæða-tryggingaþjónustu, skattaráðgjöf og aðra þjónustu en endurskoðun,
- j) upplýsingar um grundvöllinn sem miðað er við í þóknun til meðeigenda

Í undantekningartilvikum geta aðildarríkin ákveðið að beita ekki kröfunni í f-lið, að því marki sem nauðsynlegt er, til að draga úr yfirvofandi, verulegri ógnun við persónulegt öryggi sérhvers einstaklings.

2. Skýrslan um gagnsæi skal undirrituð af endurskoðanda eða endurskoðunarfyrtæki eftir atvikum. Það má t.d. gera með rafrænni undirskrift eins og skilgreint er í 1. mgr. 2. gr. í tilskipun 1999/93/EB.

41. gr.

Endurskoðunarnefnd

1. Öll fyrirtæki sem varða hagsmuni almennings skulu hafa endurskoðunarnefnd. Aðildarríki skal ákvarða hvort endurskoðunarnefndir skulu skipaðar stjórnarmönnum sem ekki eru framkvæmdastjórnar, og/eða stjórnarmönnum í eftirlitsstjórn aðilans sem er endurskoðaður og/eða fulltrúum sem eru tilnefndir á hluthafafundi aðilans sem er endurskoðaður. Að minnsta kosti einn nefndarmaður í endurskoðunarnefndinni skal vera óháður og skal hafa menntun og hæfi á sviði reikningsskila og/eða endurskoðunar.

Í fyrirtækjum sem varða hagsmuni almennings og uppfylla viðmiðanirnar í f-lið 1. mgr. 2. gr. í tilskipun 2003/71/EB ⁽¹⁾ geta aðildarríkin heimilað að stjórn eða eftirlitsstjórn, sem heild, vinni þau verkefni sem endurskoðunarnefndinni eru falin, en þó að því tilskildu að þegar formaður slíkrar nefndar er starfandi í framkvæmdastjórn sé hann ekki formaður endurskoðunarnefndarinnar.

2. Með fyrirvara um ábyrgð stjórnarmanna í stjórn, framkvæmdastjórn eða eftirlitsstjórn eða aðra fulltrúa, sem eru tilnefndir á hluthafafundi af hluthöfum aðilans sem er endurskoðaður, skal endurskoðunarnefndin m.a.:

- a) hafa eftirlit með reikningsskilaferlinu,
- b) hafa eftirlit með skilvirkni í innra eftirliti félagsins, innri endurskoðun, þegar við á, og áhættustjórnunarkerfum,
- c) hafa eftirlit með lögboðinni endurskoðun ársreikninga og samstæðureikninga,

- d) skoða og hafa eftirlit með óhæði endurskoðandans eða endurskoðunarfyrtækisins, einkum þegar aðilinn sem er endurskoðaður er veitt viðbótarþjónusta.

3. Í fyrirtækjum, sem varða hagsmuni almennings, skal tillaga stjórnar eða eftirlitsstjórnar um tilnefningu endurskoðanda eða endurskoðunarfyrtækis byggjast á tilmælum frá endurskoðunarnefndinni.

4. Endurskoðandinn eða endurskoðunarfyrtækið skal gefa endurskoðunarnefndinni skýrslu um mikilvæg málefni, sem koma í ljós við lögboðnu endurskoðunina, einkum mikilvæga veikleika í innra eftirliti í tengslum við reikningsskilaferlið.

5. Aðildarríkin geta heimilað eða ákveðið að ákvæðin, sem mælt er fyrir um í 1. til 4. mgr., gildi ekki um þau fyrirtæki, sem varða hagsmuni almennings, sem hafa stofnun, sem hefur með höndum sambærilegt hlutverk og endurskoðunarnefnd hefur og sett er á stofn og starfar í samræmi við ákvæði, sem sett eru í aðildarríkinu þar sem fyrirtækið, sem á að endurskoða, er skráð. Þegar svo ber við skal greina frá því hvaða stofnun hjá aðilanum annast þessi störf og hvernig hann er samsettur.

6. Aðildarríki geta veitt eftirfarandi aðilum undanþágu frá þeirri skyldu að hafa endurskoðunarnefnd:

- a) fyrirtæki, sem varðar hagsmuni almennings, sem er dótturfélag, í skilningi 1. gr. tilskipunar 83/349/EBE, ef fyrirtækið uppfyllir kröfurnar í 1. - 4. mgr. þessarar greinar á vettvangi samstæðunnar,
- b) fyrirtæki, sem varðar hagsmuni almennings, sem er fyrirtæki um sameiginlega fjárfestingu eins og skilgreint er í 2. mgr. 1. gr. tilskipunar 85/611/EBE. Aðildarríkin geta einnig veitt undanþágu fyrirtækjum, sem varða hagsmuni almennings, sem hafa það eitt að markmiði að fjárfesta sameiginlega fjármagn frá almenningi, starfa samkvæmt meginreglunni um áhættudreifingu og sækjast ekki eftir því að ná lagalegum eða stjórnunarlegum yfirlitum yfir neinum útgefendum undirliggjandi fjárfestinga sinna, að því tilskildu að þessi fyrirtæki um sameiginlega fjárfestingu hafi fengið leyfi lögbærra yfirvalda og séu undir eftirliti þeirra og að þau séu vörsluadilar sem fara með sambærileg hlutverk og um getur í tilskipun 85/611/EBE.
- c) fyrirtækjum, sem varða hagsmuni almennings, sem hafa þann eina tilgang að starfa sem útgefandi verðbréfa tryggðum með eignum eins og þau eru skilgreind í 5. mgr. 2. gr. í reglugerð ráðsins (EB) nr. 809/2004 ⁽²⁾. Í slíku tilvikum skal aðildarríkið krefjast þess að fyrirtækin upplýsi almenning um af hvaða ástæðum það telur viðeigandi að hafa hvorki endurskoðunarnefnd eða stjórnar- eða eftirlitsaðila sem falið er að fara með hlutverk endurskoðunarnefndar,

⁽¹⁾ Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2003/71/EB frá 4. nóvember 2003 um útboðs- og skráningarlýsingu sem birta skal við almennt útboð verðbréfa eða þegar þau eru tekin til skráningar (Stjtið. ESB L 345, 31.12.2003, bls. 64).

⁽²⁾ Stjtið. ESB L 149, 30.4.2004, bls. 1.

d) lánastofnanir, í skilningi 1. mgr. 1. gr. í tilskipun 2000/12/EB, sem eru ekki með hluti sína skráða á skipulegan markað í neinu aðildarríki, í skilningi 14. liðar 1. mgr. 4. gr. í tilskipun 2004/39/EB og hafa, samfelld eða með endurteknum hætti, aðeins gefið út skuldabréf að því tilskildu að heildarnafnverð allra slíkra skuldabréfa sé undir 100.000.000 evrum og að þær hafi ekki birt útboðs- og skráningarlýsingu samkvæmt tilskipun 2003/71/EB.

XI. KAFLI

ALÞJÓÐLEGIR ÞÆTTIR

44. gr.

42. gr.

Óhæði

1. Til viðbótar við skilyrðin, sem mælt er fyrir um í 22. og 24. gr., skulu aðildarríkin tryggja að endurskoðendur eða endurskoðunarfyrirtæki sem annast lögboðna endurskoðun fyrirtækja sem varða hagsmuni almennings:

a) staðfesti skriflega ár hvert við endurskoðunarnefndina að þeir séu óháðir endurskoðaða fyrirtækinu sem varðar hagsmuni almennings,

b) greini endurskoðunarnefndinni árlega frá hvers konar viðbótarþjónustu sem endurskoðaða aðilanum er veitt og

c) ræði við endurskoðunarnefndina um hugsanlega ógnun við óhæði sitt og þær verndarráðstafanir sem gerðar eru til að draga úr slíkri ógnun eins og þau skrá slíka ógnun skv. 3. mgr. 22. gr.

2. Aðildarríkin skulu tryggja að skipt sé um aðalendurskoðanda eða –endurskoðendur, sem bera ábyrgð á framkvæmd lögboðinnar endurskoðunar, innan sjö ára að hámarki frá tilnefningu þeirra og að þeim sé ekki heimilt að taka aftur þátt í endurskoðun aðilans, sem er endurskoðaður, fyrr en að a.m.k. tveimur árum liðnum.

3. Endurskoðanda eða aðalendurskoðanda, sem annast lögboðna endurskoðun fyrir hönd endurskoðunarfyrirtækis, skal ekki heimilt að taka við lykilstjórnunarstöðu hjá aðilanum, sem er endurskoðaður, fyrr en a.m.k. tvö ár eru liðin frá því að hann sagði sig frá starfi endurskoðanda eða aðalendurskoðanda við þetta endurskoðunarverkefni.

43. gr.

Gæðatrygging

Gæðaeftirlitið, sem um getur í 29. gr., skal fara fram a.m.k. á þriggja ára fresti að því er varðar endurskoðendur eða endurskoðunarfyrirtæki, sem annast lögboðna endurskoðun fyrirtækja, sem varða hagsmuni almennings.

Viðurkenning á endurskoðendum frá þriðju löndum

1. Með fyrirvara um gagnkvæmni geta lögbær yfirvöld aðildarríkis viðurkennt endurskoðanda frá þriðja landi sem endurskoðanda ef þessi einstaklingur leggur fram sönnun þess að hann eða hún uppfylli jafngildar kröfur og þær sem mælt er fyrir um í 4. gr. og 6. - 13. gr.

2. Áður en lögbær yfirvöld aðildarríkis viðurkenna endurskoðanda frá þriðja landi, sem uppfyllir kröfurnar í 1. mgr., skulu þau beita kröfunum sem mælt er fyrir um í 14. gr.

45. gr.

Skráning og eftirlit með endurskoðendum og endurskoðunaraðilum í þriðju löndum

1. Lögbær yfirvöld í aðildarríki skulu, í samræmi við 15. - 17. gr., skrá alla endurskoðendur og endurskoðunaraðila frá þriðju löndum, sem skila áritun endurskoðanda varðandi ársreikninga eða samstæðureikninga fyrir félag, sem er skráð sem lögaðili utan Bandalagsins og er með framseljanleg verðbréf, sem eru skráð á skipulegan markað í því aðildarríki, í skilningi 14. liðar 1. mgr. 4. gr. í tilskipun 2004/39/EB, nema ef félagið gefur eingöngu út skuldabréf, sem eru skráð á skipulegan markað í aðildarríki, í skilningi b-liðar 1. mgr. 2. gr. í tilskipun 2004/109/EB⁽¹⁾, þar sem nafnverð hverrar einingar er a.m.k. 50 000 evrur eða, ef um er að ræða skuldabréf í öðrum gjaldmiðli, samsvarandi a.m.k. 50 000 evrum á útgáfudegi.

2. Ákvæði 18. og 19. gr. skulu gilda.

3. Endurskoðendur og endurskoðunarfyrirtæki, sem skráð eru í þriðju löndum, skulu heyra undir eftirlitskerfi, gæðatryggingarkerfi og rannsóknar- og viðurlagakerfi aðildarríkjanna. Aðildarríki er heimilt að veita endurskoðanda eða endurskoðunaraðila í þriðja landi undanþágu frá því að vera bundinn eftirliti gæðatryggingarkerfis þess ef annað aðildarríki eða gæðatryggingarkerfi þriðja lands, sem hefur verið metið jafngilt í samræmi við 46. gr., hefur annast gæðaeftirlit á hlutaðeigandi endurskoðanda eða endurskoðunaraðila í þriðja landi á næstliðnum þremur árum.

(¹) Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2004/109/EB frá 15. desember 2004 um samhæfingu krafna um gagnsæi í tengslum við upplýsingar um útgefendur verðbréfa sem eru skráð á skipulegan markað (Stjóð. ESB L 390, 31.12.2004, bls. 38).

4. Með fyrirvara um 46. gr. skulu áritanir endurskoðenda varðandi ársreikninga eða samstæðureikninga, sem um getur í 1. mgr. þessarar greinar og gefnar út af endurskoðanda eða endurskoðunaraðilum í þriðja landi, sem eru ekki skráð í aðildarríkinu, ekki hafa neitt lagagildi í því aðildarríki.

5. Aðildarríki getur því aðeins skráð endurskoðunaraðila frá þriðja landi að:

- a) það uppfylli kröfur sem eru jafngildar þeim sem mælt er fyrir um í 3. mgr. 3. gr.,
- b) meirihluti stjórnarmanna í stjórn eða framkvæmdastjórn endurskoðunaraðila í þriðja landi uppfylli kröfur sem eru jafngildar þeim sem mælt er fyrir um í 4. - 10. gr.,
- c) endurskoðandi í þriðja landi, sem annast endurskoðun fyrir hönd endurskoðunaraðila í þriðja landi, uppfylli kröfur sem eru jafngildar þeim sem mælt er fyrir um í 4. - 10. gr.,
- d) endurskoðun ársreikninga eða samstæðureikninga, sem um getur í 1. mgr., fari fram í samræmi við alþjóðlega endurskoðunarskiðla, eins og um getur í 26. gr. og einnig kröfurnar sem mælt er fyrir um í 22., 24. og 25. gr. eða í samræmi við jafngilda skiðla og kröfur,
- e) það birti árlega á vefsetri sínu skýrslu um gagnsæi með upplýsingum sem um getur í 40. gr. eða það uppfylli jafngildar kröfur um birtingu upplýsinga.

6. Til að tryggja samræmda beitingu d-liðar 5. mgr. skal framkvæmdastjórnin, í samstarfi við aðildarríkin, meta það jafngildi sem um getur þar og skal ákvörðun um það tekin af framkvæmdastjórninni í samræmi við málsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 48. gr. Þangað til framkvæmdastjórnin hefur tekið ákvörðun þar að lútandi geta aðildarríkin metið það jafngildi sem um getur í d-lið 5. mgr. svo fremi að framkvæmdastjórnin hafi ekki tekið neina ákvörðun.

46. gr.

Undanþágur vegna jafngildis

1. Aðildarríki geta því aðeins valið að beita ekki eða breyta kröfunum í 1. og 3. mgr. 45. gr. á grundvelli gagnkvæmni að endurskoðendur eða endurskoðunarfyrtækja frá þriðja landi lúti opinberu eftirlitskerfi, gæðatryggingarkerfi og rannsóknar- og viðurlagakerfi í þriðja landi sem standast kröfur sem jafngilda kröfunum í 29., 30. og 32. gr.

2. Í því skyni að tryggja samræmda beitingu ákvæða 1. mgr. þessarar greinar skal framkvæmdastjórnin, í samstarfi við aðildarríkin, meta jafngildi sem um getur þar og skal ákvörðun um það tekin af framkvæmdastjórninni í samræmi við málsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 48. gr. Aðildarríkin geta metið jafngildi sem um getur í 1. mgr. þessarar greinar eða reitt sig á matið sem önnur aðildarríki framkvæma svo fremi að

framkvæmdastjórnin hafi ekki tekið neina ákvörðun. Ef framkvæmdastjórnin ákveður að krefjast um jafngildi, sem um getur í 1. mgr. þessarar greinar, sé ekki uppfyllt getur hún heimilað hlutaðeigandi endurskoðendum og endurskoðunarfyrtækjum að halda áfram endurskoðunarstarfsemi sinni í samræmi við þær kröfur aðildarríkjanna sem við eiga á viðeigandi aðlögunartímabili.

3. Aðildarríki skulu tilkynna framkvæmdastjórninni um:

- a) mat sitt á jafngildi sem um getur í 2. mgr. og
- b) helstu þætti í samstarfsfyrirkomulagi sínu við opinber eftirlitskerfi, gæðatryggingarkerfi og rannsóknar- og viðurlagakerfi í þriðju löndum á grundvelli ákvæða 1. mgr.

47. gr.

Samstarf við lögbær yfirvöld í þriðju löndum

1. Aðildarríki geta heimilað að vinnuskjöl við endurskoðun eða önnur skjöl endurskoðenda eða endurskoðunarfyrtækja, sem þau hafa viðurkennt, séu send lögbærum yfirvöldum í þriðja landi að því tilskildu:

- a) að þessi vinnuskjöl við endurskoðun, eða önnur skjöl, tengist endurskoðun á þeim félögum sem hafa gefið út verðbréf í þessu þriðja landi eða þau séu hluti af samstæðu sem gefur út lögbodna samstæðureikninga í þessu þriðja landi,
- b) flutningurinn fari fram með milligöngu lögbærra yfirvalda í heimalandinu til lögbærra yfirvalda í þriðja landi sem um ræðir og að þeirra beiðni,
- c) lögbær yfirvöld í þriðja landinu sem um ræðir uppfylli þær kröfur sem lýst hefur verið yfir að séu fullnægjandi í samræmi við 3. mgr.,
- d) fyrir hendi sé vinnufyrirkomulag á grundvelli samkomulags um gagnkvæmni milli viðkomandi lögbærra yfirvalda,
- e) flutningur persónuupplýsinga til þriðja lands sé í samræmi við IV. kafla tilskipunar 95/46/EB.

2. Vinnufyrirkomulagið, sem um getur í d-lið 1. mgr., skal tryggja að:

- a) lögbær yfirvöld veiti nægan rökstuðning fyrir beiðni sinni um vinnuskjöl við endurskoðunina og önnur skjöl,
- b) einstaklingar, sem starfa eða hafa starfað hjá lögbæru yfirvaldi í þriðja landi sem veitir upplýsingunum viðtöku, séu bundnir þagnarskyldu,

c) lögbær yfirvöld í þriðja landi geta einungis notað vinnuskjölin um endurskoðunina og önnur skjöl til að gegna hlutverki sínu við opinbert eftirlit, gæðatryggingu og rannsóknir sem uppfylla kröfur sem eru jafngildar kröfunum í 29., 30. og 32. gr.,

d) hafna má beiðni frá lögbæru yfirvaldi í þriðja landi um vinnuskjöl um endurskoðun eða önnur skjöl, sem endurskoðandi eða endurskoðunarfyrtækni hefur undir höndum, ef:

— það myndi hafa neikvæð áhrif á fullveldi, öryggi eða allsherjarreglu Bandalagsins eða aðildarríkisins, sem veitir beiðninni móttöku, að láta af hendi þessi vinnuskjöl eða önnur skjöl eða

— málarekstur hefur þegar hafist varðandi sömu aðgerðir gagnvart sömu aðilum hjá yfirvöldum aðildarríkisins sem veitir beiðninni móttöku.

3. Til þess að auðvelda samstarf lögbærra yfirvalda skal framkvæmdastjórnin ákveða hvort ákvæði um viðmiðanir, sem um getur í c-lið 1. mgr., séu fullnægjandi í samræmi við málmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 48. gr. Mat á því hvort viðmiðanirnar séu fullnægjandi skal fara fram í samstarfi við aðildarríkin og skal miðast við kröfurnar í 36. gr. eða raunverulegar niðurstöður sem eru í meginatriðum jafngildar. Aðildarríkin skulu gera nauðsynlegar ráðstafanir til að fara að ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar.

4. Í undantekningartilvikum og þrátt fyrir ákvæði 1. mgr. geta aðildarríkin heimilað endurskoðendum og endurskoðunarfyrtækjum, sem þau hafa viðurkennt, að afhenda vinnuskjöl um endurskoðun og önnur skjöl beint til lögbærra yfirvalda í þriðja landi að því tilskildu að:

a) rannsókn lögbærra yfirvalda hafi hafist í þessu þriðja landi,

b) flutningurinn brjóti ekki í bága við skyldur sem endurskoðendum og endurskoðunarfyrtækjum er gert að fara að í tengslum við sendingu vinnuskjala um endurskoðun og annarra skjala til lögbærs yfirvalds þeirra í heimalandi,

c) fyrir hendi sé vinnufyrirkomulag við lögbær yfirvöld í þriðja landi sem gerir lögbærum yfirvöldum í aðildarríkinu kleift að hafa beinan gagnkvæman aðgang að vinnuskjöllum við endurskoðun og öðrum skjölum endurskoðunarfyrtækja í þriðja landi,

d) lögbæra yfirvaldið í þriðja landinu, sem leggur fram beiðnina, láti lögbært yfirvald endurskoðandans eða endurskoðunarfyrtækisins í heimalandinu vita fyrir fram um sérhverja beina beiðni um upplýsingar og greinir frá ástæðum fyrir henni,

e) skilyrðin, sem um getur í 2. mgr., séu uppfyllt.

5. Framkvæmdastjórnin getur, í samræmi við málmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 48. gr., tilgreint sérstaklega undan-

tekningartilvikin, sem um getur í 4. mgr. þessarar greinar, í því skyni að auðvelda samstarf milli lögbærra yfirvalda og til að tryggja samræmda beitingu ákvæða 4. mgr. þessarar greinar.

6. Aðildarríkin skulu tilkynna framkvæmdastjórninni um vinnufyrirkomulagið sem um getur í 1. og 4. mgr.

XII. KAFLI

BRÁÐABIRGÐA- OG LOKAÁKVÆÐI

48. gr.

Nefndarmeðferð

1. Framkvæmdastjórnin skal njóta aðstoðar nefndar (hér á eftir kölluð „nefndin“).

2. Þegar vísað er til þessarar málsgreinar gilda ákvæði 5. og 7. gr. ákvörðunar 1999/468/EB með hliðsjón af ákvæðum 8. gr. hennar.

Fresturinn, sem um getur í 6. mgr. 5. gr. ákvörðunar 1999/468/EB, skal vera þrír mánuðir.

3. Nefndin setur sér starfsreglur.

4. Með fyrirvara um framkvæmdarráðstafanirnar, sem þegar hafa verið samþykktar og að undanskildum ákvæðunum, sem mælt er fyrir um í 26. gr., skulu ákvæði þessarar tilskipunar um samþykkt tækniregla, breytinga og ákvarðana, í samræmi við 2. mgr., falla úr gildi tveimur árum eftir gildistöku hennar og eigi síðar en 1. apríl 2008. Evrópuþinginu og ráðinu er heimilt, að fenginni tillögu framkvæmdastjórnarinnar, að endurnýja viðkomandi ákvæði í samræmi við málmeðferðina, sem mælt er fyrir um í 251. gr. sáttmálans, og skulu þau endurskoða þau áður en tímabilinu, sem um getur hér að framan, lýkur.

49. gr.

Breyting á tilskipun 78/660/EBE og tilskipun 83/349/EBE

1. Tilskipun 78/660/EBE er hér með breytt sem hér segir:

a) Í 1. mgr. 43. gr. bætist eftirfarandi liður við:

15) „aðskilið, heildarþóknun endurskoðanda eða endurskoðunarfyrtækis á fjárhagsárinu fyrir lögboðna endurskoðun ársreikninga, heildarþóknun fyrir aðra gæðatryggingarþjónustu, heildarþóknun fyrir skattaráðgjöf og heildarþóknun fyrir aðra þjónustu en endurskoðun.

Aðildarríki geta kveðið á um að þessi krafa gildi ekki ef félagið fellur undir samstæðureikninga, sem krafist er að gerð séu skv. 1. gr. tilskipunar 83/349/EBE, að því tilskildu að þessar upplýsingar séu tilgreindar í skýringum við samstæðureikninga.“,

b) í stað 1. mgr. 44. gr. komi eftirfarandi:

1. Aðildarríkin geta leyft félögunum, sem um getur í 11. gr., að setja fram stytta skýringar með reikningsskilum sínum en þó ekki upplýsingarnar sem krafist er skv. 5.–12. lið 1. mgr., 14. lið a. og 15. lið í 43. gr. Í skýringunum skulu þó koma fram heildarupplýsingar um öll atriði sem eru tilgreind í 6. lið 1. mgr. 43. gr.“,

c) í stað 2. mgr. 45. gr. komi eftirfarandi:

2. „Ákvæði b-liðar 1. mgr. skulu einnig gilda um upplýsingar sem tilgreindar eru í 8. lið 1. mgr. 43. gr.

Aðildarríkin geta heimilað félögunum, sem um getur í 27. gr., að sleppa að greina frá upplýsingunum sem tilgreindar eru í 8. lið 1. mgr. 43. gr. Aðildarríkin geta einnig heimilað félögunum, sem um getur í 27. gr., að sleppa að greina frá upplýsingunum sem tilgreindar eru í 15. lið 1. mgr. 43. gr. að því tilskildu að þessar upplýsingar sé afhentar opinbera eftirlitskerfinu, sem um getur í 32. gr. í tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2006/43/EB frá 17. maí 2006 um lögboðna endurskoðun ársreikninga og samstæðureikninga (*) þegar opinbert eftirlitskerfi fer fram á slíkt.“

(*) Stjtið. ESB L 157, 9.6.2006, bls. 87.

2. Eftirfarandi liður bætist við í 34. mgr. í tilskipun 83/349 EBE:

16) „Aðskilið, heildarþóknun endurskoðanda eða endurskoðunarfyrtækis á fjárhagsárinu fyrir lögboðna endurskoðun samstæðureikninga, heildarþóknun fyrir aðra gæðatryggingarþjónustu, heildarþóknun fyrir skattaráðgjöf og heildarþóknun fyrir aðra þjónustu en endurskoðun.“

50. gr.

Niðurfelling tilskipunar 84/253/EBE

Tilskipun 84/253/EBE falli úr gildi frá og með 29. júní 2006. Litið skal á tilvísanir í niðurfelldu tilskipunina sem tilvísanir í þessa tilskipun.

51. gr.

Bráðabirgðaákvæði

Litið skal svo á að endurskoðendur eða endurskoðunarfyrtæki, sem lögbær yfirvöld aðildarríkjanna viðurkenndu í samræmi við tilskipun 84/253/EBE, fyrir gildistöku ákvæðanna sem um getur í 1. mgr. 53. gr., hafi verið viðurkennd í samræmi við þessa tilskipun.

52. gr.

Lágmarkssamræming

Aðildarríkjum, sem gera kröfu um lögboðna endurskoðun, er heimilt að setja strangari kröfur nema kveðið sé á um annað í þessari tilskipun.

53. gr.

Lögleiðing

1. Aðildarríkin skulu samþykkja og birta þau ákvæði sem nauðsynleg eru til að fara að tilskipun þessari eigi síðar en 29. júní 2008. Þau skulu tilkynna það framkvæmdastjórninni þegar í stað.

2. Þegar aðildarríkin samþykkja þessi ákvæði skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvísun þegar þau eru birt opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun.

3. Aðildarríkin skulu senda framkvæmdastjórninni helstu ákvæði úr landslögum sem þau samþykkja um málefni sem tilskipun þessi nær til.

54. gr.

Gildistaka

Tilskipun þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

55. gr.

Viðtakendur

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Strassborg 17. maí 2006.

Fyrir hönd Evrópuþingsins,

J. BORRELL FONTELLES

forseti.

Fyrir hönd ráðsins,

H. WINKLER

forseti.

REGLUGERÐ FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR (EB) nr. 643/2006

2008/EES/78/31

frá 27. apríl 2006

um breytingu á reglugerð (EB) nr. 1622/2000 þar sem mælt er fyrir um tilteknar, ítarlegar reglur um framkvæmd reglugerðar (EB) nr. 1493/1999 um sameiginlega skipulagningu vínmarkaðarins og settar Bandalagsreglur um vínfræðilegar vinnsluaðferðir og vinnslu og reglugerð (EB) nr. 884/2001 þar sem mælt er fyrir um ítarleg framkvæmdarákvæði varðandi fylgiskjöl vegna flutnings á vínafurðum og skrár sem þarf að halda innan vingeirans*

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA HEFUR,

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

1. gr.

með hliðsjón af reglugerð ráðsins (EB) nr. 1493/1999 frá 17. maí 1999 um sameiginlega skipulagningu vínmarkaðarins ⁽¹⁾, einkum 1. mgr. 46. gr. og 3. mgr. 70. gr.,

Reglugerð (EB) nr. 1622/2000 er hér með breytt sem hér segir:

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

1. Eftirfarandi 15. gr. a bætist við:

1) Í reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 1622/2000 ⁽²⁾ er mælt fyrir um takmarkanir og tiltekin skilyrði fyrir notkun tiltekinna efna sem heimiluð eru samkvæmt reglugerð (EB) nr. 1493/1999. Takmarkanir á notkun þessara efna eru skráðar í IV. viðauka við þá gerð. Vegna þess að L-askorbínsýru og dímetýldíkarbónati hefur verið bætt við skrána yfir leyfilegar vínfræðilegar vinnsluaðferðir í IV. viðauka við reglugerð (EB) nr. 1493/1999 skal mæla fyrir um takmarkanir og skilyrði fyrir notkun þessara efna.

„15. gr. a

Dímetýldíkarbónat

Viðbót dímetýldíkarbónats, sem kveðið er á um í zc-lið 3. liðar IV. viðauka við reglugerð (EB) nr. 1493/1999, er aðeins heimil innan markanna sem mælt er fyrir um í IV. viðauka við þessa reglugerð og ef hún uppfyllir kröfur í IX. viðauka a við þessa reglugerð.“

2) Í reglugerð ráðsins (EB) nr. 884/2001 ⁽³⁾ er mælt fyrir um reglur um það að halda innfærslu- og útfærsluskrár og einkum kveðið á um að tilteknar aðgerðir skuli tilgreindar í skránum. Vegna þeirra tilteknna einkenna, sem viðbót dímetýldíkarbónats kallar fram í vini, er skylt að tilgreina notkun þess í skránum.

2. Í stað IV. viðauka komi I. viðauki við þessa reglugerð.

3) Því ber að breyta reglugerðum (EB) nr. 1622/2000 og (EB) nr. 884/2001 til samræmis við þetta.

2. gr.

4) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari reglugerð, eru í samræmi við álit stjórnarnefndarinnar um vín.

Eftirfarandi undirliður bætist við fyrstu undirgrein 1. mgr. 14. gr. reglugerðar (EB) nr. 884/2001:

„—viðbótar dímetýldíkarbónats (DMDC) í vín“.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 115, 28.4.2006, bls. 6. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 161/2006 frá 8. desember 2006 um breytingu á bókun 47 við EES-samninginn, um afnám tæknilegra hindrana í viðskiptum með vín, sjá EES-viðbætur við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins nr. 15, 29.3.2007, p. 31.

3. gr.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 179, 14.7.1999, bls. 1. Reglugerðinni var síðast breytt með reglugerð (EB) nr. 2165/2005 (Stjtið. ESB L 345, 28.12.2005, bls. 1).

⁽²⁾ Stjtið. EB L 194, 31.7.2000, bls. 1. Reglugerðinni var síðast breytt með reglugerð (EB) nr. 1163/2005 (Stjtið. ESB L 188, 20.7.2005, bls. 3).

⁽³⁾ Stjtið. EB L 128, 10.5.2001, bls. 32. Reglugerðinni var síðast breytt með reglugerð (EB) nr. 908/2004 (Stjtið. ESB L 163, 30.4.2004, bls. 56).

Reglugerð þessi öðlast gildi á sjöunda degi eftir að hún birtist í Stjórnartíðindum Evrópusambandsins.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 27. apríl 2006.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Mariann FISCHER BOEL

framkvæmdastjóri.

I. VIÐAUKI

„IV. VIÐAUKI

Takmarkanir á notkun tiltekinna efna

(5. gr. þessarar reglugerðar)

Hámarksgildin fyrir notkun efnanna, sem um getur í IV. viðauka við reglugerð (EB) nr. 1493/1999 í samræmi við skilyrðin sem mælt er fyrir um þar, eru sem hér segir:

Efni	Notað með ferskum þrúgum, þrúgumusti, þrúgumusti í gerjun, þrúgumusti í gerjum fengnu úr léttþurrkuðum þrúgum, þrúgumustsþykkni og nýju víni enn í gerjun	Notað með þrúgumusti í gerjun sem ætlað er beint til neyslu, víni sem hentar til framleiðslu borðvins, borðvíni, freyðivíni, loftblönduðu freyðivíni, hálfreyðandi víni, loftblönduðu hálfreyðandi víni, líkjörvíni og gæðavíni f.t.h.
Efnablöndur úr frumvegg gersvepps	40 g/hl	40 g/hl
Koltvísýringur		hámarksinnihald í víni sem þannig er meðhöndlað: 2 g/l
L-askorbínsýra	250 mg/l	250 mg/l; hámarksinnihald í víni, sem þannig er meðhöndlað, má ekki fara yfir 250 mg/l
Sítrónusýra		hámarksinnihald í víni sem þannig er meðhöndlað: 1 g/l
Metavínsýra		100 mg/l
Koparsúlfat		1 g/hl, að því tilskildu að koparinnihald afurðarinnar, sem þannig er meðhöndluð, fari ekki yfir 1 mg/l
Viðarkol til vínfræðilegrar notkunar	100 g þurrvigt á hektólítra	100 g þurrvigt á hektólítra
Næringarsölt: díammóníumfosfat eða ammóníumsúlfat	1 g/l (gefið upp sem salt) (*)	0,3 g/l (gefið upp sem salt) til framleiðslu á freyðivíni
Ammóníumsúlfít eða ammóníumbisúlfít	0,2 g/l (gefið upp sem salt) (*)	
Vaxtarþættir: þíamín í formi þíamínhýdróklóríðs	0,6 mg/l (gefið upp sem þíamín)	0,6 mg/l (gefið upp sem þíamín) til framleiðslu á freyðivíni
Pólývinýlpólýpýrrólídón	80 g/hl	80 g/hl
Kalsíumtartrat		200 g/hl
Kalíumfýtat		8 g/hl
Lýsósím	500 mg/l (**)	500 mg/l (**)
Dímetyldíkarbónat		200 mg/l; efnaleifar mega ekki vera greinanlegar í víni sem sett hefur verið á markað

(*) Þessar afurðir má einnig nota í samsetningar, upp að heildarstyrk sem er 1 g/l, með fyrirvara um 0,2 g/l mörkin sem eru sett hér að framan.

(**) Ef því er bætt í bæði must og vín má heildarmagnið ekki vera meira en 500 mg/l.“

*II. VIÐAUKI**„IX. viðauki a***Kröfur varðandi dímetýldíkarbónat**

(15. gr. a í þessari reglugerð)

NOTKUNARSVIÐ

Heimilt er að bæta dímetýldíkarbónati í vín í eftirfarandi tilgangi: örverufræðileg stöðgun átappaðs vins sem inniheldur sykurlax sem getur gerjast.

KRÖFUR

- Aðeins má bæta efninu í rétt fyrir átöppun.
 - Aðeins má nota aðferðina á vín sem innihalda a.m.k. 5 g af sykri á hvern lítra.
 - Hámarksskammtur er fastsettur í IV. viðauka við þessa reglugerð og afurðin má ekki vera greinanleg í víni sem sett hefur verið á markað.
 - Afurðin verður að vera í samræmi við hreinleikaskilyrðin sem mælt er fyrir um í tilskipun 96/77/EB.
 - Aðferðin skal tilgreind í skránum sem um getur í 2. mgr. 70. gr. reglugerðar (EB) nr. 1493/1999.“
-